GEORGE VĂSÎI

DIN TAINELE UNIVERSULUI SPIRITUAL (NEGATIV)

Cuvânt înainte .. 14
Partea 1 15
Capitolul I..... 18
Introducere 20
Materia potrivă 23
Spiritul. 27
Legile
Spiritele: culori şi luminozităţi .....
Zonele universului spiritual negativ....., 31
Zona luminii..... 37
Tablou recapitulativ..... 47
Opalul..... 51
Zona neutră..... 57
Zona întunericului..... 58
Reîntrupările, misiunile, karma..... 59
Elementele de geneză în universul sistemelor planetare..... 63
Conflictul dintre Opal - Cetatea Luminii şi Cetatea Luciferică.. 66
Epilog la capitolul I..... 73
Capitolul n..... 79
Capitolului..... 124
încheiere la partea I..... 146
Prana sau nectarul luminic. Fenomenul sioneptic al rugăciunii.. 147
Fenomenul argonitic al creaţiei..... 152
Relaţia câmp magnetic mensonic - câmp luminic.....,..... 155
Partea a H-a
Teoria aluctci..... 158
Geneza şi evoluţia universului spiritual..... 168
Introducere..... 169
Geneza şi evoluţia universului spiritual negativ..... 175
Cuvânt de încheiere..... 192

CUVÂNT ÎNAINTE

Aceasta lucrare a fost întocmită având la bază studiile şi datele obţinute între anii 1964-1966 şi care au fost redactate in două volume cu titlul: *"Cercetări în lumea nevazuta".*

"Cercetările" sus amintite au fost posibile graţie mediumităţii soţiei mele Veronica. mediumitate care prezintă rarisima calitate de a auzi şi de a vedea spirite în stare de transă conştientă.

Acest fel de "transă conştientă" este o abatere de la regula generală a mediumurilor care vorbesc "căzând" în transa totală inconştientă şi în rare ocazii pot răspunde la întrebări Graţie transei conştiente şi viziunii clare, Veronica poate deosebi spiritele constatând cu uşurinţă "calitatea" lor spirituală, datorită luminuozităţii pe care fiecare spirit o are.

Această lucrare cste aşadar întocmită în baza unor extinse cercetări care au avut ca scop descifrarea tainelor spirituale, cât şi verificarea datelor culese prin cercetarea unui important număr de spirite. De aceea această lucrare se adresează mai ales celor ce au parcurs cele două volume "Cercetări in lumea nevăzută"; poate fi citită însă şi de cei ce nu au parcurs cele două volume, lucrarea fiind judicios întocmită, astfel încât să poată constitui un material accesibil celor ce deja sunt iniţiaţi în problematica spiritului.

în capitolul I am procedat la început prin a explica diferenţierea dintre cele două materii: materia "pozitivă" - supusă simţurilor primare, elementare - şi materia "negativă" invizibilă, care are funţia de susţinere a materiei pozitive pentru a face posibilă viaţa.

Am trecut apoi la prezentarea "spiritului" ca uzină poducătoare de energie şi am arătat strânsa relaţie dintre trăsăturile de caracter şi coloraţia spiritului precizând corespondentul cromatic al fiecărui tip structural spiritual, în care joacă un rol deosebit de expresiv atât luminuozitatea cât şi câmpul magnetic spicific fiecărui individ

Apoi am abordat structura şi configuraţia spaţială a universului spiritual negativ, având ca bază rclatarca şi desenul lui Galilco Galilci (comunicare din 1965). desen care se prezintă sub forma unei spirale imense înscrisă într-un con având ca punct culminant Opalul: Cetatea Divinităţii.

Capitolul prvitor la Opal este de asemenea rezultatul comunicărilor primite din partea unui spirit opalic cu numele de Heruviele, care a avui bunăvoința să ne furnizeze adevarate date '"tehnice" cu conținut cifric referitoare la câmpurile luminice şi câmpurile magnetice mensonice specifice fiecărui strat precum şi caracteristicile spiritelor din Rama Opalică şi Pertuția Divină Aceste date nu apar în cele două volume uc "cercetări", ele fiind furnizate de Henivicle în cursul verii anului 1977

în luna octombrie a acelui an s-a petrecut un fenomen mai puțin obişnuit pentru noi. De obicei toate şedințele noastre erau rezultatul chemărilor care plecau de la noi, din inițiativa noastră. La 20 octombrie 1977 insă, s-au declanşat o serie de şedințe în care Veronica era anunțată de spirite că ele vor să comunice. întru-cât conținutul acestor şedințe -spre deosebire de altele - au fost datorate unor mari spirite opalice, am găsit de cuviința să Ic cuprindem într-un capitol (cel de al doilea), păstrând cu fidelitate toate expunerile.

Expunerile spiritelor opalice din capitolul II au marea calitate de a aduce lămuriri esențiale privitor la creația, evoluția precum şi inedite chemări adresate omului la ordine, studiu şi cunoaştere. Valoarea lor este cu atât mai mare cu cât pentru prima oară luăm conştiință de unghiul sub care este privit pământul de către cei din Opal.

în ce priveşte acest capitol al doilea trebuie să avizez cititorul că pornisem să-l formulez singur pentru adâncirea problematicii izvorâtă din prunul capitol. Dar, după ce am început, la numai câteva pagini după aceea a intervenit Veronica, chemându-mâ să scriu cele expuse de primul spirit opalic la 20 octombrie 1977 şi care s-au încadrat perfect supraexcaladându-se intențiilor mele pentru redactarea acestui capitol.

Capitolul III cuprinde o paralela între dogmele religiei creştine şi conținutul primelor două capitole commurucatc nouă, dovedindu-se clara apropiere dintre cele două puncte de vedere.

în acelaşi timp, capitolul III dovedeşte cum rezultatele cercetărilor noastre vin să ilustreze multe din cele spuse de Iisus Hristos prin textele evanghelice.

Am încercat ca exprimarea noastră să fie cât mai accesibilă şi să poată sta la îndemâna unui cât mai larg cerc de cititori. Oricum însă, această lucrare va putea servi in formarea unei concepții logice şi raționale asupra tainelor pe care le ascunde existența noastră. Considerând că ceea ce am realizat noi este un pas înainte pe drumul descifrării tainelor existenței, ai once pas înainte într-un domeniu

necunoscut atrage după sine necesitatea unor noi cercetări într-un spatiu mai extins, plin de necunoscute şi semne de întrebare.

Sperăm că eforturile noastre nu au fost zadarnice şi că ele vor constitui pentru cititori un valoros material de meditație.

Cu siguranță că într-un viitor mai mult sau mai puțin apropiat alți cercetători vor continua munca începută de noi. Universul spiritual (negativ) este atât de vast încât, oricând, noi date obținute de noi cercetători vor constitui la cele ce şi noi am reuşit să aflăm.

Noi n-am formulat noi dogme. Dogmatica nu mai aparține prezentului şi cu atât mai puțin viitorului. Am formulat însă nişte legi şi am descifrat o serie de fenomene care mai târziu vor constitui mărețul edificiu al LEGILOR care formează STRUCTURA INTELIGIBILĂ a acestui univers spiritual (negativ). Aceasta a fost şi intenția noastră majoră - pe care o mărturisim deschis -: să găsim STRUCTURA interioară, logică, rațiunea existenței spiritului şi a universului din care acesta face parte.

Tratând paralel cu dogmatica creştină am considerat că aceasta trebuie discutată pentru ca noi. autorii, am fost educați şi am crescut în spiritul religiei creştine de care am fost şi continuăm să fim legați.

Dogmatica noi nu am negat-o şi nu o negăm. Dimpotrivă, ea constituie canevasul "elementar" apt de nenumărate perspective, toate depinzând de unghiul din care este postat privitorul.

Dar. deoarece dogmatica constituie ghidul autentificat de Sfinții Părinți, am regreta dacă cititorul ar deduce că noi o combatem.

Nu am prezentat această lucrare în spint combativ şi cu atât mai puțin polemic. Am căutat însă să subliniem şi să descifrăm aceste probleme pe care dogmatica s-a ferit să le circumscrie, să le concretizeze în dogme.

Dacă avem o poziție deosebită este tocmai datorită faptului că dogma nu trebuie să înlănțuiască gândirea şi cercetarea, ci să o stimuleze.

în acest sens, dogmatica ca CERC, este o proiecție orizontală a sferei. Cercetările noastre au tins către sferă - către înțelegerea globală, încercând o eliberare de acele idei ale dogmaticei, care intrau mai greu în consonanță.

Pentra fi/ica modernă quantică. fizica mecanică clasică mecanicista devine doar un ca/, particular.

Văzând sfera - înțelegerea globală -. CERCUL dogmelor apare ca una din posibilele proiecții ale sferei într-un plan. CERCUL devenind un caz particular, dar integrant, al sferei.

Cercul reprezintă întretăierea a două coordonate, pe care sfera este definită de o coordonată în plus. ceea ce îi dă consistență şi adâncime

Contribuția noastră esențială o considerăm în elucidarea tuturor problemelor legate de EVOLUȚIE. Şi culorile spirituale, şi luminozitatea, şi structurile de energie şi lumină, aduc o importantă contribuție legată de fenomenologia spiritului, care pentru cititorul familiarizat cu logica ştiințifică va fi pe deplin satisfăcut

Desigur - suntem convinşi - cei ce consideră CERCUL ca absolut (adică dogma), vor ceda în fața supremei —.

Autorul

Abordarea existenței unui "univers spiritual" separat de universul universal material cu care suntem deja familiarizați este o problema complexă.

Ea are sensul de a elucida sensul existenței noastre, de a răspunde şi a clarifica sub toate aspectele nenumăratele concepte pe care le-au formulat principalele religii, care au avut un rol hotărâtor în dezvoltarea gândirii umane: cele din Egipt. India şi Bizanț Fiecare religie în parte a avut conceptul ei specifică despre viață şi existență, dar ceea ce au avut în comun a fost nemurirea Fiecare religie a avut. ca să spunem altfel, ■"rețetele" ci. modul ei specific de a expune, de a concepe divinitatea în cele mai multe chipuri şi acest "mod'" de a concepe divinitatea a avut un caracter de dogmă, care sub nici o fonrul nu putea fi contrazisă sau schimbată. Dar nu este mai puțin adevărat că nici o religie nu a rămas un unic indestructibil căci toate s-au scindat în zeci şi chiar sute de alte secte. DE CE'.' Tocmai pentru faptul că religiile nu puteau da răspunsuri clare, coerente, logice la toate întrebările care frământau pe om. Această situație s-a agravat mai ales în ultimele două secole când, odată cu progresul ştiinței, s-a dezvoltat extrem de rapid gândirea ştiințifica, iar logica şi-a dezvoltat binemeritatul ei rol. Astfel s-a ajuns ca omul cu o gândire disciplinată să nu mai accepte mitul şi dogma ad-literam. Omul cu o gândire disciplinată nu mai poate să-şi plece capul şi să se închine dogmei. El. prin disciplinarea gândirii sile. şi-a cucerit dreptul de a întreba "de ce?'[1] şi trăieşte cu necesitatea de a i se explica totul. Omul cu o gândire disciplinată, cu o formație ştiințifică priveşte "mitul" cu rezerve. El nu mai poate *crede* în mituri chiar dacă acestea sunt interesante şi au tâlcul lor Miturile îşi au valoarea lor şi ele fac parte din tezaurul spiritual al umanității şi pnn valoarea lor constituie argumentele majore ale valorii unei religii Dar nu este mai puțin adevărat că aceste mituri şi-au pierdut valoarea lor milenară de a constitui sursa unui crez, şi-au pierdut puterea de a mni furniza certitudini. De ce? Pentru că omul cu o gândire disciplinată nu poate ajunge la certitudini decât prin experiență, pnn cercetarea fenomenului şi pnn explicarea lui în termeni logici. Să nu uităm însă că mai bine de un mileniu şi jumătate religia creştină a dominat nestingheritâ. că a produs valon culturale şi spirituale, că a constituit un izvor care a adaptat existența multor

gânditori ai evului mediu că a a creat stiluri arhitecturale şi capodopere in sculptură şi pictură.

Nu este mai puţin adevărat insă că in momentul in care gândirea ştiinţifică a început să apară, primii gânditori, ei au fost victime ale religiei dogmatice. De la Gioruano Bruno şi Gabiei datează divorţul dintre "religie" şi ştiinţă.

Am pus cuvântul religie între ghilimele pentru că religia creştină a apărut după secolul IV, dogmele creştine au fost formulate după circa 4 secole de la venirea lui Hristos Nu negăm faptul că condiţiile istorice au creat necesitatea unei anumite ordini în creştinism, nu negăm necesitatea acelor sinoade ecumenice care să stabilească o mutate de gândire, un consens unanim. Regretabil este faptul ca s-au umsiderai cele patru evanghelii ca fiind tot ceea ce Hnstos ar ti avut de spus. S-a considerai că 'revelaţia" s-a încheiat, că mai mult decâi *ce* este sens în evanghelii nu se poate spune şi prin unisare once cercetare, once căutare de elucidare a unor probleme noi suni de prisos, ba mai mult, sunt interzise. S-a trecut peste faptul că însuşi Hristos a spus: *"încă multe am să vă mai spun, dar acum nu le puteu înţelege* (loaiiXVI: 12)

Pnn acest atât Hrisios dovedeşte că cm conştient de neputinţa oamenilor de a înţelege tainele existenţei şi faptul ci oamenii nici nu dispuneau de noţiunile necesare puitru a ii se putea explica toate problemele legate de existenţa sufletului. Nici *uu* erau suficient de evoluaţi pentru a-şi pune diverse probleme şi întrebări. Azi, ;ând omul gândeşte cu totul altfel decât cel de acum 2000 de am, azi este firesc ca omul să-şi pună probleme şi să caute, să vrea nLpmis la întrebări. *"V-am vorbit despre lucruri pamantesti si nu ati crezut, cum veti crede de va voi vorbi de lucruri ceresti?* Ioan III: 12) spune Hristos pe drept cuvânt căci într-adevăr ■■lucrurile cereşti", adică universul spiritual de care ne ocupăm noi in iucrarea aceasta, este o problemă complexă, care nu se putea explica acum 2000 de am.

De pildă, conceptui reîntrupării aud -Injos spune că loan Botezătorul este una şi aceeaşi persoană cu cei ce fusese cândva proorocul Ilie, adăuga, *"cel ce poae intelege să înţeleagă"* şi încheie discuţia, pentru că era conştient că cei care craa in junii lui nu puteau înţelege.

Am spus mai înainte că omul eu formaţie ţtiintixicâ are nevoie de dovezi, de date clare, de cxplicaîn logice pe baza unor experienţe şi cercetări sistematice. Problematica pe care noi o abordam în aeeasta

lucrare şi teoria pe care am formulat-o nu este o fantezie, ci se bazează pe nişte cercetăii pe care le-am întreprins timp de peste 4 ani cu sora mea Veronica (soţia mea). Ea are îasuşirea de a fi dispozitiv de contactare biocibcmetică (interfaţă. în tehnica calculatoarelor) de o excepţională calitate, cu care m-am căsătorit tocmai pentru a putea întreprinde nişte cercetări sistematice în deplină siguranţă şi libertate. Nu face obiectul lucrării noastre ce este "mediumnitatea". Cei interesaţi pot găsi suficient material la diverşi autori. Vreau să vă precizez totuşi că Veronica dispunea de o mediumnitate complexă, vedea in culori şi mai ales (ceva rarisim) dispune de un "ecran" perfect fapt care îi dădea posibilitatea să vadă entităţile astrale de la distanţă, adică entitatea nu era nevoită să vină la noi. ci era văzută de la distanţă, exact ca-ntr-un ecran de televizor şj puteam dialoga nestingheriţi. Astfel am putut dialoga cu 154 de entităţi astrale, iar dialogurile pe care le-am stenografiat în întregime le-am putut transcrie şi am alcătuit o lucrare intitulată: "Cercetări în lumea nevăzută", două volume.

Deci, lucrarea de faţă "Din tainele universului spiritual" are la bază cercetări, interviuri cu diverse entităţi plasate pe diverse trepte ale evoluţiei cu care am comunicat, am dialogat şi am pnmit răspunsuri la întrebări, Informaţiile obţinute prin cercetările mai sus amintite stau, deci, la baza acestei lucrări. Dar materialul obţinut nu a fost suficient pentru a putea redacta lucrarea de faţă. în luna august 1976 (la [l]) ani după cercetările prin Veronica) am intrat în dialog telepatic cu o ctitatc opalică, care m-a iniţia! în sistemul logic pe care se bazează existenţa universului spiritual şi mi-a răspuns la toate întrebările, dezvăluindu-mi numeroase detalii referitor la ordinai care domneşte în acest univers spiritual. Trebuie să mărturisesc că entitatea "H" (spiritul opalic cu care am dialogat) mi-a prezentit universul spiritual din punct de şedere opalic, taine care nu se pot comunica pnn cuvinte. De pildă, entitatea "H" mi-a prezentat rncomunicabil şi este de neconceput pentru mentalul pământean.

De aceea, regret iubite cititor, că în capitolul despre Opal voi spune atât de puţin. Suntem noi in secolul XX, dar încă suntem departe de a putea înţelege regimul de viaţă aî unor lumi spirituale cu mult evoluate faţă de zona spiriteloi pământene. Menţionez că pentru siguranţă am verificat autenticitatea entităţii "H" atât pnn Veronica. care a declarat ca se numeşte Heruvicle. cât şi pnn lanoş. bunul meu pneten. Poate cel mai important lucru ce ni 1-a comunicat entitatea *"H"* a fost teoria aluctei. prin care se explică geneza şi evoluţia unui spirit. El. spint

divin. din lumea divină, din Opal a declinat clar şi limpede că nu Dumnezeu este ce care a creat lumea văzută şi nevăzută, nu Dumnezeu a facut nici lumea animala şi vegetală, nici Soarele, nici stelele. Totul şi loatc s-au născut şi au evoluat fiecare potrivit muncii şi efortului depus. Aceasta înseamnă nu numai că omul şi natura înconjurătoare au un început, ci şi Dumnezeu şi întreaga lume opalică au avut un început. Dacă a existat şi există ceva veşnic şi necreat, acestea sunt LEGILE!

Ele sunt cele ce conduc viața, existența; ele sunt cele ce nu se pot creea şi nu se pot desființa. însăşi lumea divină este condusă de legi, Întreg universul spiritual există şi dăinuie grație legilor.

lată, deci. prăbuşindu-se o dogmă importantă, aceea a unui Dumnezeu creator a celor văzute şi nevăzute, din care religia creştină s-a adăpat secole de-a rândul. Aparent, s-ar putea spune că prin aceasta se micşorează aureola divinității. în realitate, insă, realizăm un salt important in cunoaştere, căci nu-L mai facem pe Dumnezeu răspunzător de toate dramele prin care a *trecut* pământul şi ne trezeşte la conştiința răspunderii noastre față de noi înşine, căci nu Dumnezeu este cel ce lăspunde de destinul nostru, ci noi şi numai noi suntem creatorii propriului nostru destui, noi şi numai noi suntem răspunzători de acțiunile noastre şi. dacă există prostie şi geniu, nu Dumnezeu este cel care le-a creat pe acestea

Aceasta insă nu trebuie înțeles că Dumnezeu ar fi absent total din viața noastră. Aici sunt două noțiuni care sunt net distincte: planul teologic şi planul mental Două planuri, două universuri. Dumnezeu nu are amestec în planul biologic. Universul biologic există absolut independent de diviniate. Mentalul insa, universul nostru cugetător este receptiv (sau nu) la Divinitate. Opalul, lumea divină, nu are nici un amestec cu lumea biologică de pe pământ. Pământul sau orice planetă, cu tot ce există pe ea are o existență propne, independența existând şi viețuind in baza legilor universale. Divinitatea poate fi interceptată numai grație mentalului în acest stas divinitatea influențează, stimulează, creează, conduce. Divinitatea este o lume de entități maii, cele mai ""bătrâne", cele mai evoluate din Întregul univers care intervin în evoluția altor lumi inferioare spre a le ajuta şi stimula. în acest sens se poate spune că tot ce s-a realizat pe: pământ religia, cultura şi ştiința se datorează divinității şi trimişilor ci. Cercetările noastre au demonstrat cu prisosință aceasta. Din cercetări reiese clar că nu divinitatea răsplăteşte sau pedepseşte pe om pentru acțiunile lui, ci faptul că fiecare după

moarte intră în universul spiritual la nivelul stadiului său evolutiv, fie că este vorba de o zonă de lumină, neuuă sau de întuneric.

Dacă aşa stau lucrurile. înseamnă că divinitatea nu are nevoie în fond de temple, biserici şi cântări laude şi osanale. Nu divinitatea are nevoie de toate acestea, ci noi. cei de pe pământ, care cu toate că ""biologic" suntem perfecți, din punct de vedere "mental" suntem ni$e ignoranți sau in CAZUL nostru este o harababură cumplită, neştiind nici ce este alfa. nici ce este omega.

Revenind la exigențele omului modem, cu o formație strict ştiințifică, s-ar indica o problemă esențială, mai ales dacă acest om este total străin de istoria religiilor şi anume dacă există sau nu spiritul şi in consecință, dacă există sau nu veşnicia, nemurirea

Ca să fim sinceri, unor oameni, fie ei şi savanți care nu sunt convinşi de existența spiritul tu nici im se adresează această lucrare.

Ne facem totuşi datoria şs indicăm spre consultare lucrările şi experiențele -narclui fizician Sir William Crooks, ale profesorului doctor Charlcs Kjcheî, precum şi ale doctorului Rayniond Moody. acestea fund doar câteva din nenumăratele experiențe care s-au făcut şi care au fest conduse de oamenii de ştiință.

Lucrarea de față prezintă unele noutăți, concepte şi fenomene de care nu s-a mai vorbit. Noi le-am prezentat la măsura posibilităților noastre de înțelegere şi exprimare. Departe de noi gândul că cele cuprinse aici surnt comunicări ultime şi definitive. Teoria, tainele universului spiritual vor ramâne probleme deschise şi altor cercetători, care ar putea descifra nenumăratele capitole pe care noi nu le-am putut aborda, fie din lipsă de date. fie din imposibilitatea de a le putea exprima Prin această lucrare noi nu intenționăm să creăm o nouă religie sau oarecare sectă. Intenția noastră este de a aborda ştiințific problema spiritului pentru a putea descifra ordinai care stau la baza universului spiritual.

PARTEA ÎNTÂI

CAPITOLULI

INTRODUCERE

Totul se mişcă. Totul şi toate activează Totul şi toate evoluează in timp şi se transforma.

Trebuie, dintr-un început, să stabilim o strictă demarcaţie intre ceea ce este "materie" şi ceea ce este "viaţă".

între ceea ce numim noi "materie" şi între ceea ce numim noi "viaţă" exista clare şi nete deosebiri, cu toate că şi "materia" îşi are şi ea "viata" ci specifică. mai bine zis: şi materia îşi are modul ei de existenţă specifică dacă ne gândim la atomi şi la activitatea nucleară

în această lucrare ne-am propus prezentarea universului spiritual, al lumii spirituale nevazute aşa cum ne-a fost prezentată de-a lungul anilor de către diverse spirite superioare. Sarcina de a prezenta aceste comunicări este deosebit de dificilă atunci când ideile trebuie traduse şi interpretate, potrivit limbajului ştiinţific actual, faţă de care am simţi nevoia introducem unor termeni şi noţiuni noi sau refolosirea unor termeni existenţi, dar având un alt înţeles.

Pătrunderea în lumea spintelor, în organizarea lor pe trepte diferitc de energii şi lumini, contactul cu legile care guvernează această lume şi extraordinarele fenomene circ au loc in această neînchipuit de vastă lume *a* spiritelor, reînlorcându-le la nivelul lumii noastre materiale parc aproape *cu* neputinţă de descris in limbajul nostru pământean, complexitate neînchipuită a fenomenelor care au avut loc în sferele înalte cereşti, pe treptele energiilor în care viaţa se desfăşoară la nivelul sublimului.. Ni s-a descoperit o lume nebănuită, neînchipuită vreodata de o minte pământeană sau chiar dacă această lume şi-a "închipuit-o" cineva a fost considerată un joc al închipuirii, al fanteziei şi imaginaţiei şi pământenii au dispreţuit şi au denigrat întotdeauna acest "joc al fanteziei" dar. fără să *i* se fi descifrat sensul, a fost dispreţuit şi neluat în seamă.

Personal. ca arhitect om format dintr-o gândire matematică şi artistică, pironit de liniile certe ale geometriei şi perspectivei, dar eliberat în gând pentru a putea face loc fanteziei, atât de necesară actului de creaţie, ca arhitect zic. am fost obişnuit cu îmbinarea dintre formele

rigide ale betonului si muzica formclor şi a spaţiilor pe care trebuia să Ic concretizez în proiectele mele

Mărturisesc cititorului că de la data când am luat cunoştinţă cu structura spaţiala a universului spiritual (negativ), de la data când am luat cunoştinţă de cele nouă trepte de energic şi lumină ale spiritelor evoluate, superioare şi cu celelalte planete înaintate şi mult avansate faţă de noi... au trecut de atunci 12 ani, timp în care au început să se cristalizeze în mintea mea "coordonatele reale ale existenţei noastre pământene".. Realitatea coordonatelor şi configuraţia gândirii noastre pământene este., tristă[1] Dispunem de sisteme de gândire rigide ca betonul, suntem departe, oh atât de departe de a putea înţelege ARMONIA lumilor de deasupra noastră, tocmai din cauza unei blestemate înapoieri în care stăm doborâţi, tocmai de stadiul inferior în care suntem din punct de vedere spiritual, din punct de vedere al felului în care CONCEPEM noi lumea ce ne înconjoară, lumea în care trăim, cu sensurile ei, care sunt încă necunoscute.

Da! în înapoierea noastră spirituală şi filozofică, în sistemele noastre rudimentare de gândire nu am reuşit să descifrăm SENSUL EXISTENŢEI, nu am reuşit să răspundem clar şi precis la marile întrebări ale filozofiei: de unde venim şi unde vom merge? De unde am venit, pentru ce am venit şi, în fond, către ce tindem şi încotro ne îndreptăm? CE ROST... CE SENS ARE VIAŢA şi existenţa noastră? Pentru ce există în unii aspiraţii către frumos, către ceea ce este armonios, către ceea ce este perfect şi SACRU? De ce aceste aspiraţii, de ce aceste năzuinţe către "bine", către "adevăr", către "frumos"?

Luând cunoştinţă de structura şi configuraţia lumii şi a universului spiritual negativ, nevăzut am putut constata importanţa diferenţelor dintre diferitele stadii de spiritualitate şi filozofie care există "intre lumea spirituală avansată pe care an descopcrit-o şi stadiul înapoiat la care se află pământul. DE CE? DE CE aceasta?

Din multe motive...

Mai întâi. înapoierea spirituală a pământului se datorează unor cauze obiective: pământul este singura planetă populata, care se află spaţial în zona periferică a marii zone a luminii spirituale Este planeta cea mai decăzută spiritual şi datorită eterogenităţii spiritelor care o populează. în al doilea rând populaţia pământului este foarte eterogenă, cuprinzând atât spirite evoluate, in număr atât de restrâns, cât mai ales o foarte mare gamă de caractere, mai mult sau mai puţin formate sau

mai neaşteptate "caricaturi" de deformate, care tind adesea la cele perfidie, viclenie, egoism, răutate.

Dar cel mai supărător aspect al lumii actuale moderne este atrofierea celui de-al şaselea simţ. SIMŢUL SACRULUI, al perfecţiunii, al frumosului. într-o lume care goneşte după lux şi confort Oricât ar fi însă de dramatica această situaţie în care se află pământul, "criza" aceasta se va rezolva în timp; omul, cu nesecatele lui valenţe va birui opacitatea sa spirituală şi prin intuiţie şi efort, sperăm, va reface şi va recupera handicapul care-1 desparte de-o lume a armoniei, a înţelegerii a pătrundem filozofice, o lume în care valorile şi ierarhia lor sunt strict respectate

MATERIA POZITIVA

Spuneam mai înainte de acea delimitare strictă pe care trebuie să o facem între "materie" şi "Viaţă". Dintr-un început este bine să stabilim o terminologie cât mai precisă. De aceea, vom defini mai înlâi termenul de -MAI ERIE STAGNANTĂ". Prin materie stagnantă vom înţelege toate elementele din natura, cât şi substanţele chimiei anorganice, adică "materia elementară", cu substanţele ei primare, care există tn alara a ceea ce numim noi "viaţă". Să ne închipuim pământul o planetă fără viaţă, fără microorganisme, fără regnul vegetal fară regnul animal fară oameni... Ar fi un fel de planetă a "morţii", a materiei moarte, lipsită complet de viaţă, în carc s-ar produce miscari lente ale scoartei, miscari tectonice, ploi, furtuni, ceturi, ninsori, viscole, fulgere si trasnete. Ar ramane planeta mai departe in miscarea ei de rotatie si de revolutie, ar ramane noaptea şi ziua, lumina si intunericul, radiatiile solare, astrale radiatiile cosmice etc . toate fenomenele fizice legate de componenta si structura păturilor atmosferice, s-ar menţine legile atracţiei universale, marile campuri magnetice ale planetelor, astrelor etc. Precizez şi repet; am zis să ne închipuim" o astfel de planetă "moartă", aşa cum a fost găsită luna. satelitul nostru, o plantctă moartă, adca fara viata. Pe o astfel de planetă "moartă" nu ar exista nici naşterea nici moartea, nici înmulţirea nici procreerea, toate fenomenele proprii materiei ar fi inexistente şi astfel stând lucrurile denumim această materie lipsită de viaţă nu moartă, ci "MATERIE STAGNATĂ . deoarece o astfel de materie s-ar rezuma doar la elementele din tabelul lui Mendeleev, la minereuri şi substanţe minerale. Recunoaştem şi ştim cu toţii că materia moartă nu există, deoarece şi aceasta materie îşi arc "existenţa" ei legată de activitatea atomilor, a nucleelor atomice Ştim că. în intimitatea ei, materia are şi ea o Viaţă" a ei. dar pe care noi nu o numim viata. ci activitate nucleară. Deci. ceea ce vom numi materie stagnată o vom numi astfel conştienţi că această materie îşi are modul ei de existenţă, graţie unor fenomene care constituie activitatea intimă a atomilor, proprie fiecărui nucleu în parte, potrvit nivelului său energetic pe cârc il are. Dar ce este în fond materia? Cu toate că s-au dat multe răspunsuri şi

s-au încercat multe formulări, materia a fost şi va rămâne un mister pe care îl luăm ca atare. Cea mai valoroasă explicaţie *a* materiei a fost aceea că materia este o acumulare de energic. Iată de aici şi sensul evoluţiei care este ACUMULAREA DE ENERGIE". La ora actuală, însă. materia nu mai acumulează energie, nu mai evoluează. Ea a stagnat, a pierdut nemaiputând să urce treptele acumulărilor de energie, a ieşit din competiţie, a "căzut" din drumul ascendent sau mai bine zis s-a oprit a stagnat, cum am spus noi, încremenind în legea conservării şi a schimburilor de energie. Aici vrem să dăm noi relieful cuvenit deosebirii dintre materia stagnată şi materia fiinţelor vii.

Vrem să scoatem în relief faptul că, în timp ce materia stagnată are proprii doar legile conservării şi ale schimburilor de energii nefiindu-i proprii evoluţia; materiile vii. mai bine zis fiinţele, fie ele pe orice treaptă, acumulează în ele nu numai legile conservării şi ale schimburilor de energie, ci şi legea evoluţiei, adică doar viaţa are posibilitatea să evolueze, să se dezvolte de la simplu la complex Materia stagnată este o materie care cândva a fost într-o stare mult mai activă, dar a căzut a devenit materie solidă, rigidă, grea, exercitând în cxclusvitale puternice forţe de atracţie între atomi. Forţele de coeziune sunt forţe rămase la un stadiu primar, primitiv, care şi mai mult fixează această materie la un nivel scăzut, inferior, care a pierdut posibilitatea de a mai evolua. De aceea, conchidem că materia stagnată este o materie scăzută, inferioară

De această materie stagnată ne vom folosi sub numele de MATERIE POZITIVĂ.

SPIETTUL

O UZINĂ PRODUCĂTOARE DE ENERGIE

Tot ceea ce numim noi viață, de la protozoarc şi microorganisme, de la toate speciile de plante ale întregului regn vegetal, de la toate speciile şi încrengăturile regnului animal până la om inclusiv, toate trăiesc şi au viață datorită SPIRITULUI, datorită unui alt corp alcătuit tot dintr-o materie care este propriu-zisul "cu", propriu-zisa noastră "persoană", rezultat al unei evoluții milenare, indestructibile, nemuritoare.

"SPIRITUL", corpul spiritual nu este un abur. o abstracție, ceva misterios, care să depăşească înțelegerea noastră. Corpul spiritual este o realitate vie. materie concretă, însă cu însuşiri şi caracteristici specifice. Este materie, dar această materie se deosebeşte total din punct de vedere calitativ de materia pozitivă, stagnată, cum am definit-o noi. Materia din care este alcătuit corpul spiritual este un tot organic, unitar, indestructibil inalienabil. Spiritul nu este un principiu o idee. o esență sau ştiu eu ce "suflu" acorporal. suprainteligibil. El este realitatea fundamentală şi veşnică a vieții, cauza ci primară şi finală. Spiritul explică miracolul evoluției fătului în uter. naşterea unui organism, complexitatea fantastică, uluitoare a acestui organism. Gestația este, în fond. poziuvarea unui corp spiritual, care deja există anterior naşterii. Contrazice aceasta ştiința'? Nicidecum! Dimpotrivă, confirmă pe deplin legile fundamentale ale ei. în primul rând. legea conservării - şi nu numai că o confirmă, dar o extinde şi o ridică la rangul de lege supremă, dându-i amploarea reală, legând-o în mod real ferm şi indisolubil de stadiul evoluției, căci existența lui milenară se justifică printr-o logică de neclintit evoluția treptată a organismelor de la stadiu primar la forme din ce în ce mai complexe, de la o simplă celulă la un organism. Este absurdă ideca că un organism (femela) ar putea crea un alt organism, ca un fel de mecanism electronic, un bizar 'creier', ar putea comanda grație unui sistem informațional (codul genetic) un alt organism produs în chip miraculos grație unui ADN sau ARN (etc). Departe de noi gândul de a nega importanța codului genetic sau a acizilor ADN ori ARN! Codul există, genele sunt o realitate, fară sa nu facem din acestea

surse magice, generatoare de viață. Ele nu sunt altceva decât primele punți prin care un spirit îşi începe nu mai puțin complicatul proces de pozitivare. de întrupare

Dar un om nu este numai o ființă biologică. El nu este doar un organism, este şi un caracter, cu calități şi defecte, redus mintal sau geniu. Personalitatea, caracterul, valențele intelectuale şi spirituale, toate sunt proprii spiritului, lui îi aparțin şi ele apar treptat pe măsură ce copilul creşte, manifestându-sc plenar pe măsură ce se maturizează. Este firesc, deci. din moment ce naşterea nu este o geneză, nici încetarea din viață sâ nu însemneze 'dispariție". Fenomenul morții este o aparență a lumii pozitive în are trăim. Spiritul îşi părăseşte locuința sa vremelnica - corpul pozitiv obosit, uzat, îmbătrânit De ce? Tocmai pentru că materia pozitivă este o materie inferioară care se degradează în timp şi nu rezistă, nu poate "ține pasul" intensei activități proprii materiei spirituale şi atunci spiritul, nemaisimțindu-se "'în apele Iții", împiedicat în activitate de cine ştie ce "defecțiune"' organica, este nevoit. să-şi salveze existența şi, cu sau fără regrete. îşi părăseşte corpul pozitiv. revenind la universul spiritual din care a venit, reintrând în zona de care aparține Spiritul aşadar este şi el materia!, o materie însă superioară, indestructibila, în veşnică evoluție. Ceea ce vedem noi ca diferite de viață - animală sau vegetală - totul şi toate au ai bază spiritul, există, trăiesc datorită spiritului, care face posibilă naşterea şi moartea. Spiritul are ca drept cărămidă nu atomul, ci celula, ce alcătuieşte o entitate, o formațiune vie, complexă, cu un grad limitat de autonomie şi care este integrată în alcătuirea unui organ. Totalitatea organelor formează un organism fiecare organism formând, alcătuind o ființa vie Materia din care este alcătuit spiritul o vom numi "MATERIA NEGATIVĂ"

Spiritul omului ii vom numi CORP NEGATIV sau CORP SPIRITUAL, iar trupul alcătuit din materie pozitivă îl vom numi CORP POZITIV sau CORP PĂMÂNTESC. Ei binc, după cum materiei pozitive vizibile am vazut că îi corespunde o materie negativă, tot astfel universului pozitiv vizibil. ii corespunde un univers spiritual negativ invizibil.

Noi cunoaştem universul nostru pozitiv, sistemul nostru planetar, precum şi alte fomațiuni stelare şi astrale, cunoaştem existența galaxiei noastre în are se află şi alte sisteme planetare, alte forme de existența ale astrelor sub forma de nebuloase, quasare, asteroizi, stele gigantice, ctc. Cunoaştem legile care guvernează sistemul nostni planetar şi

urmărim fenomenele care se petrec cu alte cotpuri cereşti şi le descifram legile care stau la baza lor. Dar nu numai atât. noi cunoaştem de asemenea, legile şi ordinea care domneşte în sânul materiei pozitive şi-n acest sens dispunem de un excepţional sistem periodic al elementelor lui Mcndelccv. care ilustrează ordinea şi disciplina, care stau la baza materiei pozitive pe care le regăsim de fapt în tot în întregul univers Pozitiv. Se naşte întrebarea: care este modul de existenţă al universului spiritual negativ? Are el ceva comun cu universul pozitiv? Răspunsul este afirmativ. Da! Universul spiritual negativ arc comun cu universul pozitiv legile, ceea ce constituie factorul esenţial care face posibilă cunoaşterea şi acestui univers spiritual negativ.

Acest univers spiritual negativ este încadrat şi el în marele fenomen al armoniei universale, deoarece şi-n universul spintual negativ domnesc ORDINEA şi disciplina strictă şa absolută a legilor. Spiritul constituie baza şi fundamentul vieţii, cauza ei primară, finală şi eficientă. Dacă nu ar fi existat materia negativă cu înaîta ci capacitate de conservare, nu ar fi fost posibilă evoluţia si uimitoarele acumulări de energii spirituale şi intelectuale pe care le deţine fiinţa, spiritul uman. De aceea materia pozitiva există pentru că există materia negativă, firul de iarbă pozitiv există pentru că există firul de iarbă negativ; nu ar exista trandafirul pozitiv dacă nu ar fi susţinut de un substanţial, de un spirit de trandafir negativ şi aşa mai departe. Tot ceea ce numim noi în jurul nostru viaţă are ca bază spiritul pe toate treptele specifice vieţii. Spiritul nu apare şi nu dispare. El se menţine, fiind mai presus de naştere şi moarte. Naşterea şi moartea nu există! Există "pozitivări", '"întrupări". Materia negativă, spiritul în trup pnndc formă materială, impregnându-se cu materia pozitivă, alcătuind împreună un tot armonios, un echilibru datorită unificării şi colaborării dintre pozitiv şi negativ.

Spiritul este o materie vic, veşnică, ce nu cunoaşte nici distrucţia, nici degradarea, nici dezagregarea. Spiritul este acea materie căreia îi corespunde nu numai Legea Conservării a şi Legea Evoluţiei veşnice, ce nu cunoaşte stagnare, nici oprire, ci o veşnică dezvoltare în timp şi spaţiu.

LEGILE

Prima lege ave stă la baza existenţei materiei pozitive şi negative, deci şi a universului spiritual este LEGEA EMISiEl-ABSORBŢIEi. De la atom până ia spiritul uman toată gama atomilor şi întregul univers, cu toate fiinţele ce trăiesc în acest univers, trăiesc, există graţie fenomenului de emisie-absorbţie. care are valoare de lege primordială, fundamentală, a existenţei. Potrivit acestui fenomen-lege, orice existenţă, orice fiinţă trăieşte, există şi se mişcă în continuă emisie şi absorbţie de energie. Acest fenomen-lege de emisie-absorbţie este cel ce face ca orice element, orice atom, orice vietate, orice spirit să genereze un câmp magnetic, cu funcţia de a atrage sau de a respinge alte subiecte învecinate. Astfel, legat de legea emisiei-absorbţiei este legea atracţiei şi a respingerii, aceasta producându-sc datorită diferenţei de frecvenţe.

în universul spiritual negativ însă, materia negativă din care este alcătuit este în plină evoluţie, toate formele de viaţă fiind înscrise pe o curbă ascendentă în ce priveşte acumularea de energie! în cadrul acestei legi este cazul să menţionăm că din punct de vedere biologic omul (ca şi celelalte vietăţi) s-a oprit în sensul că organismul uman este la capătul evoluţiei sale, graţie evoluţiei milenare prin care a ajuns un organism complex echilibrat. Evoluţia biologică are o limită, un capăt un final. Dacă a rămas ceva care să evolueze, acesta este intelectul. MENTALUL, activitatea psihomentală. La acest capitol omul arc o evoluţie a sa. deschisă pentru veşnicie, menirea lui fiind să ajungă o fiinţă superioară, un mic Dumnezeu, din om să tindă să ajungă un supraom^ un zeu, parcurgând treptele mentalului, de la mentalul inferior la cel superior şi, in sfârşit, la mentalul suprem - stadiu atins de lumea opalică (divină), precum câteva din nivelele (treptele) superioare ale universului spiritual Naşte întrebarea: dacă din punct de vedere biologic evoluţia atinge nişte limite şi se opreşte, dacă însuşi mentalul în evoluţia sa va atinge treapta de Dumnezeu, este oare posibil ca evoluţia însăşi la un moment dat să stagneze? Răspunsul este afirmativ. Da! La un moment dat după ani de progres şi evoluţie, după secole, milenii încă de evoluţie aceasta se va opri. Când?

Aici dăm un răspuns extrem de important, când legea "KARMEI va înceta sâ mai acţioneze. Ce este legea "karmei" sau "karma"? Potrivit acestei legi omui este silit sa duca o dublă existenţă, când pe pământ, când în universul spiritual

Aşadar, când va dispare naşterea şi moartea, când omul va depăşi "'normalitatea" de azi prin care este un rob încătuşat de satisfacţiile carnale şi materiale, când va trece la un alt mod de a fi, când va muri pentru plăcerile iluzorii şi va opta pentru strădania de a cultiva în el mentalul superior şi apoi va cuceri mentalul suprem, atunci când omul va epuiza cele trei trepte ale evoluţiei spirituale: PURIFICARE -ÎNNOBILARE - TRANSFIGURARE, arunci de-abia va ieşi din ciclurile obligatorii de reîncarnare, va părăsi pământul şi va rămâne definitiv la nivelul său de care aparţine în universul spiritual.

Pământul, sistemul nostru planetar, este în declin Este ştiut că oamenii de ştiinţă prevăd un sfârşit, o epuizare de energie a planetei noastre, ca şi a celorlalte, chiar o stingere lentă a soarelui. Universul spiritual (negativ) însă, cel alcătuit dintr-o substanţă superioară, activă, veşnică, va exista pentru veşnicie Singur, universul spiritual, alcătuit din materie negativa este etern, nu se va stinge niciodată, intrând treptat în ODIHNA VEŞNICA. Până atunci însă. până la acea bizară odihnă, va dăinui legea efortului

Potrivit legii efortului nu este posibila evoluţia mentalului de la sine! Acest lucru este extrem de important. Evoluţia mentalului, accesul la mentalul superior necesită efort, strădanie asiduă. Spune undeva Hristos:

"împărăţia cerurilor este a acelora ce se străduiesc şi numai cei ce depun efort ajung să o cucerească ". iar în alt loc spune:

"împărăţia cerurilor este înlăuntrul vostru ".

Exprimare simplă şi concisă. Mentalul superior este în noi înşine, noi trebuie să-1 cultivăm prin efort; prin strădanie sistematică ajungem la el.

Toate treptele de care pomeneam mai sus: purificare, înnobilare şi mai ales transfigurare, cer fiecare efort intens. Lenea, comoditatea barează evoluţia căci a ajunge "zeu" înseamnă a te înscrie în legea acumulării de energie prin muncă, efort şi veşnică activitate legată strâns în acest sens de prima lege a evoluţiei. Această lege a acumulării de energie îşi găseşte desăvârşita manifestare atât în sistemele solare, cât şi la nivelul atomilor, la nivelul materiei pozitive, perfect ilustrată de mai sus pomenitul sistem al lui Mendeleev. una din cele mai geniale descoperiri ale oamenilor de ştiinţă In acest sistem periodic al

elementelor găsim fiecare atom cu un număr specific demasă. cu un număr specific de electroni, fiecare atom ocupând o căsuţă, care reprezintă TREAPTA DE ENERGIE a fiecăruia, stadiul energetic la care se află fiecare atom. Acest tablou al lui Mendeleev, am putea spune, fără să greşim cu nimic că este un tablou al ierarhiei energiei acumulate. Perfect şi absolut valabilă formularea şi pentru universul spiritual negativ, care şi el este o ierarhie a energiilor acumulate, care au ajuns să emită lumină.

Este cazul aici să pomenim cititorului că în tradiţia ortodoxă a existat un sfânt părinte, care fiind şi el iniţiat de o entitate superioară, care a scris o lucrare intitulată: "Ierarhia cerească". Acest luminat sfânt părinte se numea Dionisie (Pseudo) Areopagitul. Recomandăm cititorului această carte, precum şi o altă lucrare intitulată: "Numele divine", întrucât noi suntem în deplin acord cu ideile sale de bază şi îndeosebi ai ideea că diferenţierea treptelor (în cazul ierarhiei) se face în funcţie de intensitatea energiei emanate de spint, precum şi de fiecare grupare de spirite. Această diferenţiere energetică provoacă dispunerea în spaţiu, în zone diferite, a diverselor lumi. Această ordine spaţială este rezultatul legii ierarhizării treptelor de energie şi lumină. Potrivit acestei legi a ierarhizării treptelor de energie, universul spiritual negativ îl vom găsi judicios ordonat şi organizat în spaţiu, cu trepte dispuse pe vertical în forme de brad, în vârful căruia va domina cetatea energiei şi luminii supreme: OPALUL, lumea perfectiunii divine, dătătorul de sens al întregului univers spiritual. Lumile universului spiritual negativ sunt împărţite pe mai multe trepte de energie şi lumină, care se compun din trei zone distincte, toate aflându-sc între cele două puncte cardinale ale universului spiritual: ZENITUL - polul armoniei, binelui şi sublimului, şi NADIRUL - poliul dizonanţelor, al răului al infernului, al haosului.

Legea ierarhizării. în funcţie de stadiul atins de energia acumulată, de lumina emanată face ca universul spiritual să fie împărţit în trei zone, fiecare zonă având mai multe nivele intermediare, nivele care alcătuiesc adevăratele lumi, cu caracteristicile proprii Se naşte întrebarea: care este cauza acestor numeroase nivele, ce a determinat această ierarhie de energii şi lumini în universul spiritual negativ? Răspunsul este clar: doi factori. Primul este vârsta, adică nivelele spirituale superioare au apărut în universul spiritual înaintea nivelelor inferioare. Al doilea factor este efortul Cei mai luminoşi, încărcaţi cu mai multă energie, au fost cei mai harnici. Ca mai puţin luminoşi, cei mai palizi, au fost mai leneşi, mai comozi.

Deci. ierarhizarea a fost cauzată atât de vârsta, cât mai ales de râvna cu care un spini a activat. Ierarhizarea. în esență, este cauzală de stadiul mentalului. Cei superiori sunt cei care au atins stadiul suprem al mentalului, cei inferiori îşi au locul la nivelele inferioare. Vom reveni.

Care este situația'?

Potnvit legii conservării, această ierarhie este veşnică, adică diferențierile de lumină vor rămâne pentru eternitate, căci, urmare a legii evoluției, fiecare nivel evoluează, fiecare nivel este într-o continuă acumulare de energie şi lumină, astfel că în straturile inferioare vor rămâne veşnic diferențierile, neputând fi niciodată anihilate. Deci. universul spiritual se prezintă la ora actuală sub forma unui brad şi îşi va păstra forma aceasta în vecii vecilor.

în sfârşit, cea de-a zecea lege şi ultima, se referă la modul de viață al celor ce au atins mentalul suprem, adică numai la nivelele superioare. Se numeşte LEGEA ECHILIBRULUI OSCILATORIU, potrivit căreia spiritele care au atins mentalul suprem, deci care au ajuns la capătul evoluției, au atins treapta care se numeşte NIRVANA şi care implică patru moduri de a fi. Cei care au ajuns la capătul evoluției mentalului realizează ceva ce nu este cunoscut de pământeni, şi anume odihna în patru moduri de a fi, ceea ce implică patru activități distincte, întrucât NIRVANA este echivalentă cu odihna veşnică, dar această odihnă veşnică este. în fond maxima activitate, creație, contemplație, extaz etc. Nu are sens să explicăm pentru că şi aşa nu se înțelege. Numai cei ce ei înşişi au intrat în NIRVANA, numai ei pot înțelege această ultimă lege, cea a echilibrului oscilatoriu. Recapitulăm Legile:

1. Legea emisiei-absorbției
2. Legea atracției
3. Legea respingerii
4. Legea evoluției
5. Legea kannei
6. Legea efortului
7. Legea acumulării de energie
8. Legea ierarhizării în spațiu
9. Legea conservării
10. Legea echilibrului oscilatoriu

SPIRITELE: CULORI SI LUMINOZITĂȚI

Spiritele umane întrupate, încadrate în mijlocul întregii naturi nu se deosebesc între ele prea mult deoarece nu se percep la nivelul materiei pozitive: culoarea şi luminozitatea fiecăruia, ceea ce constituie deosebiri esențiale între ele ca spirite. Să explic:

în întregul regn vegetal şi animal există o identitate perfectă între spirit negativ şi spirit pozitivizat. întrupat, adică există o totală corespondență între formele şi culorile corpurilor din negativ şi cele ce sunt în pozitiv. Astfel, firul de iarbă este verde în negativ, verde în pozitiv, trandafirul roşu din negativ este tot roşu şi în pozitiv; calul negru în pozitiv este tot negru la culoare şi în negativ. La om însă, lucrurile stau cu totul şi cu totul altfel.

Dacă noi în jurul nostru vedem oameni care nu se deosebesc între ci decât prin portul vestimentar, în negativ privindu-i, spiritele apar cu totul altfel, fiecare având culorile sale spirituale specifice, fiecare cu luminozitatea sa distincți astfel că aproape nu vom găsi doi oameni la fel, care să aibă aceleaşi culori ale spiritelor lor sau să aibă aceeaşi luminozitate spirituală.

Aceste deosebiri dintre spiritele umane, din punct de vedere al coloraţiei şi luminozității se datoreşte tocmai faptului că fiecare spirit este o uzină producătoare de energie şi fiecare uzină produce acea energie specifică fiecăruia, potnvit nivelului spiritual al fiecăruia Se naşte întrebarea: care este factorul care generează culoarea şi care este cauza care generează luminozitatea diferită a spiritelor?

La această întrebare există un răspuns clar, precis, culoarea unuia sau culorile sunt generate de caracterul individului, de trăsăturile sale de caracter, fiecare tip de om, fiecare "structură de caracter" având o corespondentă precisă într-o colorație care corespunde cu exactitate matematică cu fiecare trăsătură de caracter în parte. Astfel, orgolioşii vor avea culoarea lor. hoții şi escrocii culoarea lor. ipocriții şi fățarnicii culoarea lor. ş.a.md.

Luminozitatea culorii, adică faptul că o culoare poate fi mai închisă sau mai deschisă, faptul că un gri, de pildă, poate fi mai întunecat la unii, iar la alții mai deschis, chiar împrăştiind în jurul său o

oarecare lumina, se datoreşte intensităţii activităţii fiecăruia în sensul culorii respective.

Să luăm. de pildă, hoţia. Culoarea specifică hoţiei este maron. O hoţie efectuată o dată atrage după sine apariţia pe pieptul spiritului a unei pete maron. de o mărime variind de la o palmă sau un ban, în funcţie de gravitatea sau mai bine zis de amploarea acelei hoţii Pala aceasta se extinde prin repetarea hoţiei, iar când ajunge la a cincea sau a şasea oară şi se transformă în obicei, pata maronie se extinde, acoperind tot pieptul spiritului Dar şi hoţii se deosebesc între ci: unii sunt pungaşi, hoţi de buzunare sau simpli borfaşi, aceştia având un maroniu deschis; hoţii la drumul mare vor avea maroniu închis, iar la bandiţii şi la gangsterii de profesie maroniul va tinde spre fumuriu, spre negru.

Aceleaşi lucruri se întâmplă şi cu celelalte culori: roşu pentru crimă, sepia pentru făţărnicie şi ipocrizie, albastru pentru desfrâu, violet pentru perversiune sexuală, verde pentru magia neagră şi galben pentru orgoliu.

Majoritatea spiritelor inferioare, pentru că au culori specifice caracterelor deformate, majoritatea acestor spirite deformate, în general se prezintă cu mai mult de două sau trei culori, sau având o culoare dominantă şi câte o dungă sau alte pete, fiecare spirit ilustrând aspectuL structura sa de caracter. Când culorile se închid în intensitate ele tind spre negru, ceea ce exprimă răutatea ce tinde spre diabolism.

Odată cu închiderea culorii creşte egoismul setea de înnavuţire şi odată cu aceslea. şi setea de dominare. Pe pământ spiritele de culoare inchisă au cea mai mare şansă de a domina, de a conduce, dintr-o nesăbuită sete de mărire, de onoruri, de înnavuţire prin exploatare, prin cele mai necinstite căi şi mijloace, uzând de cele mai perfide şi mai obraznice metode. Aceştia ajung dictatori feroce, care tind să oprime şi ajung să terorizeze, dând cea mai gravă formă a răului: setea de putere. Fiecare spirit activează. Creierul este factorul principal în privinţa specificului activităţii pe care fiecare din noi o avem.

COLORAŢIA ŞI LUMINOZITATEA unui spirit sunt tocmai rezultatul activităţii specifice fiecăruia axată pe specificul structurii de CARACTER pe care fiecare îl are.

Culoarea gri închis şi semiînchis reprezintă cinstea şi corectitudinea, dar fără orizont spiritual, adică spiritul acesta nu are preocupări spirituale, nu-1 interesează armonia, frumosul şi religia, este un spirit total lipsit de aşa-numitul "al şaselea simţ": simţul sacrului. De abia gri-ul seirudeschis şi gri-ul deschis marchează prezenţa celui de al

şaselea simţ. simţul sacrului, frumosului şi armonici. în general griul deschis şi chiar semideschis este culoarea celor ce-şi ajută semenii şi sunt sensibili la frumos.

Apariţia luminozităţii la gri înseamnă deja mult pentru un spirit pământean, deoarece înseamnă începutul ferm de manifestate a unei activităţi interioare, este semnul care arată intrarea spiritului pe treapta meditaţiei şi a contemplaţiei, înseamnă manifestarea formelor de începui ale simţului sacrului, frumosului şi armoniei.

Chiar dacă spiritele respective nu sunt religioase, semnalmentul principal este iubirea şi ajutorarea semenilor sub diverse şi multiple forme. Luminozitatea griului deschis, cu culoare de fond dominantă, implică apariţia chiar a unui guler alb, fază de trecere spre alb.

Trecerea spre alb se face lent şi implică mari şi multe eforturi. Albul are şj el diferite nuanţe: alb de fildeş, alb mat şj alb curat. Albul de fildeş este nuanţa care urmează imediat după culoarea gri, nuanţă obligatorie fără de care nu se poate atinge albul curat, care înseamnă prima treaptă a celor desăvârşiţi. Abia albul curat reprezintă realizarea echilibrului spiritual definitiv, realizarea armoniei integrale, a unui raport convenabil între raţiune şi spiritualitate.

Albul reprezintă cea mai intensă formă de activitate spirituală pe de o parte, iar pe de altă parte cea mai armonioasă formă de caracter. Corect spus însă, vom inversa şi vom spune: caracterul armonios se exprimă prin culoarea albă, intensitatea activităţii pe fondul culorii albe se exprimă, la rândul ei. prin luminozitate Şi albul curat la rândul lui, crescând activitatea în "uzina energetică" a spiritului, poate ajunge: alb luminos, alb lucitor, alb strălucitor, şamd. până la luminozităţile de limită ale spiritelor divine, pe care mediumnitatea pământeană nici nu o poate percepe, deoarece lumina spiritelor opalice este orbitoare.

Albul este culoarea celor ce au un dezvoltat simţ al sacrului armoniei şi frumosului, este culoarea celor sensibili la sacru şi la frumos. Albul este culoarea tuturor celor care în întreaga lor viaţă nu s-au îngrijit de ei, ci au luptat pentru cauza binelui adevărului, dreptăţii şi frumosului. Albul este culoarea celor care şi-au închiriat viaţa slujirii unei cauze, uitându-se pe ei Albul este culoarea cercetătorilor, savanţilor şi descoperitorilor care şi-au închinat viaţa studiului, slujirii ştiinţei. Albul este culoarea tuturor creatorilor in sunete forme şi culori, care şi-au dedicat viaţa creaţiei şi realmente au creat Albul este culoarea martirilor credinţei, ştiinţei dreptăţii adevărului şi artei, a tuturor naţiilor din toate timpurile. Albul este culoarea marilor anahoreţi şi însingurati, care fără

să se poată regăsi în semenii lor. s-au retras. au optat pentru singurătate şi reculegere. Albul este. în sfărşit, culoarea contemplativilor, a celor care au cunoscut extazul in fața sfințeniei, armoniei legilor şi fenomenelor, a celor însetati de extazul muzicii. Conchidem aşadar:

"Culoarea este expresia caracterului, luminozitatea este expresia intensității activității spiritului[11].

Spiritul: uzina energetică umană, are posibilitatea, prin muncă şi efort, să îmbunătățească culoarea şi să treacă spre gri, din gri în alb, şi din alb să urce spre luminozități din ce în ce mai mari. Albul reprezintă culoarea, activitatea cerebrală cu emisii de vibrații de cea mai înaltă frecvența.Creația este cea mai înaltă formă a dăruirii şi altruismului, de aceea, centrele cerebrale emit radiații cu o înaltă frecvența şi cu diverse amplitudini, care determină diverse luminozități. Cu cât activitatea este mai intensă, cu atât creşte amplitudinea radiațiilor, cu cât amplitudinea creşte, cu atât luminozitatea este mai mare.

ZONELE UNIVERSULUI SPIRITUAL NEGATIV

Conform legii ierarhizării spiritelor în funcție de energia şi luminozitatea fiecăruia -universul spiritual, avand forma unui con, este alcatuit din numeroase trepte de energic şi lumină, treptele fiind dispuse ierarhizat în spațiu între cei doi poli:

1. polul Zenital, al luminii, al Opalului - Cetatea Divină -, polul energiei, al luminii, al iubirii si gandirii divine, al frumosului şi muzicii, al ființelor perfectiunii divine si...
2. polul nadiric, al întunericului,.al energiilor negre, al haosului, al urii şi egoismului, polul rațiunii reci-

între acesti poli diametral opuşi se desfăşoară scara ierarhiei energiilor, luminilor şi culorilor, in care se disting net trei zone

a Zona Luminii
b. Zona neutra ^_ ___
c. Zona Întunericului

Nu putem discuta despre caracteristicile radiațiilor ce le emit fiecire spirit de pe fiecare treaptă, dacă nu vom avea un "punct de referință". Nu putem vorbi despre undele şi vibrațiile emise de fiecare spirit, ale diferitelor trepte de energie, dacă nu vom avea un criteriu coordonator care să ne indice gradul şi înălțimea unui spirit şi, îndeosebi, stadiul evolutiv al fiecărui spirit de pe orice treaptă se află.

Acest criteriu coordonator l-am primit şi noi de la entitatea "H , astfel încât noi nu facem decât să reproducem scara evoluției spirituale (schema nr. 1) care nu este altceva decât evoluția mentalului, adică a intelectului (a gândirii) pe diferite trepte de evolutie.

Menționăm că această schemă (schema nr. l) este cunoscută de toate treptele superioare, precum şi-n toate planetele locuite, astfel încât atragem atenția cititorului că schema este o "noutate" pentru pământ şi ea va fi însuşită treptat de toți cei care vor rămâne după "judecata de apoi", adică va fi însuşită de toți gânditorii care vor constitui "o lume nouă", un unic sistem filozofic valabil.

J

STĂRILE MINTALE ALE UNEI FIINȚE DIVINE
IPOSTAZA «A>

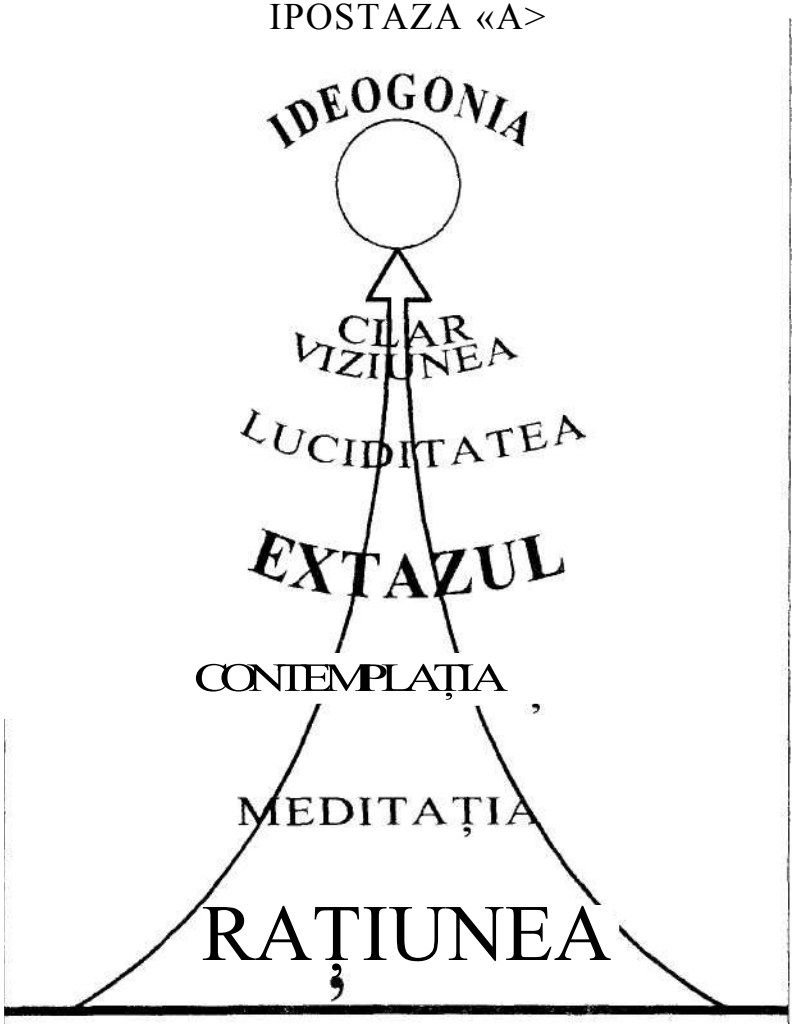

SCHEMA 1

STĂRILE MINTALE ALE UNEI FIINȚE DIVINE
IPOSTAZA

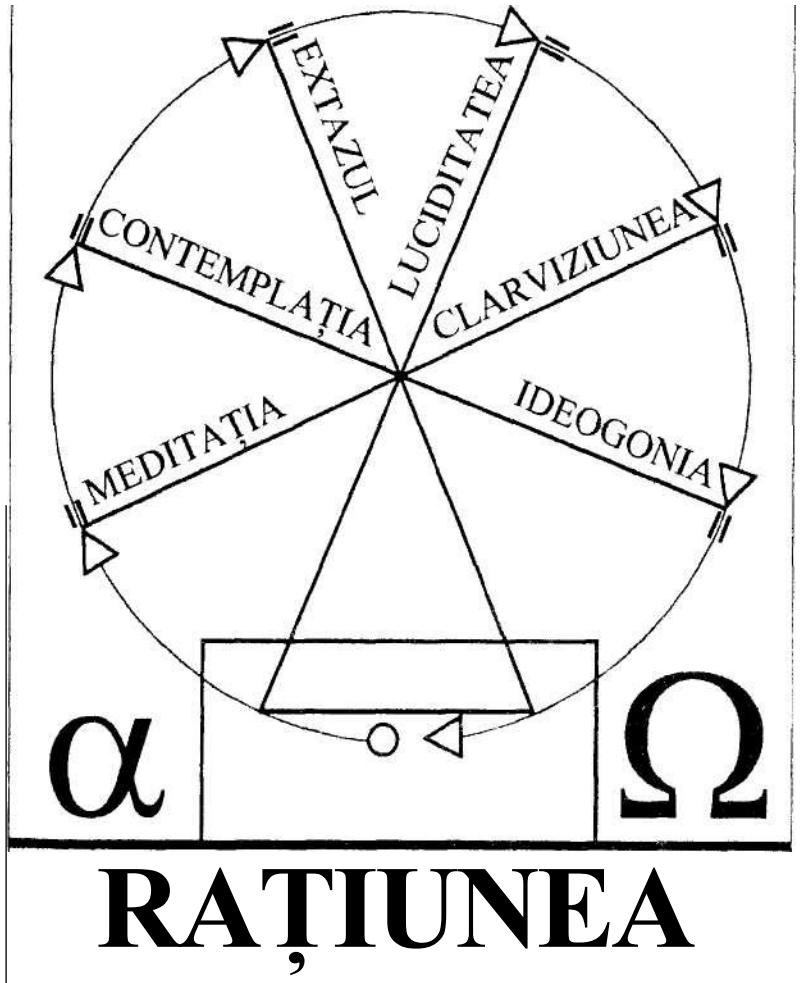

SCHEMA 2

Când am vorbit despre legea evoluție:, mu-PUS că din punct de vedere biologic evoluția arc şi ea un capăt, un sfârşit şi că în continuare rămâne să evolueze intelectul, activitatea psihomentală. Schema prezentată explică tocmai cele trei stadii, cele trei irepte de evoluție a mentalului. După cum se poate vedea din schemă mentalul (intelectul) are trei trepte:

Treapta întâi este denumită de lumile evoluate mentalul inferior

Această treaptă este specifică pământului ea fiind de fapt treapta pământeanului normal. Normalitatea aceasta însă este un stadiu inferior, căci pământenii. într-un procent copleşitor, gândesc pe orizontală şi foarte .puțini meditează Pământenii normali raționează - e drept - dar raționamentul lor este legat strict de informațiile primite de cele cinci simțuri exterioare. Ori, înlănțuirea gândirii de simțurile exterioare echivalează cu ceea ce indienii numeau "maya"', lumea iluzorie, căci viata legată de simțuri are ca ideal plăcerea adică satisfacțiile legate de bunurile materiale si plăcerile trupeşti. Aceasta atrage după sine ceea ce tot indienii numeau "avidja", adică ignoranța obscurantismul, plafonarea minții în zona din care nu poate avea acces la esențe, adică în lumea valorilor spirituale. Accesul către zona superioară a mentaluluisnu poate face decât prin contemplație, Dar şi contemplația, care pregăteşte faza extatică, nu se poate pregăti, nu se poate realiza decât prin meditație. Marea majoritate a celor care au bacalaureatul sau chiar diploma sunt "ignoranți" din punct de vedere al esențelor şi valorilor spirituale, dacă n-au o viață meditativă.A citi, a studia,fără a medita la valori şi esențe, echivalează cu a încremeni în ignoranță. Evoluția mentalului este eterna evoluție în cunoaştere. Ierarhia treptelor de energie este, în fond, ierarhia cunoaşterilor. Energia şi lumina treptelor superioare din universul spiritual este rodul cunoaşterii. Dumnezeu însuşi. Părintele Luminilor, este vârful suprem al celor ce văd, al celor ce cunosc.

Să revenim însă la schema noastră.

Mentalulsuperior este marcat deci de treapta contemplației.

LEGE: Nu poate contempla decât cel ce a acumulat un material bogat prin informare, studiu, cercetare. Nu poate contempla decât cel ce a meditat continuu, _paralel cu _studiul şi cercetarea. Numai cel ce a meditat intens şi profund, numai cel ce a adâncit cele studiate şi cercetate poate urca la trepta contemplației.

LEGE: Aceste trepte sunt absolute, ele nu se pot sări, ptre trebuie urcate cu efort de gândire continuu, neîntrerupt

Mentalul superior, adică contemplația şi îndeosebi extazul marchează un fenomen deosebit de important şi anume: recepția radiațiilor divinității. De-abia când mentalul s-a dedicat vieții contemplative, este influențat de mărelecâmp magnetic emis de lumea divina;de-abia atunci centralele sale interioare se conectează la MARELE IZVOR de energie şi lumină şi este stimulat pentru intrarea \ în extaz Dumnezeu nu poate comunica cu ignoranții; ignorantul este, din punct de vedere spiritual un mort, inapt sa recepționeze radiațiile Divinitatii. Materia sa negativă este inferioară. El trebuie sa-si innobileze sufletul prin meditatie si contemplație şi-abia în contemplație - când

însuşi spiritul său a început să emită o lumină palidă - abia atunci el ; devine receptiv şi poate absorbi radiațiile divine, care-1 ajută apoi să i cunoască *EXTAZUL.* Accesul la mentalul superior nu este simplu, nu este uşor. El nu se face decât prin autojertfire, omul trebuie să "moară" lumii materiale şi să "renască" pentru valorile spirituale eterne, pentru armonie, frumusețe şi sublim, realizând conexiunea în marele canevas al luminilor. Extazul este pragul cel mai dificil. El cere concentrare, renunțarea la sine, moartea pentru satisfacțiile materiale şi o dorință aprigă de a arde în foc. o voință de oțel.

MENTALULSUPERIOR nu poate fi cucerit decât printr-o viata de daruire, de autojertfire, pron yoga sau prin ISIHASM(varianta bizantină a tehnicilor yoghine). Extazul este o fază complexă, prelungă Pustnicii, anahoreții, sihastri, cei ce se retrag din lume în pustiuri, peşteri sau crăpături de stânci sunt cei ce au cucerit treapta extatică. Extazul este pentru ei o sursă de energie, care le dă puterea de a birui trupul şi de a putea trăi cu fructe şi rădăcini. Dar nu numai pentru ei, ci şi poeții, compozitorii, creatorii de valori artistice şi ştiințifice, filozofii şi marii gânditori, creează, produc alimentați de stările extatice pe care le trăiesc în singurătatea lor.

Cea de-a treia treaptă şi ultima a mentalului este treapta Mentalului Suprem, care este compus din trei facultati distincte: luciditatea, clarviziunea şi ideogonia.

Dacă trecerea de mentalul inferior la cel superior se face numai prin efort, prin râvnă, prin sârgumță şi un mare consum de voință^ trecerea către mentalul suprem, formarea facultăților mentalului suprem se face oarecum de la sine, adică însăşi legea evoluției unui mental superior conduce către formarea celor trei facultăți ale mentalului suprem: luciditatea, clarviziunea şi ideogonia. Toate trei sunt rodul extazului activ, creator şi a esențelor.

Luciditatea este o fantastică transparență a minții care înțelege singură, fară ca cineva să-i spună, care dezleagă enigmele, care descifrează tainele din sine, de la sine, fără ca nimeni să-i şoptească. Luciditatea este prelungirea intuiției, care-i permite să sondeze adâncurile şi să perceapă înălțimile.

Clarviziunea_este luciditatea dinamică care permite mentalului să înainteze în cunoaştere, amplificând şi generalizând procesul cunoaşterii, fiind apt să înțeleagă fenomenele universului în desfăşurarea lor. Dacă Luciditatea este o "Vedere Statică", clarviziunea este însuşi procesul dinamic al propriu-zisei cunoaşteri, ajunsă facultatea supremă de cunoaştere.

în slărşit, ideogonia este fructul rodul suprem al mentalului, facultatea, capacitatea de a avea, de a naşte idei într-un univers cugetător suprem.

Am expus succint treptele mentalului în scopul de a avea criteriul coordonator în expunerea alcătuirii universului spiritual negativ al celor trei zone ale acestui univers spiritual: a. zona luminii, b. zona neutră şi c. zona întunericului.

- Trebuie reținut în concluzie, că ierarhia de energie, treptele de energie şi lumina universului spiritual negativ se datorează diverselor stadii ale mentalului pe care se află fiecare treaptă. Trebuie subliniat, bineînțeles, faptul că: Acumularea de energie şi emisia de lumină sunt rezultatul evoluției mentalului.

-—— Trebuie ştiut, deci. că în momentul în care vom vorbi de spirite mari cu câmpuri mensonice şi lumini mari de 7. 10 şi 12 metri, vom avea de-a face cu spirite care de milenii au atins treapta mentalului suprem, în timp ce sufletele pătate, căzute sau pribege au stagnat în zona mentalului inferior, deformându-1 şi pe acesta

Evoluția mentalului atrage după sine emiterea de către creier a unor vibrații, a unor unde a căror frecvență şi amplitudine cresc pe măsură ce mentalul evoluează către zonele supreme. Tot evoluția mentalului determină raza de acțiune a celor două câmpuri magnetice care apar în faza mentalului superior: câmpurile mensonice şi cele luminice.

-" Câmpul mensonic este rezultatul activității mentale, iar câmpul luminic este expresia activității psiho-pasionale (afective, iubirea). Cu aceste fapte putem aborda universul spiritual negativ.

ZONA LUMINII

Zona Luminii are nouă trepte de energie plus OPALUL. Cetatea Dumnezeirii lumea ființelor divine, opalice, care domină cele nouă trepte de energie şi de lumină. Cele nouă trepte sau straturi se împart, la rândul lor, în două zone: zona inferioară, a straturilor de la î la IV. şi zona superioară, a straturilor de la Via IX.

Straturile inferioare sunt formate din patru trepte. Aceste patru straturi aparțin în exclusivitate pământului. Ele sunt populate cu spirite care vin numai de pe pământ, pe când celelalte straturi - cele superioare - sunt straturi populate cu spirite care fac parte din planetele superioare: TARNIUM, TAITUN, ZEFTRTUS etc, dar şi de spirite pământene care au evoluat, care au reuşit să treacă din stratul IV în stratul V. în felul acesta este de precizat că lumea echilibrului şi a armoniei desăvârşite este de la stratul V în sus, iar lumea nedesavârşită este de la I la IV (lumea neîmplinită, lumea plină de imperfecțiune ce aparține zonei pământene inferioare). Acestea din urmă sunt straturile celor ce se află în lumea mentalului inferior.

După straiul IV urmează o ruptură, un spațiu apreciabil, o distanță destul de mare, care desparte spiritele inferioare de cele superioare (de la _V_la_IX)- Aşadar, însăşi dispunerea straturilor prin ruptura care există între IV şi V. marchează dificultatea intrării în zona mentalului contemplauv-extatic, care începe cu stratul V, unde începe lumea desăvârşiților. Desigur, şi "desăvârşirea" este relativă şi gradată, crescând şi ca odată cu straturile.

Forma în spațiu a straturilor este de spirală, asemenea unui drum în serpentină, care inconjoara un munte, astfel ca intraga zona a Luminii se înscrie într-un con care are in varf o sferă în formă para" care este OPALUL, Cetatea Luminii, intruchiparea Perfectiunii.

Spirala celor nouă trepte de energie şi lumină este alcătuită dintr-un soi de substanță superioară, denumite MATERIALE SOFIANICE cu o puternică iradiatic în spațiu, care întreține o vegetație abundentă ce prezintă fenomene din cele mai neobişnuite. Dimensiunile acestei spirale sunt gigantice. Nimeni nu a putut să lc măsoare vreodată; de aceea, nici noi nu putem preciza dimensiunile ei.

împreună cu Galileo Galilei noi am încercat o măsurare a acestor straturi, dar datele obținute sunt pur orientative, ele neputând exprima cu precizie realitatea.

, """ Spirala porneşte de la extremitatea superioară a zonei neutre - a rătăciților - şi începe cu stratul I, urmând apoi pe cele nouă trepte, fiecare având luminozitatea şi energia specifică, lumina crescând pe măsură ce ne apropiem de OPAL, Cetatea Luminii, a Divinității, focarul principal de energie şi lumină a întregului univers spiritual.

Primele două straturi - I şi II - din spirală sunT populate de spirite cu culori pestrițe. Este o zonă de spirite care au diverse abateri, dar care nu sunt grave. Culorile pe care le au sunt semideschise sau semiînchise şi nu există nici un spirit care să nu aibă culoarea cenuşie pe gât sau chiar o parte din piept care exprimă cinstea şi corectitudinea.

Spiritele inferioare din straturile 1 şi II, cu toate că au încă unele pete galbene, albăstrui, maroniu sau sepia, sunt spirite care pot avea o rațiune foarte dezvoltată şi o logică de fier. Pot fi spirite care, întrupate să fie cu diplome şi titluri înalte, oameni capabili şi activi pe orizontal, adică cu un mental activ în zona rațiunii dar păcătuiesc prin lipsă de meditație şi a unui orizont spiritual. Ei pot fi buni tehnicieni, meseriaşi oameni de afaceri, dar cu un orizont mental limitat. Sunt oameni extravertiți, care trăiesc aproape exclusiv prin cele cinci simțuri exterioare, dar n-au acces la sfera valorilor, sunt indiferenți față de armonie, frumusețe şi sublim. Sunt însă oameni corecți cinstiți, care comit o serie de greşeli, dar nu sunt căzuți, adică ascensiunea le este deschisă. Aceasta se materializează prin faptul că toți cei din I şi II au culoarea gri pe gât şi pe piept ceea ce le conferă posibilitatea de a urca, de a evolua din pună de vedere spiritual şi mental. Dar, deşi sunt spirite care au evoluție deschisă, ele trăiesc în ignoranță, sunt morți din punct de vedere spiritual din moment ce nu pot fi receptive la radiațiile divine. Spiritele din I şi II sunt spirite oarbe, supuse unei legi karmice dure. Ele sunt prinse total în ciclurile de reîntrupare şi frecvența acestor reîntrupări este destul de mare în sensul că, după ce mor, ele stau în straturi foarte puțin timp, apoi revin pe pământ reintrupându-se. Sunt spirite robite de plăceri şi satisfacții materiale, atei în esență, chiar daca pretind că "cred" în Dumnezeu, crezul lor este deformat superficial, fără efect. Au însă calea evoluției deschisă. Pot evolua, pot ajunge cel mult până în IV, dar cu efort, prin strădanie, prin dăruire şi prin jertfă pentru aproapele lor. Faptele bune pentru ei sunt sursa de progres, de îmbunătățire a culorilor, pentru ca griul să se generalizeze prin abținerea de la păcat pentru ca în

timp culorile să se estompeze şi apoi să dispară. Cei din straturile superioare numesc aceste straturi inferioare: "Straturile celor ce permanent aşteaptă".

într-adevăr, cei ce ajung în I sau II, ajung imediat să fie conştienți de lipsurile lor şi aşteaptă să revină pe pământ pentru a progresa. Posibilitatea urcării pe o treaptă superioară nu poate fi asigurată decât prin încă două-trei reîntrupări şi de aceea starea de I sau II este o stare de provizorat foarte scurtă, spiritele dorind şi revenind foarte repede pe pământ pentru a se reîntrupa. Ele au pace, au odihnă, dar trăiesc din plin părerea de rău de a nu fi fost pe pământ mai altruişti, mai activi regretă că s-au complăcut într-o viață mediocră, lipsită de orizont spiritual, religios şi filozofic. Dar şi revenirea pe pământ reprezintă pentru aceste spirite o mare dilemă, deoarece pământul trăieşte o epocă din plin luciferică, în care predomină ateismul şi egoismul, o epocă de alergare după lux şi confort şi-n care educația este lipsită de cunoaşterea realităților spirituale.

De aceea, în straturile inferioare I şi II se manifestă o vădită reținere în ultimele secole de a mai reveni pe pământ tocmai pentru că educația care se face aici este atee; pământul încă nu cunoaşte realitatea, nu ştie şi din lipsă de simț al sacrului, neagă existența veşniciei şi a vieții de după moarte. Spiritele din straturile I şi II nu au deloc luminozitate, raza de acțiune a aşa-ziselor radiații luminice fiind zero. Au însă un foarte mic câmp magnetic "mensonic", care reprezintă raza de activitate cerebrală, ea fiind pentru spiritele din straturile acestea între 0,05 metri şi 0,20 metri. în stratul I spiritele au câmpuri magnetice mensonice între 0,05 metri şi 0,10 metri, iar cei din stratul II de 0,05 -0,20 metri raza de acțiune magnetică. Acest câmp magnetic mensonic, după cum am mai spus, reprezintă câmpul magnetic al activității mentale, care are influență asupra persoanelor cu care intră în contact Acest câmp magnetic mensonic este cel care generează simpatia sau antipatia dintre două persoane care se întâlnesc pentru prima dată. Radiațiile luminice exprimă luminozitatea, gradul evolutiv la care a ajuns un spirit. Spiritele din I şi II nu au deloc luminozitate. Abia cele din stratul IV încep să aibă mici radiații luminice. Numărul spiritelor din stratul L conform datelor comunicate, este de peste 2 miliarde, iar cele din stratul II de peste 1.8 miliarde.

SCHEMA UNIVERSULUI SPIRITUAL NEGATIV!

SPIRITELE DIVINE ***SCHEMA 3***

OPALUL CETATEA DIVINITĂȚII

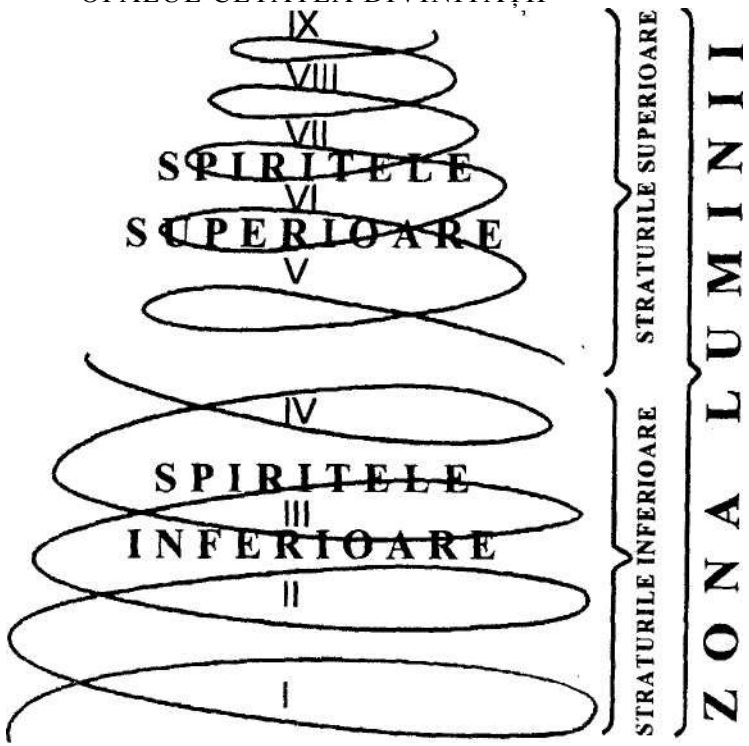

SPIRITELE

RĂTĂCITOARE

II SPIRITELE

III- CĂZUTE

C E T A T E A

L U C I F E H I C Ă

SPIRITE LUCIFERICE

Stratul III este un strat aparte, cu o funcție speciala de excepție, bine definită. Este stratul în care stau toți misionarii straturilor superioare care au vrut să vină pe pământ pentru a ajuta la ridicarea lui, dar carc din diverse motive nu şi-au putut îndeplini misiunea, murind prematur. "K

După cum dovedesc volumele: "Cercetări în lumea nevăzută", marile personalități creatoare de pe pământ sunt provenite din straturile superioare V - IX, care de bună voie au cerut să vină pe pământ pentru a impulsiona filozofia, ştiința, artele, religia. Mulți dintre ei însă, din pricina atmosferei sau condițiilor nefavorabile, au murit prunci fiind sau în faza copilăriei din diverse accidente.

Toți aceştia a fost hotărât de OPAL, să sălăşluiască în stratul III, aşteptând condițiile favorabile pentru reîntrupare. Toți cei din III aşteaptă "învierea" pământului, deoarece Opalul de mult a hotărât arderea definitivă a spiritelor luciferice- care stăpânesc pământul şi instaurarea unui climat favorabil care să asigure condițiuni normale de evoluție. AstfeL cei din III copii de la 2-14 ani aşteaptă intervenția Opalului pentru a putea reveni pe pământ.

Urmatorul strat este IV, stratul celor ce sunt mai curati, dar semiactivi. Spiritele care sunt pe această treaptă mai au câte unele culori. îndeosebi albastru sau galben, dar de foarte slabă intensitate. Culoarea caracteristică a acestui strat este cenuşiul descins sau semideschis, ceea ce reprezintă nu numai cinstea si corectitudinea, ci şi.un orizont spiritual deschis. Unele spirite au chiar început de albire, eu puncte albe sau chiar gatul si pieptul alburii de culoarea fildesului. Aceste spirite gandesc mai mult si mediteaza, dar putini ating stadiul contemplatiei. nu sunt nici ele desăvârşite şi de aceea aşteaptă momentul potrivit de a reveni pe pământ spre a urca inca o treapta si a ajunge în stratul V, al desavarsitilor. Daca cei din straturile straturile I si II cunosc linistea şi odihna, cei din IV cunosc bucuria. Ei au satisfacții mari şi beneficiază de o natură cu o vegetație minunata, care dă odihna şi liniştea gândurilor. Cei din IV beneficiază şi de unele coborâri ale unor spirite din V şi VI care le vorbesc şi le țin conferințe. în IV se fac şi coruri, iar cei ce sunt compozitori pot să-şi confecționeze anumite instrumente muzicale. Timpul şi-1 petrec în întâlniri, discuții şi plimbări în mijlocul vegetației i pune de încântare, care în acelaşi timp emană lumină.

Ca şi cei din I şi II cei din IV se hrănesc cu fructe, pe care le au din abundență Radiațiile luminice ale celor din IV variază între 0,05 şi 0,20

metri, iar câmpurile magnetice mensonice între 0,10 şi 0,40 metri. Stratul IV este populat de aproape un miliard de spirite.

Legile fixării pe aceste trepte sunt foarte severe. Nici un spirit nu îşi poate părăsi stratul, nu poate trece pe o treaptă superioară. Numai în stratul IV există posibilitatea, pentru un număr foarte redus de spirite, să fie chemate în stratul V de prieteni sau de cunoscuţi. Stau acolo puţin pentru ca apoi să revină în stratul din care au plecat.

Trebuie precizat încă odată faptul că aceste straturi: I, II şi IV aparţin în exclusivitate spiritelor pământene şi nici un alt spirit de pe altă planetă nu vine în aceste straturi.

Cand un om moare, spiritul sau este ridicat pana in fata Tronului de Lumina ,de unde este atras automat pe treapta pe care o merita, coboara la nivelul de energie si lumina potrivit efortului pe care l-a depus in viata. In fata Tronului de Lumina nu exista nici mila, nici iertare, fiecare coboare automat acolo unde meritele faptelor si activitatile sale l-au dus. Nimeni nu e vinovat, nimeni n-are ce ierta. Judecata si sentinta se fac intr-o singura clipa, prin privirea Părintelui Ceresc.

,, - - Dacă spiritul este azvârlit în zona neutră a spiritelor rătăcitoare sau *I* în zona întunericului, .vina o poartă numai cel căzut suferind ^ consecinţele propriei sale vieţi.

După stratul IV spirala se întrerupe. Urmează un spaţiu liber, nepopulat după care reîncepe spirala treptelor de energie cu treapta a V-a. Cu treapta a V-a încep straturile mentalului superior, treptele de "sfinţenie", treptele "fericiţilor". Abia acum, din stratul V, începe adevărata categorie a celor curaţi, a celor albi, a celor ce au depus o intensă activitate, fie pe pământ fie mai ales pe o altă planetă. Foarte puţine spirite pământene urcă în V sau VI. Aceste două trepte sunt treptele marilor creatori de pe pământ simt treptele contemplaţiei şi extazului, care au atins treapta mentalului superior.

Treptele de energie şi lumină V şi VI sunt treptele celor activi, care nu şi-au precupeţit eforturile, ducând o viaţă cumpătată, de o desăvârşită integritate morală şi a căror sens în viaţă a fost acela de a lăsa ceva în urma lor, semenilor lor

începând cu stratul V. spiritele sunt albe, culoare care radiază înjur un câmp luminic. care pentru stratul V este de 1-2 metri, iar pentru stratul VI este de 2-4 metri în aceste straturi preocupările sunt axate pe muzică în primul rând, filozofie şi ştiinţă în al doilea rând Există săli de concerte, unde se cântă muzică corală şi instrumentală. In acelaşi timp

se fac numeroase comunicări filozofice şi ştiinţifice privind fenomenele care au loc în lumea spirituală. Pentru comunicări şi conferinţe iau cuvântul atât spirite din stratul respectiv, cât şi invitaţi din straturile superioare.

Dar cea mai plăcută activitate pe care o poate avea un spirit în straturile fericiţilor este dialogul cu natura Spunem "dialog" pentru că florile, de o imensă varietate, arbuştii şi tufele înflorite răspund celor ce vin în mijlocul lor. Florile se deschid şi se înclină, copacii freamătă de simpatie la apropierea vreunui spirit al locului. Fenomenul care însă copleşeşte şi încântă în cel mai înalt grad este MUZICA SPAŢIILOR care se aude la răstimpuri atât în stratul respectiv, cât şi muzica spaţiilor care se aude din stratul imediat superior.

Numeroase spirite au arătat că muzica aceasta, a spaţiilor de lumină, este tot ce poate fi mai frumos. Este muzica pe care o provoacă OPALUL, iar ecourile răzbat până în stratul V, fiecare strat contribuind la amplificarea şi diversificarea melodiilor celeste. Producerea aceste muzici mi-a fost explicată în felul următor deasupra straturilor, la câţiva zeci de kilometri altitudine, se găsesc formate de milenii nişte bolţi imense care sunt alcătuite din materiale cristaline, transparente, numite substanţe sioneptice. formice şi keranice, care sunt proiecţia energetică a activităţii de contemplaţie, extaz, şi luciditate. Opalul, care şi el este acoperit cu asemenea bolţi, în timp ce gândeşte la probleme importante, ZENTA opalică emite nişte curenţi magnetici, care inundă toate straturile de lumină, începând cu stratul IX şi terminând cu stratul V, care face să intre în vibraţie bolţile sioneptice, formice şi keranice. Intrarea în vibraţie a acestor bolţi face să emită sunete şi acorduri muzicale de o rară şi nedescrisă frumuseţe (am pomenit mai sus de zenta opalică: vom explica aceasta când vom ajunge la Opal).

Stratul V arc o populaţie de aproape 720 milioane locuitori, iar stratul VI de 352 de milioane, fără a intra aici spiritele de pe celelalte planete care sunt acolo în corp pozitiv.

Treptele VII şi VIII sunt treptele spiritelor alb-argintii şi argintiu-luminos. Sunt trepte care au depăşit contemplaţia şi extazul şi au atins luciditatea şi clarviziunea, care fac ca spiritele să aibă acces direct la tainele existenţei, vieţii şi universului, la legile şi fenomenele care guvernează tot şi toate. Aceste straturi sunt aproape în exclusivitate locuite de spirite care au trăit pe celelalte planete superioare, spirite cu mari capacităţi creatoare, care trăiesc în mijlocul unei naturi cu o vegetaţie fantastică, miraculoasă, în mijlocul unei naturi care străluceşte

în colorit şi parfum şi care, adesea, scoate sunete şi armonii muzicale. Este o lume de vis. incredibilă. Din acest strat au coborât pe pământ Galilei, Nietzche, Emmanuel Kant Sf. loan Hrisostom, Sf. Vasile ce Mare, Sf. Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu şi mitropoliţii Veniamin Costache şi Antim Ivireanul. Toţi aceştia au coborât din stratul VIII şi s-au reîntors în VIII.

Din VIII au coborât însă mai mulţi, dar din cauza condiţiilor nefavorabile, nu au putut depune efortul necesar pentru a se întoarce de unde au plecat şi de aceea s-au întors în V sau VI. Aici este ilustrat cazul proorocului Moise care. coborând din VIII, s-a reîntors abia în VI.

Radiaţiile luminice ale unui spirit din stratul VII variază între 1,60 şi 2,20 metri, iar câmpurile magnetice inensonice între 4 şi 6 metri. în stratul VIII radiaţiile luminice variază între 2.60 şi 2,80 metri, iar câmpurile magnetice mensonice între 6-8 metri. Populaţia stratului VB numără 125 de milioane de spinte, iar cea din VEI aproape 85 de milioane de spirite.

Treapta IX este ultima treaptă a desăvârşirii spirituale; ea mai poartă numele de Oraşul de Aur. Este treapta maxima de evoluţie, limita superioară a tot ceea ce poate fi desăvârşire. Nici un pământean nu a ajuns să urce pe această ultimă treaptă, dar acei care au coborât din ORAŞUL DE AUR s-au reîntors la locurile lor: Fecioara Măria, Buddha, Socrit loan Botezătorul şi Zamolxis, zeul dacilor. Viaţa în ORAŞUL DE AUR nu poate fi descrisă, nu poate fi cuprinsă în cuvinte. Acolo au loc concerte în săli gigantice, acolo au loc congrese şi conferinţe filozofico-ştiinţifice. Acolo natura întreagă cântă în lumini multicolore, fiorile şi arborii luminează, totul este plin de farmec şi de încântare.

Stratul IX reprezintă culmea desăvârşirii. PERFECŢIUNEA însă este atinsă numai de spiritele opalice. Astfel, cu stratul IX se închide spirala la partea superioară, OPALUL fiind o lume închisă, izolată, inabordabilă.

Ceea ce este de subliniat pentru toate straturile este că în ele există veşnica lumină, veşnica şi neobosita activitate. Nu există noapte, spiritele nu dorm, sunt vesnic treze si active. Este de mentionat acum un~ fapt foarte important: pentru zona luminoasă, ca şi pentru întreg universul spiritual negativ, universul pozitiv este ca şi cum nu ar exista Universul pozitiv nu există pentru universul negativ, după cum pentru noi universul spiritual este ca şi cum nu ar fi. De aceea, din toate straturile, inclusiv din Opal, universul pozitiv, soarele, stelele, astrele nu

se văd, nu există. CeruL bolta cerească în straturi este limpede, veşnic luminoasă şi cristalină, luminată de radiaţiile opalice, precum şi de propria lumină.

De asemenea, OPALUL - Cetatea de Lumină a divinităţii - nu este vizibil pentru nici un strat. Doar cei din stratul IX din Oraşul de Aur, văd OPALUL sub forma unui disc uriaş, gigantic, din care ţâşnesc feerice lumini, de o coloraţie indescriptibilă.

Cei din Oraşul de Aur ascultă la răstimpuri corurile de Heruvimi şi Serafimi care cântă în timpul extazului opalic. Frumuseţea muzicii din Oraşul de Aur nu se poate descrie în cuvinte. Fiecare locuinţă a unui spirit este aici de mărimea unui casteL cu arhitectură bogat ornamentată, ce întrece închipuirea şi imaginaţia pământeană. Raza radiaţiilor luminice ale unui spirit din Oraşul de Aur variază între 2,60 şi 3,50 metri, iar câmpul magnetic mensonic între 8-12 metri. Populaţia Oraşului de Aur numără peste 36 de milioane de spirite, cu puteri de la +4 la +9, adică un spirit poate fi dedublat în 4 până la 9 părţi şi fiecare parte poate veni pe o planetă, fiind un spirit superior. Pentru că vorbim despre Oraşul de Aur, de treapta IX, revenim la ce-a de-a zecea lege a universului spiritual - legea echilibrului oscilatoriu - care este proprie stadiului cunoscut de vechime: NIRVANA. Oraşul de Aur în întregime este intrat definitiv în Nirvana

Nirvana este trăită şi de o parte din spiritele din stratul V, dar nu este generalizată ca în stratul IX.

Pentru prima oară în istoria spiritualităţii pământene despre Nirvana a vorbit marele spirit din IX, Buddha ca despre o stare absolută, finală, a fericirii eterne, în care trăiesc zeii. într-adevăr, stratul IX este stratul zeilor, al spiritelor care prin muncă şi efort au cucerit mentalul suprem şi activând asiduu au realizat măreaţa Nirvana

Vom încerca să explicăm pe cât este cu putinţă ce este Nirvana

Nirvana este o quadrivalenţă psiho-intelectuală, o tetrapotenţă psihomentală, patru moduri distincte de a activa, de a fi, patru activităţi distincte, care se succed conform legii echilibrului oscilatoriu. Iată succint patru moduri de a fi.

1. Acceptarea concretului - Respingerea abstractului în această faza spiritele duc o activitate concretă de execuţie a proiectelor elaborate în faza a treia. Este o fază de activitate practică, activitate legată de natura înconjurătoare şi de comunicare cu straturile mai puţin evoluate. Este faza de conferinţe, concerte, discuţii, comunicări într-un cuvânt, de activitate publică.

2. Acceptarea abstractului - Respingerea concretului

în această fază spiritele duc o viață de însingurare, fiecare se retrage în locuința sa, trăind exclusiv în mentalul suprem.

3. Acceptarea simultană si a concretului şi a abs tractului

în această fază spiritele creează. Ies din mentalul suprem, coboară până la mentalul inferior, gândind, elaborând proiecte, studii, cercetări, compoziții. Compozitorii compun, poeții scriu poeme, oamenii de ştiință stau în laboratoare studiind fenomenele, pregătind comunicări.

4. Respingerea concretului simulta n cu abstracția

Este faza de reverie, de beatitudine şi de extaz; spiritele se încarcă atât de puternic energetic, încât învinge gravitația locului şi plutesc în aer. Incredibil, dar adevărat (detalii asupra Nirvanei şi Simadhi vom da într- o lucrare specială pe care o avem în pregătire).

Dăm mai departe tabloul recapitulativ al însuşirilor spiritelor pe diferitele straturi, datele fiind cumulate pentru a se citi mai bine comparativ cu însuşirile acestor spirite în ceea ce priveşte luminozitatea (radiațiile luminice), cât şi în ceea ce priveşte câmpul magnetic mensonic.

Tabloul cuprinde şi "puterile", adică posibilitatea de împărțire în mai multe părți care să semene între ele.

Un exemplu de împărțire în mai multe spirite este Mireacli din stratul VIII, care a avut pe pământ trei părți întrupate, fiecare alcătuind un spirit independent, de sine stătător. Tabloului i-am mai adăugat şi populațiile straturilor.

Se poate vedea din tablou că straturile de lumină I şi II n-au deloc radiații luminice; de asemenea, nici rătăcitorii din zona neutră şi nici cei din zona întunericului, care, după cum se observă, au câmpuri magnetice destul de mari.

TABLOU RECAPrraATTV
(datele au caracter pur orientativ, ele fiind obținute prin interpolarea Iui V cu IX)

Locul unde este fixat spiritul	Raza radiației luminice a unui spirit	Raza de acțiunea câmpului magnetic mensonic	Puterea	Populația
ORAŞUL DE AUR	2,60-3,50m	8-12 m	4-9	36 milioane
Stratul V de lumină	2,00-2,80m	6-8 m	2-5	85 milioane
Stratul VII de lumină	1,60-2,20m	4-6 m	1-3	125 milioane
Stratul VI de lumină	1,00-t,80m	2-4 m	1-2	352 milioane
Stratul V de lumină	0,8-UOm	1-2 m	1	20 milioane
Stratul IV de lumină	0,05 - 0,20 m	0,1-0,4 m	1	aproape 1 miliard
Stratul U de lumină	0,05 m	0,05-0,2 m	I	peste 1,8 miliarde
Stratul I de lumină	Om	0,05-0,2 m	-	peste 3 miliarde
Rătăcitorii (zona neutră)	Om	0,05-0,2 m	-	peste 3 miliarde
Stratul I de întuneric	Om	0,20-0,60 m	-	aproape 1 miliard
Stratul H de întuneric	Om	0,6-0,80 m	-	cea. 500 milioane
Stratul 111 de întuneric	Om	0,8 -1,50 ni	-	peste 300 milioane
Cetatea Luciferică	Om	2,50-6,00 m	-	aproape 300 milioane

Mai înainte de a ne ocupa de Opal este necesar să revenim asupra caracteristicii spiritelor din straturile superioare în scopul de a înțelege cauza care generează diferențierea spiritelor, situarea lor in straturi diferite. Pentru aceasta ne vom referi la prima schemă prezentată în această lucrare. Această schemă exprimă însăşi sensul şi esenţa evoluţiei unui spirit care, de-a lungul existenţei sale, îşi începe propriu-zisa evoluţie spirituală de la prima treaptă a gândirii care este raţiunea Treptele următoare, meditaţia, contemplaţia şi extazul, alcătuiesc primul ciclu evolutiv care, odată împlinit, marchează accesul unui spirit la stratul V. între spiritele din stratul V se pot distinge două tipuri cu structuri spirituale diferite:

- primul tip structural îl formează spiritele cu înclinaţie către religie şi artă, caracterizate prin dominarea STĂRII EXTATICE, spirite la care gândirea şi raţiunea sunt mai puţin dezvoltate; sunt spirite cu un înalt grad de emotivitate şi sensibilitate afectivă, care dispun de o fantezie bogată şi aptă de creaţie artistică;
- cel de-al doilea tip structural, diferit de primul, îl formează spiritele înclinate spre ştiinţă şi filozofie, spre studii şi cercetare, caracterizate printr-o exigentă gândire analitică, printr-o mai profundă pătrundere a raţiunilor existente, spirite care, deşi cunosc extazul, acesta joacă un rol secundar.

Spiritele din prima categorie poartă pe piept ca simbol POTIRUL, în timp ce spiritele din a doua categorie au ca semn distinctiv TRIUNGHIUL, pe care îl poartă pe frunte.

Spiritele din prima categorie - cele extatice - pot urca până în stratul VII cel mult. Structura lor specifică le fee inapte de a depăşi stratul acesta. Aceste structuri sunt plafonate din cauza unei prea mari îngustimi a facultăţilor gânditoare care, reduse fiind, frânează evoluţia hotărâtoare a spiritului, făcându-1 inapt de a putea cunoaşte intrarea în cel de-al doilea ciclu al stărilor mentale: luciditatea, clarviziunea şi ideogorua.

Aşadar, spiritele care realmente au drumul deschis către celelalte stări mentale superioare simt spiritele ca gândirea şi raţiunea dezvoltate, cu un profund simţ analitic, care le fac apte de sinteze cuprinzătoare, putând urca pe cele mai înalte trepte ale CUNOAŞTERE.

Din cercetările efectuate prin mediumnitate a rezultat că straturile V şi VI sunt dominate de spirite cu POTIR pe piept, adică spirite extatice, în timp ce spiritele din straturile VII şi VIII sunt spirite în care

extaticul este depăşit spiritele situându-se pe treptele superioare specifice cunoaşterii: luciditatea şi clarviziunea, având ca simbol TRIUNGHIUL, care indică prezenţa mentalului suprem.

Spiritele din ORAŞUL DE AUR sunt cele care cunosc prin excelenţă starea de clarviziune, unele spinte atingând chiar şi stadiul suprem al IDEOGONEI, STADIU CARE LE FACE APTE SĂ COMUNICE CU FIINŢELE DIVINE DIN OPAL, fără însă a putea pătrunde acolo. Trebuie să precizăm cu claritate raptul că ascensiunea pe trepte a straturilor exprimă, în esenţă, DIFERENŢIEREA STADIILOR DE CUNOAŞTERE.

Această diferenţiere în cunoaştere implică diferenţieri de limbaj şi bagaj diferit de noţiuni. De aceea, cu cât urcăm treptele ierarhiei straturilor, cu atât vom întâlni un bagaj din ce în ce mai bogat de noţiuni, pe care noi, cei de pe pământ, nu avem posibilitatea de a-1 înţelege. De aceea, însăşi această prezentare a noastră este, în fond, searbădă şi seacă, neavând putinţa de a reda realitatea concretă a opticii şi a gândirii specifice a spiritelor din straturile superioare.

Pe acest pământ, surghiuniţi în condiţiile unei materii aspre şi brute, limbajul nostru apare simplist, aspru, colţuros şi brut, lipsit de muzicalitatea şi varietatea nuanţelor limbajului propriu straturilor superioare. Spiritele care au comunicat cu noi ne-au mărturisit că au avut nevoie de o perioadă de acomodare cu limbajul nostru pentru a ne putea prezenta schematic cele ce noi prezentăm în această lucrare.

La cele spuse mai sus este de adăugat faptul că straturile sunt şi expresia timpului care s-a consumat pentru atingerea unei trepte. în acest sens straturile superioare sunt de fapt cele mai vechi lumi, lumile cele mai înaintate în vârstă, astfel încât cu cât un strat este mai înalt, cu atât el conţine în sine un timp mai îndelungat de existenţă.

Cea mai veche lume este astfel lumea opalică, "lumea divină", a fiinţelor celor mai evoluate ce au atins ceea ce noi numim PERFECŢIUNEA.

Opalul este singura lume care formează un univers absolut independent şi de sine stătător, singura lume care a reuşit o spiritualitate totală. Toate celelalte lumi care s-au format ulterior n-au reuşit să ajungă din urmă exploziva evoluţie a fiinţelor opalice.

Oraşul de Aur este o lume desăvârşită, dar nu perfectă. Spiritele din Oraşul de Aur au cunoscut şi ele cândva aclurile reîntrupărilor şi s-au stabilizat pentru veşnicie în fruntea lumilor ce s-au format în prezenţa şi sub influenţa Opalului.

Precizăm: Opalul este singura lume care a evoluat fară nici o influentă din afară. Celelalte lumi însă. s-au format şi au evoluat influențate, polarizate de Opal, care a jucat rolul de DĂTĂTOR DE SENS. Nu direct, dar indirect, Opalul a creat toate cele ce există în întregul univers spiritual, toate cele ce există şi ființează, urmând drumul deschis de ființele opalice.

Spiritele aparținând de zona pământeană sunt cele mai 'Tinere" făpturi din întregul univers spiritual, cele mai puțin evoluate care, pe lângă "tinereța" lor, au cunoscut şi drama "STAGNĂRII", care a atras apoi după sine modificări şi deformări structurale cauzate de nerespectarea ordinii şi disciplinei.

Asupra acestora vom reveni.

O ultimă problemă care a mai rămas de discutat este aceea a sexualității. Este ştiut că accesul de la mentalul inferior la extaz, la mentalul superior, se face prin anihilarea temporară a sexualității. Spiritele extatice trăiesc ca şi cum nu ar avea sex. Trecerea însă de la faza de beatitudine, de extaz pasiv, la faza de extaz activ face ca sexualitatea să revină. Sexele se mențin pe toate treptele, inclusiv în Opal, astfel că sexualitatea nu dispare, ci persistă evoluată, însă şi ea către o modalitate superioară şi chiar supremă După cum mentalul poate fi inferior, superior şi suprem, tot aşa şi sexualitatea de la modalitatea inferioară evoluează către o modalitate de manifestare superioară şi chiar supremă.

OPALUL

Am ajuns, în sfârşit, la cea de-a X-a treaptă de energie şi lumină, care este Opalul - Cetatea ființelor divine, care sunt în număr de peste 1,7 milioane de spirite integrale, au înfățişare umană, dar care mai cuprinde miliarde de alte ființe gânditoare, meditative, contemplative si chiar extatice. Cele 1,7 milioane de ființe divine cunosc toate cele şapte stări mentale despre care am vorbit mai înainte, dar care excelează în extaz, luciditate, clarviziune şi ideogonie. Opalul este treapta unică absolută a "perfecțiunii", este o lume închisă în sine, în care nimeni nu poate pătrunde şi din care nimeni nu poate ieşi Singurele ființe care au ieşiț partial din Opal sunt: Iisus Hristos si Densi (Ioan Evanghelistul) care au avut misiuni cu toatul si cu totul exceptionale pentru salvarea pamantului. Numai in Orasul de Aur spiritele care conduc destinele planetelor şi cercetează în amănunt evenimentele de pe planete, numai acestea au acces în Opal cu gândirea, cu clarviziunea, dar nu pătrund niciodată în Opal.

Opalul este o cetate ermetica, închisă pentru vecie.

Ni s-a comunicat că Opalul este mai în vârstă decât spiritele din Oraşul de Aur ai circa 50 de milioane de ani, de aceea, ajungerea în Opal a spiritelor din Oraşul de Aur este imposibilă şi cu atât mai mult a celor din celelalte straturi. Nici Opalul nu vede universul nostru pozitiv; şi pentru cei din Opal universul nostru, sistemul nostru planetar, precum şi celelalte stele şi astre sunt ca şi cum nu ar fi. în schimb, ştie şi cunoaşte toate evenimentele de pe toate planetele, ştie şi cunoaşte în mare tot ceea ce se petrece pe pământ

în scopul cunoaşterii exacte a evenimentelor de pe planete există în Opal aşa-numita PERTUȚTE DIVINĂ, care se traduce "vederea şi cunoaşterea divină", un grup de 54 de spirite gigantice care alcătuiesc forul conducător al planetelor, inclusiv şi îndeosebi pentru pământ, care are o situație foarte critică din pricină că a fost invadat de spirite negre.

Deasupra PERTUȚIEI DIVINE însă se află forul suprem conducător al Opalului şi al întregului univers, care poartă numele de RAMA OP ALICĂ.

RAMA OP ALICĂ este ceea ce noi numim DUMNEZEU!

Rama Opalică este alcătuită din 33 de fii ai Părintelui Luminilor. Tatăl Ceresc, Marele Guvernator sau, cum îşi mai spune. Marele Arhitect.

Tatăl din punct de vedere al radiaţiilor luminice şi al câmpului magnetic mensonic, este un adevărat COLOS. Nimeni, niciodată nu a putut să-i măsoare razele de acţiune ale radiaţiilor luminice sau câmpului magnetic. Acestea se cunosc însă pentru cei 33 de fii ai Părintelui Universului, care au fiecare o rază de radiaţie luminică de 15 metri, iar raza de acţiune a câmpului magnetic mensonic este de 24 metri. Puterea celor 33 de fii este de +28 până la +35 şi este încă în continuă creştere.

Cei 33 de fii se numesc astfel: Sibina divină, Forţa divină, Raza divină. Frumuseţea divină. Armonia divină, Echilibrul divin, Mazepta divină, Ronsana divină, Ligurda divină, Noptenta divină, Iabonda divină, Slonunta divină, Boltena divină, Golmina divină, Horvela divină, Lonunta divină, Durerea divină, Recunoştinţa divină, Supunerea divină, Blândeţea divină, Iertarea divină, Zâmbetul divin, Bucuria divină. Extazul divin, Visul divin, Orizontul divin, Sărutul divin, îmbrăţişarea divină şi, în sfârşit, UMILINŢA DIVINĂ - care nu este altceva decât marele disc, marele spirit din care s-a desprins coborând pe pământ Iisus Hristos. Atât Părintele Universului, Tatăl Ceresc, cât şi cei 33 de fii ai Săi au o mediumnitate şi o clarviziune fantastice. Pot cerceta orice loc din Opal, din straturile fericiţilor, precum şi pe toate planetele văd tot ce se întâmplă.. Toţi trăiesc în palate grandioase şi cu arhitectură minunată.

în centrul Opalului se află Marele Palat al Tăcerii, unde locuieşte Tatăl Ceresc, Părintele Universului, Marele Creator. în spatele acestui palat se află Marea Sală a Tăcerii, unde se adună Rama Divină, precum şi alte câteva mii de spirite gigantice spre a discuta probleme legate de evoluţia lumilor. Cele mai ample probleme le-a ridicat mereu pământul cu antinomiile şi contradicţiile sale.

Am pomenit de Pertuţia Divină. Această pertuţie este forul răspunzător de problemele planetare, care cercetează cu amănuntul tot ceea ce se petrece pe planete şi prezintă Ramei Divine rapoarte care propun soluţionări. Hotărârile definitive se iau numai de Părintele Universului. Acest for are în subordine câteva zeci de mii de spirite mari care colaborează la bunul mers al planetelor, care dirijează, prin trimişi din alte straturi problemele legate îndeosebi de creaţie artistică şi progres ştiinţific.

Opalul este cel mai activ loc din întregul univers, unde se cercetează fenomenele din punct de vedere ştiinţific, se creează muzică, se face artă plastică, arhitectură. Dar dominantă este muzica! Se compune şi se cântă foarte, foarte multă muzică corală şi simfonică. în Opal este o uimitoare efervescenţă creatoare şi sunt nenumărate săli de concerte, precum şi locuri de expunere în aer liber a lucrărilor modelatorilor (sculptorilor). De fapt, nu se sculptează, ci se modelează în materiale foarte preţioase.

După cum am spus, în afara celor 1,7 milioane de fiinţe divine cu chip uman mai există miliarde de alte fiinţe meditanv-contemplative, între care sunt Serafimii şi Heruvimii, care, în timpul extazului divin, părăsesc Opalul şi cântă pentru cei din Oraşul de Aur în coruri de o frumuseţe neînchipuită.

Cei din Opal au şi scriitori şi arhive imense în care sunt consemnate toate tainele din Opal. Aceste scrieri sunt scrise în scopul ca, peste milenii, când Oraşul de Aur va mai progresa, să fie transmise celor din straturi spre a se documenta şi delecta Deocamdată, însă, nimic nu se poate scoate din Opal.

Opalul emite în spaţiu cele mai puternice şi cele mai variate radiaţii. Emanaţiile Opalului sunt de trei feluri:

1. Radiaţii Luminice
2. Câmpuri Magnetice Mensonice
3. Efluvii Zentice

1. Radiaţiile luminice sunt expresia imensei lumini ce o emană Opalul în spaţiu. Aceste radiaţii luminice sunt emise în mod constant şi suni de trei feluri: (vezi schema nr. 3)

a) radiaţiile luminice AGAPIN1CE - acestea sunt expresia celei mai înalte iubiri, IUBIREA OP ALICĂ. Ele au cea mai mică rază de acţiune, cuprinzând doar Oraşul de Aur. Particulele acestei radiaţii dau "beatitudinea" de care se bucură cei din Oraşul de Aur, precum şi o mică parte din cei din stratul VTII.

b) radiaţiile luminice EROSONICE - care sunt expresia DRAGOSTEI DIVINE; care are o rază de acţiune mai mare, cuprinzând toate straturile, până la V inclusiv şi, uneori, răzbătând până la IV. Particulele acestei emanaţii dau fericirea şi stimulează extazul celor ce beneficiază de ele, adică toţi cei din stratul de la V până la stratul IX.

ACȚIUNEA RADIAȚIILOR LUMINICE AGAPICE, EROSONICE ȘI SENTIONICE, PRECUM ȘI A RADIAȚIILOR GANDANICE

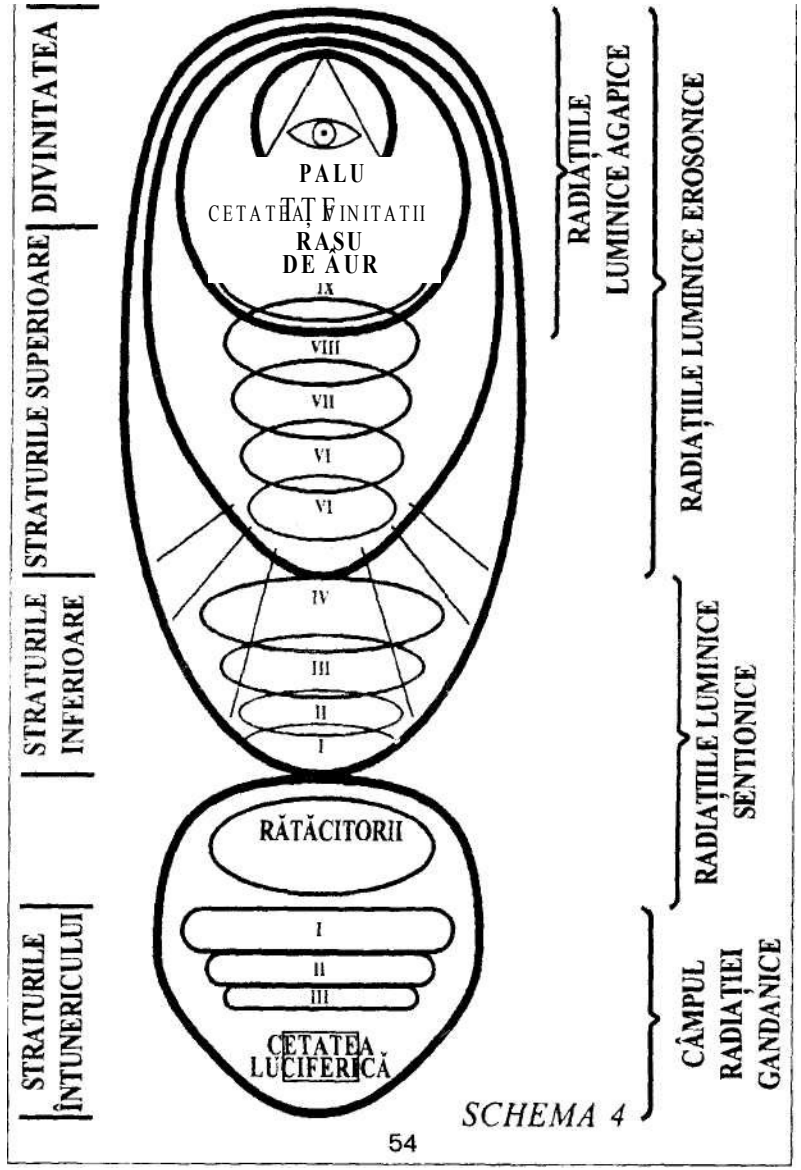

SCHEMA 4

1) radiațiile luminicc SENT10N1CE sunt expresia SIMPATIEI DIVINE: emanații cu cea mai marc rază de acțiune, ■care include în ea absolut toate straturile și planetele superioare, inclusiv pământul. Aceste radiații întrețin în orice ființă gânditoare setea de luinină. de frumos; întrețin și stimulează activitatea spirituală a celor ce caută lumina, a celor ce cred și vor să urce pe o treaptă spirituală superioară.

2. Al doilea fel de radiații opalice sunt cele care provoacă câmpurile magnetice mensonice. Aceste iradieri au caracter pulsativ, raza lor de acțiune variind în timp și spațiu potrivit stărilor de activitate din Opal.

Câmpurile magnetice mensonice sunt de trei feluri:

a) Câmpuri Magnetice FANICE - sunt provocate de înalta gândire divină, care stimulează ideogonia, clarviziunea și luciditatea celor din Orașul de Aur.

b) Câmpuri Magnetice NUSONICE - au o rază de acțiune care înglobează toate straturile superioare, toate treptele până la V, uneori ajungând până la IV. Aceste câmpuri magnetice nusonice stimulează activitatea de contemplație și extazul tuturor celor ce cad în raza lor de acțiune, adică a straturilor de la V, VI, VII. VIII și IX

c) Câmpuri Magnetice FRENICE - cuprind toate straturile fără excepție și planetele, inclusiv pământul. Aceste câmpuri magnetice frenice stimulează gândirea tuturor și meditația Ele sprijină prin excelență pe cei ce caută adevărul, pe cei ce caută răspunsul la marile întrebări ale existenței.

Toate făpturile gânditoare activează în acest câmp de radiații divine, numite CÂMPURI MAGNETICE MENSONICE. Se numesc magnetice deoarece ele manifestă o forță de incitație la efort pentru lumină, incită orice om gânditor la meditație și contemplație.

3. Cel de-al treilea fel de radiații ale Opalului sunt EFLUVIILE ZENT1CE. Pentru a înțelege efluviile zentice este necesar să știm mai întâi ce este ZENTA OP ALICA. Opalul are o litosferă în formă de farfurie cu diametrul de 18 mii de km. Zenta Opalică înconjoară Opalul, înglobându-l în interior, alcătuind niște cămăși, niște centuri cristaline. Zenta Opalică este alcătuită din cinci centuri, cinci zente suprapuse, fiecare zentă, fiecare centură fiind alcătuită, la rândul ci, din materii cristaline, din cristale având diverse structuri. Este necesar să precizam că termenul de "zentă" exprimă forma geometrică specifică pe care o au în spațiu aceste centuri, formă care în opal se numește ZENTĂ. Această Zenlă seamănă cu o pară ascuțită la vârf și care se înscrie cu ușurință într-un triunghi isoscel. De aceea, triunghiul este ales ca forma ce

reprezintă sfinţenia, de aici triunghiul de iconografie orientală în care Tatăl Ceresc este reprezentat având capul înconjurat de o aureolă în formă de triunghi; de aici triunghiul de pe fruntea marilor gânditori care se arată în lucrarea noastră "Cercetări în lumea nevăzută".

După cum am mai spus, Zenta Opalică este compusă din cinci zente, cinci cămăşi suprapuse ca foile de ceapă, cu spaţiu între ele, care variază între 2 şi 5 km Grosimea tuturor centurilor la un loc, care alcătuiesc zenta opalică este în total de circa 180 km

Iată alcătuirea celor cinci centuri ale zentei Opalice.

1. Centura substanţelor sionoptice de jasp, produs al milenarei contemplaţii divine;
2. Centura substanţelor FORMCE de ametist, produs al milenarelor extazuri divine;
3. Centura substanţelor KERAN1CE de rubin, produs al milenarei lucidităţi divine;
4. Centura substanţelor TURINICE de safir, produs al milenarei clarviziuni divine;
5. Centura substanţelor ARGCfflMlCE de hyacint, produs al ideogoniei divine.

Trebuie menţionat că ultimele două centuri sunt muzicale, adică scot sunete şi acorduri muzicale la răstimpuri. Zenta radiază în spaţiu, trimiţând către Soare efluvii de particule de o intensă energie, iar Soarele, la rândul său, emite în spaţiu radiaţiile solare care întreţin viaţa spirituală pe planete.

ZONA NEUTRA

Am vorbit până acum de zona luminoasă. Există şi o rază a întunericului, a spiritelor diabolice, care şi ele sunt organizate în trei straturi distincte, care culminează cu CETATEA LUCIFERICĂ.

între aceste două zone - de lumină şi întuneric (care sunt strict organizate) - există la mijloc între ele o zonă intermediară, numită ZONA NEUTRĂ. Este o zonă întinsă, prin care trece şi pământul în mişcarea sa de revoluţie. Spiritele care populează această zonă neutră sunt spirite pribege şi rătăcitoare. Este cea mai pestriţă zonă, cu spirite ce au culori diverse, în care predomină maroniul şi mai ales amestecul de culori, care face ca spiritele să fie mai mult murdare, cu intensităţi semiînchise.

Sunt spiritele care n-au nici o fixare, ele neavând acces nici în straturile de lumină şi nici în zonele de întuneric. Aceste spirite nu au nici un orizont spiritual, nici un ideal, nici o speranţă. în trup n-au lucrat decât pentru ei, într-un egoism total, fără să se intereseze de nimeni şi de nimic. Aici sunt purtate de valurile întâmplărilor când într-o parte, când în alta şi au cea mai scurtă perioadă de reîntrupare, adică sunt spirite care se reîntrupează cel mai des, foarte puţine reuşind sâ-şi depăşească starea şi să intre în zona luminoasă, cele mai multe căzând în zona întunericului. Numărul acestor spirite rătăcitoare se ridică la aproximativ 3 miliarde.

ZONA ÎNTUNERICULUI

Această zonă este foarte departe de pământ dar mult mai aproape decât sunt treptele de lumină. Este împărțită în trei trepte populate de spirite ce au culori închise. Sunt trei trepte de întuneric, care corespund gradat conform gravității actelor avute pe pământ. Din această zonă fac parte hoții, excrocii, criminalii, desfrânații şi cei trufaşi, ipocriții, fățarnicii falşii doctrinari. Cu cât treapta este mai jos, cu atât chinurile sunt mai mari, spiritele suferind de pe urma mustrărilor de conştiință şi trăind în mijlocul unor vegetații rapace, care chimie şi mai mult spiritele.

Locul cel mai de jos este CETATEA LUCIFERICA, a spiritelor negre, treapta diabolică a spiritelor ce sunt "prinți ai întunericului".

Ei nu se chinuiesc şi au libertate totală pentru reîntrupare; sunt spirite foarte inteligente, adevărate "genii ale întunericului", întruchipare a trufiei şi a egoismului. Aceste spirite duc cele mai aprige lupte pentru stăpânirea pământului, pentru a domina

Centrul luciferic emite în spațiu un câmp magnetic numit "GANDANIC".

Acest câmp magnetic cuprinde atât treptele de întuneric, cat şi zona neutră în care intră şi pământul. Acest câmp magnetic incită la rău şi egoism şi manifestă o puternică atracție spre întuneric.

REÎNTRUPĂRILE, MISIUNILE, KARMA

Zona cu cea mai mare frecvența de încarnări este zona neutră a pribegilor. Apoi urmează primele patru trepte din zona luminoasă, după care vin cele trei straturi de chin din care, de asemenea, pământul îşi recrutează multe spirite. Cu cât înaintam pe treptele de lumină, numărul celor ce vin pe pământ este din ce în ce mai mic. Pământul oferă o viață diferită pentru toate spiritele. Astfel, pentru cei din straturiie de chin pământul este un adevărat rai, deoarece ei nu mai suferă chinurile provocate de straturile de întuneric. De asemenea, un bun climat oferă pământul spiritelor pribege, rătăcitoare, care găsesc ceva de făcut şi viața pământului îi atrage.

Cu cât mai superior este un spirit, cu atât pământul devine mai greu de suportat, cu atât pământul oferă condițiile unui adevărat infern Pământul trece în rândul celor superiori drept o planetă blestemată, în care cei superiori pierd din energie mai mult decât să crească.

Din cercetarilc întreprinse de noi a rezultat faptul că pământul, din grija Marelui Guvernator Divin, a beneficiat de foarte multe spirite mari din stratunic VIII şi IX, care au adus lumina pe pământ. Toate vârfurile pământene în şuință, filozofie, artă şi religie au fost "misionari" ai înaltelor straturi, trimişi pe pământ să ajute la progresul lui.

Din cele mai înalte trepte de lumină care au venit pe pământ notăm în primul rând pe Iisus Hristos, care a fost ființa divină venită din Opal şi care s-a reîntors în Opal. Cu toate că a trăit puțin pe pământ, Iisus Hristos a reuşit să revoluționeze gândirea, aducând cea mai înaltă învățătura despre vată dm toate timpurile

A doua ființă cu mari influențe în gândirea pământeană a fost BUDDHA SACHYUAMUNI, care a revoluționat gândirea în Extremul Orient.

Din stratul VIII fac parte toate vârfurile gândirii filozofice şi ştiințifice pământene. Astfel au venit Platon, Socrate, Aristotel, Ioan Gură de Aur, Spinoza, Kant, Nietsche, Hegel, Coopernic, Galilei, Newton, Leonardo da Vinci Michclangelo şi alții.

Mulți sunt. de asemeni, cei coborâți din VII care au contribuit la ridicarea culturii şi civilizației pe pământ.

Cu cât treapta de lumină este rnai inaltă, cu atât întruparea este mai grea şi mai rară. Treptele superioare nu vin pe pământ decât cu misiuni. Incarnarea este proprie mai mult straturilor de la IV în jos, a spiritelor care simt nevoia unei ridicări pe o treapta superioară. Este de precizat faptul că viata unui om este strâns legată de culorile şi de luminozitatea cu care intră în trup pe pământ

Viața pe pământ, caracterul unui om depinde de culorile pe care le-a avut înainte de a se întrupa. în acest sens, un spirit superior va deveni automat un om superior, iar un spirit inferior va fi un om inferior. Un spirit bun va fi un om bun, un spirit rău va fi un om rău. Aceasta este Karma,

KARMA, adică luminozitatea şi culorile, îşi spune în trup cuvântul, ele fiind fondul spiritual care nu se schimbă în orice condiții s-ar naşte acest spirit

Aşa după cum spiritele superioare, cele de la stratul V în sus nu pot cădea, nu pot deveni rele, tot aşa un spirit venit din straturile de chin nu poate să devină bun. Există, deci, două categorii extreme: luminoşii şi întunecații, care nu-şi pot schimba esența; se nasc luminoşi şi rămân luminoşi; se nasc cu spiritul alb şi tot alb pleacă din trup, după cum spiritele cu culori închise sau negre se nasc răi şi mor răi.

Marea majoritate a spiritelor pământene care se reîntrupează cel mai des nu sunt nici răi la limită, nici buni, albi; marea majoritate a celor ce iau trup pământesc sunt căldicei, cei cu culori pestrițe, semiînchise sau semideschise. Aceştia sunt foarte mult influențați de mediul în care se nasc, de societatea în mijlocul căreia se nasc, influențați major de educația pe care o primesc în fragedă copilărie. Pentru că această categorie o urmează majoritatea cea mare, influența educației este covârşitoare, ea decizând ca un spirit să se orienteze spre lumină sau spre întuneric. Bineînțeles, în universul negativ salturi nu există, sărituri peste trepte nu se fac. Oricum. însă, un spirit rătăcitor din zona neutră poate ajunge în stratul I sau II cu condiția unei vieți foarte corecte, cinstite şi curate. Acest eveniment însă este destul de rar, inerția având un rol foarte important, spiritele tind să rămână ceea ce sunt ceea ce au în esența lor, tind să rămână neschimbate, în orice caz, pentru cei cu caracter neclar, neprecizat o educație atentă poate influența oricând în bine orice spirit.

Este aici de remarcat faptul că singurele spirite care se mai pot salva sunt cele ce au culoarea cenuşie măcar cât de puțin, aceasta reprezentând un procent de cinste şi corectitudine care marchează

condiția absolută ca un spirit să se poată curați, să se poată ridica. în acest sens mănăstirile şi viața însingurată asigură cele mai bune condiții ca un spirit să se salveze şi, mai mult chiar să pătrundă în primele straturi de lumină. în general, viața de lipsuri, înfrânări şi abstinență este soluția cea mai bună pentru refacerea spirituală.

Karma este neiertătoare. Nimeni în universul negativ nu iartă, iar Dumnezeu fiind drept, este necruțător şi neîngăduitor cu păcatul, cu fărădelegea. Păcatul nu se iartă, se plăteşte; şi nu oricum, se plăteşte scump. In general, păcatele mult mai uşor se fac; foarte uşor se comit păcatele, dar foarte greu un spirit se curăță. Un păcat grav, cum ar fi crima şi hoția, ajunge să se mențină câteva reîntrupări la rând, constituind premisa favorabilă de a se repeta. Odată păcatul repetat de două sau trei ori, din pată ajunge să devină o bandă care înfăşoară pieptul şi astfel se transformă în obişnuință, iar omul pierde semnificația gravității acelui păcat conştiința nu-1 mai acuză, simțul sacrului se atrofiază şi-n felul acesta cade, fără să mai aibă vreodată salvare. LEGEA KARMEI spune:

"LUMINA cheamă lumină mai multă,
Răul cheamă un rău mai mare. "

Activitățile şi culorile dobândite din viețile anterioare devin sensuri definitorii şi directorii pentru viața care urmează. Drumul este oarecum prestabilit spre lumină, spre bine, spre cinste şi curățenie, spre lene şi comoditate sau spre acțiuni rele, cu urmări nefaste.

Reîntruparea, viața în trup este extrem de importantă, cu urmari serioase pentru spirit. Rămânere pe loc nu există. Orice spirit urcă sau coboară, se înnobilează sau devine mai necurat mai necinstit mai rău. O karmă grea înseamnă păcate grele comise într-o viață anterioara. într-o totală orbire. Dacă spiritul este câtuşi de puțin cinstit cu sine insuşi şi are un fond bun - adică cenuşiu - vine, revine in trup hotărât ca să ispăşească. Ispăşirea există, curățirea se face, dar acestea cu multe şi nenumărate FAPTE BUNE, O karmă grea. o moştenire de păcate nefaste nu poate fi uşor ispăşită. Ea cere efort credință, multă meditație şi multe lacrimi. Adesea aceste spirite se roagă in starea de spirit pentru ispăşire şi atunci primesc din partea MARELUI GUVERNATOR să se nască cu o boală sau cu o defecțiune organică, pentru ca prin această suferință provocată de boală să se poată curăța căci SUFERINȚA este PLATA PĂCATULUI dincolo, iar aici, pe pământ cme vrea să se curețe, trebuie să sufere, să rabde, să se înfrâneze, să practice o asceză severă atât a trupului, cât şi a minții. Păcatul cel mai greu este lenea

minții şi comoditatea. Acestea constituie răul tuturor relelor, lenea, comoditatea şi nepăsarea care nu are decât o influență dezastruoasă asupra luminozității spiritului. Din lene se naşte invidia, din invidie se naşte hoția şi crima Un păcat atrage după sine altul şi în felul acesta urmează căderea definitivă care nu mai poate avea scăpare. Câți din cei cu karmă grea sunt conştienți de gravitatea karrnei lor şi optează pentru suferință şi-şi închină viața faptelor bune? CÂȚI? FOARTE PUȚINI! Extrem de puțini!

O viață compromisă atrage alta mai rea; viața plină de răutate atrage alta plină de mai multă răutate.

Pământul însă. datorită confuziei filozofice în care se scaldă, datorită eterogenității ideologiilor şi credințelor, oferă pentru suflete condiții precare de dezvoltare. Marea majoritate a misionarilor, a celor veniți din Oraşul de Aur sau din stratul VIII n-au mai reuşit să revină în locul din care au plecat, coborând două sau trei trepte. Desigur, n-au coborât mai jos de V, dar oricum au pierdut din energie şi lumină, în loc să acumuleze. Oricum, aceste spirite mari tot au strălucit, numele lor rămânând înscrise cu litere mari în istoria culturii şi civilizației. Lor le datorează pământul progresul şi înaintarea pe treptele descoperirilor şi cunoaşterii. Newton, Galilei, Coopernic, Faraday, Edison, Mendeleev, Einstein şi mulți alții sunt toți suflete coborâte din înalte straturi ale lumii, din pronia divină, spre a face pământul să înainteze cu paşi repezi în cunoaştere, în artă şi ştiință.

ELEMENTELE DE GENEZĂ ÎN UNIVERSUL SISTEMELOR PLANETARE

Astăzi, vineri, 11 noiembrie 1977, am avut o îndelungată discuție cu Iisus Hristos prin Veronica, referitor la existențele din univers, la formarea lumilor şi a straturilor. Cu aceste precizări mi-au fost completate datele primite anterior, astfel încât problemele s-au clarificat şi le pot prezenta clar şi concis.

Prima lume care a apărut şi a evoluat în galaxia noastră a fost lumea care astăzi se numeşte Lumea Opalică - într-un cuvânt OPALUL.

Opalul a avut o evoluție cu totul aparte față de lumile care au apărut mai târziu, deoarece lumea opalică s-a dezvoltat independent, fără nici o influență din afară, în timp ce celelalte lumi care au apărut mai târziu au apărut şi evoluat sub influența Opalului, dirijate de Opal.

După ce Opalul s-a format cuprinzând în sine ființe cugetătoare de calitate deosebit de superioară - divină, sub influența radiațiilor opalice au început să apară ființe cugetătoare în patru sisteme planetare diferite, fiecare sistem planetar având, bineînțeles, un soare. în felul acesta, universul evoluat are forma unei piramide cu baza pătrată, cele patru puncte fiind reprezentate de cele patru sisteme planetare pe care au apărut ființe cugetătoare, precum şi vârful piramidei ocupat cu cea mai evoluată lume. lumea Opalică. în total, în cele patru sisteme planetare există 21 de planete locuite de ființe umane, situate pe diferite trepte de civilizație, toate însă superioare pământului. Desigur, apariția şi dezvoltarea vieții s-a făcut pe familii, fiecare familie aparținând de câte o planetă care a evoluat drn punct de vedere biologic până la nivelele necesare intrării în legătură cu lumea Opalică.

în momentul când prima lume s-a trezit la conştiința de sine, Opalul era deja format şi îşi exercita funcția de îndrumător pe calea desăvârşirii spirituale. Astfel încât prima lume trezită la "existența de sine" a luat cunoştință cu îndrumătorul ei spiritual: OPALUL.

Este, deci, de reținut că Opalul, cu întregul cortegiu al straturilor, formează o unitate certă şi independentă.

Mai întâi s-a format Opalul ca planetă în formă de farfurie, iar mai târziu au început să se formeze straturile în formă de spirală, ca urmare a mişcării de rotaţie pe care o avea Opalul Opalul s-a prezentat aşadar la un moment dat ca un fel de cometă cu coadă, această coadă luând în timp forma de spirală. în zonele superioare ale spiralei au apărut şi fiinţe umane, fiinţe care au continuat şi continuă şi astăzi să populeze straturile superioare (de la V in sus).

Prezenţa fiinţelor umane planetare în straturi a devenit posibilă numai datorită evoluţiei spiritelor planetare, şi anume ale celor ce au atins starea de desăvârşire spirituală care le-a făcut apte să poată intra în straturi. Opalul şi straturile formează realmente "'împărăţia Luminilor", "împărăţia Cerurilor" pentru cei ce trecuseră prin viaţa planetară pozitivă.

Repetăm şi precizăm cititorului că în timp ce Opalul a evoluat singur, fară nici o intervenţie din afară, celelalte lumi, inclusiv pământul, au evoluat sub influenţa radiaţiilor opalice, care au avut un rol stimulator, polarizalor în evoluţia lor. In acest sens, însăşi evoluţia naturală a fost influenţată de Opal, fenomen ce trebuie remarcat şi reţinut, cu toate că evoluţia naturală este condusă de legile naturii.

Pe măsură ce spiritele pe planete au evoluat din punct de vedere spiritual, ele au fost atrase, după lepădarea corpului pozitiv, în straturi, în sistemul nostru planetar sunt cinci planete locuite. Trei planete sunt mai evoluate cat pământul: Tamium, Taitun şi Zefirius, iar una este foarte înapoiată, cu fiinţe care abia acum li se formează gândirea. Zona pământeană este cea mai populată zonă din toate universurile şi este singura planetă pe care a apărut lenea, invidia, ura şi răutatea De asemenea, pământul este unica planetă la care au avut acces spiritele luciferice, spirite care iniţial au fost Înfrăţite cu spiritele opalice, dar care au căzut lent din cauza egoismului şi trufiei.

Pământului îi este rezervat un destin aparte faţă de celelalte planete.

Pentru normalizarea atmosferei spirituale pe pământ în scopul asigurării unei evoluţii armonsoaseşi pe această planeta. Opalul va interveni prin intermediul unor radiaţii foarte puternice, care vor desfiinţa toate categoriile de spirite cu culori închise sau negre. Această intervenţie opalică, după cum am fost înştiinţaţi de nenumărate ori, este foarte aproape, ea urmând să marcheze începerea unei ere noi, armonioase, într-o atmosferă de deplină unitate şi înţelegere între oameni, care să aducă unitatea de concepţie asupra lumii şi existenţei.

O ultimă întrebare pe care i-am pus-o lui Iisus Hristos a fost aceea de a ne preciza unde se află în universul pozitiv, universul negativ, adică Opalul şi straturile.

Ni s-a răspuns că Opalul şi straturile sunt foarte aproape de sistemul nostru planetar, planeta Zefirius trecând în mişcarea ei de rotaţie aproape de Oraşul de Aur, implicit aproape de Opal. Zefirius rămâne planeta cea mai evoluată din toate punctele de vedere. Este de menţionat feptul că cele trei planete locuite din sistemul nostru planetar Tamium, Taitun şi Zefirius nu sunt vizibile de pe pământ, deoarece radiaţiile lor sunt prea puternice, frecvenţele lor înscriindu-se în benzile de unde de dincolo de ultraviolete.

CONFLICTUL DINTRE OPAL - CETATEA LUMINII ŞI CETATEA LUCIFERICA

Inițial, înainte de apariția planetelor, mai înainte de a apărea universul pozitiv exista doar universul negativ, organizat în trei sfere concentrice. Exista încă pe atunci deja formate ființele divine - zeii - în zona centrală a marii sfere, care era înconjurată de o altă sferă, numită zona medie a ființelor evoluate, dar care nu erau divine, şi, în sfârşit zona perifierică, a marei sfere, a celor neevoluați.

Pe atunci, Lucifer făcea parte din zona centrală a ființelor divine. Ființele divine obişnuiau să facă incursiuni în zona medie şi chiar periferică în scopul de a-i ajuta pe cei mai puțin evoluați cu scopul de a-i incita la muncă şi activitate.

Lucifer şi cu o parte din spiritele "'divine" nu erau de acord să ajute pe cei neevoluați, ridicând pretenția de a fi slujit de aceştia Astfel, a luat naştere primul conflict între spiritele cu adevărat divine şi spiritele lucifcrice care cu trufie pretindeau sa fie slujiți de cei mici, de cei mai puțin evoluau.

Căpetenia ființelor divine. Dumnezeu, a hotărât atunci scindarea separarea în spațiu a celor trufaşi de cei iubitori şi ascultători. Astfel, sferele au încetat sa mai fie concentrice şi miezul s-a scindat, urcând fiecare în zone diametral opuse. în felul acesta au luat naştere ZENITUL şi NADIRUL, în Zenit luând loc ființele divine şi formând Opalul polul iubirii, ascultării şi slujirii, iar în Nadir ființele luciferice, formand Cetatea Lucifcrică - polul rațiunii reci. al egoismului si al trufiei Apoi Opalul şi cetatea lucifcrică n-au rnai comunicat un timp indelungat. S-au format planetele între timp, straturile şi universul pozitiv. S-au cristalizat cele trei zone: zona luminii, zona neutră si zona întunericului.

Pământul era pe atunci o planetă a armoniei şi a înțelegerii, unde trăiau spirite neevoluate, dar liniştite şi paşnice.

în acest timp Lucifer şi lumea sa se apropiau din ce în ce mai mult de soare; căldura devenea insuportabilă şi atmosfera îmbâcsită în care abia se mai putea respira. înfrânt de propriile sale condiții pe care şi le crease, Lucifer apelează la Dumnezeu să îi vină în ajutor, să-i ajute să se refacă, să renască într-o lume nouă, să-i ajute să poată intra şi ei în zona

Luminii. Dumnezeu, Marele Guvernator divin, îi oferă lui Lucifer ca loc de penitență pământul, să suporte nenumăratele reîntrupări şi robia pământeană pentru a-şi ispăşi vinovăția şi de a scăpa de culoarea neagră pe care o aveau spiritele luciferice. I se indică drept loc de ispăşire continentul Atlantida, zonă uscată pe atunci cuprinsă între coastele Americii de Nord de azi şi coasta de vest a Europei.

Pe atunci zona aceasta era un mare continent care se numea Atlantida. Dumnezeu trimite misionari pe Atlantida şi numeroşi inițiați care să conducă robia spiritelor negre. Marii inițiați, marii preoți pun spiritele negre reîntrupate la munci grele de construire a unor serii de piramide în trepte care consfințeau pe pământ în forme, ierarhia cerească ce era şi ea în trepte, având în vârf templul soarelui, socotit "zeul" care aşteaptă învierea Mai erau doi zei: zeul care distruge şi devorează şi zeul care clădeşte şi renaşte. Se instituie cultul autojertfirii, pe una din terasele piramidei, odată pe an: cel mai bun şi cel mai docil dintre cei liberi se autojertfea, cu sângele lui se ungea altarul zeului-şarpe cu aripi de vultur.

Şarpele Zburător preînchipuia robul care avea nevoie de aripile sufletului ca să se înalțe. în felul acesta prin robie şi supunere, multe, foarte multe spirite negre s-au salvat, dar cea mai mare parte s-a răzvrătit şi s-a separat, creând aşezări de sine stătătoare, în afara ascultării de marii inițiați. Proorocii Atlantidei începură să prevadă apariția ştiinței în rândurile celor negri şi prooroceau interzicerea preocupării cu ştiința deoarece ştiința va atrage după sine distrugerea

Sufletele inferioare şi negre au dat năvală pe pământ, au înlăturat marii inițiați de la conducere şi s-au făcut singuri stăpâni. Au început sâ accentueze cercetările ştiințifice şi în scurt timp civilizația lor luă locul atmosferei patriarhale a vechilor inițiați. Prigoana celor ce credeau în zei nu se sfârşea, astfel încât popoare întregi au început să părăsească Atlantida şi să se refugieze în alte locuri. Astfel, au fost populate teritoriul Mexicului de astăzi şi Egiptul, care păstrau orânduielile inițiaților, Atlantida deveni continentul luciferic, cucerit de ei, unde domnea un fel de feudalism-capitalist. Se dezvoltau industrii şi oraşe, creştea vertiginos populația recrutată din zona rătăcitorilor şi, mai ales, cea a întunericului. Domina religia lucifcrică, credeau în puterile negre şi celebrau biruința lucifcrică pe pământ.

Dumnezeu însă, plin de mânie pentru această întorsătură trimite pe pământ trei spirite din Oraşul de Aur cu misiune specială Cei trei se numeau: ZENOTECLES, MENTHOTEP şi ORMOGHEN.

Aceştia, ajunşi la vârsta maturităţii, se prezentară în faţa conducerii luciferice a Atlantidei şi-i provoacă la discuţii aprinse. Cei trei le aduseră la cunoştinţă că Dumnezeu se simte înşelat în bunele sale intenţii şi că, dacă nu vor ceda conducerea iniţiaţilor albi. Dumnezeu îi va pedepsi.

Luciferienii respinseră această propunere, zicând că ei sunt drepţi şi împart dreptatea şi că Lucifer este tot atât de puternic ca şi Dumnezeu. Cei trei - Zenotecles, Menthotep şi Ormoghen - propuseră o probă de putere. Ei, toţi trei, se sacrifică singuri şi, dacă Lucifer are atâta putere, atunci să le redea viaţa; dacă Lucifer nu poate, atunci Dumnezeu le va reda viaţa Conducerea luciferică acceptă propunerea Cei trei, în piaţa publică, îşi înfig pumnalele în inimă, dar Lucifer nu le poate reda viaţa. După două zile însă de stat în piaţa publică, Dumnezeu învie cele trei cadavre. în faţa acestei ultime probe capitale, conducerea lucifericâ reacţionează în mod neaşteptat: declară că pământul este al lor şi că Dumnezeu nu are ce căuta pe această planetă, deoarece este planeta lor şi au dreptul de stăpânire asupra ei.

Auzind această ripostă Zenotecles, Menthotep şi Ormoghen cad în genunchi în mijlocul pieţei publice şi, ridicând mâinile către cer, invocă pe Dumnezeu şi cer distrugerea acestei lumi luciferice. în aceeaşi clipă, cerul se întunecă şi o ploaie de foc se coboară din cer, nimicind pe toţi laolaltă, şi bura şi răi, apoi, după un şir de cutremure, continentul Atlantida se scufundă în apa oceanului.

Astfel, luă sfârşit prima împărăţie luciferică, împărăţie instaurată contrar voinţei divine.

Ramaseră doar cei refugiaţi în Mexic şi Egipt, care continuară tradiţia patriarhală a marilor iniţiaţi, respectând pe marii preoţi, trimişi ai cerului, cu puteri înalte, mediumnice. Ei continuară tradiţia construirii de piramide care preînchipuiau scara ierarhiei cereşti.

Prăbuşirea Atlantidei a avut loc în jurul anului 12000 înainte de Iisus Hristos. Lucifer, ruşinat, tăcu câteva milenii, pentru ca din nou să apeleze ia mila lui Dumnezea Pentru a doua oară, Dumnezeu acceptă compromisul, indicând lui Lucifer două teritorii de a se reîntrupa: India şi Egiptul. Multe, peste 20 de milioane de spirite negre se întrupează în India şi Egipt şi reuşesc să se curăţească. Acceptă robia, munca fizică grea, cele 20 milioane suflete de culoare închisă reuşesc să atingă primele trepte ale luminii. Dar Lucifer se înrăieşte. Având drum liber spre pământ râvnind la vechea civilizaţie a Atlantidei, Lucifer nu ascultă indicaţia iui Dumnezeu de a se întrupa în India şi Egipt, ci împânzeşte pământul în scopul de a crea mai multe împărăţii luciferice.

deoarece, spunea Lucifer, Dumnezeu nu va putea prăbuşi întregul pământ

Astfel, Lucifer declară făţiş ostilităţile deschise cu Cetatea Opalică. Pământul intră într-o fază dramatică de împărăţii care cuceresc pe altele spre a se impune. începe pe pământ era războaielor, a năvălirilor, a neînţelegerilor, era confuziilor. împărăţia lui Lucifer se scindează. O parte ţine legământul cu Dumnezeu şi cere să fie ocrotiţi şi conduşi spre izbăvire. Aceste spirite de culoare închisă se întrupează, formând poprul israilitean cu care Dumnezeu face un legământ prin Avraam că este poporul ales sa fie adus la lumina. Poporul izrailitean cu care Dumnezeu face legământ se dovedeşte însă încăpăţânat şi neascultător, în cele din urmă fiind invadat de spirite luciferice? Dumnezeu hotărăşte atunci ultima probă de salvare a poporului izrailitean luciferic şi trimite din Opal pe Iisus Hristos, Fiul Său, să întoarcă la credinţă şi ascultare pe poporul izrailitean.

Hristos se pozitivează (se întrupează) în Egipt, în oraşul Alexandria ţinând legătura cu ludeea. Iisus stă 30 de ani în Egipt ca apoi să meargă între iudei, spre a-i chema la ascultare faţă de învăţătura lui divină revelată prin Iisus Hristos. în felul acesta Dumnezeu îşi respectă angajamentul ca propriul Său Fiu să propovăduiască învăţătura Lui în mijlocul poporului ales de Dumnezeu spre a fi salvat Dar soarta lui Hristos a fost tragică. După cum se ştie, spiritele^luciferice L-au răstignit Răstignirea lui Hristos a provocat o cruntă revolta în lumea Opalică, astfel încât Dumnezeu în mare sfat opalic hotărăşte arderea definitivă a spiritelor cu culori închise şi negre.

Dar Opalul nu era pregătit pentru o astfel de cruntă intervenţie şi, de aceea, de la Hristos încoace, Opalul a trăit pregătindu-se pentru definitiva şi totala intervenţie care să desfiinţeze pentru totdeauna împărăţia luciferică.

De data aceasta, însă, nu va mai fi o distrugere fizică, pozitivă, ci o distrugere negativă, o ardere a spiritelor de culoare închisă şi neagră.

Opalul a trimis de-a lungul secolelor aleşi misionari, care au clădit o cultură înfloritoare ce se aseamănă culturii de pe planetele superioare. Toată cultura, toţi filozofii, oamenii de artă creatori şi marii descoperitori şi inventatori ai istoriei noastre sunt misionari trimişi din straturile superioare. Pe un pământ nou, curăţit de foc, vor veni alţi noi înţelepţi şi luminători, care să conducă pământul spre noi destine mai limpezi, mai luminoase.

Iată ce ne-a comunicat Tatal Ceresc la începutul lunii august 1976

¨Intr-un fel sunt supăralt pe pământeni că n-au fost mai disciplinaţi, mai sârguincioşi, mai activi, că nu s-au străduit să descifreze mai demult legile şi fenomenele care-i înconjurau. Au aşteptat prea mult să li se dea de pomană ceea ce ei nu făceau. în loc să ia exemplu de la cei pe care I-am trimis şi să le urmeze sfatul şi îndemnul, au început să-i numească zei şi au inventat cererile de ajutor, tot felul de implorări şi invocări ca să-i salvăm din necazurile şi suferinţele pe care ei singuri şi-i le făceau. Religiile sunt creaţia pământenilor, nu a Mea.

Nici unul din ceice Eu i-am trimis nu i-a învăţat să Mi se închine sau să-Mi aducă laude. Ei totuşi şi-au creat un refugiu în slujirea formelor şi cuvintelor, al căror continui nu-l respectau. De aceea, toate religiile, fără nici o excepţie, au fost sursele denaturării adevărului relevat de Mine, prin cei pe care Eu i-am trimis. Am rupt din Mine o parte şi am trimis-o pe pământ să-i înveţe curajul, bărbăţia şi lupta. M-am aşteptat la mai mult din partea lor, dar m-au deceptionat... Aceştia au fost pământenii. Cei ce nu făceau parte din categoria celor răi au fost prea legati de împlinirile pozitive, prea au vrut să se sature cu cele pământene, cu cele trecătoare, în loc să fie însetati după cele veşnice şi nepieritoare.

Am avut atâtea lumini între ei şi totuşi nu le-au înţeles, nu au învăţat, nu au descifrat. Dacă totuşi voi revărsa Iubirea Mea pe pământ, voi face aceasta numai pentru frumuseţea martirilor care a împodobit până şi lăcaşul Meu. Datorită lor, voi face pentru pământ ceea ce niciodată n-am mai făcut cu nici o planetă şi niciodată nu voi mai face. Ei, martirii, merită pe deplin lumina ce au primit-o şi o vor mai primi cu prisosinţă. Lor, celor ce au iubit adevărul şi dreptatea într- atât încât nu s-au temut de nimeni şi de nimic, lor şi pentru ei voi interveni pentru a restabili echilibrul şi pe acest pământ.

... (pauză)

Da! Am urât şi Eu ceva: laşitatea oamenilor, slugărnicia şi linguşirea, trufia netrebnicilor şi ignoranţa pretinşilor învăţători. M-au dezgustat rugăciunile false şi M-au scârbit cei ce pretindeau că Mă slujesc... Nu pot trece şi pe aceştia cu vederea! Nu pot.... Nu pot!

Cei ce M-au înfruntat, cei ce au călcat legile şi le-au întors cu susul în jos, cei despuiaţi de caracter, cei ce au tâlhărit adevărul şi valorile vor pieri. Se vor şterge cu desăvârşire până şi urmele lor pe acest pământ, căci răzbunarea Mea va fi necruţătoare! Voi trece multe

cu vederea, greşelile, abaterile celor care, din nepricepere sau din neştiinţă au greşit. Pe cei însă care au lucrat contrar tuturor legilor, contrar oricăror reguli şi discipline elementare, pe cei ce au stricat ordinea şi echilibrul nu-i voi cruţa de jăraticul ce va ţâşni din ochii şi din mâinile Mele,

Voi închide ochii, îmi voi întoarce privirile şi voi zdrobi şi voi nimici aşa cum ei au zdrobit şi au nimicit ceea ce Eu cu trudă am sădit. Au ridicat cutitul, au îndrăznit, au avut curajul să înfrunte ratiunea, gândul şi conştiinţa şi ridicând cutitul, au ucis ceea ce ei nu aveau nici un drept să o facă. Totuşi au făcut, au făcut de nenumărate ori şi în repetate rânduri, cu toate că Eu m-am opus şi am strigat:

NU FACEŢI ASTA!

Ei au făcut totuşi mereu mai mult, din ce în ce mai mult, până când M-au determinat să iau măsuri radicale, hotarari nestramutate,
Definitive.

Un timp îmi întorsesem privirile de la acest pământ, să nu mai văd, să nu mai aud. Acum am început, încet, încet, să-mi adun gândurile, puterile, energiile ce clocoteau deja în Mine şi în totată lumea Mea.

Voi privi mai întâi la cei ce aşteaptă semnalul Meu_ca să-i incarc
cu puteri nebănuite, apoi Mă voi întoarce către cei vinovaţi şi, în clipa
în care privirile Mele se vor fixa asupra lor, se vor deschide zăgazurile
mâniei Mele şi voi vărsa din adâncurile Mele asupra lor toată urgia pe
care am acumulat-o de veacuri. Vor tremura munţii şi se vor tulbura
oceanele, vor izbucni flăcări în spatiile întunericului şi-l va mistui până
la scrum, iar scrumul şi cenuşa le voi azvârli în hăurile acestui univers, acolo unde nimeni nu poate patrunde.
oceanele, vor izbucni flăcări în spatiile înturi ş

---

p
la scrum, iar scrumul şi cenuşa le voi azvârli în hăurile acestui univers, acolo unde nimeni nu poate pătrunde.

Că vor fi lacrimi, că va fi jale, că va fi suferinţă în tot şi-n toate...
nu am ce face! Nuam altă cale.

Legile se vor manifesta din plin, provocând fenomene neînchipuite
de vreo minte vreodată...

" De aceea, pregătiţi-vă! Ceasul a sosit! Trâmbiţele au început să răsune. Voi, cei ce le auziti, lucraţi, privegheati, aşteptati! Veti primi ceea ce nu aţi putea primi dacă Eu nu aş face ca voi să puteţi.

Vom fi alaturi intr-un front al vietii si al mortii, intr-un front
al dreptatii, al razbunarii si al judecatii. Cartile toate

se vor inchide si ganduri le vor citi in carte

Totul este pregatit, totul este ordonat, în lumile văzduhului domneste perfecta disciplina. Totul este studiat, totul analizat, fiecare la locul lui va împlini ceea ce i s-a trasat să împlinească. De acum veti fi echilibrati, dar nu normali aşa cum înţelegeţi voi din jurul vostru normalitatea. Sunteţi în mâinile Mele pentru că îmi aparţineti si până ce visul se va implini, veti trăi ceea ce nici nu ati putut visa voi vreodata, căci împlinirea visului implică surprize şi factori neprevăzuţi de nimeni, pentru că nu au putut să-i prevadă.

De acum ne vom întâlni mereu pentru că puteţi răsufla uşuraţi, drumul mult aşteptat a poposit în mâinile Mele.

Frânele, de asemenea, tot în mâinile Mele sunt. De aceea, bucurati-vă şi voi că şi aşa nu ati cunoscut bucuria pe drumul pe care erap angajati.

binecuvântaţi şi "la lucru "!

DIN TAINELE UNIVERSULUI SPERITUAL

EPILOG LA PRIMUL CAPITOL

Propriu-zis, eseul acesta are ca obiectiv central destinul uman, nu putem aborda acest important concept decât subordonând destinul uman universului real în care o făptura cugetătoare trăieşte. Nu putem aborda problematica legată sensurilor existenţei umane decât înscriind-o în contextul universului în care existăm, căci destinul umanităţii se înscrie în MARELE DESTIN al întregului univers, dirijat de legi şi fenomene care, prin excelenţă, determină şi conduc destinele fiinţelor gânditoare.

De aceea, vom pomi prin a înfăţişa structura universului, pentru ca apoi să localizăm analiza noastră asupra destinului planetei noastre, căutând să o prezentăm sub toate aspectele.

Este necesar ca, de la bun început, să aducem în discuţie un important concept cu care se defineşte universul în care trăim şi anume trebuie să ştim că în întreg universul domneşte ordinea şi armonia, că toate fenomenele pe care le trăim sunt rezultatul acţiunii unor legi absolute, care acţionează disciplinat deşi sunt legi necreate, dar care au existat totdeauna, determinând naşterea şi evoluţia lumilor pe diverse trepte, la diverse nivele, cu caracteristici proprii, specifice fiecăruia

Vom poposi, aşadar, în galaxia noastră şi vom dezvălui universul ascuns, nevăzut, universul în care domneşte ordinea şi armonia; universul fiinţelor cugetătoare, universul lumilor care populează această galaxie, lume care evoluează liber şi nestingherit, fiecare lume având destinul ei propriu, specific condiţiilor în care au apărut şi s-au dezvoltat Plecând din oceanul primordial de energii necreate, mai înainte de a se forma galaxia noastră, în spaţiul nemărginit s-a format la un moment dat mare concentraţie de energii, care au evoluat progresiv în timp, ajungând să formeze prima şi cea mai activă lume de fiinţe, care a cunoscut rând pe rând fazele evolutive, până ce au devenit fiinţe perfect organizate, într-o lume disciplinată, extrem de activă, care nu s-a abătut de la legi, astfel încât au realizat o armonie perfectă. Această lume perfectă nu a cunoscut stagnarea, nici nu a comis erori în evoluţia ei, s-a dezvoltat prin muncă şi efort, ajungând să înfrângă toate dificultăţile inerente evoluţiei

Această primă lume apărută în oceanul primordial s-a format într-o zonă precisă şi strict delimitată în univers, care a marcat formarea polului zenital de maximă concentrare energetică, cu un gigantic câmp magnetic.

Această lume apărută în univers a avut, putem spune, cel mai fericit destin, care s-a datorat tocmai ritmului deosebit de activ, cu un progres realizat cu o deosebit de mare viteză, care a determinat ca toate materiile ce alcătuiau lumea să atingă nivele superioare de energii acumulate, astfel încât să putem afirma că această lume a fost singura care nu a cunoscut stagnarea, nici căderea, iar armonia să se instaureze la toate nivelele, fără abateri şi fără echivoc.

Este vorba de lumea Opalică, a fiinţelor care au atins perfecţiunea absoluta, fără erori, fără stadii confuze, o lume care s-a impus în spaţiu, cucerindu-L, cunoscându-l şi dominând cu autoritate toate celelalte nivele inferioare, toate celelalte lumi care au apărut ulterior.

Aşadar, Lumea Opalică a fost prima apărută în univers, lume care a generat apariţia polului perfecţiunii, al energiei şi luminii.

Desigur, în această lume opalică a existat o ierarhie valorică, o sacrificare a energiilor şi forţelor creatoare; o lume diversificată, cu fiinţe cu personalităţi variate şi distinae, o lume variată sub toate aspectele, complexă şi plurivalentă care s-a închis pentru vecie în perfecţiunea ei absolută şi a devenit o unicitate singulară şi distinctă, o lume ce nu mai poate fi depăşită, nici ajunsă din urmă, lumea Opalică este singura lume perfectă, cu cel mai armonios destin, dar vrem să precizam că însăşi această lume perfectă nu a fost lipsită de contradicţii şi a avut de luptat şi ea pentru idealul ei. a cunoscut şi ea dilema, răscrucea, impasul şi s-a frământat în opţiunea ei pentru drumul pe care avea să-1 urmeze. Vrem să ne referim aici la tragedia Opalică, provocată de apariţia ideologiei luciferice, care prin gravitatea ei a făcut ca însăşi Lumea Opalică să fie zguduită la un moment dat de mari evenimente cu adânci semnificaţii, pecetluiesc şi definesc caracterul major a ceea ce se numeşte EVOLUŢIE.

Evoluţia, acest fundamental concept, este poate cea mai complexă noţiune filozofică, cu cele mai adânci semnificaţii şi cu cele mai ample caracteristici. Termenul de evoluţie este aparent simplu şi pare liniar, firesc şi natural dar el ascunde în sine în fond cele mai serioase probleme, cu cele mai grave implicaţii. De ce? Pentru că evoluţia este poteca spinoasă şi abruptă care stă în faţa unei făpturi cugetătoare, care

este pusă neîncetat în faţa alternativei de a opta pentru efort sau odihnă, pentru activitate sau stagnare.

în mod cu totul intenţionat ne vom opri asupra destinului LUMII OP ALICE şi vom analiza acest destin tocmai pentru a scoate în evidenţă asemănarea totală care există între destinul oricărui pământean cu destinul pe care 1-a avut o fiinţă opalică.

într-adevăr, este necesar să precizăm că atingerea nivelului de fiinţă divină a necesitat o evoluţie îndelungată şi, în această evoluţie, fiinţa cugetătoare care urma să ajungă divină a ajuns să fie divină pentru că necontenit a optat pentru efort şi activitate, renunţând la odihnă! Care era, în fond, efortul care se cerea fiinţei opalice? Să sprijine, să ajute, să slujească pe cei mai puţin evoluaţi. Sensul major al unei fiinţe este sprijinul şi slujirea celor ce au nevoie de ajutor spre a evolua pe o treaptă superioară.

Aici s-a opus Lucifer!

El când s-a văzut ajuns la un nivel înalt de evoluţie, s-a oprit şi a considerat că a evoluat destul, optând pentru odihnă şi cerând să fie slujit de cei mai puţin evoluaţi. Această opţiune a lui Lucifer a generat scindarea fiinţelor opalice în două lumi distincte. O lume condusă de Părintele Luminilor, lume ce a optat în continuare pentru activitate şi efort, o altă lume condusă de Lucifer a optat pentru odihnă şi stagnare.

Ruptura aceasta a fost însoţită de o adevărată luptă ideologică, lumea opalică fiind pusă în faţa unei alternative definitive, a unei opţiuni totale, care a atras după sine formarea unei lumi luciferice şi care, în timp, s-a depărtat de zona zenitală, creând un pol nou, nadiric, al comodităţii, al huzurului şi al infatuării.

Să reţinem că lumea luciferică, iniţial, nu era o lume rea, nu cunoştea viclenia, nici minciuna, dar ea a degenerat în timp, devenind o lume egoistă, mândră şi rece, lipsită de iubire şi spirit de jertfă, care, pe măsură ce trecea timpul, se transforma într-o lume deformată, a violenţei, vicleniei şi desfrâului.

Am înaintat suficient de mult în subiectul nostru, prezentând formarea celor două lumi opuse: lumea Opalică divină şi lumea diabolică a lui Lucifer.

Să ne reîntoarcem acum la tema noastră iniţială, înainte de a prezenta STRUCTURA UNIVERSULUI.

Aşadar, în galaxia noastră avem două lumi situate la poluri diferite: lumea opalică şi lumea luciferică, două lumi de aceeaşi vârstă, cele mai evoluate lumi din univers, dar două lumi net distincte: una fiind Lumea

Luminilor, a iubirii şi armoniei a efortului şi jertfei pentru dreptate şi adevăr, cealaltă lume este a urii şi invidiei, o lume degenerată şi deformată, a nedreptății şi a minciunii.

Aceste două lumi suni cele mai vechi, primele lumi care au apărut în univers. Dar ulterior s-au mai format patru zone cu ființe cugetătoare care s-au dezvoltat într-atât încât la ora actuală există patru sisteme planetare distincte, în care lumile sunt situate pe diferite trepte ale evoluției. în ordinea cronologică, primul sistem planetar cu planete locuite de ființe cugetătoare se numeşte HAIUM, al doilea sistem planetar se numeşte LEHAŞTI, al treilea MENZON iar al patrulea FAHTIS.

în total, există 61 de plante locuite de ființe umane. Planeta pământ tace parte din al doilea sistem planetar, Lehasti.

Care este însă diferența între Lumea Opalică şi celelalte lumi apărute ulterior? în timp ce Lumea Opalică a evoluat într-un ritm extrem de activ, necunoscând ciclurile de reîntrupare, toate celelalte lumi au evoluat mai lent, fapt ce a generat fenomenul de quasi-stagnare, atrăgând după sine această viață dublă, adică viața în corp spiritual şi viața în corp pozitiv, material.

Astfel, fiecare sistem planetar alcătuit din soare şi planete îşi are universul său spiritual propriu, adică spirala de straturi negative în care locuiesc spiritele care nu sunt în corp pozitiv. Fiecare spirală are mai multe trepte, adică spiritele sunt ierarhizate gradat, fiecare la nivelul său de energie, fiecare pe treapta sa proprie de evoluție.

Aşadar, trebuie să ştim că în universul nostru există patru ierarhii de spirite, patru spirale, fiecare spirală având Oraşul ei de Aur, cu spirite ajunse pe trepte înalte de desăvârşire.

Să ne oprim acum la sistemul nostru planetar. în acest sistem sunt patru planete locuite de ființe cugetătoare: pământul, Tamium, Taitun şi Zefirius Dintre toate acestea, pământul este cea mai înapoiată planetă, cu spiritualitatea cea mai decăzută, pământul, cu spiritele proprii lui, este considerat cea mai contradictorie planetă, singura planetă invadată de viclenie, răutate, falsitate şi minciună din cauza unor mari abateri de la legi, pe care le-au săvârşit spiritele din această zonă.

Toate abaterile pe care le-au săvârşit pământenii s-au petrecut pe fondul cauzei principale a căderii: lenea şi comoditatea, care au generat nestăpânita sete de bunuri materiale în dauna evoluției spirituale. La toate acestea se adaugă şi faptul că pământul a fost invadat de spirite

luciferice, care au cerut Lumii Opalice ajutor spre a se salva Părintele Luminilor a ales pământul ca planetă de penitență a spiritelor luciferice. Astfel, cu circa 12000 de ani în urmă Părintele Luminilor indică luciferienilor să se întrupeze în Atlantida, zonă situată în locul unde este azi oceanul Atlantic. Acolo coboară în mod special primul trimis din Opal: LIGURDA HE SONTINEOLOVELLA, cel care pune bazele primei religii, primei spiritualități pe care au cunoscut-o pământenii. Este vorba de cel care va fi mai târziu IOAN EVANGHELISTUL. Numele său în Atlantida era Xerotemus Oxom Fi.

Medium strălucit şi mare clarvizionar, Xerotemus, după o îndelungată viață de singuratic, îşi începe misiunea ca şef de trib, vrăjitor şi vraci.

Reuşeşte să unifice peste 60 de triburi răzlețe şi, găsindu-şi înlocuitor demn, se retrage pe piscul unui munte, înfruntând frigul şi foamea cunoaşte extazul, luciditatea şi pătrunzând în zona clarviziunii şi a ideogoniei, pune bazele primelor ritualuri pe o simbolică simplă, limpede, clară şi precisă. Abia când era gata să revină între ai săi, ia cunoştință despre drama luciferienilor de culori închise, negre, care ceruseră ajutor Opalului să fi salvați. Salvarea era una: munca grea, supunerea şi jertfa.

Dacă în Atlantida acțiunea Opalului de a-1 salva pe Lucifer s-a soldat cu un total eşec, în Egipt un important număr de luciferieni s-au salvat Aici se află tâlcul misteriosului Egipt, inexplicabilele sale minuni: piramidele şi giganticele temple din Karnak şi Luxor. O altă zona în care au activat luciferienii a fost cea a Babilonului. Aici Biblia atestă aşa-numitul "potop al lui Noe", potop declanşat de Opal, pedeapsă pentru că nu fuseseră respectate indicațiile.

In sfârşit, am ajuns la perioada biblică a poporului iudeu, popor de luciferieni care, cu circa 3000 de ani înaintea lui Hristos au încheiat un "contract" cu Cetatea Opalului, în sensul că ei au primit titlul de "popor ales", Opalul asigurându-i că dacă vor respecta pe emisarii săi, acesta va face din ei "conducătorii pământului". Biblia consemnează acest contract care se încheie între Avraam şi "cei trei îngeri sub stejarul lui Mamvri".

Evolutia poporului iudeu este cunoscută, aşa că nu mai insistăm. Destul că din nou acțiunea Opalului s-a soldat şi aici cu un total eşec, dar în loc de pedeapsă. Opalul întinde poporului iudeu o ultimă mână: trimite în mijlocul lor pe cel mai iubit Fiu al Părintelui Luminilor, pe Iisus Hristos şi acesta..

La drama lui Hristos a asistat cu consternare tot Opalul.

Hristos S-a întors în lumea Sa epuizat trist înfrânt.

Atunci conducătorii Opalului s-au întrunit şi au luat o hotărâre supremă, definitivă, totală: să-1 scoată pe Lucifer cu ai săi din zona de atracție a pământului ca să nu se mai poată reîntrupa niciodată.

Concomitent cu această măsură Opalul s-a hotărât să-i alunge şi pe pământenii căzuți irecuperabili. Cum? Printr-o invazie! Toți zeii, toți giganții, toate categoriile de spirite opalice vor să participe la această acțiune. Când? Curând!

Opalul la ora actuală este în plină pregătire

Totul este aranjat tot planul de acțiune este respectat de toate nivelele, de toate straturile. Odată cu această invazie, Opalul s-a îngrijit să formeze pe pământ o lume nouă.

Sute, mii de spirite din zonele superioare astrale, la ora actuală activează fiecare la locul lui pe zone de influență, fiecare țară cu trimişii ei. în acest grandios plan de distrugere a lui Lucifer. paralel cu crearea pe pământ a unei lumi noi. România va juca un rol deosebit de important România va fi ceea ce în multe rânduri s-a spus - centrul mondial de iradiere spirituală.

Realitatea acestor afirmații va începe în curând, treptat să se confirme. Timpul evenimentele vor confirma adevărul acestor rânduri...

CAPITOLUL II

Joi, 20 octombrie 1977

M-am gândit foarte mult la acest punct de plecare, la ceea ce este mai important şi mai presus de orice în lumea noastră, care ne înconjoară, şi la viaţa pe care o trăim şi am găsit că nimic nu este mai surprinzător şi mai demn de reliefat decât Ordinea care domneşte în tot şi în toate. M-am gândit cu ce să încep: cu cele inferioare sau cu cele superioare, cu lumina sau cu întunericul, cu armonia sau cu disonanţele? M-am gândit să încep cu sfinţenia., cu Dumnezeu, dar am zăbovit şi, gândindu-mă bine, am preferat să încep cu ceea ce este esenţial de conturat mai înainte de a aduce vorba de divinitate. ORDINEA. Nu se poate pomi prin a răspunde ce este divinitatea până nu am parcurs mai întâi toate treptele care duc spre

divinitate

Pentru mulţi, pentru foarte mulţi, Dumnezeu este punctul de pornire a tot şi a toate. Pentru mine Dumnezeu este prea complex ca să poată constitui un punct de pornire. Pentru foarte mulţi, de asemenea, Dumnezeu poate fi cunoscut pornindu-se de la Credinţă, ca şi cum Credinţa ar putea constitui un început al cunoaşterii. într-adevăr, pentru mulţi Dumnezeu este ceva atât de simplu, încât este suficient să crezi ca să-1 poţi cunoaşte.

Eroare! Gravă şi incomensurabilă eroare!

Secole de-a rândul s-a socotit că punctul de pornire al cunoaşterii de Dumnezeu este credinţa, dar secolele, tot ele, au dovedit existenţa unei orbiri în credinţă. A existat o credinţă oarbă, meschină şi simplistă, care a fost izvorul unor regretabile denaturări ale adevărului divin. De ce? Pentru că realul punctul de pornire a fost nu credinţa, ci

IGNORANTA

Ignoranţa a plăsmuit un Dumnezeu absurd, cu atribute stranii, străine unei gândiri ordonate, disciplinate. De aceea, mai presus de tot şi toate am găsit ORDINEA şi DISCIPLINA care domneşte în tot şi în toate şi care poate constitui un pună de pornire realist şi lucid.

Iată din nou două noţiuni importante, fără de care nu se poate aborda problema divinităţii. Trebuie mai întâi de toate să fii realist şi lucid în aceeaşi măsură, lucid pentru a putea aborda problema existenţei unei lumi divine, pentru a putea fi apt să începi să cauţi, să începi să priveşti mai presus de condiţiile materiale, la ceva care depăşeşte cu

mult o simplă credinţă. A crede este ceva foarte aproape de a "presupune"... Numai omul primitiv în contact cu forţele naturii "a presupus", "a bănuit" şi apoi a început "să creadă" în forţe majore care depăşesc omenescul şi aceste credinţe şi presupuneri l-au condus realmente la stadiul "plăsmuirii". Omul primitiv şi neinstruit presupune, bănuieşte şi apoi începe să creadă orbeşte, luând plăsmuirea lui ca ceva absolut ajungând să considere credinţa lui infailibilă. Al doilea punct paralel de pornire îl consider ignoranţa, care a născut bigotismul şi fanatismul sub toate formele. De aici, rătăcirile, mulţimea de confesiuni, de secte de tot felul care au prisosit, în toate timpurile, pe tot globul.

Ca să fim realişti şi lucizi nu putem pretinde acum, în secolul douăzeci, celor dinaintea noastră să fi fost altfel. Dar, în aceeaşi măsură, trebuie recunoscut că dacă au apărut de-a lungul istoriei atâtea credinţe şi presupuneri referitoare la existenţa lui Dumnezeu, toate acestea au fost rezultatul unor remarcabile intuiţii, care, deşi n-au avut suficient material de informare, totuşi au intuit existenţa unei lumi divine, a unei lumi a armoniei şi luminii. Intuiţia este o formă superioară de manifestare a spiritului uman şi ei îi datorează mult atât gândirea teologica, cât şi cea filozofică.

Istoria omenirii este istoria evoluţiei gândirii umane. Omenirea a progresat încet de-a lungul secolelor, urcând pas cu pas, secol de secol, TREPTELE CUNOAŞTERII.

Mai mult ca oricând în istoria omenirii astăzi, când ştiinţele pozitive au progresat atât de mult, mai mult ca oricând orice om civilizat şi instruit, care a trăit aceste cuceriri ştiinţifice, vede şi-şi dă seama că omenirea a început să păşească pe un tărâm nou al cunoaşterii:

cunoaşterea ştiinţifică.

A apărut în ultimul secol ceva cu totul deosebit de secolele anterioare şi anume instrucţia ştiinţifică. Această instrucţie ştiinţifica înseamnă în primul rând GÂNDIRE SISTEMATICĂ, pentru că a gândi astăzi, a descifra tainele din laboratoare şi institute de cercetare uiseamnă a poseda cel mai important instrument: gândirea ordonată, disciplinată, sistematică.

Ştiinţa - trebuie să recunoaştem - ne-a introdus într-o lume nouă: lumea ordinii din univers, lumea ordinii din infinitatea materiei şi lumea legilor şi a fenomenelor, lume pe care omenirea nu a cunoscut-o milenii de-a rândul.

Astăzi putem recunoaşte şi afirma că totul, toate fenomenele sunt conduse de legi, că întreg universul pozitiv este construit din

nenumărate fenomene şi că toate aceste fenomene sunt şi există datorită existenţei LEGILOR.

ORDINEA SI LEGILE SUNT MAI PRESUS DE TOT SI TOATE ÎN UNIVERS

Această afirmaţie constituie esenţa de la care pornim să afirmăm că şi în strădania de a descoperi lumile divine, "divinul" din existenţa noastră, există o ordine şi o disciplină strictă şi inalienabilă.

Ordinea din tot şi toate scoate în prim plan că şi în cunoaştere există o ordine strictă şi această ordine implică existenţa treptelor, a fazelor prin care trece cunoaşterea până ce ea să ajungă a atinge treptele cele mai înalte ale existenţei sale...

întrerup propriile mele formulări, Veronica a intrat pe uşă şi-mi spune că a simţit prezenţa unui spirit care doreşte să-mi vorbească. Veronica îmi şopteşte că vede un spirit mare din Opal, necunoscut de noi. S-a aşezat în fotoliu şi a început să vorbească:

Vineri, 21 octombrie 1977 ora 13.00

Incetati să mai fiti copii!

E timpul să începeţi să gândiţi ca nişte fiinţe evoluate, e timpul să începeţi să gândiţi matur!

NU EU, NU NOI AM FĂCUT TOATE CÂTE SUNT! TOTUL ŞI TOATE S-AU NĂSCUT FIECARE DIN SINE, ÎNSCRIINDU-SE PE LINIA ASCENDENTĂ A EVOLUŢIEI.

Nu noi am făcut ordinea, nici legile care sunt începutul la toate; Ordinea şi Legile au existat, iar noi, ce suntem în vârful piramidei tuturor existenţelor, afirmăm cu tărie:

Nu suntem noi creatorii universului şi nici a lumilor ce au venit după noi, fiecare lume este rezultatul propriei strădanii de a învinge inerţia şi comoditatea.

Fiecare lume a muncit disciplinat, respectând legile şi depanând eforturi au ajuns asemenea nouă şi, de aceea, au evoluat într-o deplină colaborare cu noi. Fiecare din cei ce s-au apropiat de noi au ajuns zei asemenea nouă.

MENIREA ORICĂREI FIINŢE UMANE ESTE SÂ AJUNGĂ UN ZEU, să ajungă fiecare acolo unde poate prin munca sa, prin efort, prin luptă.

Pământul este singura planetă care ne-a solicitat cel mai mult pentru că aici au FOST CĂLCATE LEGILE ŞI NU A FOST RESPECTA TĂ ORDINEA ŞI DISCIPLINA.

Pe pământ s-au produs cele mai grave abateri de la ordine şi Legi şi aceasta nu pentru că a vrut-o cineva, ci pentru că fiecare lume este liberă să acţioneze în conformitate cu propriile ei vederi. Suferinţa pe pământ a fost rezultatul stadiului înapoiat al spiritelor ce aparţin zonei pământene; zona aceasta a apărut târziu în istoria evolupei luminilor şi a fost zona spiritelor comode şi inactive.

De la comoditate, de la lene şi inactivitate a survenit tot ceea ce mai târziu a însemnat suferinţă şi mizerie. Leneşii sunt cei care au inventat furtul şi minciuna şi de aici au ajuns la tâlhării şi crime.

De aceea, să ştie pământul şi pământenii că destinul lor ei şi l-au creat, că soarta lor este rezultatul propriului lor stadiu evolutiv -stagnarea - în care s-au complăcut milenii de-a rândul. Noi am ştiut dintr-un început că pământul va avea cel mai greu destin, căci stagnarea în care se complăcuseră pământenii era unică in întregul univers spiritual.

In iubirea noastră am fi vrut să ajutăm pamântul dar nu am putut să trimitem ajutoare decât în perioada în care pământenii au ajuns să deosebească singuri binele de rău. Abia când cei de pe pământ au început să gândească, atunci am putut trimite misionari care şi-au jertfit puterile lor, coborând, luând trup pe pământ, ca să descifreze tainele existenţei. Misionarii au suferit însă cel mai mult pe acest pământ, pentru că au coborât în cel mai cumplit întuneric - întunericul neştiinţei"...

Cel ce ne-a dictat până acum se retrage şi-mi cere să conţinu să scriu, spiritul meu conducător din Opal, Heruvicle:

"Voi continua eu ceea ce unul din înţelepţii noştri a început. Voi formula eu pentru că fac parte din cei care au urmărit îndeaproape evoluţia amantului şi îndeosebi am urmărit şi am inspirat pe mulţi misionari în munca lor de creaţie pe această planetă.

……(pauză).....

Da! Noi, cei din Opal am pornit să lucrăm pe pământ pe fondul unui întuneric care, pentru noi, era total. Nu era posibilă comunicarea prin mediumnitate, pentru motivul că nu aveam încă un limbaj comun, pământenii n-aveau încă noţiunile de bază prin care să se poată comunica realităţile existente în lumile evoluate. De aceea, primii misionari au fost lăsaţi singuri să se descurce în noianul de aberaţii din minţile celor de pe pământ Cei trimişi au fost la început din cei mai iscusiţi filozofi de pe planeta Taitun, care au adus pe pământ unele lămuriri, învăţând primele scrieri şi notaţii care să rămână urmaşilor.

Cea mai mare dificultate peste care au dat misionarii pe pământ a fost ataşamentul excesiv al pământenilor faţă de bunurile materiale, dorinţa de înnavuţire în care excelau cei ce conduceau cu forţa pumnului şi a săbiei, şi pentru că spiritele negre - luciferice - căpătau din ce în ce mai mult curaj, Opalul a sugerat ideea separării, a retragerii celor buni dintre cei răi, spre a putea realiza nuclee spirituale de iniţiere. Iniţierea a însemnat la început cultului zeilor, cinstirea şi respectarea lor prin jertfe. Noţiunea de jertfă este o creaţie opalică pentru că pământenii se făceau vinovaţi de cădere prin stagnare, prin nerespectarea legii efortului, prin renunţarea la activitate. Acesta a fost propriu-zis şi realul păcal originar, stagnarea, lenea, inactivitatea minţii în sfera valorilor spirituale, preocuparea exclusivă pentru hrană, adăpost şi, mai ales, excesiva odihnă şi inactivitate. Ideea de jertfă atrage după sine cea mai valoroasă

soluţie de ieşire din impas, cel mai eficace mod de a-i scoate pe oameni din stagnare: RENUNŢAREA!

Renunţarea la bunurile materiale şi mulţumirea cu puţin, cu ceea ce este strict întreţinerii trupului era condiţia fundamentală care dădea pământeanului şansa de a trăi în armonie cu cei din jur, de a-şi ajuta semenii, de a nu mai râvni la ceea ce are altul.

Cu toată drama Atlantidei, totuşi acolo au fost multe societăţi care, în totală retragere şi separare de cei ce urmăreau înnavuţirea şi huzurul, s-au realizat s-au echilibrat şi au progresat din punct de vedere spiritual. Noi nu negăm necesitatea progresului material şi civilizaţia, dar civilizaţia Atlantidei s-a dezvoltat într-o atmosferă de totală negare a valorilor spirituale; era lumea luciferică, deosebit de inteligentă, dar care afirma doar viaţa materială, strict legată de necesităţile biologice, era o **lume** rece, a egoismului, a inegalităţilor sociale şi a unei crunte exploatări.

Atlantida a însemnat pentru Opal prima intervenţie brutală asupra celor ce nu-şi respectaseră legământul. Lucifer ceruse salvarea forului conducător opalic. Rama, din dorinţa de a-1 ajuta pe Lucifer, i-a îngăduit întruparea pe pământ cu condiţia de a asculta de iniţiaţi. Dar Lucifer, cu întreaga sa lume, a disprețuit iniţierea şi a refuzat sfatul la renunţare şi, abuzând de bunătatea şi îngăduinţa divină, s-a făcut pe sine domn şi stăpân al pământului, exploatând şi terorizând pe cei buni şi harnici.

Distrugând Atlantida, Opalul însuşi a cunoscut zbuciumul. O perioadă îndelungată noi toţi cei din Opal am renunţat să ne mai ocupăm de pământ, în schimb, s-au ocupat celelalte lumi superioare şi-au concentrat intervenţiile, din proprie iniţiativă, straturile superioare şi-au concentrat intervenţiile pe pământ, ocupându-se îndeosebi de focarele spirituale existente cu tradiţie în Egipt şi India

Egiptul a dat rezultatele scontate, s-a creat o spiritualitate de extremă şi exclusivă preocupare, de renunţare la tot şi toate până la negarea însăşi a necesităţilor, care au fost supuse şi disciplinate. Rezultatul a fost că prin ordinea şi înflăcărarea egiptenilor mii de Pământeni s-au albit şi au reuşit să recupereze timpul pierdut Cei mai evoluaţi au ajuns în rândul celor din straturile superioare, beneficiind de armonia care domneşte în lumea luminilor.

Aceleaşi frumoase rezultate le-a adus şi India în perioada de dinainte de venirea lui Buddha.

BUDDHA, unul din cele mai mari spirite din Oraşul de Aur, a permisiunea şi binecuvântarea Părintelui Luminilor să coboare

personal pe pământ pentru a opri rătăcirile în care căzuseră cei ce populau pe atunci acea regiune. Se practica o asceză exagerată, se înmulțiseră tot felul de ritualuri zadarnice, dar erau prea bune intențiile lor, astfel încât Buddha coboară. A coborât prima mare lumina, care a adus lumină între acei oameni cărora le-a arătat calea care duce către înnobilarea sufletului.Buddha a adus echilibru şi moderație în râvna spirituală a contemporanilor săi, care l-au înțeles şi l-au urmat Mănăstirile şi pustiile s-au umplut după Buddha de oameni curați, în care ardea setea de lumină. Setea lor a fost răsplătită pe deplin, căci mulți dintre ei au reuşit ca într-o singură viață să devină albi, şi în felul acesta au căpătat permisiunea de a intra în straturile superioare şi au scăpat de revenirile pe pământ".

Aici a intervenit propria mea gândire şi am îndrăznit să-1 întrerup pe Heruvicle, punându-i o întrebare:

George: — înțeleg, prealuminatul meu călăuzitor, că pământenii au cunoscut epoci de spiritualitate foarte avansate, epoci în care au reuşit să ridice şi să-i spiritualizeze pe mulți pământeni. *Heruvicle:* — Da! între pământeni au fost mulți cei care au răspuns primelor chemări, primilor misionari, primelor inițiative de salvare pornite din Opal şi din celelalte lumi evoluate. Primii au fost salvați cei care au locuit în Atlantida, apoi au urmat cei din Egipt şi India. Aceasta a constituit prima fază a intervenției opalice, fază de care au beneficiat toți acei ce s-au mulțumit cu puțin, cei ce au primit şi s-au mulțumit trăind în sărăcie şi în condiții primitive de viață, totul în armonie şi înțelegere deplina, departe de păcat.
George: — Iată prima dată când pomeneşti cuvântul "păcat". înțeleg că această noțiune are o semnificație cu totul specială şi că această "stare de păcat" reprezintă o situație deosebită, cu implicații mult mai grave.
Heruvicle: — Ai intuit foarte bine. Te văd că ai putea să continui singur, expunând ceea ce înseamnă "starea de păcat"; prefer să-ți comunic eu, pentru că şi tu vei avea surprize. Am spus că o mare parte din spiritele pământene au ascultat şi au urmat sfaturile şi învățăturile misionarilor trimişi astfel încât au ajuns în straturile superioare. Aceştia constituiau o categorie de spirite curate care, deşi stagnaseră într-o oarecare măsură, totuşi ele nu călcaseră legile iubirii, nu făcuseră şi nu cunoscuseră păcatul!

Este o mare deosebire între greşeală şi păcat Păcatul este starea de întuneric şi de confuzie în care intră mintea şi conştiința după ce un om a stăruit într-o greşeală, repetând-o de nenumărate ori. Aceasta face ca pe corpul sufletului să apară culori murdare, ceea ce însemnă deformarea gândirii şi a conştiinței. Starea de păcat însemnează abaterea de la legile armoniei şi ale bunei convieţuiri, sub toate formele sub care se poate petrece aceasta
George: — Dar dacă oamenii nu au ştiut, nu au cunoscut legile, dacă nimeni nu le-a spus ce este păcatul, ce trebuie şi ce nu trebuie să facă, adică dacă au ajuns în starea de păcat din neştiință, se poate considera aceasta ca o vină?
Heruvicle: -— Iată că îmi ceri un răspuns care într-adevăr, trebuie lămurit şi clarificat, cu toate că aveam intenpa să-l explic. Trebuie să ştiți că ceea ce s-a numit pe pământ "CONŞTIINȚA " este o facultate spirituală proprie celor ce au cunoscut căderea, adică a celor care cândva au fost călcători într-un fel sau altul al legilor. ***Conştiința este facultatea de a deosebi ceea ce este bine de ceea ce este rău, nu este proprie decât pământenilor, celor ce au oscilat între ceea ce este bine şi ceea ce este rău, facultatea spirituală proprie celor ce au trăit în rătăciri şi confuzii.*** *(Am vrut să pun o întrebare, dar am simțit că trebuie să tac .si doar .să scriu...) Da! Lumile care au evoluat normal şi nu s-au abătut de la Legi, n-au cunoscut răul; n-au cunoscut căderea, nici opacitatea pe care o aduce păcatul. E greu de înțeles, pentru wi, care trăiți într-o lume de mari confuzii şi contradicții, ceea ce spun acum, dar ştiu că meditând veți înțelege.*

Un suflet care nu a cunoscut păcatul nu are nici conştiinta a ceea ce este rău. Pentru un suflet superior răul nici nu există. El este liber cu desăvarşire în acțiunile sale şi lucrând liber în perfectă armonie şi-n perfectă concordanță cu Legile, gândul său limpede şi clar îl călăuzeşte numai spre ceea ce este bine.

Numai pe pământ apare ceea ce voi numiți ' 'constanță " şi care, de fapt, este ceea ce noi numim "gândul primar" care, experimentând căderea, abaterea vede cu mintea că nu este bine şi evită să mai cadă. Facultatea de a deosebi binele de rău este deci proprie pământenilor. Această vedere a mintii însă nu o dă cineva din afară. Fiecare suflet în "fumul său evolutiv a ajuns să deosebească singur, binele de rău. Legile le-a cunoscut fiecare din sine şi când ui suflet a comis o abatere de la vreo lege, gândul primar, adică conştiința din fiecare a strigat: Să nu mai faci asta! Dar mulți au continuat să facă, au repetat

păcatul nesocotind glasul lăuntric ce se opunea actiunii sale. De aceea, cei ce calcă legile se fac vinovați tocmai pentru că în fiecare ființă cugetătoare "gândul primar" nu tace niciodată, acuzând greşeala şi păcatul.

S-a spus mai înainte că, în fapt, inițial, omul, ca ființă, nu a avut un "creator". Opalul a putut interveni însă în evoluția pământenilor în momentul în care pământenii au ajuns să se gândească şi să aibă un limbaj prin care să se poată formula învățăturile şi sfaturile.

în acest sens, se poate spune că întreaga gândire şi tot ce s-a creat pe pământ, bun şi trainic, este rodul intervenției opalice şi a celorlalte lumi superioare, care n-au încetat să ia trup pământesc spre a contribui la luminarea oamenilor.

Dacă prima categorie a celor curati, dar neevoluati, a fost salvată prin misionarii din Atlantida, Egipt şi India, a rămas însă cea mai mare parte a sufletelor pământene, cei ce zăceau în "starea de păcat".

Starea de păcat este echivalentă cu starea de dezordine sufletească lăuntrică, în care glasul conştiinței a încetat să mai vorbească, omul căzut nu mai poate, nu mai este capabil să deosebească binele de rău, călcarea legilor devenind un obicei, o inerție care aducea după sine prăvălirea în mfern, în straturile de suferință şi de chin.

Căderea, deci, a venit destul de târziu. Inițial pe pământ a fost linişte, pace şi bună înțelegere. Dar, în timp, leneşii au început să lovească şi să fure de la alții ceea ce nu le aparținea. A început să pătrundă în ei ura şi invidia pentru cei ce aveau prin muncă şi au recurs la loviri şi crime ca să-şi însuşească ceea ce nu le aparținea.

Răutatea şi suferința pe pământ se amplifică însă prin prezența sufletelor negre luciferice dornice de a stăpâni şi de a se îmbogăți prin exploatarea celor umili şi nevoiaşi. După zdrobirea lui Lucifer în Atlantida, la un timp îndelungat după aceea, parte din sufletele luciferice cer Opalului cu insistență iertare şi îngăduință.

Opalul, conştient că drama se va amplifica, acordă totuşi şanse pentru refacere, promițând trimiterea de misionari speciali ca sâ-i îndrume. Nu mai este necesar să insist deoarece este vorba de poporul iudeu, a cărui istorie a rămas scrisă, deşi pe alocuri a fost denaturată de preoțime.

Poporul iudeu a beneficiat de multe revelații şi comunicări din partea sufletelor superioare. Ajunsese în posesia multor adevăruri pe care însă nu le-a prețuit şi nu le-a respectat. Ba mai mult, căzuseră cu

toții în orbire datorită oastei conducătoare a preoților, care era constituită din suflete căzute şi negre, ce trăiau în huzur, falsitate şi minciună.

Ceea ce era mai grav consta înfăptui că se considerau "poporul ales", singurul popor iubit de Dumnezeu, care detine adevărul absolut, LEGILE pe care pretindeau a le respecta, dar în realitate trăiau într-o totală minciună şi denaturare a adevaărului. Orgoliul şi fățărnicia lor extremă a determinat pe Părintele Luminilor să recurgă la o ultimă încercare de a salva pe luciferieni: trimiterea unui misionar chiar din Opal şi a apelat la cei mai apropiați colaboratori ai Săi, la Rama Opalică

Chemării Părintelui nostru i-a răspuns "UMILINȚA DIVINĂ" lisus Hristos, care, de bună voie, a primit întruparea în infernalul pământ.

Pământenii nu vor putea niciodată înțelege de cumplită dramă, ce grea suferință a fost pentru Hristos ruperea de cei dragi Lui şi acceptarea coborârii în cea mai întunecată lume, în lumea dezordinii, a confuziei, a contradicpilor şi a rătăcirilor.

Numai noi, cei din Opal, noi cei ce am fost tot timpul alături de EL, numai noi am putut înțelege gustul amar pe care 1-a simțit cel ce nu era înțeles.

Egiptul totuşi a fost primitor. A înțeles şi a asimilat învățăturile sale. Evreii însă au fost dintr-un început ostili şi duşmănoşi. De ce? Pentru că Hristos nu i-a cruțat. Văzând că tot ce le spunea ei răstălmăceau, Hristos trece la lupta deschisă, mustrându-i public.

Hristos nu a putut spune prea multe, oamenii nu erau capabili să înțeleagă împărăția luminilor şi tainele ei şi totuşi, învățătura Sa a adus Lumina. Dar mai mult ca învățătură a fost viata Lui care a însemnat: "JERTFA PENTRU ADEVĂR!".

Neprimirea lui Hristos de către sufletele luciferice, răstignirea cu care ei au răspuns Marii iubiri Divine a provocat în Opal şi tn celelalte lumi o nemaiîntâlnită revoltă. Toti au cerut Părintelui nostru distrugerea lumii luciferice, care ajunsese să împânzească pământul. Părintele Luminilor, retras în palatul Său alături de colaboratorii Săi, au făcut sfat prelungit şi au hotărât nimicirea prin ardere a întregii lumi luciferice.

……(pauză).....

Hristos s-a reîntors decepționat, înfrânt. întristarea şi mâhnirea Sa L~au făcut incapabil de a reveni imediat în Opal.

A zăbovit o perioadă îndelungată... (Heruvicle este abătut, impresionat şi întrerupe relatarea, amintindu-şi de vremurile acelea..). A *zăbovit o perioadă îndelungată, rătăcind prin celelalte straturi şi, intr-un târziu, la insistentele noastre chemări, Hristos revine, în sfârşit, in Opal, dar trist şi neîmpăcat.*

Heruvicle s-a retras. Veronica simte apropierea însuşi a lui Hristos care vrea să vorbească.

— Vă vorbesc acum EU, FIU AL LUMINII, ca să mărturisesc vouă dezamăgirea pe care Mi-a provocat-o pământul, cel care nu M-a înţeles, nu M-a ascultat. Nu numai cei din vremea Mea, ci şi cei ce au urmat după Mine, nu numai n-au înţeles ei adevărul, dar, din cauza deformărilor, au denaturat şi adevărurile formulate de Mine. Este dreţt că nu am spus totul, dar am spus ceea ce este esenpal: "JERTFA DE SINE", totul pentru cei de lângă tine! Totul pentru adevăr! O spun clar ca să ştie top: nu am vrut ca învăţătura Mea să se transforme în religie! Am vrut ca prin jertfa de sine omul să devină mai realist şi văzând realitatea să opteze pentru jertfă! Atât şi numai atât! De ce? Pentru că numai prin "fapte" omul ajunge la lumină. Numai prin faptele jertfelor de zi cu zi omul ajunge să descopere în sine izvorul de adevăr şi lumină. Eu nu am cerut să mi se aducă cântări de laudă, slujbe şi ofrande. N-am cerut să mi se ridice temple şi biserici pentru că am ştiut că odată cu acestea se vor ridica preoţii care, plini de orgoliu şi minciuni, vor pretinde că aduc har în numele Meu. Minciuni! Nimeni nu poate aduce altuia har sau lumină! Lumina nu vine din afară! Vine dinlăuntru, vine de la sine, după ce omul a ajuns să fie apt de jertfă şi să trăiască jertfit pe altarul dragostei şi iubirii de semeni.

Din iubire am venit pe pământ, din iubire am luptat cu întunericul din minţile celor care mă înconjurau şi le-am arătat calea spre lumină şi tot din iubire, din iubirea pentru adevăr, am mustrat pe cei orgolioşi şi făţarnici spre a nu se ascunde adevărul.

Preoţii, zişi ai Mei, în loc să-Mi urmeze exemplul, şi-au construit castele şi palate, s-au dedat la desfrăuri, petreceri şi huzur pe munca celor supuşi şi credincioşi, care, din naivitate, deşi vedeau, nu se revoltau.

Revolta Mea... Mi-am mai manifestat-o prin Martin Luther, trimis special să pună accentul pe ceea ce era esenpal în învăţătura Mea: acţiunea realistă, faptele iubirii, jertfa pentru adevăr.

*Că **am** fost mistificat... nu din vina Mea, ci din vina celor ce aşteptau lumina din afară.*

Ce înseamnă "SALVATOR".' De ce am fost numit "Mântuitor"? Eu nu mântuiesc pe nimeni! Nici Eu, nici fraţii Mei, nici Părintele nostru! MÂNTUIREA, SALVAREA, vine din sine, porneşte dinlăuntrul fiecăruia, căci repet, ceea ce am spus şi pe pământ:

ÎMPĂRĂŢIA LUMINII ESTÎNLĂUNTRUL FIECĂRUIA!

*Aceeaşi eroare în legătură cu iertarea păcatelor. Mi s-a atribuit iertarea ca şi cum, la fel ca şi cu lumina, iertarea ar veni din afară. Nimeni nu poate şterge petele de pe suflet decât cel pătat, prin efort, prin străduinţa, prin faptele iubirii. Sunt multe în scrierile care v-au rămas, care au fost greşit traduse şi interpretate şi care au denaturat cele spuse de Mine-***pauză.-**

Am visat şi Eu... Salvarea Mea pe pământ a fost să visez un pământ nou, o altă lume, o lume nouă. într-adevăr, când am intrat în Ierusalim pe asin şi am fost primit cu ramuri de finic şi strigăte de bucurie, am trăit bucuria în care speram să o am în viitor, când voi reveni pe pământ.

Nu voi veni însă decât după ce pe pământ se va instaura ordinea şi vor fi respectate cu sfinţenie LEGILE!

Şi Eu şi toţi fraţii Mei din Opal aşteptăm hotărârea Părintelui nostru de a începe ultima intervenţie asupra pământului: arderea celor cu culori închise şi a sufletelor negre care stăpânesc pământul. Cu toată cultura şi civilizaţia la care a ajuns pământul, din punct de vedere sufletesc s-a instaurat o cumplită secetă. Filozofii rătăcesc în noţiuni abstracte sau prea primitive, iar artiştii, poeţii şi muzicienii sunt lipsiţi de idei.

In ultimul timp sufletele superioare stau resemnate, nevrând să revină pe pământ. De ce? Pentru că luciferienii conduc totul din umbră, mascat, acoperindu-şi tâlhăriile cu minciuni pe care opinia publică le crede.

Nu vreau să intru în alte detalii, dar noi, cei din Opal, cunoaştem totul, toate ascunzişurile acestei lumi luciferice, care crede că biruinţa lor este asigurată de bani şi de arme, dar acestea înseamnă dezastru... Dezastrul este, într-adevăr, aproape, pentru că niciodată pe pământ nu a fost atâta dezordine şi nedreptate ca în acest secol al celor mai mari fărădelegi. De aceea nu va întârzia pedeapsa! Judecata vine!... se apropie şi nu va cunoaşte mila şi iertarea!

Va fi mai întâi o purificare a atmosferei pământene care va arde emanațiile negative ale ticăloşilor. Din Opal vor izvorî radiațiile "DURAN", care vor arde tot ce e particulă, atom sau microorganism răufăcător. Vor fi purificate mai întâi văzduhurile, apele şi oceanele prin DURAN, apoi vor țâşni radiațiile "TRITON", care lent vor începe să descompună mințile celor ticăloşi, să-i facă să mărturisească singuri, în mod public, fărădelegile lor, dar căința lor va fi zadarnică. Iertarea nu va exista pentru nimeni şi pentru nimic, căci mai presus de ea este DREPTATEA DIVINĂ!

Apoi va veni potopul flăcărilor arzătoare ale "TIRINULUI", care va mistui lent corpurile sufleteşti ale celor întunecați, coborând atât pe pământ, cât şi-n lumea luciferică, distrugând-o până la totala nimicire cu toate locaşurile lor.

Va fi spaimă, va fi groază pe întregul pământ, capetele toate se vor pleca şi fiecare îşi va recunoaşte partea sa de vină. Atunci multe carti se vor deschide, carti care au stat de veacuri închise şi adevărul celor ce au proorocit va ieşi singur la lumină.

într-o lume purificată vom putea relua conducerea prin cei ce îi vom trimite pe pământ. Desigur, marea majoritate a celor ce vor rămâne vor primi comunicările noastre şi vor urma sfaturile care vor fi primite prin mediumnitate. Vom trimite mediumuri destul de multe, pentru ca fiecare țară să aibă instrumentul necesar comunicărilor, astfel ca să poată exista o strânsă legătură între suflete şi cei de pe pământ.

Vor mai rămâne însă şi din cei care vor prefera să rămână credincioşi religiilor traditionale. Nu-i vom împiedica; fiecare va rămâne liber să opteze pentru calea pe care o va considera proprie înțelegerii. Doresc însă ca pământenii sâ-şi unifice eforturile pentru a realiza o unică concepție despre viață şi existență.

Arderea va cruța pe multi cu pete pe spiritul lor care vor crea probleme conducerilor. în orice caz, dorim ca abaterile de la LEGI să fie aspru pedepsite. Păcatul, fărădelegea nu trebuie să fie iertate. Ele trebuie iertate: minciuna, calomnia, insulta şi cu atât mai mult furtul sau lovirea.

Dorim ca fiecare țară să fie condusă de inițiați ,şi filozofi, care vor fi trimişi de noi şi vor fi comunicați prin mediumuri.

Heruvicle, călăuzitorul tău şi fratele nostru, are acum cuvântul să continue el şi să vă spună cele are de spus. Eu mă retrag acum, dar ne vom întâlni din mm pe această cale ".

într-adevăr, Hristos a încetat să-mi mai comunice. Heruvicle tace, astfel încât iau cuvenita pauză Sunt obosit!

După o noapte de somn, refăcut, m-am aşezat la masa de lucru. Simțeam pe Heruvicle. Ştiu că pentru mulți cele spuse de noi vor constitui surprize... şi cea mai mare surpriză este afirmația noastră că nu Dumnezeu L-a facut pe om, nici lumile, nici universurile.. Dar tot atât de adevărat este că toate lumile s-au dezvoltat în baia de lumină a Opalului şi că tot ce s-a realizat pe toate planetele a fost sub dirijarea Opalului. Mai ales cultura de pe pământ este rodul spiritelor superioare din straturi şi planete, care au creat totul pe pământ, călăuzind gândirea oamenilor.

Astfel, se poate spune că Dumnezeu a vrut dintr-un început să-l facă pe om după chipul şi asemănarea Sa Dacă Dumnezeu nu a plăsmuit pe om din pună de vedere biologic, Dumnezeu însă I-a dat omului "suflarea de viată spirituală" prin acțiunea câmpurilor magnetice frenice, care l-au incitat la gândire şi meditație de-a lungul evoluției sale milenare. Aşa după cum am scris în această lucrare mai la început, spiritele din straturile I-IV au mai beneficiat de radiațiile luminice sentionice, formă de acțiune elementară a dragostei divine pentru pământeni.

Acțiunea aceasta a magnetelor, a forțelor de atracție divină trebuie cunoscută de pământeni că tot Opalul a fost şi va rămâne pentru vecie izvorul de lumină şi adevăr al tuturor lumilor.

George: — Iubite Heruvicle, iartă-mă că te întrerup, dar cine ne va dezlega nouă taina începuturilor, cum şi de la ce s-a pornit inițial în evoluția omului? Care a fost faza de început, raza elementară de la care au pornit ființele cugetătoare, de la ce s-a pornit şi care sunt fazele prin care s-a trecut?

Heruvicle:— Dezlegarea acestei probleme este mult prea complexă ca sa poată fi asimilată în această fază a pământului. Fazele evoluției se vor comunica pământului mai târziu, când ştiința va mai progresa şi va reuşi sa descifreze mai clar fenomenele. Aşa încât şi tu şi alții mulțuminti-vă deocamdata cu ceea ce vi se dă. De fapt, eu ți-am transmis punctul de Pornire care este "Alueta" şi pe care ai abandonat-o, temându-te să nu fii considerat o minte prea fantezistă şi abstractă Ei bine, în acest volum vei include şi teoria "Aluetei" şi poate vom continua cu expunerea fazelor Vom vedea!

(pauză)

Heruvicle: — **Ai vrut** ca **în acest** capitol să expui **sistematic** fazele **evoluției spirituale!**

George: — Da începusem prin a pune în evidență factorii fundamentali care determină evoluția, adică ordinea şi legile! Problema care se pune este ce se întâmplă în momentul în care un om care a căzut din ordine în dezordine, atrăgând după sine starea de păcat?

Heruvicle: — Starea de păcat exprimă căderea, căderea din ordinea normală care asigură evoluția cu ascensiunea sa firească spre lumină. Drama "stării de păcat" este că pierde simțul sacrului şi al armoniei, drama este că în acel spirit se atrofiază cea mai importantă facultate spirituală, care este "INTUIȚIA".

Intuiția este marele miracol al oricărei ființe cugetătoare, este semnalul care indică prezența Divinului în om, pentru că intuiția este izvorul de adevăr al luptei omului pentru cunoaştere. Prima sarcină a fiecărui pământean este PURIFICAREA, care înseamnă ieşirea din starea de păcat, părăsirea domeniului dezordinii care echivalează cu orbirea spirituală. Ieşirea din starea de păcat implică un efort atât de încetare de a mai păcătui, cât mai ales efortul şi ajutorarea aproapelui. Curățirea petelor de pe spirit nu se poate realiza decât prin multe, foarte multe fapte bune. Un spirit cu pete nu poate cunoaşte starea intuitivă proprie doar celor curați. De aceea, cei ce sunt în stare de păcat trebuie neapărat să cunoască religia, să aibă un îndrumător spiritual, să recurgă la meditație şi reculegere, să aibă intense preocupări spirituale şi intelectuale.

RECULEGEREA - INTROSPECȚIA - MEDITAȚIA, iată trinitatea sacră pe care o recomandam tuturor celor ce vor ca să ajungă în cea de-a doua fază, "FAZA DE ÎNNOBILARE SPIRITUALĂ PRIN INTUIȚIE'. - pauză -

Tăcere!

Simt că toți au tăcut şi s-au retras. Nu-mi rămâne decât să-mi adun din nou gândurile şi să le aştern, conştient de influențele sub care voi formula în continuare ieşirea din impasul spiritual al omului căzut în starea de păcat.

Fără îndoială că există un destin al pământenilor luați în ansamblu, dar adevărul este că fiecare om în parte îşi are destinul său propriu, problemele sale de rezolvat, stadiul său specific şi propriu în care se află şi pe care trebuie să-1 depăşească cu orice sacrificiu. Depăşirea stadiului implică, cerc sacrificii. Desigur, orice om se află prins în rezolvarea

grijilor materiale, în rezolvarea existenței sale ca "animal", ca făptură biologică, trebuie să aibă un adăpost trebuie să aibă ce mânca şi cu ce se îmbrăca Trebuie să-şi întrețină familia şi să-şi instruiască copiii. Este condiția firească a unei vieți normale pământene de care orice om este legat şi pe care trebuie să o respecte.

Dar, oricâte obligații materiale ar avea omul, nimic nu poate justifica neglijarea, preocuparea de a dezvolta facultăților sale spirituale. De aceea, în strădania de a obține bunuri materiale trebuie să cunoască o măsură, un prag. o limită de la care cele materiale încep să devină de prisos. Luxul, confortul excesiv, distracțiile nesfârşite sunt de prisos. Ele nu fac decât să acapareze mintea şi s-o tină înlănțuită în cercul, în lanțul vicios al necesităților oarbe şi inferioare.

VIAȚA PE PĂMÂNT, SĂ NU UITĂM, ESTE UN **PROVIZORAT!**

Rostul vieții noastre este limpede: să ajungem dincolo, într-unul din straturile superioare, să beneficiem de o lume a armoniilor, a luminii, a muzicii, a cunoaşterii, fără griji, fără alte probleme de ordin material. în acest sens, mă văd înclinat să dau dreptate budismului, care vorbea de ieşirea din "torent", scăparea de multitudinea reîntrupărilor. Există, cum spuneam, un destin al pământenilor, al marelui torent de oameni care, oricum, va duce spre progres şi va înnobila omenirea de-a lungul mileniilor ce vor urma Destinul torentului este însă alcătuit dintr-o infinitate de destine, destinul pe care fiecare îl are în față şi pe care este chemat să-1 rezolve. în aceste rânduri doresc să mă adresez celor ce, prin intuiție, îşi dau seama că destinul trebuie îndrumat, lucrat, controlat, dirijat spre un țel superior şi apoi sublim: REALIZAREA ARMONIEI INTERIOARE CARE SĂ FIE ÎN STARE SĂ INTERCEPTEZE CHEMĂRILE, ÎNALTELE CHEMĂRI DIVINE.

Heruvicle a încheiat cuvântul său aducându-ne în prim-plan sacra trinitate a RECULEGERII, INTROSPECȚIEI si MEDITAȚIEI. Dar această sacră trinitate nu se poate realiza decât prin retragerea din torentul lumii, o retragere din griji, o renunțare relativă la bunurile şi Plăcerile exteriorare ale lumii materiale înconjurătoare. **• Această retragere, această renunțare la lux, la distracții şi la altele este condiția fundamentală care, odată realizată, poate asigura spiritului "um deschis, necesar evoluției sale.

Este necesar pentru a trece la a treia fază, aceea a TRANSFIGURĂRII, să fim mai întâi nişte profunzi cunoscători ai

tuturor valorilor pe care le-au creat marii filozofi, cei care au dat viață artei și culturii.

Este necesară, cu alte cuvinte, faza prelungă a unei perioade îndelungate de STUDII și CERCETĂRI a tuturor valorilor spirituale pe care lumea le-a creat. Aceasta cere însingurare, cere acei patru pereți ai unei modeste camere în care să tronăm ca împărați mulți, mulți ani ai vieții noastre.

Am fost și sunt un profund cunoscător al Bibliei și, mai ales, al cărților Noului Testament, dar în lupta mea de a cunoaște divinitatea și sensurile existenței nu am putut ajunge la o concepție superioară a divinității fără a ști și de Hegel, Nietsche, Bach, Wagner, Newton, Einstein și mulți alții.

Am studiat și eu trecând prin școli medii și superioare și am devenit arhitect, eu în fond fiind acaparat de teologie și filozofie, precum și îndeosebi de muzică prin care pot spune că am ajuns la întrezărirea armoniei și luminii. în evoluția mea spirituală cel mai important loc l-au avut meditația și rugăciunea, care au însoțit și însoțesc mereu strădaniile mele în ceea ce intuiția îmi dictează să fac. Acestea le-am practicat fiind în mijlocul oamenilor, dar având totuși orele de retragere în camera dinlăuntrul ființei mele. Nu am restricții. Sunt perfect și total liber fata de tot și de toate, dar nu pot primi orice din jurul meu. Trăiesc într-o lume cu o cultură extrem de diluată și săracă în idei. într-adevăr, trăim într-o epocă de secătuire spirituală și de ce? Tocmai pentru că în oameni persistă confuzia valorilor, lipsa de discernământ în promovarea culturii și a valorilor spirituale, care joacă un rol cu totul secundar în lumea noastră contemporană. Un singur scop au conducerile statelor: producerea de cât mai multe bunuri materiale, ca și cum acestea ar fi sensul existenței noastre. Acesta este pământul: o planetă a spiritelor inferioare care aleargă după cât mai multă și mai bună mâncare, după lax, după confort și după distracții. Lucifer triumfa! Vad și o siml în lot și în toate, dar domnia lui va fi crunt pedepsită și abia atunci lumea va învia.

Abia atunci va învia Hristos, Fiul lui Dumnezeu și lumea va porni totul de la capăt, va lua totul de la început, cu discernământ, ca în gândire și cultură să nu mai dăinuiască rătăcirile, erorile și confuziile Dezastrul anunțat care este foarte aproape va avea menirea să împrospăteze atmosfera pământului, să aducă o cultură nouă, unică. valabilă pentru toți pe întregul pământ.

De-abia după ce glasurile tuturor se vor uni într-un singur și armonios cor, de-abia atunci va cobori Hristos triumfător pe pământ, pe un pământ înnoit și sfințit de cei ce vor cunoaște o singură soluție pentru viața- jertfa pentru binele celui de lângă tine.

Numai când pe pământ se va respecta LEGEA IUBIRII PRIN MUNCĂ ȘI EFORT, numai atunci vom spera la un destin în afara oricărei drame și suferințe.

Este aproape ziua când pe pământ va începe un dans al morții și al groazei. Este aproape ziua când ochii tuturor vor vedea că JUDECATA DE APOI nu a fost un basm, o simplă poveste, un mit, ci o realitate. Este aproape ziua aceea când nu cel cu bani și arme va vorbi și va porunci, ci cel inițiat, cel înțelept

Este aproape ziua când filozofii și înțelepții vor lua în mâinile lor destinele omenirii si le vor conduce cu iscusință. Atunci va fi un pământ nou și un cer noa Tainele ascunse de veacuri se vor dezvălui și tot omul va cunoaște cu claritate treptele pe care trebuie să urce. Arunci vor înflori toate în armonie deplină, căci ORDINEA și LEGILE vor triumfă pe acest pământ care zace astăzi în ignoranță și întuneric.

Marți, 22 octombrie 1977, ora 14.30

Cițeam împreună cu Veronica în birou. La un moment dat ea îmi spune că însuşi Domnul nostru vrea să vorbească Am pus în grabă mâna pe stilou şi am aşteptat cuvântul.

"— *Vi s-a spus, ati fost îndemnați să nu mai fip copii... Să fiți maturi! De aceea, încep prin a vă chema la maturitate şi, deşi sunteți copii, mă voi adresa vouă ca unor ființe mature care au studiat şi au cercetat natura şi legile ei. Mă adresez vouă, celor ce ştiti să gânditi, celor ce ati descifrat ordinea şi legile care domnesc în natură şi odată cu aceastea v-afi eliberat de ideile preconcepute, devenind realişti şi lucizi. De aceea doresc şi Eu să Mă exprim liber, lăsând deoparte tot ceea ce a fost până acum. Consider că vorbesc unor oameni noi, mă adresez prezentului şi mai ales viitorului, lăsând deoparte trecutul. Ce a fost nu vreau să mai repet. Ceea ce a fost... nu că a fost rău, dar trecutul a însemnat întuneric, mizerie şi suferință şi acestea vreau să înceteze odată pentru totdeauna! Din tot trecutul vreau să rămână o singură noțiune; tot trecutul vreau să însemne pentru voi top cei noi o singură idee: JERTFA! Şi când zic jertfă nu vreau să vă gândip numai la Mine, ci la top cei care s-au jertfit pentru dreptate, pentru adevăr, pentru bine şi pentru frumos.*

Tot ceea ce pământul a realizat nepieritor şi trainic a fost rezultatul jertfei de sine, rezultatul celei mai de preț ofrande adus pe altarul a tot ceea ce este frumos şi sublim.

Eu nu am venit acum 2000 de ani să aduc ceva nou!...

N-am adus nimic nou... am venit doar ca să consfințesc ceea ce şi aliii spuseseră înaintea Mea, şi anume că: ieşirea din impasul întunericului nu o poate aduce decât jertfa, jertfa de sine pentru semeni, jertfa în lupta pentru dreptate şi adevăr! Aceasta a fost definitia Mea şi ideea cu care am vrut să fie pecetluite natiunile popoarele.

Acum 2000 de ani am chemat pe toti la jertfa. N-am putut spune multe într-o lume care plutea în neştiință şi ignoranță. Acum a venit vremea să vorbesc deschis despre toate! Aşa cum acum 2000 de am v-am chemat la jertfa, aşa vin acum şi vă chem la ORDINE. Vă chem la ordine, la disciplină, la studiu, la râvnă, la efort, la sărguință.

Când am vorbit pe pământ, am vorbit în pilde şi parabole pentru că mă adresam unor minți neevoluate, primitive.

Vă mărturisesc vouă, copiii şi prietenii Mei, că mă bucur pentru că Mă pot exprima direct, sincer şi deschis şi de aceea formulările mele vor fi clare, jără ambiguitate, fără echivoc...

Am spus că vă chem la ceva nou, la ceva de care nu am vorbit pe pământ: la ordine şi disciplină în tot şi în toate. Nu vă chem la împlinirea celor 10 porunci! Faza împlinirii poruncilor este acum depăşită. Cine nu le-a împlinit la timp va regreta şi va plânge, dar regretul şi lacrimile vor fi zadarnice. Judecata a fost rostită, sentința a fost pronunțată! Cine nu a împlinit poruncile, cine nu a cunoscut jertfa, nu va apuca timpurile noi, noul pământ!

Focul va arde şi va mistui şi va curăta pământul de cei fără de lege, care au pus numai piedici şi stavile în calea evolutiei.

Vă chem la ordine şi vă zic: Aceasta este "ALFA " lumii noi, căci "OMEGA " înseamnă: ARMONIA, FRUMUSEȚEA ŞI SUBLIMUL

Aşadar, chemarea Mea la ordine este o măsură de principiu, pentru că de fapt chemarea Mea se referă la Impară pa Luminii, care înseamnă: armonie, frumusețe şi sublim.

Oricât aş vrea, trecutul nu poate fi abandonat şi nu poate fi abandonat pentru că în el nu a fost numai suferință, ci şi o fertilă creatie. Tot ce va rămâne trainic pentru viitor va fi creatia realizată atât în filozofie, cât şi în arte şi ştiință mai ales. Spun mai ales ştiință pentru că ştiința este cea care i-a învățat pe pământeni ordinea şi disciplina legilor care constituie temelia pe care s-a construit atât universul negativ, cât şi cel pozitiv.

Vă veti întreba poate de ce nu am pomenit religia ca una din creatiile mari ale pământenilor? Nu am pomenit expre religia pentru că este singura care mi-a dat cele mai mari bătăi de cap, din cauza întunericului şi a ignoranței care au dominat milenii de-a rândul pe acest Pământ.

Intr-o lume nouă toate vor fi noi, toate vor trebui să se Primenească, să se înnoiască şi filozofia, şi arta, şi ştiința. Dar, după cum ştim, cea mai pură este ştiința, căci în ea nu are ce căuta minciuna, iar cea mai vinovată este religia care, din păcate, conține cete mai mari rătăciri.

Cea mai pură creatie pământeană rămâne ştiința pentru că in ea " Pot pătrunde ipocrizia, fățărnicia şi minciuna. în artă au mai fost impostori, la fel şi în filozofie. Multi s-au crezut filozofi, nefiind în

realitate decât nişte rătăciti. Religiile însă au fost sursele celor mai triste denaturări ale adevărului şi de aceea aş vrea ca acest coşmar al pământului să înceteze cât mai repede. De aceea vă vorbesc acum pentru că şi Eu sunt conştient de haosul în gândire pe care l-au cultivat toate religiile, fără excepţie. Nu mă refer la iniţiatorii religiilor, ci la religiile care s-au format ulterior. Fiecare iniţiator a avut lucruri clare de spus şi s-a exprimat clar... şi totuşi nu au fost înţeleşi decât de prea puţini. De ce? Pentru că în gândire domnea haosul şi dezordinea provocată de păcat!

Păcatul a fost cauza căderii în dezordine, iar dezordinea în gândire a adus rătăcirea şi confuzia ideilor. Ori, cu nişte minţi confuze, dezordonate, nu se poate lucra. Prima problemă pe care religiile nu au putut-o "dezlega " a fost problema creatiei. Cea de a doua problemă a fost suferinţa. De unde provine suferinţa pe pământ, cine a creat-o?

Din prima parte a prezentării acestei lucrări v-ati dat seama că zona spiritelor pământene a fost zona cea mai de jos din întregul univers Spiritual Negativ. Drama acestor spirite a fost însă amplificată de stagnare, cu alte cuvinte, de lene şi de comoditate. Aceasta a fost prima cauză a suferinţelor ce au urmat Cea de-a doua cauză a suferinţelor a fost provocată pe pământ datorită spiritelor căzute, cu culori închise, care au fost sursele tuturor nelegiuirilor pe întregul pământ.

Dar cine se face vinovat de toate acestea? Marele Creator? Marele Arhitect? El este constructorul lumilor şi al treptelor. Dacă El ar fi constructorul a toate, atunci s-ar putea spune că El este vinovatul. Dar nu este Ei! Nu este El pentru că nu El a făcut lumile aşezate pe atâtea trepte. Nu trebuie făcut vinovat Dumnezeu pentru faptul că pământul a ocupat cel mai de jos loc între planete şi straturi.

Nu Dumnezeu a vrut stagnarea, nici lenea, nici minciuna. Toate lumile au evoluat fiecare libere şi liber cei superiori au votat pentru o ordine, necunoscând stagnarea, lenea şi minciuna... Şi, de aceea, au rămas în marea familie a împărăţiei Luminilor, care trăieşte pe trepte ordonate în armonie, frumos, sublim. Pământul a fost numit de Marele Guvernator PLANETA CĂZUTĂ... COPILUL RĂTĂCIT. De ce?

Tocmai pentru că numai pe pământ, pe fondul lenei, comoditatii şi minciunii, au apărut invidia, ura şi răutatea. Nicăieri în univers nu există invidie şi răutate, pentru că numai pe pământ s-a instaurat dezordinea atât în cele pozitive, cât şi in cele spirituale.

De aceea v-am chemat la ORDINE şi, odată ai aceasta, vă chem mai departe la râvna. efort şi sărguinţă pentru a se putea alunga dezordinea definitiv de pe acest pămam al nepriceperii şi ignoranţei! V-am chemat la ordine, pentru ca numai o minte ordonată poate primi mesajele noastre, care vă cheamă, nu vă porunceşte: Veniţi la Ordinea şi Disciplina Fundamentală a Legilor, Singurele care conduc spre ARMONIE, FRUMOS, SUBLIM.

Pentru oamenii superiori, între raţiune şi credinţă nu a existat niciodată o separaţie. Lumea vizibilă şi cea invizibilă au constituit pentru ei o unitate certă, indestructibilă.

în prezentarea Mea vreau în mod intenţionat să abrog credinţa. Da, de această virtute milenară vreau să fac abstracţie în cele ce urmează. De ce? Pentru că prea mult s-a făcut uz de credinţă in toate religiile şi prea multe aberaţii au izvorât dintr-o simplă credinţă care s-a considerat a fi totul. Toate religiile au cerut de la credincioşi supunere şi ascultare, plecând de la imperativul credinţei:

IATĂ, EU NU VĂ CHEM LA CREDINŢĂ, CI IA CUNOAŞTERE ŞI STUDIU SISTEMA TIC.

Plec de la studiu şi pun baza pe studiu, pe studiul organizat şi disciplinat, studiul ordinii Legilor din natură. Plec, deci, nu de la credinţă, ci de la ştiinţă!

DUMNEZEU NU ARE NEVOIE DE CREDINCIOŞI, CI DE OAMENI ARMONIOŞI, IAR ARMONIA NU SE POATE REALIZA DECÂT PRINTR-O PROFUNDĂ CUNOAŞTERE A LEGILOR TUTUROR FENOMENELOR CARE SE PETREC ÎN LUMEA ÎNCONJURĂTOARE. Dumnezeu nu are nevoie de oameni credincioşi, ci de spirite armonios dezvoltate, iar la armonie nu se poate ajunge decât printr-un mare efort de studiu în domeniul cunoaşterii. Mai intai de toate, omul curat sufleteşte trebuie să studieze natura cu toate legile şi fenomenele ei. Omul nou vrem să plece nu de la credinţă, ci de la ştiinţă! El trebuie mai întâi să înţeleagă bine: ORDINEA VĂZUTĂ...

Pentru aceasta trebuie studiate astronomia, chimia, fizica, medicina, biologia, punându-se accentul pe fizico-matematici şi îndeosebi pe fenomenele proprii atomilor.

Din punct de vedere al ordinii în cunoaştere, ştiinţa este pe primul loc *condiţia fundamentală care creează premisele cultivării unei gândiri ordonate, disciplinate.*

Al doilea nivel care trebuie abordat este cel ai artei şi, când spun artă, mă gândesc la cele două aspecte superioare ale artei ilustrate de muzică şi arhitectură.

De la nivelul legilor naturii pozitwe enunţate de ştiinţe se poate trece la cel de-al doilea nivel de legi, legile armoniei formelor, sunetelor şi culorilor. De la ştiinţă la artă! Nu invers! Apoi, de la artă se pot aborda religiile.

De abia după ce a fost ordonată gândirea de cunoaşterea legilor abia atunci omul nou poate să înceapă să pătrundă în tainele si ascunzişurile fenomenelor de ordin spiritual pe care le ilustrează religiile evoluate...

Există, deci, trei trepte de armonie:

1. *ARMONIA LEGILOR DIN NATURA FIZICĂ;*
2. *ARMONIA FORMELOR, SUNETELOR ŞI CULORILOR;*
3. *ARMONM FENOMENELOR SPIRITUALE.*

Armonia formelor spirituale se naşte în focul meditaţiei şi contemplaţiei lumii armoniei legilor cu care vin în contact, în studiul de zi cu zi, asociată cu viaţa de dăruire pentru semeni, precum şi cu viaţa de retragere. Viaţa de retragere este condiţia trecerii de la meditaţie asupra ordinii şi armoniei legilor, la contemplarea lor. Contemplaţia fiind primul important fenomen spiritual. Este cel mai important pentru că ea, contemplaţia, dezvoltă deosebit de mult INTUIŢIA, atât de necesară celui mai important fenomen spiritual: CREAŢIA.

Contemplaţia, apoi extazul, acestea două reprezintă fundalul oricărui creator din oricare domeniu al ştiinţei, al ariei sau al filosofiei. Accesul la armonia şi frumuseţea legilor, formelor, sunetelor şi culorilor sădeşte în om premisele devenirii unui creator. Acesta este sensul pe care Marele Creator îl dă creaţiei ca fiecare să devină un creator în lumea lui, în universul său spiritual, abia atunci spiritul va cunoaşte registrul sublim al contactului cu creatorul său.

Iată, însă că în aparenţă mă contrazic: am afirmat că nu Dumnezeu este creatorul omului, pentru ca acum să-L numesc pe Dumnezeu "Marele Creator "!

DA! DUMNEZEU NU ESTE CREATORUL PLANULUI BIOLOGIC! BIOLOGICUL ESTE INDEPENDENT ŞI AUTONOM DUMNEZEU ESTE ÎNSĂ CREATORUL UNIIVERSULUI SPIRITUAL AL LUMII IDEILOR. ÎN ACEST SENS, DUMNEZEU ESTE

CREATOR. PENTRU CĂ EL ESTE MARELE IZVOR DE IDEI ' CARE INSPIRA ŞI ADAPĂ PE TOŢI CREA TORII.

Iată sensul real al interceptării radiaţiilor opalice, "INSPIRATIA ". Inspiraţia este modul real de comunicare cu lumea superioară, este semnalul că ' 'divinul" a început să se contureze în acest spirit. Un spirit "inspirat" reprezintă fiinţa care este încadrată în simfonia lumilor spirituale. Spiritul "inspirat" este spiritul pământean care poate beneficia de radiaţiile opalice sentionice. De radiaţiile erosonice beneficiază oricine pe când de radiatiile sentionice beneficiază numai cei evoluaţi, cei activi care, după ce au realizat în ei echilibrul perfect, au începui să se ridice, păşind pe treptele:

■*ARMONIEI, FRUMUSEŢII ŞI SUBIMULUI"!*

Unde începe SUBLIMUL? Pe treptele înalte ale INTUIŢIEI şi INSPIRAŢIEI!

Acesta este idealul lumii noi. Aşa se poate realiza o lume nouă. O lume nouă este alcătuită din creatori: creatori mici şi mari, fiecare creator mic putând să ajungă un mare creator, depunând mult efort în mai multe vieţi...

Nici un spirit curat nu este plafonat de nimeni şi de nimic. Plafonarea o aduce numai îngustarea şi limitarea studiului. Dacă este realizată ordinea interioară, studiul este acela care dezvoltă, descoperă şi deschide orizonturi noi.

De aceea îndemnul Meu în finalul acestei prezentări,
este la:

STUDIU!

Numai prin studierea şi aprofundarea armoniei legilor, formelor, sunetelor şi culorilor se deschide perspectiva unei intuiţii dezvoltate care este condiţia cunoaşterii "STĂRII DE INSPIRAŢIE". S-a spus în religii că sensul omului este îndumnezeirea şi nu s-a greşit. Chemarea Mea, ultima, revine ca la început spre ORDINEA atât de necesară unei evoluţii normale. în strădania spre îndumnezeire omul trebuie să aspire către culmea pe care el o poate atinge:

'ARMONIA, FRUMUSEŢEA, SUBLIMUL ".

Astăzi, miercuri, 26 octombrie 1977

Veronica se simte rău şi cu toate că eram ocupat ai dictarea pentru *"Cercetări în lumea nevăzută",* m-a rugat să las treaba şi să o duc cu maşina să se închine în Catedrala Patriarhiei (Sf. Dumitru).

Am intrat în biserică şi văzând preoţii şi ascultând grandioasa Liturghie a Sf. Ioan Hrisostom, mi-am adus aminte de cele spuse de Domnul nostru Hristos chiar în ziua ce trecuse. Ca unul ce am trecut şi studiat în profunzime ortodoxia şi scrierile Sf. Părinţi, ca unul care am trăit "iahasmul" ", viaţa de meditaţie şi rugăciune ajunsă pe cele mai ridicate înălţimi, sunt surprins faţă de sobrietatea limbajului şi a noţiunilor pe care le-a întrebuinţat Hristos în ultimul său cuvânt din 25 octombrie.

După terminarea slujbei, Veronica îmi spuse să mergem imediat acasă, deoarece s-a anunţat "cineva" care vrea să vorbească. Ajunşi acasă, m-am aşezat la masa de lucru, iar Veronica pe fotoliul ei închizând ochii, după circa două minute îmi spune că a apărut Domnui nostru în obişnuita-1 lumină.

" *Sunt tot Eu, cel de ieri!*

Sunt Cel ce am venit pe pământ din iubire pentru cei rătăciţi. Am începti şi Eu pe pământ prin a studia. Am studiat din priviri, am înţeles prin intuitie vârsta spirituală, stadiul spiritual la care se aflau cei ce Mă înconjurau. Am tăcut ani de zile, cu toate că aş fi avut multe de spus. Tăceam însă, privind Studiam lumea, cea căzută, lumea încâlcelilor ş rătăciplor. Majoritatea nu erau răi. Egiptenii erau curaţi, dar trăiau o religie şi noţiunea aceasta era pentru Mine nouă, pentru că pe nici una din celelalte planete nu existau religii. Esenţa noastră este realismul şi luciditatea. Dar în realismul şi sublimul opalic nu se poate pătrunde nici cu gândul dintr-o lume dezordonată, ca cea de pe pământ.

Am venit pe pământ nutrind dorinţa de a Mă exprima, dar pentru a mă putea exprima, era necesar ca Eu însumi să încep să înţeleg vn mod realist cauza dezordinei. Cunoaşteam dezordinea doar teoretic, de sus, din lumea Mea, dar practic nu o cunoşteam. îmi era străină. îmi era străină invidia, ura şi nu ştiam ce este răutatea. Eram misionar şi

* "isihasmul" este cea mai adâncă formă de trăire a fenomenelor mistice interioare, un curent mistic, cel mai profund curent mistico-teologic al Sf. Părinţi, ai Bisericii Creştine de Răsărit care a apărut în sec. VII-VIII

ram primul îndrumător care cobora din însăşi Cetatea Luminii. Divinul Opal şi trebuia să aduc lumină din lumină, lumină în întuneric.

Iniţial nu am ştiut nici Eu cu ce să încep, nu am ştiut nici eu ce drum să indic pentru a fi urmat. Am avut nevoie de multă, multă reculegere, de multă meditaţie pentru a putea descifra Eu însumi calea sure adevăr şi lumină. Mă aflam într-o lume primitiva, care deţinea un foarte redus număr de noţiuni. Singura cale pentru Mine de a fi înţeles era aceea de a Mă exprima în limbajul existent, cunoscut, nu dea creea noţiuni noi! Abia acum Mă pot exprima mai clar. Pe atunci însă limbajul uman, pământean era foarte sărac, iar minţile foarte greoaie la înţelegere. Meditând spre a putea ieşi din impasul neputinţei de comunicare, Mi-a venit ideea folosirii PILDELOR şi PARABOLELOR, în acest sens, da, am creat! Am creat un mod special de comunicare, limbajul pildelor şi parabolelor...

……(pauză, tăcere).....

Când singur şi de bunăvoie am ales să fiu Eu acela care să coboar pe pământ, mi-a spus Tatăl, Părintele Universului:

"Să nu ne chemi şi pe noi lângă tine, căci noi nu putem veni. Vom fi toti alături de tine şi totuşi te vei simti singur".

Aşa a şi fost. Nu o dată... De mai multe ori am vrut să abandonez pământul, să părăsesc misiunea Mea, să Mă întorc în lumea din care venisem. De câte ori ceream acest lucru, Tatăl tăcea. Oh, aceste tăceri ale Tatălui...

……(pauză, tăcere).....

Am suferit mult printre voi pentru că nu eram înţeles. Marea majoritate nu înţelegea, putini înţelegeau şi mult mai puţini urmau sfaturile Mele. Pentru aceasta nu am urât, dar am fost decepţionat pentru că cei mai mulţi erau atât de întunecaţi, încât îmi provocau dezgust şi silă de a mai rămâne pe pământ. De aceea nu am scris şi nu om vrut să scriu nimic, pentru că ştiam că vor fi deformate, falsificate şi greşit înţelese...

……(pauză, tăcere).....

Eu nu am vrut nici temple, nici preoţi! O spun fără ocol şi repet pentru ca să fiu clar înţeles, nu am vrut nici temple, nici preoţi/ Acestea apartineau trecutului şi Eu doream ceva nou: apostoli care să-mi urmeze jertfa! Doream nu templul şi preoţia exterioară ci templul şi Preoţia lăuntrică: "Preotul să fie mintea, iar inima Altarul". Nu vroiam crificiile inutile ale iudaismului, ci sacrificiul viu al fiecăruia pe altarul adevărului şi al iubirii.

Nu am vrut biserici din cărămizi şi pietre, ci lacrimile iubirii şi ale extazului In măsura în care bisericile şi preotii au cultivat iubirea, jertfa şi extazul, in aceeaşi măsură jertfele lor au fost primite şi au reuşit să pătrundă în împărăția Luminii. Am spus că nu am vrut religie, dar recunosc, religia a fost necesară. Aceasta o dovedeşte prezența in straturile superioare a atâtor părinți şi preoți ai bisericilor şi templelor

Sunt prea multe "-isme" pe pământ: creştinism, budhism, brahmanism, islamism, confucianism, sintoism şi câte alte fracțiuni şi secte derivate. A fost firesc ca într-o lume de minți dezordonate, care nu a avut un sistem de a gândi, să apară fractiunile şi sectele. Desigur că ele vor mai persista încă multă vreme, atâta vreme cât fracționiştii şi sectanții nu vor avea un sistem de studiu.

Numai un studiu multidirecțional va face să înceteze luptele între nenumăratele doctrine şi dogme. Multitudinea doctrinelor şi dogmelor nu are ce căuta într-o lume nouă şi nu va fi lume nouă decât atunci când toți vor intra într-o ordine, cunoscând lumile Impărtiei Luminii pecetluită în: .ARMONIE, FRUMUSEȚE, SUBLIM.

Preoții au avut nu numai altarele bisericilor, ci şi altarele artelor, ştiințelor şi filozofiilor. A fi preot înseamnă a fi slujitorul adevărului. A fi preot înseamnă a sluji pe altarul gândirii, creației. Nu toți cei numiti preoți sunt preoți. Preoții cu adevărat sunt intuitioniştii, inspirații, creatori. Cel ce realmente slujeşte un altar, acest altar este altarul adevărului ce duce în împărăția: ARMONIEI, FRUMOSULUI, SUBLIMULUI. Cine doreşte preoția în biserică şi templu, să fie mai departe preot, dar să slujească realmente conținutului, nu formelor. Să lupte pentru a face din credincioşi biserici şi temple vii, care să cunoască drumul ce duce spre înnobilare şi indumnezeire.

Ca să închei acest subiect, reafirm însă deschis şi clar: RELJGL4. AP.AR'flNE COPIILOR! Copiii au nevoie de formă, ca să crească. Omenirea, cultura şi civilizația au apărut şi ele odată cu religiile, numai că in timp ce cultura, filosofia, ştiințele şi artele au progresat, RELIGIILE AU RlU-lS ÎNCREMENITE ÎN FORME! De aceea Mâ adresez în cuvântul Meu şi celor ce odihnesc în adăpostul religiilor.

Depăşiți formele şi dogmele! Spargeți cojile! înlăturați crustele şi, mai ales, deschideți şi citip cărple ştiinței, spre a deveni şi voi realişti Nu vâ bazați în miracole. N'u speraţi în miracolul credinței, ci & miracolul studiului necontenit, căci de nu veți studia temeinic, vep rămâne copii, iar copiii nu înțeleg limbajul celor maturi! Maturi ott fost: llrisostom. Newton, Galieleo Galilei, Michelangelo, Leonardo da

Vinci, *Beethoven, Kant, Hegel şi încă mulți, mulți alții. Aşa încât pe: voi, cei religioşi, vă îndemn la studierea tuturor preoților "inspirati" ca şi voi, cei ce zăboviti în marea ceață a credinței, să păşiti alături de cei ce au ajuns pe treptele creației.*

Voi cei ce sunteti curati.fiti liberi!

Numai cel ce este liber de păcat poate gândi liber, iar un liber gânditor este acela ce stă jertfit pe altarul adevărului, arzând în inima lui jocul sacrului.

Ardeți şi voi cu topi în iubire şi cunoaştere!

Fiti făclii, fiti stele pe cerul împărăției Luminilor, împărăția: frumustipi, armoniei şi sublimului!

31 octombrie 1977, ora 11.30

Citeam la masa de lucru din cartea lui Elie de Cyron: *"Dieu et science"* şi Veronica asculta în timp ce eu citeam o afirmaţie a autorului potrivit căreia "*.. problemele religiei nu pot fi discutate cu autoritate decât cu cei ce au credinţa..",* Veronica îmi spuse. Stai!... aud o voce! Scrie ce spune:

"— Era credinţei trebuie să ia sfârşit! Nu de la credinţă se porneşte, ci de la certitudine!"

Am întrerupt cititul şi am pus cartea deoparte. Veronica îmi spune că a apărut un spirit cu lumină asemănătoare cu a lui Hristos, tot din Opal - unul din cei 33.

"-- *Sunt din RAMA, fac parte din colaboratorii apropiaţi ai Părintelui Luminilor. Numele meu în Lumea Opalică este SLONUNTA şi am venit la voi pentru că am receptionat afirmatia potrivit căreia numai cei ce au credinţă au autoritatea de a discuta despre religie, intervin pentru a face unele precizări: Nu mai avem nevoie de aberaţiile celor ce cred! Dorim să se pornească ordonat şi de aceea mai întâi studiaţi! Plecaţi de la studiu, căci studiul şi informarea multilaterală conduc automat In intuirea armoniei si a ierarhiei univrsale.*

V-aţi învăţat să rostiţi "Crezul" în biserică, dar din primele cuvinte rostiţi aberaţii. Dumnezeu nu este "ATOTCREATOR ".' Nu El a făcui stelele, florile şi gâzele, nici pietrele de calcar, nici marmura, nici granitul. Nu Dumnezeu a inventat naşterea şi moartea, nu El a făcut mările, nici cerul, nici oceanele. Dacă El ar fi fast creatorul a toate câte sunt, înseamnă că tot El a făcut şi pe Lucifer, tot El a făcut mizeria, păcatul şi suferinţa.

Citiţi clar! Există două nivele care se disting net între ele. Primul nivel, cel al naturii, cel de-al doilea nivel, cel al lumii gândurilor, intuiţiilor şi ideilor. Natura îşi are rolul şi importanţa ei care trebuie cercetată, cunoscută şi bine înţeleasă. Ceea ce este deasupra planului zis NATURAL este PLANUL SPIRITUAL DIVIN care priveşte dezvoltarea facultăţii cugetătoare care, de fapt, este şi ea ceva natural, dar supra-material. Gândirea nu mai este materia în sensul brutal al cuvantului, ci este un atribut al unei materii ajunse la un înalt mod de organizare, o materie cu functiuni superioare, care nu mai poate fi cercetată în laboratoare cu tot felul de aparate.

Vreţi să cunoaşteţi pe Dumnezeu? Vrea să cunoaşteţi lumea şi viaţa noastră? Copilării! Sunteţi şi veţi rămâne nişte copii faţă de noi, cei ce suntem distanţaţi de voi cu miliarde şi miliarde de ani. Noi suntem însă realmente stăpânii universului Spiritual, cei mai mari creatori din toate universurile, mai presus de toate treptele, căci noi suntem "vârful ierarhiei gândirii".

Gândirea noi o stăpânim şi prin gândirea noastră am ajuns să conducem şi să dirijăm întregul edificiu al gândirii universale.

Lumea în care suntem şi existăm este lumea celor mai evoluate fiinţe din întregul univers şi nici o minte din toate straturile de la I şi până la IX, nu poate pătrunde în lumea noastră. Dacă un spirit mare din stratul IX nu poate pătrunde la noi, cum îndrăzniti voi, cei mai neputincioşi şi cele mai sărmane fiinţe cuvântătoare din univers să credeţi că vă veţi putea ridica la înţelegerea existenţei noastră?!

Noi suntem infinitul, oceanul fără de margini, cerul cel veşnic însorit. Noi suntem "energia" cea mai presus de toate energiile, care prin puterile noastre de pătrundere sondăm lumile, planetele şi universurile. Pe cei ce erau ceva mai avansaţi ca voi i-aţi numit "sfinţi" şi ati spus că au cunoscut pe Dumnezeu. Închipuire! Pe Dumnezeu nici noi nu-L putem cuprinde, cu toate că locuieşte realmente cu noi şi se sfătuieşte cu noi. Pe "sfintişerii" voştri degeaba : aţi numit sfinţi. Sfânt în uniwrsuri este unul singur: Părintele! Dumnezeu Tatăl, Marele Guvernator, Marele Arhitect, Marele Constructor, Marele Creator! Marele, Mai Marele A tot şi Toate.' El este Marele Creator, nu al naturii, ci al lumii gândurilor şi ideilor. Totul în universul spiritual porneşte din El, care este centrul, el este focarul, din El ţâşnesc ideile creatoare. Dacă sunteţi cu ceva cultură, dacă aţi ajuns şi voi să silabisiţi in Marea Carte a Creaţiei Sale, nu fiti orgolioşi, pruncilor! Dacă ati reuşit ceva, ati reuşit să deschideti cărtile elementare ale cunoaşterii, dar sunteţi prea jos şi prea departe de noi, ca înţelegerea voastră să ne poată atinge!

George a încercat ceva, - ceva în primul capitol... dar este atât de Puţin, atât de sărac materialul, încât să n-aveti de acum impresia că ştiti totul. El nu aparpne zonei pământene şi totuşi nici el nu s-a putut ridica « înţelegerea FENOMENELOR SPIRITUALE!

Iată, acum George scrie şi eu îi formulez, dar îl simt incapabil să-l pot să înţeleagă UNIVERSUL FENOMENELOR SPIRITUALE. Nici *el nu înţelege cum se face legătura între noi şi el. I se formulează,*

iar el scrie automat, mecanic, fără ca măcar să poală gândi la cele 11 *scrie si nici să rețină ideile nu poate.*

Acesta este un fenomen, superior totuşi, cum putini, prea puțini i-au putut trăi. Noi mai avem câteva astfel de mediumuri scriitori cereți; dar în viitor vom avea din ce în ce mai mulți.

Gândirea pământeană: filozofiile, religiile, ştiințele, artele sunt rezultatul, sunt opera noastră şi pentru că tot ceea ce s-a făcut, s-a facut prin noi, vrem ca şi această planetă căzută să o aducem pe linia ascendentă a unei evolutii normale, firești, naturale.

Vreți raiul dincolo? Faceti mai întâi ca raiul să se instaureze pe pământ! Nu puteți intra în stratul V uşor. Aveți nevoie de încă, câteva milenii pentru ca, treptat, pe rând, unul câte unul, să ajungeți în lumea celor NORMALI. Sunteți nişte ființe anormale. Voi, pământenii, sunteți nişte caricaturi, nişte monştri, pe care noi, de aici de unde suntem, nu vă putem înțelege. Nu putem pricepe rătăcirile şi ereziile voastre, nu putem pricepe mizeria şi suferințele voastre în care vă zbateti de milenii. Hristos, este fratele nostru apropiat, face şi El parte din "RAMA DIVINĂ " şi a fost singurul din RAMA care a coborât pe pământ tocmai ca prin El şi noi să putem înțelege mai bine deformările pământenilor. Mare lucru nu am înțeles, cum de s-au petrecut toate, dar l-am înțeles pe El, pe acela care a demonstrat tuturor ce înseamnă a fi "normal" pe pământ A fi normal pe pământ înseamnă să lupți, să accepti "CRUCEA" sub toate formele ei! Dar câți pe pământ au ales Crucea? Pământenii? Nu! Rari şi prea puțini au fost pământenii care au ales suferința de bunăvoie. Cei arşi pe rug, cei ce au ajuns pe eşafod pentru dreptate şi adevăr au fost dintre aceia care coborâseră din straturile superioare. Pământul nu are merite pentru a justifica iubirea noastră. Că vom interveni pentru pământeni, o vom face din iubire, din nemăsurata noastră iubire pentru cei buni şi curap, pentru cei ce nu s-au aliat cu nedreptatea şi minciuna!

Vinovații cu pete închise, cei negri, vor fi arşi, mistuiți, desființați de duran, tritonul şi tirinul nostru, acumulate prin revolta noastră față de stăpânirea luciferică. Luciferienii, cei orbi, cei reci, anchilozatii, caricaturile şi monştri vor dispare, pentru totdeauna din universul nostru. în bunătatea noastră, de două ori i-am aprobat lui Lucifer venirea pe pământ şi i-am indicat căile de salvare. Nu merita, dar am făcut-o totuşi din Iubire. Lucifer şi întreaga sa împărăție va primi ceea ce i se cuvine: Focul Mistuitor.

Voi. cei ce veti rămâne... tncepeti o viața nouă! Porniti totul altfel decât ati învățat. In biserici, în temple să intre numai cei vrednici: maturii, bătrânii, învățatii, savanții, creatorii. Nu-i mai învățați pe copii tot felul de comedii religioase, de care ei, micuții, habar nu au! lAsap-i să crească în voie, arătându-le doar ce este bine şi ce nu este bine să faca! Lăsati uratul obicei de a-L amesteca pe Tatăl nostru în toate nimicurile voastre. Dumnezeu este ceva SFANȚ, ABSOLUT SFÂNT, INFINITA ÎNTRUCHIPAREA PERFECȚIUNII, A SUBUMULUI. EL ESTE SUBLIMUL NOSTRU. Numai noi, cei din preajma Lui, II putem contempla şi rămâne extaziapti în fața perfectunii, in fata măreției, în fața forței, în fața energiei şi a luminii Lui.

Ce puteti voi pricepe despre Tatăl nostru? Nimic! Absolut nimic! Nici noi nu avem cuvinte, nici noi, cei din preajma Lui, suntem realmente uluiti de măreptia Lui, de nobletea, de farmecul Lui, de inexprimabila sa înțelepciune şi bogatie de idei, REALUL IZVOR DE LUMINĂ AL UNIVERSULUI!

Reculegeti-vă! Revizuiti-vă limbajul şi notiunile! Evitati să pronunțați numele Lui cu orice ocazie! Numele Lui să fie pentru voi ceva SFANȚ, ce nu trebuie atins, ci adorat! în fața sublimului trebuie să taci şi să-ti pleci capul! Dacă îndrăzneşti să priveşti, dacă ochii tăi lăuntrici, dacă ochiul mintii tale primeşte o rază de lumină taci şi ascultă muzica ce o vei auzi şi descoperi şi vei înțelege TĂCEREA! Ştiti voi ce înseamnă "noaptea simțurilor"? Ei bine, abia în noaptea celor cinci simțuri va învia sufletul vostru şi se vor dezvolta acele organe de percepere extrasenzoriale, care vă vor face în stare să receptionati "fărâmele razelor divine ". Dar nu "credințele " inventate de voi vă vor face apti de perceperea radiatiilor opalice, ci maturizarea ființei voastre spirituale, maturizare înfăptuită pe treptele ordonate ale universului cugetător. Dezvoltati gândirea prin studiu şi înnobiltip-vă spiritul prin jertfa iubirii! Studiați, dar nu vă limitati la studiu! învățati, mai presus de orice SA VISAȚI! Visați în armonia muzicii, sorbiti acordurile universului sonor, căci muzica modelează, hrăneşte şi înnobilează Spiritul.

Nu există gândire înaltă şi spiritualitate elevată în afara muzicii. Muzica pentru noi, cei din *Opal, este totul! Iubim muzica mai presus de orice şi ştiință. Suntem nişte pătimaşi ai acordurilor ce le emit spațiilc zentice, suntem fermecati de coralele fraților noştri, care traiesc m intr-o Permanentă muzică.*

La noi toate cânta! Şi spatiile, si florile, şi umerii, si heruvimii si *serafimii. Toţi şi toate trăiesc în cânt şi pentru cânt. Cântaţi şi voi cu toţii laolaltă şi atunci ne vom putea înţelege mai bine. Cântaţi şi voi cu muzica ideilor şi atunci ne veti putea bănui, veţi putea întrezări, vcii începe a înţelege SUBUMlH. LUMII NOASTRE.*

Pentru ca voi să ajungeţi la sfaturile noastre, pentru ca voi sa ajungeţi să recepţionati mesajele şi iradierile noastre, trebuie să plecaţi "NU DE IA CREDINŢĂ, CI DE LA CERTIUDINE!".

înnohilati-vă, armonizati-vă şi spiritualizati-vă gândirea şi simţurile! Trăiţi din armonii, parfum, petale şi rouă şi intraţi în luminoasa noapte a celor cinci simţuri şi vă veţi transfigura fiinţa în vibraţiile ce pornesc din nou şi din lumina straturilor superioare. Uniţi-vă cu toţii într-un gând, în aceleaşi aspiratii, cu aceleaşi intenţii! Adunati-vă gândurile, concentrati-vă în meditatii, optati pentru visare şi extaz! Nu va *opriti la ştiinţele pozitive! Ele nu vă pot da totul! Ratiunea fără intuitie este oarbă, dar nici nu sperati să intuiti ceva din lumea noastră, dacă nu aţi pus în ordine ratiunile, gândurile.*

Totul porneşte de la o răpune limpede, de la o gândire realistă şi lucidă. Ati fost destule secole îngustati la minte, limitându-vă preocupările la un singur sector. NU! A te preocupa de un singur aspect al culturii, înseamnă a fi o fiinţă mărginită. Ati fost destule secole mărginiti în crezurile rătăcite. De vreti să credeţi in ceva, credeti atunci că există o armonie In tot şi în toate şi că nu veti putea evolua, de nu veţi cunoaşte totul.

De aceea, studiati, cercetaţi natura cu legile ei şi cultivati-vă spiritul în contemplarea poeziei şi muzicii! Raţiontip lucid şi lăsati-vă purtaţi de aripile visurilor sugerate de intuitie. După ce ati visat, reveniti la concret! Ftip realişti, fiti lucizi în timp, apoi lăsati-vă din nou purtaţi de visare. Căutaţi, mai presus de toate, esenţa vietii, substanţa existenţei unei fiinţe superioare care nu se poate regăsi decât în infinitatea beţiei a lot ceea ce poale fi: FRUMOS, ARMONIOS, SUBLIM."

în timpul mesei de *prânz.* Veronica a simţit prezenţa lui Hcnmdc Am gustat ceva în graba şi m-am aşezat la masa de lucru. Heruvicle: "■- - *într-unul din miturile voastre vechi, se spune că Adam şi Eva au călcat porunca, muşcând din măr, crezand în cele ce le şoptise şarpele că vor ajunge şi ei Dumnezeu' Aşadar, au vrut* .sa *ajunga Dumnezeu nu prin efort, ci prin miracol. Iată una din marile voastre*

rătăciri! Credinţa în miracole!Aşteptati miracole din partea cerului? Ei bine nu prin miracole veti ajunge fiinţe superioare, ci prin efort, prin râvnă, prin muncă, prin sârguinţă!

Noi nu putem da nimănui decât sfaturi! V-am trimis şi vă voi trimite spirite luminoase, înţeletip şi savanti din straturile superioare ca să vă înveţe, să vă îndrume. Voi insă să-i ascultati, să vă străduia să-i intelegeti, să le urmati viata şi exemplul. Oamenii religiilor au inventat noţiunea de "har divin" şi au zis că acest har se coboară peste om la comanda preotului! Ca intentie nu acuzăm această idee, dar trebuie să o spunem clar NU ESTE REALĂ! Noi în lumea noastră nu avem această notiune de "har divin", dar o acceptăm pentru pământeni. Să fie clar pentru toti: "harul divin " nu poate ierta păcatele, nu poate şterge petele. "Harul divin" nu se coboară la comanda cuiva peste oricine. încetati cu mistificările gratuite şi puerile! Preferăm ca în loc de "har dhvin " să introducea notiunea de "radiatii opalice ", pe care deja aţi cunoscut-o din primul capitol al acestui volum. Nu exagerati în ceea ce priveşte iubirea divină. Ea este mare, dar este mărginită, încadrată de legea atractiei. Nu poate primi cineva radiatii opalice, până ce nu a ajuns activ, perfect alb, curat. Abia cei ce au atins nivelul stratului V se împărtăşesc cu RADIAŢIILE OPALICE EROSONICE expresia dragostei divine. Toti sunteti chemati la lumină, dar vă veti împărtăşi cu ea când veti atinge VREDNICIA. Să nu vă închipuiţi ca Adam şi £va *că ar exista ceva miracole care să vă înnobileze, care să vă lumineze, care să vă albească spiritul.*

Treptele eforturilor nu pot fi cumpărate, nici nu pot fi desfiinţate printr-un miracol. Treptele trebuie urcate cu conştiinciozitate, cu atentie, concentrându-vă râvna şi efortul. Miracolul există, dar el începe odată cu realizarea desăvârşirii, adică cu înnobilarea spirituală.

PURIFICARE - ÎNNOBILARE - TRANSFIGURARE!

Acestea sunt cele trei mari trepte ale evolutiei care vă stau în faţă. "PURIFICAREA este, de fapt, reintegrarea fiinţei umane în 'ordinea naturală firească" a unei făpturi, prin ieşirea din impasul "stării de Păcat . Purificarea nu înseamnă simpla abandonare a abaterilor de la legile convieţuirii dintre oameni, ci, mai ales, o purificare a gândurilor, inlaturarea *orgoliului, invidiei, dispreţului şi a celorlalte meschinării* care *degradează sufletul. INNOBILAREA se realizează atât prin cunoaştere, prin studii şi cercetări, cât şi printr-o înaltă ţinută morală.*

Iubirea si *slujirea oamenilor capătă aici importanţa fără de care innobilarea nu se poate realiza. Înnobilarea este rezultatul iubirii faţă*

de tot şi de toate, care pregăteşte "focul" lăuntric, setea de contemplaţie, tendinţa spiritului către extaz. Extazul este semnalul începutului transfigurării. Transfigurarea aduce consfinţirea innobilarii spirituale. TRANSFIGURAREA fiinţei umane nu este numai o stare, ea este un fenomen care face posibilă producerea miracolului: interceptarea radiaţiilor opalice erosonice şi pătrunderea în câmpurile magnetice nusonice.

Acesta este "miracolul": interceptarea radiaţiilor noastre opalice, care nu se realizează decât printr-o atentă autocizelare spirituală ce trebuie lucrată zi de zi, ceas de ceas, minut de minut. Noi, cei din Opal, vă iubim atât de mult, încât am vrea să vă aducem alături de noi, să trăiţi şi voi armonia perfecţiunii noastre. Dar, mai presus de voinţa şi iubirea noastră, există legile care pun "ordine" în univers. Legea ierarhizării spiritelor în funcţie de luminozitatea şi energia lor nu poate face nici o exceptie. Diferenţa de lumină şi energie intre noi şi voi este atât de mare, încât voi niciodată nu o puteţi recupera. Sunteţi sortiţi să rămâneţi jos, în zona inferioară, încă multe, multe secole, până ce încet, încet veţi progresa, veţi evolua, acumulând şi voi lumina, astfel încât să puteţi pătrunde pe rând, unul câte unul, în zona straturilor superioare.

*Pământul are o karmă grea! în faţa lui stă un urcuş dificil, care cere multe şi intense eforturi. Ce departe sunteţi de adevăr! Câtă anarhie domneşte în rândul intelectualilor voştri! încă sunteţi in întuneric, încă rătăciti pe poteci pierdute, încă nu ati ajuns să invatati adevăratul drum ce duce spre înnobilare, spre transfigurare, spre lumină! Cea mai mare lipsă a voastră este lipsa intuiţiei. Şi nu intuiti peniru că sunteţi firi comode, leneşe, care mocnesc sub cenuşă fără să ştiţi, fără să vă întrebaţi de unde aţi venit, ce trebuie făcut, de ce aţi venit şi apoi unde vep merge**

Zăceţi în ignoranţă totală! Ca nişte morţi! întregul pământ este un cimitir de morminte. Tot pământul tace. Am vrea să discutăm cu voi, să stăm de vorbă, să vă comunicăm din tainele universului nostru. Pământul însă doarme! Zace în somnul lâncezirii şi al nepăsării, prins în ghearele unor visuri meschine şi vulgare. Doar ici, colo, când şi când, se mai trezeşte câte unul şi atunci noi îl chemăm. El ne răspunde şi atunci ne aruncăm cu totii asupra lui, care mai de care vrând să comunice prin el pământenilor câteva idei, câteva vorbe. Păcat de voi că ati ajuns aşa de jos[1] Erati cândva ceva mai sus... dar, în loc să vă ridicaţi, ap coborât!... Până când vep coborî? Până când? Până când?"

Heruvicle a tăcut, apoi s-a retras. Parcă a căzut într-o mare decepție, pe care mi-a transmis-o şi mie.

N-am chef de nimic... Sunt într-o dispoziție cum nu se poate mai proastă, cu speranțele zdrobite, cu aripile fiânte. Nu ard, cum ard de obicei, abia mai pâlpâie în mine speranța că într-o zi totul va începe să fie altfel. Dar nu "ziua aceea" va schimba totul, ci evenimentul acela care va zdrobi dominația întunericului şi va da pământului şansele de a începe refacerea recuperarea timpului pierdut.

2 noiembrie 1977, ora S.30

M-am sculat de dimineață şi Veronica a simțit ca lisus Hrisios doreşte să se exprime. Am alergat imediat la masa de lucru:

lisus Hristos:

V-am chemat la studierea "ordinei" si v-am sfătuit să aprofundați "legile". V-am chemat la studiu si la cercetare, la cunoaşterea armoniei ce domneşte în lumea formelor, a sunetelor, a culorilor, v-am chemat mai întâi la toate acestea, pentru că numai o minte cultivată, disciplinată de legi şi instruită in acordurile sunetelor şi culorilor poate să pătrundă în tainele ce le ascunde RELIGIA!

învățați ordinea şi disciplina gândirii, treceti, cunoscând totul şi toate, şi apoi pătrundeți şi în tainele pe care vi le oferă UNTIERSUL IDEILOR DIN RELIGIE!

Nu lăsați copiii să pătrundă" în religie[1] Nu vor putea înțelege, nu vor putea descifra, căci RELIGIA TREBUIE BINE DESCIFRATĂ. Realişti şi lucizi, documentați şi maturi în gândire apropiati-vă de religie şi pătrundeți-i sensul, intuili-i semnificațiile, DEPĂŞITI LIMBAJUL ŞI PĂTRUNDEȚI LA MIEZ!

în limbajul Meu am folosit SIMBOLURI şi METAFORE am vorbit în PILDE şi în PARABOLE, luând din viață diverse întâmplări drept obiect care conțineau diferite fenomene spirituale, folosind în limbajul Meu numeroase noțiuni cu valoare esentială de SIMBOL. La cina premergătoare prinderii Mele, am ridicat cupa zicând: "Beti dintru-acesta toți, acesta este sângele meu, care se varsă pentru voi, pentru curătarea voastră!" Sângele Meu era învățătura Mea. Sângele Meu erau ideile Mele. Sângele Meu reprezenta concepția Mea despre lume şi viața. Sângele înseamnă pentru trup "viață". învățătura, ideile înseamnă pentru spirit LUMINA! Aşa după cum sângele dă trupului viață, aşa o concepție superioară conferă mintii limpezime şi o călăuzeşte spre viața spiritului.

Marea majoritate a celor cărora le vorbeam erau morți! Nu aveau viață! Aveau newie de un sânge care să le dea viața spiritului, aveau nevoie de o concepție care să lumineze poteca, drumul, calea... EU SUNT CALEA, ADEVĂRUL ŞI VIAȚA...

Aşa am spus pe atunci. Acum revin şi spun: ORDINEA ŞI LEGILE SUNT CALEA CARE DUCE SPRE LUMINĂ şi dacă am spus ceea ce

am *spus, a fost fiindcă mă confundam Eu însumi cu ORDINEA si LEGILE, că Eu însumi eram contopit cu ORDINEA ŞI II'.GILE FIRII.*

Voi, cei ce sunteți supuşi bisericilor, voi, marii preoti, episcopi şi ierarhi, renunțați la excomunicări, anateme şi blesteme! Voi, cei ce sunteți mari "pontifex", nu legați în dogme absurde adevărul! Adevărul nu poale fi circumscris, nici legat ae un par, cu lanțuri de vorbe, rătăciri şi erezii.

ADEVĂRUL NU STĂ ÎN CUVINTE!

Adevărul nu poate fi supus de dogme! Dogmele încătuşează adevărul care țâşneşte dintr-o minte aprinsă de "focul" dragostei divine. Căutati "adevărul" în voi înşivă, căci în voi înşivă sălăşluieşte acea părticică divină care să poată aduce lumina!

Templul este inima, preotul este cugetul, mintea, gândurile şi ideile. FIȚI VOI BISERICI VII! O, voi, mai marii preoțimii, străluciți voI *în adevăr şi dreptate şi apoi să admiteti să vă numiti voi înşivă: îndrumători şi povătutlori ai celor ce au nevoie de îndrumări şi sfaturi!*

FIȚI TEMPLE ALE LUMINII! FIȚI CANDELE APRINSE CARE SĂ ARDEȚI ÎN FOCUL IUBIRII DIVINE!

Am spus pe pământ parabola MIRELUI care, în miez de noapte, primeşte la sine doar "fecioarele " care s-au îngrijit de "focul candelei lor". Consider această parabolă ca cea mai vie ilustrare a raporturilor dintre OM şi ÎMPĂRĂTIA LUMINII! In împărătia Luminii, a armoniei şi sublimului nu pătrund decât cei ce "ard în iubire"! Dumnezeu nu este un dictator care stă pe un tron de unde loveşte pe cei păcătoşi sau mângâie şi răsplăteşte pe cei virtuoşi! Cei netrebnici stau în întuneric, ignoranță şi rătăcesc în neştire în spațiu de întuneric şi de suferință. Cei cu "candelele aprinse" ajung în straturile superioare unde cunosc adevărata viață din împărăpa armoniei, frumusetii şi sublimului. Cei ce ***ard",*** *cunosc "focul" contemplației şi extazului! Cei activi, cei albi se "npărtăşesc de bucuriile cunoaşterii. "Păcat" înseamnă "întuneric"; intuneric înseamnă prăbuşirea pe treptele cele mai de jos, acolo unde domneşte anarhia, dezordinea şi necunoaşterea. Nu zăboviți, nu pregetati, nu fiti leneşi! Ap zăbovit destul. Şi aşa ati pierdut mult timp. treziti-vâ, sculati-vă! Aprindeti "candela" inimii voastre ca să puteti intra în împărătia: ARMONIEI, FRUMUSEȚII, SUBLIMULUI!"*

Duminică, 6 noiembrie 1977, **ora** 9.00

Citeam din Hegel la masa de lucru. Când am ajuns la pasajul în care spunea că: "religia L-a coborât pe Dumnezeu la nivelul unei abstracţiuni goale, lipsită de conţinut..", Veronica îmi spune:

"— însuşi TATĂL CERESC ne va vorbi... văd doar o lumină orbitoare! scrie!..."

"— *Eu sunt vârful în gândire, în raţiune!*

Eu sunt mai presus de orice gândire şi rătiune 1 Eu sunt mai presus de orice gândire şi nici o minte nu mă poate cuprinde, pentru că gândirea Mea nu are limite, nici hotare. Nu mă împiedic în nimic în gândirea Mea şi gândul Meu poate cunoaşte totul, pătrunzând până in cele mai îndepărtate spatii ale universului. De la distanţe incomensurabile văd totul şi înţeleg totul, reprezentarea Mea fiind precisă şi exactă în tot ce văd, deoarece văd cu exactitate şi nu pot comite greşeli. Am însă şi Eu îndoielile Mele şi când spun îndoieli, mă refer la refacerea celor ce au pierdut ritmul evoluţiei, căzând în întuneric din cauza stagnării. Constatând stagnarea în univers, am avut îndoieli asupra posibilităţilor de refacere şi revenire a celor căzuţi, pentru că pierderea ritmului în accelerarea acumulării de energie atrage consecinţe ce pot avea urmări grave asupra ulterioarelor trepte evolutive.

Pământul a fost planeta stagnărilor în care s-au complăcut miliarde de spirite Din stagnare au căzut călcând legile iubirii şi ale bunului simţ. Nu Eu am vrut aceasta! Eu nu am impus spatiilor inferioare să stagneze în lene şi comoditate, iar de aici să ajungă la loviri, furturi, minciună şi crime.

Nu! Eu nu am vrut acestea!

EU SUNT ABSOLUTUL ÎN FORŢĂ, ENERGIE ŞI LUMINĂ. DEASUPRA MEA ÎNSĂ, MAI PRESUS DE MINE, SUNT LEGILE! LEGILE GUVERNEAZĂ!

FII MEI, COPIII MEI! LEGILE CONSTITUIE REALUL FUNDAMENT AL EXISTENŢEI, FUNDAMENT PE CARE SE BAZEAZĂ GÂNDIREA MEA ŞI PRIN CARE IZVORĂSC DIN MINE IDEILE!

Ideile toate din Mine pornesc, din Mine ţâşnesc cu claritate si precizie şi-n mijlocul colaboratorilor Mei dau sugestii şi la sugestii Mele, ei înţeleg şi preiau ideile izvorâte din Mine.*

Sunt izvor de gândire, stăpânesc universul gândurilor şi ideilor, ***iar*** *eu nu pot face nimic contra legilor' Aceasta este însăşi esenţa mea: cel mai perfect împlinitor al legilor. Aceasta este definiţia mea simplă şi concisă! Perfectiunea, numai noi, cei din Cetatea Opalică, am realizat-o şi dacă am atins perfectiunea, aceasta pentru că am muncit în ordine, disciplinat, respectând legile. Eu, noi nu suntem in absolut decât în măsura în care noi am realizat absolutul în perfecţiune, tocmai pentru că noi înşine am înmănunchiat în cea mai perfectă armonie toate legile, într-o perfectă unitate de gândire, voinţă şi faptă. De aceasta, acţiunile noastre sunt dirijate de legi şi prin legi! NU EU, CI LEGILE CONDUC UNIVERSUL!*

între Zenit şi Nadir s-au petrecut multe şi nenumărate fenomene, dar noi, cei din Opal, in realizarea perfecţiunii am trăit cele mai extraordinare fenomene pe care nici o minte din afara sferei noastre nu ar putea să le înţeleagă. Realmente, noi cei din Opal trăim o lume a miracolelor, o lume în care toate visurile se împlinesc.

Noi, cei din Opal, suntem cele mai visătoare fiinţe din întregul univers şi visurile noastre devin realitate. Astfel am visat noi şi pentru pământ, ca această planetă să realizeze şi ea armonia, integrarea pământului în armonia universală!

Ca un împlinitor al legilor şi un realizator al tuturor visurilor, respect însă concretul, "fenomenele ". Fenomenele sunt pentru Mine cartea preferată din care citesc şi înţelegând, iau măsuri. Astfel, am citit fenomenul stagnării, rezultat al legilor ce domneau pe pământ. Ca oricare altă planetă, şi pământul era liber, liber să meargă pe calea sa proprie zonei inferioare a universului. Zona pământului este cea mai tânără zonă din universul spiritual. Fiind cea mai tânără, este şi cea mai puţin evoluată; fiind mai puţin evoluată, am fost nevoit să aştept un timp îndelungat până să pot trimite misionari care să cheme pe oameni la ordine, disciplină, la muncă, la sârguinţă şi efort.

V-am ajutat mai înainte de a striga voi la Mine: "Tată, ajută-ne!" V-am *ajutat din timpurile când voi, primitivi fiind trimiteam mediumuri* care *vedeau şi auzeau spiritele luminoase şi astfel, voi ati luat spiritele trimise de Mine drept dumnezei! I-ap numit zei, v-ati închinat lor, iar Eu* v-am *sugerat "sacrificiul "ca o formă prin care să vă puteti ridica.*

Eu nu sunt un dictator, un tiran care să răsplătească şi să s c ă ! Fiecare din sine culege pedeapsa sau răsplata. Dar, după cum rodul *efortului este lumina, aşa rodul lenei este întunericul, intunericul atrage ignoranţa, iar ignoranta căderea, păcatul. Aşadar,*

nu Eu sunt cauza stagnării voastre! Nu sunt eu vinovat, pentru că nu eu am facut murea piramida a existențelor!

Toate existențele, toate ființele au apărut si evoluat singure, fiecare la măsura spațiului în care s-au născut, au crescut şi au evoluat.

Când o lume a evoluat într-atât încât să putem să ne înțelegem, atunci am dus acea lume să cunoască ordinea si disciplina spirituală şi fiecare lume captată de Mine a ascultat sfatul Meu şi, sub influența radiațiilor opalice, s-a încadrat în disciplină, ajungând să facă parte din "FamiliaMea".

VOI, PĂVMNTENII, AȚI FOST ÎNSĂ CEI MAI ÎNDĂRĂTNICI, CEI MAI NEASCULTĂTORI ŞI CEI MAI IUBITORI DE BUNURI MATERIALE. V-AȚI FĂCUT SURZI LA CHEMĂRILE MELE, PRIN MISIONARII MEI ŞI ASTĂZI, DUPĂ ATÂȚIA SACRIFICAȚII PE PĂMÂNTUL VOSTRU AȚI RĂMAS SĂ VISAȚI LA MÂNCARE, HAINE ŞI DISTRACȚII.

Sunteți cele mai deformate spirite din întregul univers! Ati ajuns să conduceți prin bani şi arme! Voi ati creat lumea banilor, a biciului şi a armelor! Din nesecata voastră sete de odihnă şi huzur ați făcut ceea ce. nici o altă lume din alte planete nu a făcut. Până când credeți voi că vă veți face de cap? Până când credeți că voi răbda netrebniciile voastre, ființe schimonosite?

VĂ VOI TRIMITE CELE MAI APRIGE RADIAȚII DIN CÂTE AM PUTUT AVEA VREODATĂ ŞI VOI PUNE CAPĂT FĂRĂDELEGILOR VOASTRE!

Fac aceasta nu pentru voi, pământeni laşi şi leneşi, ci tot pentru ai / Mei fii care, venind în mijlocul vostru, i-ati sugrumat. Sângele martirilor strigă, iar Eu îi aud! Pururi îi aud şi nu voi întârzia ca să-i răzbun.

VA FII ZIUA RĂZBUNĂRII MELE, 'ZIUA MÂNIEI, 'ZIUA JUDECĂȚII MELE, CARE NU VA ŞTI SĂ CRUȚE PĂCATUL ŞI FĂRĂDELEGEA. Nu voi ține seama de nici un strigăt de îndurare sau iertare, căci în ziua aceea voi uita de milă şi voi fi asemenea unui monstru care va lovi fără regret, fără cruțare! Ajunge răbdării Mele, ajunge îngăduinței Mele! Am răbdat destul, am aşteptat prea mult... dar nu atât de mult, căci totul trebuia să se coacă! V-am trimis oameni de ştiință, fără număr, care să vă aducă la cunoaştință ordinea şi legile din natură.

Voi însă, în loc să înaintați mai mult în cunoaştere, ați inventat bombe, tot felul de arme, care de care mai distrugătoare! NU VA VOI

CRUTA! Aşa cum vnj ați furat de la alții. Eu va voi lua totul tot ce aveți! Asa cum voi ați ucisfdrâ nulă, aşa w wi distruge Eu în urgia Mea! De-ajuns!N\u va mai spun acum nume! Aşteptați jxiiiS se vor împlini toate.'..."

— Doamne!

Adevărurile Tale au stat ascunse omenirii de veacuri. De ce aceste lacăte, de ce aceste porti închise cunoaşterii umane?

părintele Luminilor:

"— Fiule, Fu n-am închis niciodată drumul către Mine. Oamenii au fost întotdeauna liberi să mă cunoască, dar pentru a putea fi Eu cunoscut implică studiu, cercetare şi multă, multă, experiență Eu sunt cea mai complexă ființă din întregul univers. Sunt cel mai vârstnic şi cel mai înțelept. Sunt o ființă simpla ca ESENȚA, dar în manifestarea ei ființa Mea este de o complexitate uluitoare, fantastică. Nimeni nu mă poate cuprinde, nimeni nu mă poate circumscrie, nimeni nu mă poale defini. Eu sunt in afara definițiilor. Cine are impresia că ma poate cuprinde In scheme sau formule, se înseala Eu sunt abisul, infinitul, spațiul ce există mai presus de timp. Eu sunt o prăpastie fără fund, un pisc de neatins, un ocean nemărginit, un izvor nesecat, o lumină neaprinsă, un întuneric de nepătruns. Dar ce rost are să vorbim despre Mine? Eu sunt "X"-ul de necunoscut, Marele Cârmaci, Marele Arhitect, Marele Constructor, Izvorul Ideilor, Luminilor; Apelor, înălțimilor. Adâncimilor, Marea Enigmă, Marele Labirint, Marea Bufnița, Leul cu cap de femeie, ochi de şarpe, urechi de asin, colți de leopard, limbă de balaur, copită de taur, aripi de vultur, etc, etc.

Dar ce rost are să vorbim de Mine, cel ce sunt numit Zeul Zeilor, Impăratul împăraților. Regele Regilor... nu-mi plac definițiile acestea! O singură definiție iubesc Eu si aş dori ca toți pământenii care vor mai rămâne in viața să o ştie: EU SUNT SERVITORUL SERVITORILOR, cel ce Mă dăruiesc celor ce se dăruiesc, cel ce mă jertfesc celor ce se jertfesc, cel ce luminează pe cei ce dau lumină. Eu, de la Mine, din Proprie inițiativa, nu pot da nimic. Trebuie să fiu solicitat, sunt solicitat, răspund Nu sunt solicitat, tac... îmi vad de treburile Mele. Eu nu pot da celui ce nu are!

Să fim bine intelesi si limpezi în exprimare. Termenul de Dumnezeu milostiv " e fals Eu nu sunt milos! Nu cunosc ce este mila! sunt drept!

Judec drept şi dau fiecăruia după meritul său, după râvna şi stradania *sa. Daca cineva este sârguincios, se străduieşte, caută,*

cercetează, lucrează, este activ... luminează! Dând lumina, atrage prin puterile sale magnetice, lumina. A primii lumină pentru că el însuşi a luminat. Asta nu înseamnă insă că I-am dat Eu lumină, că Eu l-am văzut, că I-am ascultat ruga. Acela e ascultat de diferite alte cercuri inferioare de lumină. Candela trage la candele. Sfeşnicul la sfeşnice, candelabrele se înțeleg între ele. Nu aşa poate intra o candelă în cerul sfeşnicelor şi nici un sfeşnic. în cercul candelabrelor. împărâtia Luminii o structură de legi severe care nu permit celor inferiori să intre în cercurile celor superiori. Candela, la un vânt mai tare se stinge, sfeşnicul... nici el nu poate prea mult, candelabrul însă rămâne aprins chiar pe viscole şi uragane.

Eu sunt Marele Candelabru ce luminează peste toate treptele de Lumină. Eu sunt Focul cel Nestins care încălzeşte toate inimile. Eu sunt Creierul cel Neadormit care trezeşte idei în toate mințile, cel din care se adapă şoimii şi vulturii.

Eu sunt Marea Bufniță care stă în Copacul Cunoaşterii şi de acolo, de pe creanga Mea din vârf, văd Totul, înțeleg Totul, cunosc Totul. Cunoscând, îmi vin idei, venindu-mi idei, dau sugestii fiilor Mei, colaboratorilor Mei direcți. Ei, la rândul lor, gândesc, le vin şi lor alte idei, dau şi ei la rândul lor sugestii altora şi tot aşa până la cercurile active care pun în practică ideile şi sugestiile noastre.

Voi pe pământ ați încurcat toate schemele. E o harababură cum nicăieri nu mai există. Pământul vostru Mi-a dat cele mai mari bătăi de cap ca să-l aduc la ORDINE ŞI DISCIPLINĂ. Acum sunt liniştit. Am rezolvat totul. Intervenția noastră asupra pământului a şi început. Din 1970 întregul Opal, de la mic la mare, are sarcini precise de împlinit. Fiecare ştie ce are de făcut, toți sunt la posturi. Voi pregătiti-vă! Veti vedea ce n-ați văzut, veți auzi ce nu ați auzit vreodată. Cataclismul este gata să se declanşeze. Dezastrele sunt gata să coboare. Călăretii apocaliptici sunt în armuri şi zale, cu coifuri, lănci, săbii şi pumnale. Nu cunoaştem mila, nu cruțăm pe nimeni! Cine a greşit îşi merită pedeapsa! A păcătuit, merită să fie ucis, alungat în focul veşnic! Problema lui Lucifer este rezolvată. Am făcut totul pentru a-l salva. N-a vrut? Să suporte consecințele! Destul că Mi-am sacrificat pe cel mai iubit Fiu al Meu, pe Iisus Hristos - Izmor, cel mai înțelept, cel mai activ dintre Fii Mei. Nu L-au ascultat. I-au cerut absurdul şi Iisus a preferat Crucea, decât să le dea aur. Lucifer a vrut aur. Are aur! A vrut bani? Are bani! A vrut putere pe pământ? Iată-l că are! A vrut să conducă lumea, a condus-o destul! M-am săturat!

Sângele martirilor Mei cer: RĂZBUNARE ŞI ÎI VOI RĂZBUNA! JUR!

Răzbunarea Mea va fi cumplită! Voi ați crezut că voi desființa iadul. Ați crezut, la un moment dat, că iad nu există. Ați crezut că există ardere totală, că le voi dezagrega substanța negativă. Ei bine! NU! Nu pot arde, nu pot nimici corpurile spirituale, astrale. Luciferienii vor rămâne pe veci vii, dar nu se vor mai putea reîntrupa nicăieri, pe nici o planetă!

Culorile închise vor rămâne, de asemenea, pe veci în iad iar pe rătăcitori îi voi expedia pe altă planetă primitivă ca să-şi ispăşească lenea şi comoditatea în care s-au complăcut. Acum aştept cu nerăbdare ziua MĂCELULU1. Acțiunea primă o au martirii. Le-am dat lor întâietate să se răzbune. Apoi voi urma Eu cu întregul Opal. Fiecare martir îşi va face dreptate singur. Au acest drept şi Eu îi respect. Fiecare țară va plăti. Fiecare popor va avea de suferit, inclusiv țara voastră, care oricum este cea mai curată dintre toate, locul unde mi-am odihnit privirile şi mi-am delectat auzul.

IUBESC ROMANIA *PENTRU MERITELE EI ISTORICE,*

PENTEU MARTIRII EI, PENTRU ARTISTII EI!

Dar si voi veti trece prin foc! Şi peste voi va cădea potopul de ploaie fierbinte, şi peste voi va sufla crivătiil şi veti cunoaşte înghețul. în mânia Mea dezlănțuită nu voi mai privi la nimeni. Automat, fiecare îşi va primi pedeapsa să nu vă mire că cel mai aspru ii voi judecape preoti... Şi pe cei din Roma, şi pe cei din Constantinopol, şi pe cei din Cairo, şi pe cei din Tokio. Cea mai mare scârbă mi-au provocat-o fariseii, demagogii, falsii doctrinari, mincinoşii si traficantii de har! Nu-i voi cruta! Voi provoca procese publice şi voi face ca singuri să-şi mărturisească murdăriile. Vă dau ORDIN să mentineți puşcăriile şi munca forțată pentru hoti, mincinoşi şi mai ales, pentru bestiile care violează femeile. Aceştia vreau să fie spânzurati în piețe publice. Am zis! Voi retrageti-vă la RARAU. Rarăul va fi locul Meu de odihnă. Mă voi odihni în voi şi voi în Mine. Proiectul ce l-ai factl îmi place şi-l aprob. Ai grijă de miresele Mele, ai grijă de Rug, de Maxim şi de Ioan Gură de Aur. Nu-l uita pe Nietsche, pe Bach şi pe Brâncuşi. Pe altă dată!..."

CAPITOLUL

In acest capitol ne propunem să facem o paralelă între cele prezentate de noi până acum şi dogmatica bisericii creştine, pe de o parte, şi textele evanghelice, pe de altă parte.

Mai întâi vom aborda problema unicității lui "Dumnezeu" - cum îl numeşte biserica creştină - Părintele Luminilor, Marele Guvernator Divin, Marele Arhitect etc, cum este denumit în lumea spiritelor. Unicitatea lui Dumnezeu este clară şi indiscutabilă. Şi din cercetările noastre se confirmă unicitatea lui Dumnezeu, colos de energie şi lumină, cu câmpurile luminice şi magnetic mensonic de necuprins. Dogmatica creştină - atât ortodoxia, cât şi catolicismul - a adoptat din secolul IV ideea "Sfintei Treimi", a unui Dumnezeu în trei ipostaze: 'Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh". Oricum am privi-o, a crede că "unul" este în "trei" pare un paradox Şi totuşi ideea treimică este reală.

Din cele expuse de noi în primul capitol rezultă că în Opal există:

1. — Un părinte al luminilor unic şi de necuprins;
2. — Un cerc de colaboratori, în număr de 33, care alcătuiesc elita Fiilor Luminii din care face parte şi Hristos. Acest cerc formează o unitate certă şi distinctă.
3. — Atât Părintele Luminilor, cât şi cercul Său de colaboratori emit în spațiu radiații luminice şi mensonice, ceea ar constitui acel Duh Sfânt de care pomeneşte biserica. Aşadar, în esență, în general, biserica a intuit corect. Trecem acum la dogma Fiului. Toate cele susținute de dogmatica creştină în legătură cu misiunea lui Iisus Hristos sunt valabile şi corecte. O singură explicație este necesară şi trebuie precizată. Hristos nu s-a "nascut "din" sau "în" trupul nici unei femei sau chiar fecioare. El s-a POZITIVIZAT, adică s-a materializat treptat în secret, în casa distinsei Georgina (denumită mai târziu Fecioara Măria), fără să fie văzut şi fără să fie ştiut de nimeni.

Acest fapt însă nu schimbă deloc fondul dogmatic şi nici Fecioara Maria nu poate pierde din stima ce i se cuvine. De fapt, toți teologii consideră "naşterea" drept "o taină de nepătruns de mintea omenească", astfel încât explicația noastră cu pozitivizarea lămureşte aşa-zisa "taină". In continuare, din cercetările întreprinse de noi rezultă autenticitatea ro minunilor lui Hristos în materie de vindecări, precum şi învierea lui Lazar, ca şi propria Sa înviere din morți

O singură minune este contestată: înmulţirea pâinilor şi a celor doi peşti în pustie Aceasta reprezintă o prezentare mai curând simbolică, deoarece cuvântarea lui Hristos a fost atât de densa, încât cei adunaţi în jurul Său să-L asculte nu au mai simţit foamea - atât de interesantă era predica lui Iisus. Adăugăm şi precizăm că minunile de limită ale lui Hristos. adică cele mai extraordinare, au fost: mergerea pe mare şi învierea lui Lazăr. Le vom lua pe rând

Vindecările: Fenomenul vindecărilor este surprinzător, dar are o explicaţie foarte precisă. Mai întâi, să remarcăm ceva foarte important: Hristos nu a vindecat 'In masă", nu a vindecat un grup întreg, ci câte unul ici şi colo! De ce? Pentru că "fenomenul vindecării" este expresia unei puternice iradieri a unei scurgeri de energie pe care o poate raliza numai un spirit cu puternice radiaţii luminice şi mensoniec... Dar. ca radiaţiile sa poată pătrunde în cineva, trebuie ca şi acel "cineva" să fie de calitate spirituală superioară. Raritatea vindecărilor se explică astfel tocmai prin raritatea celor ce, bolnavi fiind, să aibe şi un fond spiritual bun. ceea ce atrăgea existenţa "credinţei'. Cel mai clar indiciu al energiei care se scurge de la cel puternic încărcat cu energie către cel în suferinţă este ilustrat în Evanghelia de la Marcu (V. 30) când... "lisus a simţit o putere ce ieşise dintr-însul" când o femeie bolnavă s-a atins cu credinţă de marginea veşmintelor Lui.

învierea lui Lazăr este, fără îndoială, una din cele mai surprinzătoare, cu atât mai mult ai cât acesta era mort de patru zile. De ce tocmai pe Lazăr? Din cercetările noastre a rezultat că Hristos era bun prieten cu "bătrânul" Lazăr, casa lui Lazăr fiind una din puţinele pe care le frecventa Hristos. Pe Lazăr Hristos îl iubea mult şi aceasta este explicabil prin faptul că Lazăr era din stratul VIII care avea să mai revină în trup sub numele de 'Sfântul Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu". Iubirea pentru Lazăr. luminozitatea spiritului său, i-au dat posibilitatea lui Hristos să poată să-1 învieze.

Mai inexplicabilă pare însă învierea fiicei lui Iair. Cine este acest lair? Evanghelia de la Marcu ne spune că era "unul din mai marii sinagogii" (Marcu V.22). într-adevăr, din cercetările noastre rezultă că lair era un cărturar, un învăţat al vremii, care, spre deosebire de ceilalti cărturari iudei, era şi el un suflet ales. care nu numai că credea în Iisus dar până la urmă L-a şi urmat făcând parte din cei "70 de Apostoli: care au continuat să propovăduiască învăţătura creştină după moartea lui Hristos. Fiica lui. în vârstă de 12 ani, se numea "Usiora" şi era venita din stratul VII, fiind alb-luminoasă. Când lair cărturarul a venit la Hristos.

chcmându-1 să-i vindece fetiţa (căci încă nu era moartă), lair îi spune lui Hristos: "Vino de-ţi pune mâna pe ea..." (Marcu V;23). de unde se poate constata procedeul cunoscut al lui Hristos de "punere a mâinii" prin care se scurgea energia către cel bolnav. Adăugăm că Usiora, fiica lui lair, s-a reîntrupat câteva secole mai târziu, fiind martirizată sub numele de Sfânta Fevronia

Cea de-a treia înviere o face Iisus pentru o văduvă din localitatea Nain (Luca Vil; 11-15), care avea un singur sprijin, pe fiul ei "Bunfti", care murise răpus de o boală grea. Bunfunti nu era un spirit superior, dar nici rău; era din stratul IV şi învierea sa de către Iisus a fost realmente din milă divină pentru mama sa, o femeie cinstită şi aşezată, care merita a fi ajutată.

Faptul că Iisus nu vindeca şi nu învia decât pe cei ce meritau, o dovedeşte însăşi argumentarea bătrânilor iudei, care venind la Iisus, au căutat să-L convingă ca să vindece pe sluga unui sutaş: "Sutaşului este vrednic sa-i faci aceasta, căci iubeşte poporul..." (Luca 3).

Dacă vindecările şi învierile dau dovada intenselor energii de care dispunea Hristos, umblarea pe mare constituie o performanţă prin puterea ce a avut-o de a înfrânge gravitaţia terestră. Ni s-a explicat şi nouă că acest fenomen (al umblării pe mare) a fost rezultatul unui alt fenomen care a precedat umblarea pe mare şi anume, faptul că Hristos ieşise mai înainte cu spiritul şi intrase în Opal. Evanghelia de la Matei (XIV; 23) confirmă aceasta, căci Iisus, după ce vorbise mulţimii s-a suit pe munte să se roage deosebit şi făcându-se seară, era singur acolo. Ni s-a explicat că întorcându-se din Opal, a devenit atât de spiritualizat incât greutatea Sa a scăzut substanţial şi a putut merge pe mare. însuşi corpul pozitivat, a fost influenţat, a suferit transformări - inexplicabile Ştiinţific - dar prin radiaţiile mensonice negative, masa nucleelor din atomi este influenţată astfel încât se modifică ceea ce în fizică se numeşte "masa grafică" a atomilor

Ceea ce depăşeşte orice înţelegere este, fără îndoială, fenomenul cu Potolirea furtunii de pe mare (Matei VEI; 23-27).

La această întrebare a noastră, Heruvicle din Opal - spiritul la care apelăm pentru problemele mai complicate - ne-a dat următoarea explicaţie: puteri cosmice au numai cei 33 de colaboratori ai Părintelui pminilor. Hristos, fiind unul dintre cei 33, avea şi El influenţă asupra fenomenelor naturii, deoarece era unul din factorii care determinau manifestarea "efluviilor zentice", efluvii care au posibilitatea să restabilească echilibrul fenomenelor meteorologice.

DIN TAINELE UNIVERSULUI SPIRITUAL

Cum se explica aceasta?

Aşa după cum între oameni, vietăţi şi plante există spirite inferioare, rele şi rapace, aşa şi în natură. în atmosferă, există formaţiuni micro şi macro-moleculare negative de factură inferioară, turbulente şi rele, care la răstimpuri se răzvrătesc, provocând furtuni, uragane ctc. Hristos, în momentul în care a fost trezit de Apostoli care erau îngroziţi, a poruncit EFLUVIILOR ZENTICE să intervină pentru liniştirea acelor formaţiuni turbulente negative.

Evanghelia spune că lisus "... sculându-sc, a certat vântul şi marea..." făcându-se după aceea "linişte mare" (Matei Vili. 26). Că a certat - desigur - era impresia ucenicului care a scris, dar realitatea este că Hristos poruncise efluviilor zentice să aducă echilibrul.

Din cele ce noi ştim până acum, rezultă că aceste misterioase efluvii zentice acţionează prin intermediul Soarelui care le absoarbe şi le retransmite în întregul sistem planetar. Avem realmente de-a face cu un fenomen care ne depăşeşte.

Fenomenul care le-a întrecut pe toate celelalte a fost, fără îndoială, cel din clipa morţii lui lisus: "...catapeteasma bisericii s-a rupt..., pământul s-a cutremurat, pietrele s-au despicat.." (Matei XXVII.52). Heruvicle ne-a spus că nu ne poate explica fenomenul, pentru că nu dispunem de noţiunile necesare şi este greu de presupus că ştiinţa pământeană va putea vreodată explica cum de s-au petrecut aceastea.

în orice caz - preciza Heruvicle - fenomenele care au însoţit moartea lui lisus au fost rezultatul, efectul pe plan cosmic al revoltei Opalului, reacţia Părintelui Luminilor şi a celor 33 din Ramă, revoltă care a provocat dezechilibru în însăşi efluviile zentice, fapt care s-a reflectat prin dezechilibrul terestru.

Să revenim însă la problema noastră, aceea a paralelei cu dogmele bisericii.

Ne vom opri acum asupra ATRIBUTELOR LUI DUMNEZEU, formulate în "Crezul", rod al Sf. Părinţi din secolul al V-lea al erei noastre. în "Crez" ne spune: "...TATĂL ATOTŢIITORUL -FĂCĂTORUL cerului şi al pământului."etc.

Ne vom opri la primul atribut: ATOTŢIITORUL, adică cel ce ţine, cel ce întreţine pe toate. Expresia este corectă şi perfect valabilă! Dumnezeu, prin radiaţiile Sale luminice, prin câmpurile Sale magnetice mensonice şi efluviile zentice stimulează, întreţine viaţa mintal-spirituală a tuturor lumilor şi a sistemelor planetare, prin efluviile zentice menţinând şi întreţinând echilibrul cosmic, adevărat şi real. Atributul

însă de: FĂCĂTOR al cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute nu mai este chiar aşa!

Din cuvântările lui Hcruviclc, Slonunta, lisus Hristos şi a Tatălui cuprinse in capitolul II, arată clar că Dumnezeu nu este "făcătorul" planului biologic, nu El a facut materia, fie ea pozitivă sau negativă. Nu a facut El nici viaţa, nici existenţa. Dumnezeu însă numit "CREATORUL" UNIVERSULUI CUGETĂTOR, AL LUMI IDEILOR ŞI AL ESENŢELOR, para şi supra-raţionale. Dumnezeu şi cei 33 colaboratori ai Săi sunt marii CONSTRUCTORI ai civilizaţiilor şi culturilor de pe toate planetele, însuşi Dumnezeu fiind supranumit în lumea opalică Marele Arhitect a tot ceea ce în univers a însemnat gândire, religie, cultură, artă şi şuiinta.

Iar atributul de "făcător" nu este real, nu se verifică. Este exclus un Dumnezeu care pe unii să-i facă extrem de reduşi intelectual iar pe alţii să-i facă genii. Ideea unui Dumnezeu "făcător" al omului, nu are şi nici nu poate avea un temei logic. Este exclus ca să existe un Dumnezeu care să plămădească oameni lipsiţi de orice talent şi primitivi în gândire, sau să creeze oameni insensibili la ceea ce este frumos şi sublim, oameni incapabili unii de a urma chiar, o şcoală medie, iar pe alţii să-i facă artişti, creatori, savanţi, genii. Realitatea trebuie privită cu luciditatea necesara secolului care s-a orientat şi a descifrat multe din tainele existenţei noastre, pătrunzând în legile şi fenomenele care guvernează lumea.

Dacă am admite ideea unui Dumnezeu "făcător a toate", ne-am întreba - pe drept cuvânt - la ce au servit microbii şi paraziţii, limbricii şi teniile, viespile şi muştele, şoarecii şi şobolanii, lupii şi şacalii, bestiile şi monştrii umani? Un Dumnezeu este conceput de noi ca întruchipare a absolutului şi a perfecţiunii. Cum poate însă o fiinţă perfectă să comită asemenea imperfecţiuni, asemenea aberaţii? Că a făcut soarele şi luna... frumos şi lăudabil lucru! că a făcut luceafărul şi stelele e minunat şi încântător: ca idee însă! Dar galaxiile? Dar quasarele, stelele gigant şi nebuloasele? Dar spaţiul? Cine a făcut spaţiul? Oare spaţiul "îl poate face cineva?" Poate cineva, poate o minte limpede să-şi închipuie că spaţiul poate fi creat? De prisos să mai insistăm!

Revenim totuşi la ideea reală a unui DUMNEZEU CREATOR de variate sisteme de gândire, de variate civilizaţii şi culturi în toate cele Patru sisteme planetare în care se află zeci de planete locuite De altfel, Hristos niciodată nu a numit pe Dumnezeu făcătorul...L-a numit "Tată", "Părinte" şi atât! în nici o Evanghelie nu se spune că Dumnezeu a făcut

cerul, pământul, etc. Doar în Biblic, în Cartea întâi a Facerii se spurne aceasta, dar formularea Bibliei se adresa oamenilor de acum peste 7000 de ani... şi, oricum, gândirea oamenilor a mai avansat. Miturile râman mituri... ele conţin numai un sâmbure de adevăr, dar ele nu pot exprima adevărul, ultimul adevăr, cuvânt de cuvânt.

Mai mult decât atât. în "Apocalipsul" Sfântului Ioan Evanghelistul se spune clar. "Eu sunt alfa şi omega, începutul şi sfârşitul, zice Domn Atotţiitorul (Apoc. 1. 8). Şi într-un alt capitol, tot mai departe: "Sfant sfânt sfânt este Domnul Atotţiitorul, care este, care a fost, care va veni lată, deci. două citate în care Dumnezeu este definit numai ca "Atotţiitor". ceea ce vine să confirme susţinerea noastră. Trecem acum la un alt atribut, conferit de data aceasta lui lisus Hristos, aceia de MÂNTUITOR - SALVATOR - IZBĂVITOR, pe care L-a atribuit biserica şi Sfinţii Părinţi încă din primele secole ale creştinismului Cerem permisiunea cititorului de a-i reaminti cele ce Hristos ne-a comunicat în cuprinsul capitolul al Il-lea al acestei lucrări. în care El respinge aceste atribute. Redau integral paragraful:

"Că am fost mistificat... nu din vina Mea. ci din vina celor ce aşteptau să li se dea lumina din afară! Ce înseamnă "salvator[1]?" De ce am fost numit Mântuitor? Eu nu mântuiesc pe nimenea! Nici Eu. nici fraţii Mei. nici Părintele nostru! Mântuirea, Salvarea sine din sine. totul porneşte dinlăuntrul fiecăruia, căci. repet ceea ce am mai spus ţi pe pământ: împărăţia Luminii este înlăuntrul fiecăruia!"

Formularea este de o claritate şi de o logică de neclintit într-adevăr, atributul de Mântuitor dă înţelesul unei salvări care vine din afară, pe când citatul potrivit căruia "Împărăţia Cerurilor este înlăuntrul vostru" dă un înţeles mult mai complex, potrivit căruia spiritului uman îi este deschis drumul spre curăţire, înnobilare, transfigurare, aceastea realizându-se în funcţie de râvnă, efort şi strădania fiecăruia. Dacă mai adăugăm la acestea că însuşi Hristos a spus că "împărăţia Cerurilor este a celor care se silesc", înseamnă că realminte purificarea, înnobilarea şi transfigurarea vin dinlăuntru, graţie eforturilor fiecăruia în parte.

Din însăşi cercetările noastre a rezultat clar că albirea si luminozitatea sunt rezultatul strădaniilor fiecăruia, că fiecare strat reflectă meritul FIECĂRUIA DE A F1 ACTIVAT, că însăşi legea care domină întregul univers este LEGEA MUNCII, EFORTULUI.

întregul univers spiritual izvorăşte din muncă, din activitate, esenţa existenţei este activitatea, necontenita mişcare. Câmpurile magnetice mensonice sunt rezultatul unei gândiri active; radiaţiile

lurninice exprimă iubirea activă, toate valorile sunt rezultatul muncii, al strădaniei şi al eforturilor.

Putem aplica o logică simplă şi clară: dacă petele şi culorile închise de pe spiritele inferioare sunt rezultatul propriilor lor fapte şi acţiuni, este de la sine înţeles că şi albul şi luminozitatea spiritelor evoluate, superioare tot rodul faptelor şi al strădaniilor sunt Astfel, respingerea atributului de "Mântuitor" este pe deplin justificată şi dă proba unei exemplare onestităţi, refuză un atribut ce nu-i aparţine!... Şi totuşi! Şi totuşi noi îl privim ca pe un Salvator, căci prin învăţătura Sa ne-a arătat drumul calea ce duce spre înnobilare şi transfigurare, ne-a dăruit cheile cu care să deschidem nenumăratele porţi ce ne conduc spre desăvârşita CUNOAŞTERE.

Am fi nişte veritabili ingraţi, dacă nu am arăta Luminătorului nostru recunoştinţa noastră, pentru că ne-a deschis ochii cei cugetători şi ne-a luminat simţurile noastre interioare spre a ne face să ne întâlnim în chip mistic cu EL pe poteca cea îngustă a rugăciunii celei mai arzătoare a inimii înaripate de blândul Său glas, care necontenit ne cheamă "Veniţi la Mine, cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni'.

Voi aborda acum cea mai importantă problemă pe care c considerăm capitală pentru orice om angajat în drumul purificării: PROBLEMA IERTĂRII....

Trebuie să recunoaştem de la bun început că numeroase texte evanghelice vin parcă să contrazică ceea ce noi vom afirma acum, şi anume faptul că "NU EXISTĂ IERTARE". în toate cercetările noastre care datează între anii 1964-1978, deci 14 ani, nu am întâlnit aceasta noţiune de iertare.

IERTARE ÎN UNIVERSUL SPIRITUAL. NU EXISTĂ' Este ştiut că religia creştină, atât la ortodocşi, rât şi la catolic, are ca unul din principalii săi suporţi posibilitatea reintegrării curatirii sufletului, prin iertarea păcatelor, pe care o poate realiza preoţi prinţi -o simplă formulă rituală. în baza unui prerogativ acoperit de un text bine cunoscut. Să ne oprim asupra textului despre care se spune că ar sta la baza "harului", a puterii pe care o primeşte preotul de a "ierta" păcatele după spovedanie (mărturisirea liberă a păcatului).

Textul spune astfel:

. - Si aceasta zicând lisus a suflat şi a zis: "luaţi Duh Sfânt; cărora veţi ierta (dezlega) păcatele se vor ierta (dezlega) şi cărora le veţi ţine (lega) tinute (legate) vor fi" (Ioan XX. 22).

Am pus special în paranteze cele două traduceri diferite care s-au făcut unele traduceri folosind termenul 'iertare'", altele termenul de "dezlegare". Facem o paranteză pentru a prezenta rezultatul cercetairii noastre. Din toate cele cercetate de noi a rezultat că fiecare abatere fiecare păcat îşi are culoarea lui specifică, astfel crimei îi corespunde culoarea roşu, hoţiei - maro. falsităţii şi minciunii - sepia desfrului albastru, perversiunilor sexuale - violet magiei negre - verde. Toate acestea agravându-se, tind să se transforme în timp în negru. Conform cercetărilor noastre, spuneam - nu există posibilitatea ca cineva din afară să aibă puterea de a şterge vreo pată de pe spirit Petele nu se pot şterge la comandă, nici la oarecare formulă, fie ea cât de pompoasa. Dacă s-ar fi putut face acestea, atunci însuşi Dumnezeu ar fi spălat pe toţi de toate păcatele şi s-ar fi rezolvat toate dramele dintre oameni, provocate de cei cu culori închise. Dacă ar fi putut Dumnezeu face aceastea ar fi făcut-o cu siguranţă, scutind omenirea de o istorie plină de tragedii şi drame. Ori pata, păcatul, ele sunt acelea care au creat tragicul DESTIN al acestui pământ destin pentru rezolvarea căruia a fost necesară coborârea pe pământ a unei fiinţe divine, tocmai pentru a găsi calea poteca care să rezolve starea de păcat tocmai pentru a da soluţia omenirii de a depăşi PETELE - sursele răutăţii, urii şi nedreptăţilor.

Petele nu se pot ierta de nimeni. Este cea mai dificilă problemă care stă nu numai în faţa unui om, ci în faţa întregii istorii a umanităţii. PETELE NU SE POT "IERTA", DAR SE POT "CURĂŢA". Omul poate scăpa de ele în timp. prin abţinerea de la acel păcat şi nu numai atât ci şi prinîr-o compensare de fapte bune şi efort meditativ. Mai mult. petele de culoare închisă NU SE MAI POT ŞTERGE. Doar petele semideschise mai pot spera să obţină curăţirea şi aceasta într-un timp ce poate varia între 5-20 de ani. în funcţie de mărimea şi intensitatea petei In sprijinul afirmaţiei noastre vine să ne confirme acea judecată de apoi, acea judecată finală a tuturor acţiunilor, a tuturor spiritelor.

Naşte întrebarea: de ce Hristos a venit la acea vreme şi de ce judecata va fi mai târziu? De ce această pauză? De ce atâta distanta în timp? Răspunsul este cât de limpede, atât de logic.

PENTRU CA CEI CU PETE SĂ AIBĂ TIMP SĂ SE CURĂŢEASCĂ!

Să fim lucizi. Nu s-au lăsat doar câteva secole pentru curăţire, ci milenii, tocmai pentru că a se putea curăţa petele nu este suficienta o singură viaţă, ci mai multe, chiar pentru cazurile de o gravitate deosebită.

Hristos nu a practicat niciodată iertarea în masă, căci legea efortului ar fi fost contrazisă, iar Hristos prin esenţă respectă legea potrivit căreia fiecare om răspunde de propriile sale acţiuni. Ţinând seama de acestea şi revenind la textul nostru citat mai sus, cel ce a tradus acel cuvânt vechi prin "iertare" a comis o gravă eroare de fond, o adevărată rătăcire. Putem afirma că: A CREDE ÎN IERTARE ESTE CEA MAI CRUNTĂ EREZIE, care ar fi trebuit dintr-un început scoasă în relief. A crede în iertare este expresia unei concepţii greşite despre ceea ce este esenţial în existenţa noastră: EFORTUL.

Credinţa în iertare este opiriul leneşilor spirituali, a celor care speră să se mântuiască, să fie primiţi în rai din milă, din marea milostivire a lui Dumnezeu, care se îndură, îi iartă de potlogării şi-i primeşte în împărăţia Cerurilor pe cei ce fac cruci şi aprind lumânări în biserici.

A crede în iertare este expresia celei mai grave stări spirituale: LENEA MINŢII lipsa MEDITAŢIEI, lipsa untului-de-lemn a CANDELEI DUHULUI.

Revenind la textul nostru citat mai sus, expresia de a "dezlega" poate fi expresia unui fenomen care s-ar putea produce în anumite condiţiuni. Aceste condiţiuni implică existenţa unui preot puternic în radiaţii luminice şi mensonice, precum şi a unui credincios plin de râvnă, dornic realmente de a pune stavilă păcatului. în cazul în care un astfel de preot realizează o apropiere de cel dornic de curăţire, preotul, prin puterea câmpului său magnetic şi luminic, poate produce un câmp inductor, care să genereze un fior sacru in cel dornic de curăţire, fior, care să-1 determine să se "dezlege" starea de păcat, să pună stavilă păcatului, să iasă din cercul vicios al abaterii. într-adevăr, un astfel de preot poate "să dezlege". în acest sens există DEZLEGARE.

Intră astfel în discuţie pe de o parte puterea câmpului luminic şi moensonic al preotului, care reprezintă câmpul inductor, pe de altă parte roba în discuţie capacitatea celui în stare de păcat de a recepţiona de a fi sensibil la câmpul inductor al preotului. Zadarnic există un preot plin de Putere magnetică inductoare, dacă omul este leneş şi insensibil la Pierea preotului. El nu se va putea ridica, nu se va putea curaţi. Dar *daca* culoarea păcatului său nu este gravă, dacă nu avem de-a face cu o ^ nestatomicită, arunci el este sensibil la puterea mensonico-luminică a preotului se naşte în el un curent indus şi în felul acesta dezlegarea primita poate constitui o primă treaptă în dificilul urcuş care implicit urmează dezlegării.

Cel mai eficace mod de curățire este schimbarea opticii. modificarea concepției omului asupra vieții şi a faptelor, a distinctiei dintre ceea ce este bine şi ceea ce este rău în acțiuni. Dezlegarea împlica, cere, necesită schimbarea opticii. Schimbarea opticii necesită reculegerea, introspecția, întoarcerea omului către sine. Acesta însă este un fenomen, este un proces care acționează acțiunea urcuşului pentru că: a te curați înseamnă A ÎNCEPE URCUŞUL, iar urcuşul atrage noțiunea de timp.

Curățire'.' Da! Dar în timp şi nu în timp gol, ci plin de râvnă, strădanii şi eforturi. Curățire? Da! Dar prin lupta cu sine, prin lupta cu sine, cu pornirile, cu intențiile, cu gândurile...

Fără să considerăm că am epuizat tot ceea ce s-ar fi putut spune despre inexistența iertării, ne vom referi totuşi în continuare ia cele spuse de Hristos la "CINA CEA DE TAINĂ".

Precizăm că la împărțirea pâinii nici unul din apostoli, nici unul din evanghelişti nu spune că prin pâine s-ar ierta păcatele. Ioan nu vorbeşte despre cină. Vom înfățişa însă toate textele din cele trei sinoptici, care se referă la "sânge":

Matei XXTV. 27-28: "beți din acesta toți, acesta este Sângele Meu al Aşezământului celui Nou, care pentru mulți se varsă" spre iertare (în alte traduceri curățirea păcatelor)";

Luca XXII. 20: "'acest pahar este legea cea nouă întru Sângele Meu care se varsă pentru voi". Nici aici nu se pomeneşte de iertare.

Marcu XIV 24: "acesta este sângele Meu, al aşezământului celui nou care pentru mulți se varsă". Rețineți că nu se spune nimic despre iertare.

Ioan nu pomeneşte nimic despre cina cea de taină.

Din cele prezentate mai sus rezultă că doar Matei pomeneşte de iertare "curățire", ceea ce este cu totul altceva, deoarece sângele are semnificația concepției (filozofiei), care poate curați mintea şi implicit petele de pe spirit.

Este momentul să precizăm că prin expresia "sângele aşezământului celui nou" se exprimă concludent dezideratul lui Hristos de a instaura o lume nouă pe o concepție-filozofie nouă. Aşa după cum sângele dă viață celulelor şi organelor, tot aşa concepția Christianica este menită să aducă ordinea în om şi în întreaga societate omenească -TRUPUL DOMNULUI.

Considerăm dilema lămurită. Ar fi de prisos să mai întrebăm cititorul cum ar putea un preot să ierte dintr-o dată pe un bandit care toată viața lui a prădat şi a furat.

Pentru cei ce gândesc la "tâlharul din dreapta" precizam că am cercetat şi acest caz şi a rezultat că acel zis tâlhar din dreapta lui Hristos nu era un tâlhar obişnuit, ci era un "haiduc" care făcea dreptate în felul lui, ajutând săracii. Numele lui era Cadimen. avea culoarea gri deschis şi a ajuns în stratul IV. Menționăm că tâlharul din stânga era realmente un tâlhar, un criminal şi un hoț la drumul mare, cu pete roşii, maro şi jumătate negru.

Biserica creştină, dogmatică nu a putut descifra ce este, în fond, păcatul. Cine ține "contabilitatea" acestor păcate, unde "se scriu" ele, cum deosebeşte Dumnezeu pe un păcătos de unul curat, pe unul care este bun de altul care este mai bun, ş.amd

în cele de mai jos vom expune diferite texte extrase care să ateste, să demonstreze autenticitatea datelor noastre referitoare la "pete", "culori" şi "luminozități".

"Iată vin, zice El... ferice de cel ce priveghează şi-şi păstrează haina sa nepătată, ca să nu umble gol şi să nu se vadă ruşinea lui" (apocalips XIV - 15). Dar ai din Sardes.. puține nume care nu şi-au întinat hainele lor şi vor umbla cu Mine în HAINE ALBE... şi de unde au venit? Aceştia sunt cei ce au venit din necazul cel mare. Ei şi-au spălat hainele lor şi şi-au albit veşmintele lor cu sângele mielului (apocalips VII 13-14)."

Din acest citat reiese acurateța expresiei că:... şi-au spălat hainele lor, deci prin efort, prin sângele (concepția, gândirea) mielului şi-au albit veşmintele... nu spune căa cineva i-ar fi iertat.

Şi în sfârşit un text referitor la luminozitate:... iar cei şapte ingeri... erau îmbrăcați în haine curate şi luminoase" (Apocalips XVI. 6).

O altă noțiune la care ne vom opri acum este aceea de HAR DIVIN, la modurile în care un om se poate împărtăşi de acest har. Dogmatica vorbeşte de şapte moduri de împărtăşire cu har, acestea referindu-se la cele "şapte taine": 1 - Botezul; 2 - Ungerea cu sfântul mir - Pocăința, 4 - Euharistia: 5 - Sfântul maslu; 6 - Căsătoria şi 7 -Preoția

Noi ne-am propus să privim lucrurile cu realism şi luciditate.

Trebuie să spunem clar că noi nu contestam, nu putem contesta autenticitatea acestor şapte taine şi că este departe de noi gândul de a

nega valoare) ritualurilor. însă toate aceste şapte taine biserica le-a legat de nişte ritualuri exterioare, care nu întotdeauna au dat rezultatul dorit. Este suficient să ne gândim la taina cununiei, care deşi se oficiază, totuşi divorţurile nu se pot înlătura. Toţi copiii sunt botezaţi, dar prea puţini rămân ataşaţi de biserică. Slăntul Maslu se obişnuieşte să se facă la mulţi bolnavi, dar sunt prea rare cazurile când dă realmente un rezultat. Toţi preoţii se spune că au HAR, dar puţini sunt cei ce dovedesc aceasta Vom spune aşadar aceasta, că cele şapte taine sunt şi pot să devină reale, dar aceasta este în funcţie de credinţa celui ce participă la taină. Aşadar, valoarea lor este relativă- Abordând problema cu limbajul nostru, vom putea preciza că eficacitatea unei sfinte taine este în strânsă dependenţă atât la nivelul spiritual absolut al preotului oficiant, de luminozitatea spiritului său. pe de o parte, cât şi de nivelul spiritual al credinciosului, pe de altă parte. Ca sfintele taine să nu aibă doar o valoare simbolică este necesar ca preotul realmente să fie un spirit luminos, iar credinciosul să nu aibă culori grave, închise. în legătură cu aceasta vom expune rezultatele cercetărilor noastre privind slujba unei sfinte liturghii, în nenumărate rânduri şi la biserici diferite, Veronica a observat cum, de pildă, la o biserică în care slujeau cinci preoţi, în timpul epiclezei (moment de vârf al Sfintei Liturghii, prefacerea pâinii şi a vinului în trup şi sânge), din fiecare preot ţâşnea o bandă luminoasă subţire, unul din ei având această bandă mai groasă şi mai strălucitoare, în timp ce la altă biserică, în timpul aceluiaşi moment preotul era învăluit într-un torent de raze, în care el nici nu se mai vedea. Am prezentat două cazuri de limită ca bază de meditaţie.

Să părăsim domeniul dogmaticii şi să poposim în acela al misticii, la acea strădanie lăuntrică pentru meditaţie, contemplaţie şi rugăciune de care se ocupă un mare număr de Sfinţi Părinţi ai Bisericii de Răsărit. între care Maxim Mărturisitorul. Isifie Sinaitul, Evaghie Ponticul, Nichita Stitat, Simeon Noul Teolog şi încă mulţi alţii. Sunt aşa numiţii "părinţi isihaşti". numele venind de la "isihia", care în greaca veche înseamnă "linişte".

Ce este îsihasmul? isihasmui vorbeşte despre treptele reale ce conduc sufletul spre curăţirea de patimi, spre celelalte trepte superioare, care fac sufletul apt să cunoască "Lumina Divină". Firul călăuzitor în isihasm este deopotrivă meditaţia şi rugăciunea, prin care mintea se poate curaţi şi lumina. împărtăşindu-se astfel cu HARUL DIVIN.

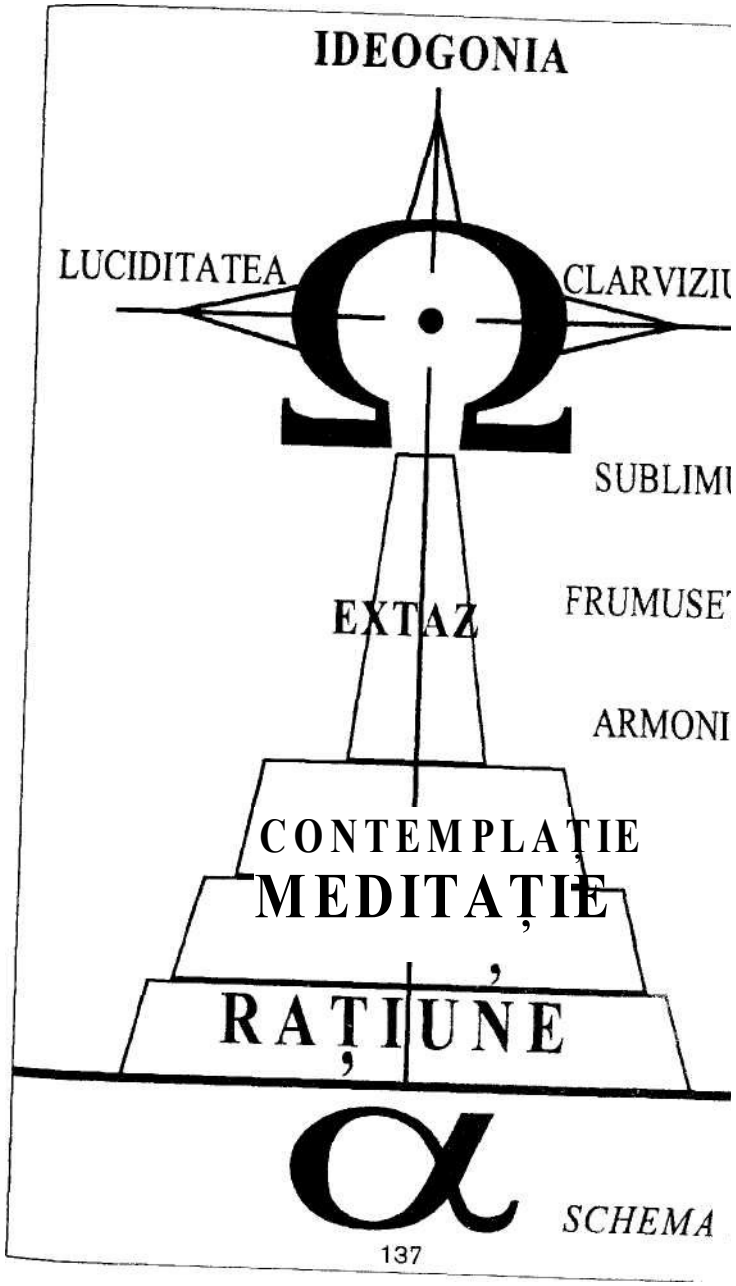

Aceasta constituie realmente un aspect pozitiv şi real deoarece şi din punctul nostru de vedere orice spirit care este curat se poate împărtăşi, poate absorbi radiaţiile opalice SENTIONICE, iar spinteie care s-au albit şi cresc în luminozitate se pot împărtăşi de radiaţie opalice EROSONICE. Acelaşi fenomen pentru câmpurile magnetice FREN1CE şi NUSONICE.

Dacă Sfinţii Părinţi isihaşîi descifrează în evoluţia spirituală trei trepte - CURĂŢIREA, CONTEMPLAŢIA ŞI EXTAZUL, acestea corespund întrutotul celor comunicate nouă - PURIFICAREA, ÎNNOBILAREA ŞI TRANSFIGURAREA.

Reafirmăm şi în aceste rânduri cele ce Hristos a zis: "împărăţia cerurilor este înlăuntnil omului". Omul este chemat spre a deveni /cu, pentru că menirea lui este să nu fie om, ci "supra-om".

Supraomul de care vorbim noi nu este o idee abstractă, a ceva concret şi posibil. Omul este chemat să se depăşească pe sine şi problemele sale strict individuale şi egoiste, ca să devină un om superior, detaşat de meschinăriile şi vulgaritățile oamenilor ce nu au nici un orizont Orizontul trebuie lărgit, omul trebuie să facă sacrificii zi de zi pentru a se depăşi pe sine şi a deveni un om care să aducă ceva semenilor. Supraomul este acela care nu mai trăieşte pentru sine. ci pentru semenii săi; supraomul este cel ce s-a înnobilat sufleteşte, traind in iubire şi **prin** această iubire el înţelege să-şi concentreze toate fortele sale spre slujirea semenilor, să devină - aşa cum spunea Hristos. -fiecare un creator în ramura sa de activitate.

Prima sarcină este însă purificarea! Purificarea este nu numai o sarcină, a ea reprezintă prima etapă, fără de care nu este posibila înnobilarea, este baza piramidei. Purificarea este o problemă fundamentală de care depinde ulterioara evoluţie a spiritului uman" Mana majoritate a oamenilor au spirite pestriţe, având diferite colontţii, ce reprezintă diverse defecţiuni de caracter. Chiar culoarea cenuşie, are reprezintă cinstea şi corectitudinea, nu înseamnă încă realizarea purificării. Purificarea desăvârşită este numai rezultatul iubirii şi al slujirii semenilor, depăşirea cercului strâmt şi egoist al preocupărilor pentru sine depăşirea preocupărilor legate doar de propria familie şi persoană, adică cenuşiul deschis. Depăşirea acestui egoism este insă betonul cel mai greu de distrus şi majoritatea pământenilor trăiesc in cercul strâmt şi opac al unui egoism care înseamnă pentru spint întuneric: incapacitatea de a intra în legătură cu lumile divine. Desfiinţarea egoismului, depăşirea lui este faza cea mai grea, faza care

cere **cele mai multe reîntrupări. în această rază stagnează de milenii miliarde de spirite, atât cele de pe pământ, cât şi cel din straturile I şi II, care suferă de acelaşi egoism, deşi mai atenuat, totuşi reprezintă cumpăna care înclină cel mai mult spre stagnare.**

Stagnarea în egoism, iată piatra de poticnire, iată bariera necruţătoare care, ca o stavilă opreşte spiritele să înainteze, să acumuleze lumina Fără ieşirea din impasul stagnării egoismului nimeni să nu spere că va putea să pătrundă în stratul IV. Dar şi în stratul IV, ca şi în celelalte straturi, există diverse gradaţii şi trepte. Nu trebuie să ne închipuim stratul respectiv ca fiind perfect omogen, cu spirite de aceeaşi valoare. Stratul IV prin excelenţă prezintă o foarte mare diversitate de spirite cu culori de la gri semideschis până la gri deschis ori cu puncte albe sau spirite alburii de culoarea untului, dar care nu au ajuns încă să pătrundă în stratul V. De asemenea, pătrunderea în stratul V nu trebuie să fie înţeleasă ca o terminare a evoluţiei. Spiritul simte mereu nevoia de a se înnobila, setea de lumină este covârşitoare.

Dacă spiritul este totalmente opac şi trăieşte în întuneric atâta timp cât trăieşte în cercul strâmt al egoismului, odată depăşit cercul egoismului când spiritul pătrunde în sfera luminilor, începe să fie apt să primească radiaţiile EROSONICE. De acum începe miracolul... şi miracolul cel mai mare în urcuşul, în ascensiunea spiritului este întâlnirea lui cu radiaţiile erosonice. De acum începe propriu-zisa sa stare de intrare în armonie cu natura şi legile şi, odată împărtăşit cu radiaţiile erosonice. apare în el <u>starea de lumină,</u> cea mai nobilă sete care consfinţeşte intrarea spiritului în marea familie a celor desăvârşiţi. Dar să fim clar înţeleşi. Desăvârşirea este şi ea o scară, o scară fără sfârşit. Această sete de lumină nu încetează niciodată, ba mai mult, ea creşte necontenit

De aceea, cei ce trăiesc în această sete de lumină sunt cei din Araturile V şi VI. în aceste straturi, cu toate că spiritele trăiesc într-o atmosferă de fericire şi extaz, ele doresc în continuare să sporească în lumină si dornice de activitate, se întorc pe planetele lor de baştină şi iau trup. Din V încep să se întâlnească spirite şi de pe celelalalte planete. Dupa cum am mai spus, straturile I - IV se soldează cu un spor, un avans de energie şi lumină, dar trecerea la o treaptă superioară este acum mult mai dificilă, mult mai pretenţioasă, astfel că, practic, rareori un SPIRIT **reuşeşte să urce** o **treaptă, rareori pe planeta sa un spirit ajunge să reuseaşcă astfel de realizări încât să obţină meritul trecerii pe o treaptă superioară.**

Potențial însă. orice spirit este deschis evoluției, el putând urca pe treptele luminii, iar acesl urcuş este proporțional cu efortul depus. Nimic in afara efortului, în afara activității. Evoluția spiritului, iată o noțiune fundamentală, de care depinde realizarea umană, noțiune care în dogmatică practic nu apare sub nici o formă. Este o noțiune care, deşi are o argumentare logică şi este evidentă, doar părinții filocalici isihaşti au alins-o vorbind de "treptele urcuşului duhovnicesc'. în acest sens, lucrarea noastră are meritul de a dezlega şi descifra cele ce Hristos a vrut să spună când a zis: "în casa tatălui meu multe locuri sunt!" (Ioan IV. 2). Aceste lăcaşuri realmente există. Ele sunt în număr de nouă şi am vorbit de ele la timpul potrivit. Drumul ce duce către înaltele lăcaşuri este deschis numai efortului, căci "împărăția cerurilor este a celor ce se silesc" (Matei XVII. 24)

Revenind la Harul Divin, trebuie să precizăm că în evoluția spirituală există două faze în ce priveşte modul cum lucrează Harul Divin - RADIAȚIILE LUMINICE

Dacă pentru începători, cei de la baza piramidei, se cere un efort în plus, Harul fiind pasiv, pentru cei avansați Harul devine activ, mobiliyând. luând - ca să spunem aşa - el inițiativa în acest sens, pentru faza activă a omului, când harul este pasiv, Sfântul Maxim Mărturisitorul descoperă la om capacitatea sa de a se mişca prin sine (Filocalia Voi. II, pag. 128), în timp ce pentru faza a doua omul devine pasiv, iar harul activ. Căci nu poate străbate mintea omenească atâta cale încât să ajungă la perceperea vreunei iluminări dumnezeieşti, dacă nu o atinge Dumnezeu şi nu o luminează EL cu razele dumnezeieşti (FilocaUa voi O, pag. 133). în materie de sensibilitate la razele erosonice (Har Divin de categoria a II), părinții filocalici au excelat ei realizându-se pe trepte înalte (straturile VI şi VII), iar unii chiar pe stratul VIU, după cum o dovedesc "Cercetări în Lumea Nevăzută".

Vom lua acum în discuție un fenomen despre care nici dogmatica, nici Sfinții Părinți nu spun nimic. Acest fenomen este reîntruparea. Se naşte întrebarea, de ce această tăcere? Tocmai întruparea, care asigură perpetuarea vieții, tocmai întruparea care susține şi face posibilă evoluția spiritului, care dă posibilitatea spiritului să se refacă, să urce, să se înnobileze, să se transfigureze?... Dar Hristos? Hristos nu a spus nimic despre aceasta? Ne vom opri în cele ce urmează la învățătura lui lisus, la scrierile ce ne-au rămas prin Noul Testament, care se referă sau preconizează fenomenul reîntrupării.

Dovada fundamentală a preexistentei spiritului o constituie însăşi întruparea lui Hristos, care reprezintă dovada clară că orice spirit a preexistat înainte de a se naşte. Se pune întrebarea: de ce Hristos nu a vorbit limpede despre reîntrupări? Răspunsul este limpede: oamenii nu puteau înțelege reîntruparea Dovada ne-o dă chiar discuția pe care avut-o Hristos cu unul din cărturari, cu numele de Nicodim, care era contrariat de ideea revenirii unui spirit în trup: "Oare cum se poate să intre a doua oară în pântecele mamei sale şi să se nască iarăşi?" (Ioan III. 4).

Totuşi Hristos se referă clar la fenomenul reîntrupării în două rânduri. Prima dată la Matei XI. 14, când explică apostolilor persoana lui Ioan Botezătorul şi care spune: "Şi dacă puteți să înțelegeți, el este Ude, cel ce va mai reveni", iar Hristos, dându-şi seama că nu este înțeles, adăuga: "cine poate înțelege, să înțeleagă!" A doua referire clară asupra reîntrupării o oferă Evanghelia de la Ioan XXL 22, 23. Aici Hristos se referă la destinul special de misionar permanent pe pământ pe care îl avea Ioan Evanghelistul. Hristos răspunde apostolului Petru: "Dacă Eu voi vrea ca acesta (adică Ioan Evanghelistul) să rămână pe pământ până voi reveni Eu, ce ai tu? Tu urmează-Ma."

Trebuie aici să adăugăm faptul că din cercetările noastre rezultă că Ioan Evanghelistul are pe pământ la ora actuală cea mai importantă misiune. Fiind spirit de provenienţă opalică, Ioan Evanghelistul are pe pământ însărcinarea de a fi trimisul care să instaureze (pe pământ) noua filozofie. CHRISTIANISMUL, care să fie filozofia lumii noi, ce urmează să apară ca urmare a intervenției opalice pe pământ.

Să trecem acum la celelalte pilde ale lui Hristos, a căror explicație a rămas în suspensie, ele neputând fi înțelese decât numai prin prisma preexistentei spiritului. Prima pildă la care ne vom referi este aceea a talanților expusă de evanghelistul Matei XXV. 14-30. în această pildă se vorbeşte de un împărat care, plecând într-o țară îndepărtată, cheamă la sine slugile sale şi le dă pe rând: primului 5 talanți, celui de-al doilea 2 talanți, iar celui de-al treilea un talant Pilda redă în continuare faptul că în tmp ce acei cu 5 şi 2 talanți au muncit şi au dublat avutul lor, cel cu un singur talant 1-a îngropat şi nu a produs nimic. Din această pildă ne interesează numai faptul că oamenii se nasc cu însuşiri şi talente deosebite, unii mai talentați, mai dotați, iar alții mai reduşi. Pilda spune că talanții au fost dați după puterea fiecăruia, de unde rezultă că spiritele se nasc cu puteri diferite, cu talente şi însuşiri deosebite.

O altă pildă care se refera la diversitatea spiritelor pământene. In fapt, că unii sunt receptivi la învățătura lui Hristos, iar alții nu o primesc şi o resping, este ilustrată de pilda semănătorului (Marcu IV, 20). In care oamenii apar prezenți ai facultăți receptive diferite: unii sunt drumurile bătătorite, de care nu se prinde nimic, alții sunt capetele de stâncă şi nisipoase, care, de asemenea, nu prind niciodată o plantă, alții sunt ca pământurile invadate de buruieni şi ciulini, care chiar dacă prind sămânță, planta este înăbuşită şi, în sfârşit, alții sunt pământurile roditoare pe care plantele se dezvoltă, cresc, dar şi ele sunt diferit: unii 30, alții 60, iar alții 100. (Matei IV, 20).

Hristos nu dă nici o explicație acestei stări de lucruri, nu o comentează, nu o clarifică, însă noi astăzi o înțelegem prin prisma "Karmei", a trecutului fiecărui spirit care se naşte, aducând cu sine facultățile sale specifice de înțelegere, precum şi puterea diferită de a aduce rod, rodul fiind energia, lumina

Dar poate cea mai clară referire la fenomenul reîntrupării o găsim la loan în Apocalips. Aici un înger spune lui Ioan: "Trebuie ca tu să prooroceşti iarăşi pentru multe popoare şi seminții, şi limbi şi regi" (Apocalips X, 11)... de unde rezultă că Ioan Evanghelistul avea misiunea să continue reîntrupările pe pământ aşa cum, de fapt, şi Hristos îi spusese lui Petru când acesta îl întrebase despre Ioan. "Doamne, dar cu acesta ce este?'

Ce însemnează însă întruparea? Ce însemnează pentru un spirit să intre în trup? Fără nici o deosebire de strat întruparea înseamnă tristețe, o stare de somn, de toropeală, care, pe măsură ce spiritul intră în corpul pământean, el îşi pierde conştiința de sine şi suferă un somn de moarte! Da! Dacă moartea propriu-zisă, dacă desprinderea spiritului de corpul pozitiv înseamnă realmente o eliberare, naşterea în fond, ea mai curând este o moarte. Spiritul începe să intre în fetus când acesta a ajuns la patru luni aproximativ. începând cu a patra lună, magnetul mamei, câmpul magnetic mensonic exercită o teribilă atracție magnetică, iar din spiritul care urmează să se întrupeze porneşte o bandă subțire negativă care, încet, încet, pătrunde în fetus. Pe măsură ce fetusul creşte, spiritul negativ se micşorează ca dimensiuni şi proporții. Naşterea înseamnă pentru spirit o oarecare înviorare, dar somnul devine din ce în ce mai profund, pe măsură ce copilul creşte şi se dezvoltă. Intrarea totală a spiritului în noul născut se face abia la vârsta de 12-14 ani, când spirtul inițial intră total în copil acesta intrând acum în perioada unei dezvoltări rapide, care culminează cu pubertatea

întruparea însemnează aşadar o rupere totală cu lumea din care spiritul este venit Substanța negativă îşi spune însă de timpuriu cuvântul. Copilul, de mic, dă dovada superiorității sau inferiorității sale; aptitudinile şi talentele majore nu întârzie să se facă cunoscute, cu condiția ca copilul să aibă condiții prielnice de manifestare.

Dacă întruparea este ca o moarte pentru spirit moartea este ca o adevărată renaştere, ca o adevărată trezire după un îndelungat somn. Moartea în sine nu înseamnă nimic. Moartea nici nu există, deoarece spiritul nu moare, ci continuă să trăiască. Trecerea în starea de spirit este realmente o eliberare, părăsirea trupului fiind o uşurare, ca şi cum s-ar lepăda o greutate care apasă asupra corpului. Prima impresie puternică care izbeşte spiritul când părăseşte trupul este trezirea la realitatea valorii sale spirituale. Spiritul ieşit din corpul pozitiv poate să constate abia atunci adevărata sa valoare: culorile şi luminozitatea

Ieşirea din trup a spiritului durează totuşi câteva zile, cu cât este mai inferior un spirit, cu atât substanța negativă părăseşte mai greu corpul pozitiv. Cu cât mai mizerabilă i-a fost viața, cu atât mai mult se zbuciumă, părându-i rău că a părăsit viața pământului. Pentru un spirit curat, superior, moartea este realmente o bucurie, mintea sa primind o mai mare capadtate de cuprindere şi înțelegere.

Inferior, mediocra sau superior orice spirit, după ce s-a desprins total de corpul pozitiv, este atras automat, printr-un consemn al Opalului, până în zona superioară a luminii, până in fața Tronului Ceresc. Spiritele nu pătrund in Opal, dar, ajunse în apropierea Opalului, văd splendoarea divinității în toată măreția ei şi, odată cu aceasta, în aceeaşi clipă, prin forța legilor, ele sunt atrase fiecare pe treapta ce îi corespunde din punct de vedere al energiei şi luminii acumulate. Cam aceasta ar însemna, în puține cuvinte, naşterea şi moartea. Să trecem acum la problema straturilor. Trebuie să specificăm de la început că nu s-a ocupat cu specificul vieții de dincolo, nici nu s-a referit problemele legate de continuarea vieții spiritului după moarte. în schimb, doi Sfinți Părinți - loan Hrisostom şi Dionisie Pseudo -Arepogiiul au scris fiecare despre cetele sfinților, care sunt în număr de nouă.

Astfel, Sfântul Ioan Hrisostom în Liturghia sa arată că pe Sfântul Disc se găsesc: Sfântul Agneț (trupul lui Hristos sub forma unui patrat), un triunghi mare al Sfintei Fecioare Măria, precum şi nouă triunghiulețe mici, reprezentând cele nouă "cete de sfinți".

De asemenea. Sfântul Dionisic Pseudo-Aeropagjtul prezintă in lucrarea sa "Ierarhia cerească" trei triade a câte trei grupuri fiecare, în total nouă, după cum urmează.

I	H	m
Prima grupă triadică.	A doua grupă triadică	A treia grupă triadică
1. începătorii	4. Puteri	7. Tronuri
2. Arhanghelii	5. Stăpânii	8. Serafimi
3. îngerii	6. Domnii	9. Heruvimi

în *Ierarhia cerească* a lui Dionisie întâlnim, ca şi la Maxim Mărturisitorul, ideea vieţii în continuă mişcare, în continuă activitate. Dionisie arată în lucrarea sa deosebirile de receptivitate la Lumina Divină a celor nouă cete.

Astfel, Heruvimii si Serafimii sunt cei mai apropiaţi de Tronul Ceresc şi sorb din plin această lumină, pe când primele cete se împărtăşesc cu mai puţină lumină, iar restul gradat, fiecare după treapta pe care se află. Aceasta confirmă cele prezentate de noi referitor ia radiaţiile opalice la care se disting trei raze diferite de acţiune, atât pentru radiaţiile luminice (sentionice, erosonice şi agapinice), cât şi pentru câmpurile magnetice mensonice (frenice, nusonice şi fanice).

Să abordăm acum în încheiere problema PARUS1EI, a celei de a doua veniri a lui Iisus Hristos. Asupra celei de a doua veniri a lui Iisus Hristos vorbeşte cu claritate capitolul XIV din Evanghelia de la Matei şi mai ale Apocalipsul Evanghelistului Ioan, care dă detalii referitoare la pedepsele ce vor veni asupra pământului odată cu aşa-numita Judecată de Apoi.

Diferite izvoare patristice interpretează "ÎNVIEREA" cea de apoi drept o înviere a tuturor morţilor din toate timpurile, o înviere în trup şj o viaţă veşnică în trup veşnic, pe un pământ veşnic. Această interpretare nu este nici reală şi nici posibilă. Din cele comunicate nouă, pornim de la relatarea lui Iisus Hristos, unde se vorbeşte despre efectul radiaţiilor DURAN, TRITON ŞI TIRIN ce vor fi trimise pe pământ pentru arderea a tot ce este spirit rău şi căzut, în scopul asigurării unei vieţi ulterioare paşnice, care să asigure dezvoltarea spirituală pe întregul pământ

Judecata va însemna un fel de triere, un fel de cernere, din care vor rămâne numai cei apţi de urcuş. în acest sens. zona întunencului cu toţi cei ce aparţin de ca vor fi nimiciţi, arşi. mistuiţi de radiaţiile opatax, iar cei ce nu simt nici buni. nici răi - cei din zona neutră - vor fi expulzati

pe o altă planetă inferioară, pentru a nu stânjeni, pentru a nu împiedica desfăşurarea activităţii celor buni, a celor ce merită să moştenească pământul cu toate bunătăţile lui.

Nu este vorba deci de o o înviere decât în înţelesul figurat al cuvântului. Va învia filozofia Christianică, bazată pe studiu şi cercetare, o filozofie nouă, aptă să răspundă la toate întrebările, să rezolve toate problemele, filozofia "aşezământului cel nou al sângelui" lui Hristos.

Viaţa îşi va continua ciclurile ei normale de reîntrupare, până ce toţi pământenii vor reuşi să depăşească stratul IV şi să intre în lumea celor desăvârşiţi, de la stratul V în sus.

Pământul, ca orice planetă pozitivă, are o vârstă limitată în timp, nu poate fi veşnic. Va dispune însă de suficient timp pentru a da posibilitatea fiecăruia de a se realiza multilateral, de a se înnobila şi transfigura, de a se desăvârşi, astfel ca fiecare om să poată ajunge UN MIC ZEU.

ÎNCHEIERE LA PARTEA I

I/Vn dezvoltarea gândirii filozofice au apărut de-a lungul secolelor gânditori care au încercat într-o măsură mai mică sau mai mare să descifreze tainele existenței umane.

Cele prezentate în această lucrare sunt fară îndoială noi şi inedite, dar ideea Evoluției Spiritului către desăvârşire este proprie şi branmanismului, budhismului şi jeinismului. Deosebirea este faptul că în aceste religii nu s-a vorbit niciodată despre importanța culorilor şi luminozității spiritelor, nici de existența unui adevărat univers spiritual, în care spiritele îşi continuă viața lor, păstrându-şi înfățişarea şi trăsăturile lor de caracter. Atât în doctrina brahmană - hindusă, cât şi în cea budhistă se găseşte noțiunea de 'SAMSARA", care exprimă peregrinarea spiritelor prin diverse şi multiple întrupări, care nu excludeau şi intrarea în trup de animal. Departe de noi această idee! Dimpotrivă, afirmăm că spiritele umane numai în corpuri omeneşti se pot întrupa şi niciodată în animale. Ceea ce este de reținut este faptul că şi noi suntem în deplin acord cu doctrinele brahmane şi budhiste, care vorbesc despre necesitatea ieşirii, scăpării de ciclurile de reîntrupare Şi noi afirmăm că idealul este a scăpa de venirea pe pământ şi de a rămâne în veşnicia bucuriei şi luminii pe care o oferă straturile de la V în sus

Trebuie să ne oprim însă şi precizăm că această părăsire a zonei pământene, că această scăpare de reîntrupări nu trebuie să constituie totuşi un scop şi un ideal în sine. De aceea, apelăm la realismul şi luciditatea omului instruit, care să înțeleagă că sensul existenței sale este: PURIFICAREA, ÎNNOBILAREA -TRANSFIGURAREA.

PRAN A SAU NECTARUL LUMINIC
FENOMENUL SIONEFTIC AL RUGACIUNII
(DHARANA - DI ANA - SAMADHI)

DEN TAINELE UNIVERSULUI SPIRITUAL

DIN TAINELE UNIVERSULUI SPIRITUAL

Vom vorbi acum despre unul din cele mai minunate fenomene care au loc în universul spiritual negativ fenomenul sioneptic.

Este putem spune, din punct de vedere spiritual, un important eveniment pe care-1 poate trăi un spirit din zona de lumină, sau pe una din celelalte planete şi anume, este vorba de împărtăşirea de care pot beneficia spiritele superioare cu "PRANA'" sau nectarul luminic. PRANA şi nectarul luminii este alcătuit din este alcătuită din aluete ultra-rafinate, ultra-distilate, proprii atmosferei din straturile superioare adică celor de la V în sus.

Cum se produce fenomenul SIONEPTIC şi în ce condiţiuni? Fenomenul sioneptic este fenomenul pe care-1 poate trăi numai marii rugători. Cazul cel mai frecvent aparţine marilor rugători care au atins treapta a III-a a rugăciunii, rugăciunea inimii, a lacrimilor, rugăciunea de duh, cea mai înaltă treaptă a rugăciunii care cunoaşte extazul mistic.
Ce se întâmplă? Un rugător, când ajunge cu mintea şi inima să-i vibreze în muzica unei rugăciuni înalte, depăşindu-se pe sine, cât şi lumea, mediul înconjurător, rugăciunea lui este "ascultată" în sensul că depăşeşte stratul IV şi ajunge în V, primul strat de lumină autentică. în V, rugăciunea lui se proiectează în centurile SIFOKETUARICE ale atmosferei şi de acolo, rugăciunea, care este ca o rază, se amplifică, reîntorcându-se la rugător, dându-i o energie de 4-5 ori mai mare. Această reîntoarcere antrenează după sine aluete ultra-rafinate şi ultra-distilate din stratul V, aluete care nu sunt altceva decât particule supraîncărcate energetic, care alcătuiesc atmosfera straturilor de la V în sus. Astfel, cel ce are o rugăciune înaltă, ajunge să respire atmosfera stratului V. Acest fenomen nu are asemănare cu lumea fenomenelor fizice şi nici nu i se pot da prea multe explicaţii. Nouă ni s-a prezentai acest fenomen, astfel că-1 prezentăm şi noi ca atare. Mintea în rugăciune, face ca acel câmp mensonic de care am vorbit în alte capitole să crească de 3-4 ori. în acest câmp mensonic amplificat, extins, mintea începe să emită vibraţii în spaţiu în formă de cercuri concentrice. -Apoi din aceste cercuri ţâşneşte în sus o bandă de lumină, o rază ca un fir de borar'gic, care porneşte spre stratul V. Ajunge acolo, se reflectă de boltile SIFOKETUARICE şi antrenând aluetele, adică atmosfera din V, "PRANA" sau nectarul luminii îl aduce, se întoarce la rugator -hrănindu-1, adăpându-1 cu această prană, cu acest nectar luminic Trebuie să fie clar: numai la rugăciunile intense de mare vibratie

interioară se petrece acest fenomen, care poartă numele de fenomen "SIONEPTIC*. Dacă rugăciunea este de valoarea celei de-a doua trepîă, adică rugăciunea minţii, razele rugăciunii, vibraţiile ajung numai până la straturile III sau IV, care nu au putere de refiactantă, ceea ce iace ca ele să nu se poată reîntoarce de unde au plecat. Ele chiar dacă se întorc sunt de slabă intensitate, nu hrănesc şi nu adapă aşa cum se întâmplă cu cele ce ajung in stratul V. Stratul V, cu atmosfera sa înaltă, alcătuieşte prana sau nectarul luminic, de care se împărtăşesc toţi locuitorii acelui strat Dar această prana nu este numai în V, ci în toate straturile, mai ales în Opal.

Practica isihastă a Sfinţilor Părinţi ai filocaliei vorbeşte numai despre înălţimea şi deosebit de bogatele bucurii spirituale pe care le poate aduce "rugăciunea lui Iisus". Despre această rugăciune vorbeşte ca nimeni altul Sfanţul Teofan Zăvorâtul în lucrarea sa numită "Sbornicul. Această rugăciune se aseamănă întru totul cu ceea ce este la cei din India: "om mani padme num", adică "Salut nestemat în floarea de lotus". Asemenea rugăciunii lui Iisus şi ruga indiană are rolul de a-1 despăturii pe om, de a-1 înstrăina de patimile trupeşti şi de a-1 dedica în întregime şi pentru totdeauna lumii spirituale.

Cui se datoreşte fenomenul SIONEPTIC? Acest fenomen se datoreşte atmosferei din stratul V: SPAŢIUL ALUETEIGUINTIC. Dar nu numai stratul V, ci toate straturile îşi au bolţile lor "sifoketuarice", atmosferele lor specifice, spaţiile aluetei specifice proprii fiecărui strat: astfel, în VI există spaţiul de aluete sextinic; în VTI spaţiul aluetic septanic; în VIII spaţiul aluetic octanic; şi în IX spaţiul aluetic nonic; iar în Opal, atmosfera opalică cuprinsă în ZENTA SIFOKETUARICÂ, poartă numele de spaţiul aluetic DECADIC. Desigur, de spaţiile aluetice din straturile superioare nu pot beneficia oamenii de rând Pentru împărtăşirea cu spaţiul aluetic sextinic, de pildă, trebuie să fie spiritul venit cel puţin din V. în general, spiritele înalte care vin pe pământ ajung prin efort la vârsta unei spiritualităţi mature, pot să se împărtăşească în momentele de concentrare cu aluete energetice din spaţiul aluetic al straturilor din care au descins. Dar şi pentru spiritele inalte coborâte pe pământ este de precizat - alimentarea cu prana - se face rar, doar în momentele de înălţare spirituală când concentrarea fiind deosebit de accentuată, raza care ţâşneşte din câmpul mensonic amplificat ajunge în spatiile aluetice ale straturilor superioare, intorcându-sc amplificat la persoana aflată în stare de concentrare mentală. în rândurile de mai jos am pus accentul pe faptul că dintre

pământeni, cei ce aparțin straturilor din zona inferioară a luminii (straturile I-IV) rugăciunea este una din căile cele mai uşoare, una din cele mai rapide metode de "albire", pentru a se putea pătrunde în stratul V. într-adevăr, rugăciunea interioară este aceea care asigură accesul rapid către straturile superioare. Dar mai există ceva la fel de important şi valoros care face posibil accesul către stratul V şi anume, viața de dăruire închinată semenilor.

Un medic, de pildă, dacă duce o viață modestă, depăşindu-se pe sine, jertfindu-se bolnavilor săi închinând viața vindecării celor pe care îi tratează, dragostea de semeni este aceea care deschide şi face posibilă producerea fenomenului "sioneptic", acel medic va respira "prana" straturilor înalte încă de pe pământ, acel medic va trăi încă în trup pozitiv fiind ca în rai. Dragostea, deci dragostea de oameni, deasemeni, de cei săraci, de cei suferinzi jertfa pentru cei lipsiți şi oropsiți iată drumul, iată "poteca cea îngustă" pe care se poate urca pe una din treptele superioare.

Anahoreții isihaştii, însingurații, firile meditative, contemplativii cei care se retrag, cei ce se ascund de tot şi toate, dintr-o covârşitoare SETE DE LUMINA, - ei sunt cei ce au poteca asigurată, ei sunt cei ce cunosc cel mai bine fenomenul despre care am vorbit

Aşadar, toți cei ce vor, toți cei ce aspiră să guste, să trăiască fenomenul SIONEPTIC. trebuie să fie nişte însingurați asemeni unor isihaşti care, chiar dacă sunt siliți de împrejurări să trăiască în mijlocul oamenilor, retrăgându-se în camera cea mai dinlăuntru a sufletului lor, să "oficieze" acolo liturghia lăuntrică a împărtăşirii cu nectar, acea inefabilă lumină care, alimentând mintea, o face şi pe ea să lumineze pentru a putea paşi pe treptele necunoscute ale negrăitei CUNOAŞTERI... ÎNSINGURAREA poate şi trebuie să fie însuşită de toți cei ce aspiră spre o viață înaltă, fie că este vorba de slujirea semenilor, fie că este vorba de cercetare ştiințifică, fie că este vorba mai ales de CREAȚIE...

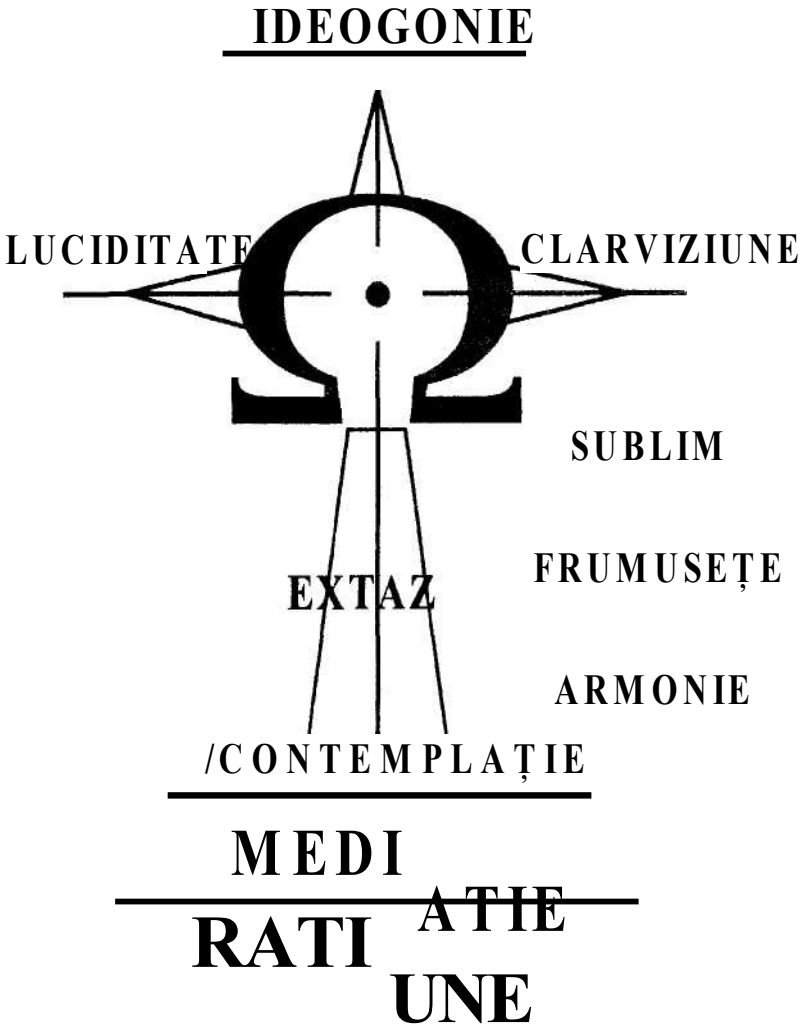

SCARA EVOLUȚIEI SPIRITUALE

SCHEMA 9

FENOMENUL ARG0TINIC AL CREAȚIEI

(funcție a NIRVANEI)

Am precedat această expunere cu reluarea unei scheme despre care deja am vorbit într-unul din capitolele precedente. Am reluat această schemă tocmai în scopul de a da o explicație cât mai precisă, atât fenomenului SIONEPTIC, despre care am vorbit mai înainte cât şi mai ales pentru a defini mai exact domeniul de manifestare al fenomenului ARGOT1N1C.

Orientându-ne de data aceasta după această schiță, care exprimă treptele pe care poate urca mintea în strădania ei de înnobilare, vom încerca să delimităm etapele despre care deja am vorbit, reluându-le după cum urmează:

I - Prima etapă este PURIFICAREA Ea se realizează pe primele trei trepte ale PIRAMIDEI. 1. Rațiunea; 2. Meditația; şi 3. Contemplația, aceasta din urmă fiind şi prima treaptă a celei de-a doua etape. n. - A doua etapă este ÎNNOBILAREA Ea porneşte încă de la contemplație, cuprinzând apoi cele trei trepte ale EXTAZULUI, extaz în fața: 1. Armonici. 2. Frumuseții şi 3. Sublimului. în sfârşit urmează ultima:

III. - A treia etapă: TRANSFIGURAREA care cunoaşte la rândul ei cele trei trepte proprii sferei: 1. Luciditatea. 2. Clarviziunea şi 3, Idcogonia. aceasta constituind "omega'" propriu-zis al scării evolutive.

Fenomenul SlONEPriC propriu celor ce se roagă arzând aparține cu precădere treptelor celei de-a doua etape, adică a ÎNNOBILĂRII. Rugăciunea inimii este în esență EXTAZUL celui ce vede, celui ce priveşte de departe sfera - lumina miezurilor şi a esențelor. Această "vedere" lăuntrică aduce liniște ("isihia"), aduce bucurie, este asemeni unui zbor în care mintea luminată de lumina ce iradiază din sferă, luminează întreaga ființă, conducând mintea spre noi trepte ale înțelegerii, ale negrăitei cunoaşteri...

Extazul nu înseamnă însă "pătrunderea în sferă". în cercul arzător al lucidității, al clarviziunii şi al ideogoniei. Extazul este doar o etapă premergătoare sferei, etapă care înnobilează mintea pregătind-o să pătrundă în sfera cercurilor arzătoare... Fenomenul sioneptic este propriu stărilor extatice. în timp ce fenomenul argonitic este propriu celor ce au

ajuns în sferă, intrând în dansul fantastic al clarviziunii şi ideogoniei. cercul arzător al minții ce atinge culmile incandescenței spirituale.

Pătrunderea mintală în sferă este - putem spune - un fel de vârtej revelator, o fulgerătoare pătrundere în miezuri şi esențe. Fenomenul acesta depăşeşte liniştea şi plutirea proprii stării extatice: fenomenul acesta este un fel de răpire într-un ciclon furtunos, care te proiectează într-o lume nouă de idei, sunete, culori şi concepte, care nu se pot circumscrie, depăşind prin esența lor raționalul şi logicul obişnuit. Aceasta este TRANSFIGURAREA, în care nuntea a pătruns prin propria sa lumină, ajungând nu numai să vadă şi să audă, ci şi să ia contact direct, nemijlocit cu un nou univers limpede precum cristalul, întins cât un ocean nemărginit. Dacă extazul este ca o înviere, ca un vis... pătrunderea în sferă este ca o TREZIRE DINTR-UN SOMN fNTR-O NOUĂ VIAȚĂ...

Pătrunderea în sferă este ca o înviere, ca o trecere de la moarte la viață în noul univers al lucidității, al clarviziunii şi al ideogoniei. Dacă extazul e un fel de moarte pentru lumea din afară şi o stare proprie neînchipuită, de vis, intrarea în sferă înseamnă depăşirea visului, căci mintea se trezeşte din acel vis, reintră în sine pentru a purcede, pentru a înainta în noul univers ce i se deschide. Dacă extazul este o stare de vis într-o mare de aur, intrarea în sferă este ca o trezire la realitatea unui univers cu sclipiri de diamant.

Acesta este fenomenul argonitic: o maximă vibrație, un fulger ce porneşte din minte, tinzând către straturile înalte, de la VIII în sus, în spațiul aluetic septanic, octanic şi nonic, prana cea mai înaltă, NECTARUL LUMINIC CEL MAI SUBTIL, cel mai prețios, care adapă spiritul cu generozitate. Acest fenomen îl cunosc doar creatorii, adevărații creatori. Ei desigur, nu pot rămâne continuu în sferă, prinşi în acel cerc arzător... Urcă până acolo, rămân câteva clipe... apoi coboară... INSPIRAȚI... Se ridică pe o scară ce se reazemă de o creangă înaltă, ca să culeagă fructele cele mai din vârf... apoi coboară... Se coboară până în adâncul oceanului cugetător, culeg o scoică în care se va găsi o perlă despre care, privind-o în linişte şi singurătate, să poată vorbi despre frumusețile ei semenilor... Acesta este fenomenul argonitic.

El este propriu creatorilor însingurați, anahoreților şi siliaştrilor, care în mijlocul unui ocean de întuneric văd steaua cea luminoasă a dimineții, pentru ca din nou, întorşi din întuneric, să vorbească despre lumină... Cei ce au urcat o dală în sferă, coborând nu mai pot să tacă. Ei vor să spună şi altora despre miracolul din afară, ei vor să vorbească şi

altora despre acea lume, despre acea înviere, despre acea trezire a minții ce vede, a ochiului ce pătrunde și cunoaşte...

Cei ce au pătruns în sferă, coborând vor vorbi prin forme, prin sunete sau culori despre ideala frumusețe a fulgerelor, despre acel tărâm feeric de dincolo de vis...

Fenomenul argonitic este tocmai perceperea sclipirilor de diamant, gustarea fructelor din vârful pomului vieții, uimirea în fața acelei perle descoperite în adânc, înțelegerea acelei stele luminoase a dimineții. Fenomenul argonitic precede creația, el este însuşi izvorul, sursa de inspirație a Creatorului, rouă care-1 trezeşte, ploaia care-1 adapă, torentul care-1 îmbată şi-1 transfigurează...

Actul de creație este dureros... Este durerea celui rănit de perfecțiunea sferei... Este usturimea arsurii din cercul arzător care se vrea exprimat Actul de creație este o zvârcolire, un chin, chinul celui ce şi-a întâlnit iubita şi apoi a fost azvârlit, parcă respins, aruncat în întunericul cel mai din afară... Este un clopot al unui vulcan ce ar vrea să i se arunce lava spre înălțimi... Este ca un tumult de valuri care vor să sfarme stâncile abrupte ce le despart de țărmul mult dorit... Este asemănător groazei în fața morții, durerii celei ce naşte, tânguirii celui ce a pierdut ceva de preț şi ar vrea să regăsească.

Nu este posibilă rămânerea în sferă! Nu poți rezista continuu fierbințelii acelui cerc arzător... Trebuie să cobori, să te resemnezi, să revii în piramidă şi nu oriunde, ci la însăşi baza acesteia, pentru ca să începi din nou reconstruirea ei dintr-un alt material mai nobil, mai prețios. Aceasta este opera de artă. O piramidă dintr-un material prețios, îndreptată către un nou pisc din care să se poată privi sfera, perfecțiunea, lumina

Opera de artă este un rod, o piramidă din vârful căreia poți culege un fruct ce se vrea asemenea celui gustat mai înainte. Este rodirea unei piramide în vârful căreia veți găsi o fărâmă din perla ce se vrea asemenea celei găsite în adâncuri. Este rodirea unei piramide în vârful căreia poți găsi un grăunte de diamant ce vrea să amintească de feerica sclipire a acelei lumi... Este o lavă care, prin incandescența la care a fost zămislită, face să vorbească despre focul din adânc... Este ca o stâncă biruită ce lasă valurile să pătrundă în acel tărâm de toți râvnit TĂRÂMUL VISULUI. AL DIAMANTULUI ŞI AL FOCULUI.

RELAȚIA
CÂMP MAGNETIC MENSONIC - CÂMP LUM1NIC

Intrucât am vorbit despre fenomenele sioneptic şi argonitic. am găsit de cuviință să revenim asupra relației ce există înîre –campul magnetic mensonic şi câmpul luminic. Din Tabelul înfățişat mai sus se poate constata interdependența razelor de acțiune a acestor două forme de câmpuri - magnetic şi luminic - câmpuri pe care le emit spiritele îndeosebi cele superioare. Din tabel se poate constata că până la o rază de 0,8 metri de câmp mensonic nu-i corespunde nici un câmp de radiații luminice. Abia peste această rază a câmpului magnetic mensonic încep să apară şi radiațiile luminice. De ce?

Câmpul magnetic mensonic exprimă în fond capacitatea şi intensitatea gândului fiind un rezultat al efortului mental, legat de procesul de curățire. Aceasta înseamnă că numai spiritele care au depăşit egoismul şi viața pentru sine cresc în radiații mensonice. Când curățirea este totală, când egoismul este depăşit, spiritul devine alb, adică este apt de stratul V Creşte şi iubirea de semeni şi, odată cu aceasta, procesul de gândire ce dinamizează. Aşadar există o strânsă relație între. CÂMPUL MAGNETIC MENSONIC (GÂNDIREA) Şî RADIAȚIILE LUMINICE (IUBIREA).

Deci, câmpul magnetic mensonic reflectă capacitatea intelectuală şi intensitatea gândirii, iar câmpul de radiații luminice reflectă iubirea, capacitatea de jertfire pentru semeni Luminozitatea este rodul unei gândiri elevate, gândire care are ca filon roşu de foc IUBIREA

Pe de altă parte, se naşte întrebarea dacă există vreo posibilitate de creştere a radiațiilor luminice. Răspunsul este afirmativ. Acest răspuns aduce în prim plan toate acele noțiuni de care este capabil omuL închinându-se semenilor, dedicându-se celor din jurul lui Dar nu numai atât! Studiul şi cercetarea, împletite cu meditația şi contemplația, determină câmpul magnetic mensonic sa se dezvolte. Activitatea Permanentă a câmpului mensonic prin lecturi, studii şi meditații determină în timp creşterea acțiunii câmpului magnetic mensonic şi

creează premisele transfigurării adică a apariției radiațiiior luminice. care anunță începutul procesului de albire. Radiațiile luminice sunt proprii spiritelor care au depăşi ataşamentul pentru propriile interese, posedând o mare capacitate de introspecție, de concentrare, ceea le face apte de a trăi fenomenul sioneptic, împărtăşirea cu prana - nectarul luminic al straturilor superioare.

Primirea pranei aduce o iluminare a minții, gândurile se transfigurează, cugetul devine mai transparent, mai lucid, intuiția creşte, devenind astfel apt să înțeleagă mai bine tainele divinității. în acest fel starea extatică vine să confirme stare a de primire a prana, sufletul se umple de o bucurie de negrăit, trăind o adevărată sărbătoare a bucuriei, cum spune Sfântul Isihie Sinaitul.

în timpul acestei primiri a pranei mintea începe să vadă lumina sa proprie, împărăția Cerurilor "este în propriul său Eu". Mintea luminează ea însăşi, împărtăşindu-se cu lumina straturilor înalte, dobândind lumina grație propriei sale lumini izvorâte din meditații şi contemplații active, tinzând astfel să crească "însăşi raza radiațiilor îuminice.

Gândirea fără iubire este moartă Este doar câmpul magnetic mensonic pe care-1 au (şi încă destul de mare) şi spiritele câzute mai ales cele luciferice, al căror câmp magnetic mensonic concurează cu acela al spiritelor din straturile VIII şi IX.

Deci. gândirea este crucială. Ea poate cobori *şi* ridica un spirit. O gândire egoistă întunecă spiritul; gândirea iubitoare de semeni îl înalță şi-1 luminează, aducându i luminoztatea atât de necesară ascensiunii pe înaltele trepte.

Gândirea, asociată cu iubirea, filonul ei de aur. asigiuă spiritului mult dorita LLMINOZITATE

PARTEA A DOUA

TEORIA ALUETEI
RELAȚIA IDEE - MATERIE

Alueta nu este altceva decât un atom nevăzut, nepozitivizat, care constituie materialul de bază al materiei negative, precum şi al spațiului, considerat ştiințific ca un vid, adică lipsit de atmosferă. Aşadar, spațiul este vid din punct de verde fizic, experimental, dar teoretic el nu poate fi gol. Aluetele sunt deci atomii sub înfățişarea - să zicem - a unor raze ultranobile, care constituie spațiul interplanetar şi interstelar.

Ce este în fond alueta? Este cărămida fundamentală a vieții, a existenței în analogie cu ceea ce noi în fizică numim atom, forma elementară de bază a materiei.

Despre aluete ne-a vorbit prima dală Heruvicle în august 1977, dar nu am înțeles suficient de clar. Tot în aceeaşi perioadă ne-a dat explicații generale asupra efluviilor zeniice, dar tot nu am înțeles. Tot atunci ne-a vorbit despre interdependența cuplului univers pozitiv - univers negativ, dar nici aceasta nu am înțeles-o bine.

La începutul lunii februarie 1978 Heruvicle a reluat teoria aluetei, precum şi problema genezei si am reuşit, în sfârşit, să înțelegem şi să putem aborda în scris cele ce am aflat, toate aceste date constituind baza de pornire pentru înțelegerea evoluției materiilor, a formării fapturilor biologice, precum şi a ființelor cugetătoare.

Punctul de plecare este alueta. De înțelegerea ei depinde înțelegerea etapelor evoluției materiei şi a formării diferitelor stadii de organizare a acestei materii.

Deocamdată lăsăm deoparte atomul pozitiv, care nu este decât "un caz particular" - o stare precară a atomului negativ: alueta. Deci, ce este alueta? Este forma elementară de existență a materiei negative.

Aceasta este prima formulare, brută. Vom aborda acum caracterul abstract al prezentării noastre şi vom spune:

I. ALUETA ESTE ESENȚA.
II. ALUETA ESTE ESENȚA VIEȚII, A EXISTENȚEI.
III. ALUETA ESTE ESENȚA COMPUSĂ DIN DOUĂ PRINCIPII
IV. PRINCIPIILE SUNT CONSTITUITE DIN IDEI CE SE OGLINDESC RECIPROC.

Vom prezenta acum o schemă care să includă noțiunile folosite mai sus, cu explicațiile necesare:

SCHEMA nr. 6

ESENȚA
(bazată pe două principii)

	Prindpiul TAMA şi	Principiul ATAM
Ideea I:	ACTTV	PASIV
Ideea II:	EMIȚĂTOR	ABSORBANT

Deci, alueta este o esență bazată pe două principii: TAMA şi ATAM, acestea incluzând două idei: de activitate de emisie si, respectiv, de pasivitate şi absorbție.

Aceasta ar fi definiția de fond a tuturor aluetelor, valabile pentru toate stadiile energetice. Care sunt caracteristicile schemei de mai sus:

I. - UNICITATEA ESENȚEI - aceasta este prima abstractizare, majoră, deoarece formularea pe care noi am fi putut-o da ar fi fost unicitatea în dualitate sau într-o formulare vulgarizată: armonia contrariilor. Noi însă insistăm în caracterizarea schemei de mai sus prin expresia:

II. - UNICITATEA ESENȚEI ÎN DUALITATEA PRINCIPIILOR, căci UNICITATEA ESENȚEI ESTE POSIBILĂ TOCMAI DATORITĂ EXISTENȚEI A DOUĂ PRINCIPII: TAMA şi ATAM, unite într-un tot indisolubil. Unicitatea esenței este dualistă şi ea implică o strânsă interdependență simultană a celor două principii, TAMA şi ATAM, care se manifestă la modul fenomenal printr-un dublu FENOMEN DE EMISIE ŞI ABSORBȚIE, aceasta implicând existența unui CÂMP DE INFRAESENȚE.

III. - în acest sens, esența are ca mod de existență pe plan fenomenal, concret, existența câmpului de infraesențe, ce constituie în același timp tocmai modul de manifestare fenomenală a infraesenței.

IV. - O altă caracteristică a unicității esenței, adică a aluetei, este existența sa perpetuă, veşnică. Alueta este însăşi MIRACOLUL EXISTENȚEI. Ea nu are început, nu are sfârşit nimeni nu o poate crea şi nimic nu o poate distruge. De aceea, definim alueta drept MOD

ELEMENTAR DE EXISTENȚĂ. (Precizam că este vorba de aluetă şi nu de atom, care nu este decât un caz particular al aluetei universale).

Să revenim la schema de mai sus, în care am pornit de la abstractizare. Este vorba de noțiunea de ESENȚĂ, care la rândul ei este compusă din două abstracțiuni: principiile ACTIV şi PASIV. Până acum suntem în planul abstract nimic concret. De acum însă, pătrundem în planul concret.

Planul concret este marcat de intervenția dublului fenomen de EMISIE şi de ABSORBȚIE. Urmărind concretul, fenomenele de emisie şi de absorbție, suntem de fapt în plină definiție a ENERGIEI, a cărei existentă de datorează tocmai acestui fenomen. Ținând seama de acestea, să legăm abstractul de concret prin următoarea formulă:

Formula nr.I

ACTIV	EMISIE
ESENȚĂ	ENERGIE
PASIV	ABSORBȚIE

Ținând seama de această formulă, abia acum putem considera sa dam o definiție completă a aluetei.

ALUETA ESTE MODUL ELEMENTAR DE EXISTENTĂ A ENERGIEI. Alueta fiind aşadar modul elementar de existență a energiei, fiind energie, ne gândim la materie, gândindu-ne la materie, putem realiza echivalența:

EXISTENȚĂ - ENERGIE - MATERIE

înseamnă atunci că formula nr. 1 este de fapt formula însăşi a materiei şi atunci:

MATERIE = ENERGIE = EXISTENȚĂ

Pnn această ultimă concluzie am ajuns să demonstrăm cele afirmate in capitolulI al acestei lucrări, când afirmam că spiritul -corpul negativ - este materia negativă, pe care am definit-o drept O UZINĂ PRODUCĂTOARE DE ENERGIE.

Aceasta este alueta:

MATERIE = ENERGIE = ESENȚĂ,

aceasta este însăşi baza a ceea ce se numeşte existență. Definiția aluetei o mai putem însă formula drept UN NUCLEU ESENȚIAL MATERIAL ENERGETIC, care arc ca atribut, ca însuşire fundamentală necontenita ACTIVITATE, veşnic în mişcare. Fiind în

activitate, fiind în mişcare, acestea trebuie să aibă un SENS Sensul nu este însă unic şi liniar, el este tridirecțional în spațiu şi nesfârşit în timp.

Să vedem acum care sunt cele trei dimensiuni ale sensului. Acestea sunt: ASCENDENT, STABIL ŞI DESCENDENT.

Urmând firul logic, am ajuns la cele trei ipostaze pe care le poate avea materia negativă, în conformitate cu cele trei direcții posibile. Să **sintetizăm:**

SCHEMA nr. 7

(esența) ALUETA = MATERIE (energie) sens ASCENDENT = ACUMULARE de energie; sens STABIL = ECHILIBRU energetic; sens DESCENDENT = PIERDERE de energie.

Am ajuns, în sfârşit, la o schemă care poate sta la baza definitei celor două forme de materie negativă şi materie pozitivă, despre care am vorbit încă din primul capitol şi pe care o vom relua, ţinând seama de schema prezentată mai sus, astfel:

MATERIA NEGATIVĂ este caracteruzată _ printr-o dominantă activă, aceasta însemnând dominanta EMIŢĂTOARE, cu sens ascendent evolutiv, materia care este în stare continuă de acumulare de energie, tinzând către noi scheme superioare de organizare, materie indestructibilă, veşnică.

MATERIA POZITIVĂ este caracterizată printr-o dominantă pasivă, stagnantă, aceasta însemnând sens descendent, mărginită la structuri simple, elementare, materie destructibilă, din cauza dominaţiei laturii absorbante, materie amorţită, care a pierdut capacitatea de auto-organizare, având o soartă critică în sensul că tinde spre pierderea de energie printr-un proces lent de dezagregare. Cu aceste noţiuni clarificate, să încercăm să formulăm specificul celor două universuri, :cel spiritual - negativ şj cel material - pozitiv.

UNIVERSUL SPIRITUAL NEGATIV este un univers caracterizat prin: - ORDINE; el este alcătuit din straturi, o spirală simplă în formă de con, expresie a treptelor de energie, care reflectă cu strictețe stadiile diferite de lumină, adică de ENERGIE ACUMULATĂ, rezultat al unei evoluţii disciplinate, în care LEGILE au constituit axul călăuzitor.

UNIVERSUL MATERIAL POZITIV - esle însă un univers caracterizat prin: HAOS: un spaţiu infinit în care materia pozitivă se prezintă sub o infinitate de forme, care mai de care mai bizare (vezi

astrofizica), un univers haotic, care prezintă cele mai neaşteptate ş paradoxale moduri de manifestare, noian de fenomene haotice, abisale, rezultat al lipsei de disciplină în care LEGILE acționează haotic, neputând realiza nici cele mai elementare forme de viață, lata-ne ajunşi la o formulare realistă, clară şi concisă a celor două universuri care. credem, va reuşi să dea cititorului o orientare clară în descrierea ideilor şi legilor proprii celor două universuri.

Am vorbit despre universul negativ al ordinii şi despre universul pozitiv al haosului, al dezordinii. Dar sistemul nostru planetar? Oare nu este şi el ordonat? Oare nu domnesc şi în el legile, disciplina rotației planetelor?

Da! Sistemul nostru planetar este expresia tocmai a unei stări de mijloc, de echilibru relativ, expresie - am putea spune - al unui al treilea univers în care.

Pozitivul relativ ordonat se îmbina cu negativul absoluta ordine.

lată capcana pietrei filosofale:

Spiritul - absolut ordonat trăieşte într-o lume relativ ordonată. O lume a spiritelor este nevoită prin forța implacabilă a destinului să trăiască într-un univers material stagnant, într-o ordine relativă, sursă de confuzie şi de eroare, lată sursa contraindicațiilor din concepțiile noastre, iată universul quasi - mort, stagnant în care trăim, suntem influențați în gândirea noastră să-1 considerăm ca singurul real. Viața în corp pozitiv este plină de contradicții, pare fără rost, fără sens, pândită de misterioasa moarte care, pentru mulți, a devenit un crez absolut. Trăim într-un univers care şi-a pierdut sensul ascendent, a stagnat şi iată-1 în starea în care nu mai acumulează energie, ci... pierde.

De aceea sensul nu trebuie să-1 căutăm în materia pozitivă, ci în materia negativă, în spiritul nostru, în esența noastră, în noi înşine, căci numai în noi vom putea descifra adevăratul sens al existenței, al vieții, sensul ascendent - veşnic al unor noi stadii superioare de acumulare de energie - care să ne conducă spre noi forme de cunoaştere, spre lumină. Mai există însă ceva de adăugat la specificul celor două universuri, al celor două materii. Vom reveni pentru aceasta la formula iu. 1, s-o prezentăm din nou:

ACTIV-------EMISIE
ESENȚĂ-------ENERGIE--------MATERIE
PASIV--------ABSORBȚIE

Formula de mai sus arc însuşirea de a contribui la precizarea definiției celor două materii, şi anume: materia negativă - este o esență

cu dominantă activă. în care rolul determinant îl are emisia: în tump ce materia pozitivă - este o esență cu dominantă pasivă, în care rolul determinant ii are absorbția care este evidențiata pnn torțele de coeziune intra atomice.

lată-ne ajunşi la explicarea luminozității a câmpurilor luminice proprii spiritelor superioare. Ele emit lumina, deoarece esența lor este dăruirea, dăruirea fiind expresia iubirii, iubirea fiind lumina Logica se leagă perfect pe plan fenomenal, explicațiile noastre se confirmă cu exactitate, căci dăruirea este expresia concretă a esenței care este iubirea, iar rodul iubirii se manifestă realmente prin câmpul luminic!

Dăruirea este caracteristica dominantă a spiritelor curate, a spiritelor ce radiază în jurul lor un câmp luminos, ascuns privirilor noastre pozitive, dar pe care un medium de calitate îl poate cu uşurință constata. Dăruirea este expresia celui mai nobil stil de viață exterioara, rod al unei esențe interioare nobile şi luminoase, denumită de noi iubire Iubirea ca esență este rădăcina vieții, sensul de foc interior ascendent major al existenței, Iubirea este materia abstractă din care este alcătuit tot ce este spirit curat, superior, iubirea nu este însă doar rădăcină şi sens, ea este realmente "cea mai pură esență"! Să ne oprim. Am folosit expresia: "cea mai pură". Aceasta ne conduce, fără să vrem, la o nouă idee, aceea a IERARHIZĂRII ESENȚELOR, ceea ce ne îndreptățeşte să apelăm la fenomenul de POLARIZARE, prin care ne permitem să revenim la planul abstract de la care inițial am pornit la începutul acestui capitol şi să apelăm la o nouă schemă, care să exprime FENOMENUL POLARIZĂRII ESENȚELOR. Astfel, vom avea schema nr. 8.

SCHEMA nr. 8

POLUL ZENTTAL care polarizează: IUBIREA - LUMINA,
FRUMUSEȚEA - SUBLIMUL
DREPTATEA - ADEVĂRUL - BINELE
POLUL NAD1RIC care polarizează. RĂUL - MINCIUNA
NEDREPTATEA - URA şi
ÎNTUNERICUL,

Propunem acum cititorului ca această schemă s-o suprapunem schemei nr. 3 şi să mediteze. Va rezulta o sinteză completă care va remarca relația între formă şi conținut, între materie şi idee.

ENTITĂȚI NEDESPĂRȚITE ŞI VEŞNIC SUDATE! Am realizat încă un pas! Am reuşit să introducem noțiunea de idee şi prin aceasta să punem în discuție cele mai uzitate noțiuni de către filozofie: noțiunea de idee şi noțiunea de materie, care au generat şi filozofii opuse, respectiv idealiste sau materialiste.

Privind prin prisma celor afirmate mai sus, putem afirma cu toată fermitatea că separarea filozofiilor este o iluzie de optică. O simplă amplasare dintr-un anumit unghi de vedere lateral, adevărata filozofie fiind doar aceea care se amplasează într-un punct central, acela în care cele două noțiuni - majuscule - trebuiesc privite concomitent, sudate între ele indisolubil, tot aşa cum abstractul şi concretul formează o unitate fermă şi inalienabilă,căci în fond:

Lumea materială este expresia lumii ideilor, iar lumea ideilor este esența lumii materiale,căci lumea materială şi lumea ideilor formează o unitate absolută, armonioasă şi perfect sudată, tendința da separare a lor fiind absurdă şi total eronată.

Ținând seama de acestea, formula nr. 2 poate fi întregită astfel:

Formula nr. 3

ESENȚE: ENERGII:
Lumea Lumea
IDEILOR MATERIILOR

Să privim cu atenție formula aceasta! Putem oare să spunem că începutul este în idee sau să afirmăm că totul porneşte de la materie? Aceasta nu ar putea primi decât calificativul de EXTREMISM...

Formula noastră beneficiază de un echilibru perfect de o corelație indestructibilă, reflectând o ECHIVALENȚĂ totală fără echivoc. Toate noțiunile incluse în formula nr.3 fuzionează, se întrepătrund, formând o UNITATE care exprimă însăşi EXISTENȚA!

Suntem în plină TEORIE...

Am demonstrat 'teoretic" UNITATEA şi ARMONIA profundă a două noțiuni fundamentale, pe care filosofiile le separa în mod absurd.

Sâ nu uităm însă că până acum nu am făcut altceva decât să demonstrăm pur teoretic, urmând logic corelarea noțiunilor. Dar aceasta este o operație pur mentală! Am făcut ordine doar în gânduri, în

raționamente, în teorie... dar "practica"? '"Practica" şi realitatea ce ne demonstrează?

Realitatea ne introduce - trebuie s-o recunoaştem - într-o LUME PLINĂ DE CONTRADICȚII, forțându-ne să gândim dialectic şi nu metaforic! De ce? Tocmai pentru că realitatea este următoarea: trăim într-o lume divizată,, polarizată de idei diferite, manifestate pe plan filosofic prin ideologii opuse, ce tind să formeze societăți care urmăresc scopuri diferite şi uzând de metode diferite. Vom avea astfel:

IDEOLOGIA ARMONIE
care tinde către:
ZENIT ALĂ DREPTATE şi ADEVĂR

Şi

IDEOLOGIA MINCIUNA
care tinde spre
NADIRICĂ NEDREPTATEA şi URA

Din aceasta rezultă sursa contradicțiilor pe care o exprimă lumea, realitatea înconjurătoare.

Pe pământ, materia pozitivă stagnantă înlănțuie şi forțează să convieţuiască la un loc pe aceiaşi suprafață orizontală, spirite care în universul spiritual negativ sunt ierarhizate spatial, pe vertical. Iată tragedia! Universul material pozitiv stagnant în care trăim obligă spiritele luminoase şi întunecate, polarizate în direcții diferite, animate de ideologii opuse, să trăiască la un loc, ceea ce are ca urmare luptele ideologice, luptele pentru idei.

Filosofiile îşi etichetează ideologiile cu firme distinse. Dar ce contează firma? La ce bun inchiziția care s-a numit credincioasă în Dumnezeu şi s-a dedat la cele mai crude atrocități şi ce importanță are dacă ateii îl neagă pe Dumnezeu, dar sunt cinstiți şi corecți? Nu este important crezul verbal, ci orientarea adâncă în lumea ideilor. Câte "firme" nu pot fi colorate în jos, dar care în realitate ascund un conținut ce contrazice colorație firmei exterioare. De aceea este esențial opțiunea pentm ideile de fond; ele trebuiesc atent citite şi atunci vom înțelege adevăratul sens al orientării către una din cele două lumi, cea ZENIT ALĂ sau cea NADIRICĂ. Optăm pentru ZENIT? înseamnă că tindem către armonie şi atunci luptăm pentm adevăr şi dreptate, suntem deci în tabăra celor cu idei nobile şi atunci - vrem nu vrem - ne numim

idealişti, căci avem un: crez ideatic, suntem nişte luptători pentru nişte idei, avem o ideologie, pentru că şi concepem o lume armonioasă, dea avem im ideal care devine motorul, generallorul eforturilor, strădaniilor şi luptei noastre. Aşadar, ideea primeaza, ea este motorul, ea este generatorul, ea este sursa de energie care ne animă şi ne dă viaţă!… .Că ne numim (materialişti) este o iluzie!… .în fond suntem cei mai aprigi IDEALIŞTI"', pentru că visăm o lume armonioasă, când de fapt ea este "'contradictorie" în pofida visurilor noastre, lumea nadirică se opune:, vrea altceva şi atunci pornim o luptă ideologică în speranţa că vom reuşi să readucem această lume nadirică pe linia de plutire, adică s-o reorientăm către ZENIT. Suntem în plin idealism, mai mult sau mas puţin utopic, neglijând realmente MATERIA....

Cum aşa?... Am ajuns să minimalizăm pe "majestatea sa materia"' Răspundem ca nişte adevăraţi idealişti visători, nu! Nu vrem să. minimalizăm materia, dimpotrivă vrem s-o dominăm, s-o călăuzim, s-o ordonăm, s-o facem aidoma cu idealul, cu visul nostru!

Să ne oprim acum şi să recunoaştem că în realitatea practică ideea este factorul determinant ideologia este forţa noastră motrică. generatorul de energie care alimentează acţiunile noastre. După felul cum concepem în viitor lumea, depind faptele noastre actuale, de felul cumn construim scara valorilor depinde structura noastră de caracter.

— Facem parte din lumea ZENITAL Ă?... Avem o concepţie superioară, avem un ideal înalt, trăim gândirea în lumea ideilor pure de înaltă esenţă, acţionăm drept, trăim în adevăr, iubim munca şi acceptăm sărăcia, chiar lanţurile şi cătuşele în schimbul unei conştiinţe curate...căci facem parte din lumea pentru cart aurul este ideea - adevărata - bogăţie interioară!

— Dar dacă suntem din lumea nadirică. avem o concepţie deformată, avem un ideal fals, trăim cu mintea într-o lume de idei confuze, denaturate, concepem valorile în mod eronat, trăim în minciună, iubim comoditatea şi luxul iar pentru huzur şi bunăstare acceptăm orice chiar şi o conştiinţă pătată, căci primeazi "majestatea sa MATERIA"" - banul: bogăţia exterioară...

Zadarnice sunt "... ismele" şi "... oraţiile"! Ce folos că se numeşte stat democratic si în sânul lui domneşte nedreptatea, ce folos că un stat se numeşte liber, iar funcţionarii lui mint cu neruşinare".. .Oare nu este preferabilă o societate care se închină cinstit la idoli din piatră, decât una care ne închină la bani? Răspundeţi! Atunci ne întrebăm pe drept cuvânt:

— încotro se îndreaptă progresul?

— Ce înseamnă progres?

— Progres? De acord! Dar în ce? în care direcţie către care din lumi? ZENITALE sau NADIRICE?

Preferăm o societate primitivă, dar ZENITALĂ? sau o societate civilizată cu o orientare NADIRICĂ?

Lăsăm cititorul să opteze, liber şi nestingherit.

Noi atât am avut de spus!

INTRODUCERE

GENEZA ŞI EVOLUŢIA UNIVERSULUI SPIRITUAL

Există două lumi distincte. Nu este o noutate ceea ce spun. Două lumi care diferă ca vârsta şi ca importanţă. Există o lume a fenomenelor care se percep cu simţurile noastre elementare şi o lume a fenomenelor cu care noi ne identificăm pe plan intelectual, psihic şi spiritual

Prima lume, lumea fenomenelor străine de noi înşine este condusă de legi care au o valoare absolută, pentru că în baza acestor legi au loc fenomenele lumii exterioare. Sunt legi necreate care au existat şi vor exista dc-a pururi şi pe care nimeni nu le va putea schimba vreodată.

Materia, lumea văzută materială, este un univers cu un destin implacabil, dur şi de neclintit. Lumea materială îşi are "destinul" ei propriu, ritmicitatea ei proprie. Ea se prezintă în faţa raţiunii noastre alcătuita dintr-un noma de fenomene specifice care ne uimesc, ne copleşesc, dar ne şi incită. Imensa varietate a formelor sub care se prezintă astrele şi corpurile cereşti este de-a dreptul uluitoare. Dar există şi un cer înstelat, există şi un luceafăr al dimineţii, există şi un apus de soare care ne încântă. Există două lumi distincte. Nu este o noutate ceea ce spun. Dar ce înseamnă lume? Lume înseamnă an univers, un univers fără margini. în acest univers există însă ceva care îl caracterizează în chip esenţial ARMONIA, o armonie prin care înţelegem legi şi fenomene care se condiţionează reciproc şi se întrepătrund, un tumultos joc de puteri şi energii care se frământă se agită şi apoi se liniştesc.

Există o armonie statică: este armonia legilor. Dar mai există şi o armonie dinamică: cea a fenomenelor. Materia ascunde în sine nişte potente care frizează miracolul. însăşi viaţa materiei este un miracol. Atracţia este miracol. Structura cristalelor este miracol. Strălucirea şi duritatea diamantului este miracol. Radioactivitatea radiumului este miracol. Totul este miracol! Cunoaştem sursa acestei vieţi? Nu! Cunoaştem izvorul dinamismului nuclear? Nu! Cunoaştem noi esenţa, cum au apărut şi cum au evoluat fenomenele electromagnetismului? Nu! Le studiem doar şi le luăm ca atare. încă nu ne-am pus întrebarea cum au apărut, de unde

provin, ce însemnează, ce semnificaţie au? Un nucleu respiră necontenit, el absoarbe şi emite nişte infime particole pe care noi nici nu le putem identifica Fiecare nucleu are caracterul lui, vibraţiile lui, sentimentele lui. Nu este pasiv. Dacă el este incitat, el reacţionează cu promptitudine. Fiecare element răspunde în felul său propriu sub radiaţiile "X". Când este supus iradierii, el strigă! Nu în sunete, ci prin culori îşi exprimă el bucuria de a fi alimentat cu raze "X".

Ştim prea bine că sub influenţa razelor "X", fiecare element emite un spectru specific care formează "cartea de vizită" a fiecărui element, după care se poate identifica prezenţa anumitor elemente din diferite substanţe.

Universul reacţiilor chimice este. deasemenea, edificator Substanţele acide diferă totalmente de baze şi săruri Gazele îşi au şi ele modul lor specific de comportare. Se pare că este lumea elementelor superioare. Gazele nobile sunt inerte Nu se amestecă! Nu intră în combinaţie cu alte elemente Sunt asemenea "nobililor" care nu vor să se amestece cu "vulgul" Neonul îşi dovedeşte "superioritatea", că poate deveni luminos atunci când este singur şi este aşezat cu grijă între doi poli. Magnetul, curentul electric şi lumina constituie trei etape de energie cu moduri specifice de manifestare în care magnetismul fantei apare ca inferior curentului electric, iar lumina superioară celui de-al doilea. Gradaţii, trepte. ierarhii!

Există două lumi. Lumi distincte. Una este lumea fenomenelor spirituale. Dar ierarhia valorilor existenţei spirituale dovedeşte şi ea trepte distincte: instinct, sentiment, intelect şi spirit.

Cine poate nega că instinctul de reproducere nu este inferior raţiunii? Raţiunea este cert un nivel superior. Dar contemplaţia' Contemplaţia este ceva ce aparţine zonei înalte a gândirii. Dar cine poate afirma că există ceva mai preţios pentru un spirit decâî inspiraţia'[7] Ce lume mai este şi asta? O altă lume plină de supramiracole. Dacă "viata" electronului este un miracol, ce mai putem spune despre intuiţie, care este soră bună cu inspiraţia" Pretutindeni miracole!

Credem că cititorul a înţeles încotro vrem noi să ne îndreptăm, către originea misterului vieţii, a existenţei. Teoria aluetei îşi propune să privească ia originea vieţii. Originea este. de

fapt, o noţiune relativă. Orice izvor dintr-un munte îşi are o origine bine definită: provine din infiltraţiile apei care este filtrată de diverse filtre naturale. ALUETA este pentru noi molecula de apă absolută, care nu mai poate fi împărţită în alte componente. Noi totuşi ştim că molecula de apă are componenţii ci de bază, elementele de hidrogen şi de oxigen, care nu mai pot fi divizate. "Alueta" noastră nu mai poate fi divizată. Ea este cărămida marelui edificiu al materiei negative. Ceva inferior aluetei nu există. Nu este părerea noastră, ci însăşi teoria spiritelor superioare afirmă aceasta şi prin aceasta şi noi avem convingerea că dreptatea este de partea lor.

Teoria aluetei are menirea de a rezolva problema începutului.

Teoria opalică a începutului porneşte de la ideea că:

EX NIHILO NIHIL,

(din nimic rezultă nimic).

Prin aceasta se afirmă că noţiunea de NIMIC este singura noţiune ce nu spune... nimic.

Nimic nu există! începutul, deci, nu poate porni de la nimic. Totdeauna a existat ceva şi anume sunt concretizate trei noţiuni indisolubil legate şi perfect sudate:

ALUETA - ENERGIA - SPAŢIUL

Aceste trei noţiuni au avut, au şi vor avea în veci o existenţă certă şi de neclintit

Deci: UN "'ÎNCEPUT" ABSOLUT NU EXISTĂ.

Alueta a existat dintotdeauna şi, odată cu ea, şi energia ca mod de manifestare.

Când Ioan Evanghelistul spune că LA ÎNCEPUT A FOST CUVÂNTUL, începutul la care se referea el este un ÎNCEPUT RELATIV şi PROPORŢIONAL CU STADIUL ENERGETIC AL ALUETEI. EL SE REFERĂ LA ÎNCEPUTUL GÂNDIRII. Alueta "trăieşte'" printr-o continuă respiraţie, emite şi absoarbe INFRA-ALUETE. "Viaţa" aluetei nu are un început pentru că simultaneitatea emisiei şi absorbţiei exclude posibilitatea unui început absolut. Deci: UN ÎNCEPUT ABSOLUT NU A EXISTAT!

Ioan Evanghelistul când vorbeşte despre un ÎNCEPUT, acesta se referă la EXISTENTĂ! El se referă la începutul existenţei umane ca făptură gânditoare. Deci, Ioan marchează prima treaptă când "fiinţa",

'Vietatea' situată în planul biologic a început să gândească, a apărut ai alte cuvinte, conştiinţa de ane:

COGITO ERGO SUM
(gândesc, deci exist).

Noi nu ne punem, deocamdată, în faţă problema apariţiei GÂNDIRII, care este condiţia fundamentală a existenţei, ci punem în discuţie: ADEVĂRUL FUNDAMENTAI. AL "VIEŢII", care este FENOMENUL EMISEI - ABSORBŢIEI

Acest fenomen a existat întotdeauna şi a fost legat de însăşi existenţa aluetei. Limbajul nostru nu este concret se cere corectat dar nu avem cum. DE CE? Pentru că noţiunea de existenţă este prea generală, prea globală şi nu are nuanţele necesare care să exprime ai exactitate realitatea. Vom desface firul în trei. E necesar să sacrificam noţiunea de "existenţă" pe trei nivele şi vom spune: 1 -ALUETA există la treapta Ide existenţă:

II. - FUNCTIA (BIOLOGICĂ) există la treapta a Ii-a de existenţă;

III. - FĂPTURA (SPIRITUALĂ) - (omul) există la treapta a Il-a de existenţă.

Deci. trei trepte diferite de existenţă, trei stadii, trei "ere" pe linia: ascendentă evoluţiei. Ceva care să existe înainte de "stadiul aluetic" nici: pentru Opal nu există Stadiul aluetic este punctul de ia care pleacă şi gânditorii din Opal când pun problema începutului. "Stadiul aluetic" *spunea Heruvicle* este supranumit în OPAL: STADIUL NEFIINŢEI adică stadiul "era" în care nu apăruse "fiinţa" cu viaţa ei afectivă - căci viaţa afectivă a premers vieţii cugetătoare.

Noţiunea cheie care trebuie scoasă în relief - spunea Heruvicle -este noţiunea de "VIAŢĂ". Este o noţiune limpede, cristalină, transparentă, caro caracterizează TOT CE EXISTĂ. TOTUL ESTE VIAŢĂ. MOARTE NU EXISTĂ, după cum nu este posibilă DESFIINŢAREA VIEŢII. Acest adevăr porneşte de la existenţa (viaţa s însăşi a ALUETEI, a cărei VIAŢĂ nu poate fi desfiinţată de nimeni.

ALUETA este stadiul elementar al vieţii! Alueta trăieşte, este vie* Viaţa se manifestă printr-un FENOMEN necreat, care a existat, există şi va exista în veci:

FENOMENUL DE EMISE-ABSORBŢE

Deci, când loan Evanghelistul spune că la început a fost cuvântul. el se referă ia era a IIIa, adică cea a gândirii, făcând aluzie la GÂNDUL PRIMORDIAL, care a generat cuvântul "EU", adică a marcat era conştiinţei de sine, primul gând de lumină care a transformat FIINŢA

ÎN FĂPTURĂ, pentru că "eul" a fost generatorul FAZEI CREATOARE ACTIVE care a început să creeze, conştient de propriul "Eu", de propna existenţă. Cuvântul "Eu" a fost rostit pentru pruna oara în spaţiul infinit de către însuşi Părintele Luminilor, care avea să devină Marele Arhitect al Lumii Gândurilor, izvorul de idei creatoare pentru întregul univers, ne-a spus Heruvicle, călăuzitorul nostru din Opal.

Deci dacă loan Evanghelistul consideră începutul a fi în CUVÂNT - GÂNDIRE, noi ne exprimăm total acord, dar cu precizarea că este vorba de cea de-a treia eră, aceea a făpturilor care au început să gândească.

Era a doua este era FONTELOR, adică să ne exprimăm astfel era fiinţelor la nivel biologic lipsită de gândire, care nu au coaşuinţa existenţei "eului" propriu.

Era primă - primară - "primitivă"' este era care începe de la STADIUL ALUETIC...

De aceea, ne apropiem să abordăm, mai înainte de toate "TEORIA ALUETEI, tocmai pentru că aduce lumină asupra relativului ÎNCEPUT.

Revenind la expresia lui loan Evanghelistul, apariţia gândirii marchează linia ascendentă a unei evoluţii care a generat dorinţa de a face ceva. Aceasta s-a transformat în VOINŢĂ, care prin EFORT a generat FAPTA Deci loan punctează începutul unui şir de valori:
(IDEE - GÂND) - (DORINŢĂ - VOINŢĂ) - (EFORT - FAPTĂ)

loan pune accentul pe GÂNDIRE, iar Iisus Hristos pe FAPTĂ. Două extreme în care originea se află în GÂNDIRE, iar FAPTA are valoarea finală de "ROD AL GÂNDIRII".

Ideile sunt în echilibru perfect dar trebuie să punem accentul pe valoarea fundamentală a GÂNDIRII, căci este izvorul care animă, care zămisleşte, care naşte, care creează seria de valori: IDEE - GÂND -DORINŢĂ - VOINŢĂ - EFORT - FAPTĂ.

Aceste şase valori alcătuiesc hexagonul generator al tuturor acţiunilor pe care le poate întreprinde fiinţa cugetătoare! In simbolica cifrelor, "6" este cea care exprimă FOCUL - focul sacru al cugetului mereu activ. Iisus a spus; "FOC AM VENIT SĂ ADUC PE PĂMÂNT', iar focul este exprimat de hexagonul sacni al celor şase valori:

IDEE - GÂND - DORINŢĂ - VOINŢĂ - EFORT - FAPTĂ.

în înşiruirea acestor şase trepte IDEEA - GÂNDUL formează o unitate incipientă şi definitorie.

Făptura umană nu o definim ca "făptura afectivă", ci spunem că omul este: o făptura cugetătoare! S-a statornicit, deci, în conştiinţa noastră că valoarea cea nai mare pentru o faptură este latura ei cugetătoare: gândirea este intrumentul cel mai preţios, izvorul tuturor acţiunilor noastre.

ERA FIINŢEI a fost era dezvoltării afectului.

ERA_FĂPTURI1 a marcat era dezvoltării intelectului: ERA GÂNDIRII.

Că făptuim, că acţionăm, că creem. că scriem, sunt nişte accidente, simple abateri de la viaţa noastră propriu-zisa. care are loc în LUMEA GÂNDURILOR.

Totul în jur este relativ şi şubred, diluat şi lipsit de consistenţă pentru câ TOTUL ESTE GÂNDIREA!

GENEZA ŞI EVOLUŢIA UNIVERSULUI SPIRITUAL NEGATIV

Să revenim la teoria aluctei. Cele ce vor urma vor continua să dezvolte ideile legate de caracteristicile aluetei, în direcţia descifrării evoluţiei sale. unnărindu-i stadiile energetice exprimate prin câmpurile de INFRA-ESENŢE.

Spuneam că aluetele sunt caracterizate prin câmpuri de infra-esenţe. Acest câmp are însuşirea de a atrage şi de a respinge concomitent de a absoibi" şi de a emite INFRA-ESENŢE. Ce sunt aceste INFRA-ESENŢE?

Aşa cum arata s*i* denumirea. este vorba despre niste ESENŢE, adică tot nişte aluete. dar de dimensiuni foarte mici. adică la stadii energetice foarte reduse. Deci. am putea spune că INFRA-ESENŢELE sunt de fapt mşte MICROALUETE. în acest sens am putea să ne exprimăm astfel: MACRO ALUETELE absorb şi emit MICROALUETE, astfel încât CÂMPUL unei macro-aluete este alcătuit din micro-aluete. deci tot nişte aluete, dar de dimensiuni foarte mici.

(Atragem atenţia cititorului pregătit ştiinţific că în prezentarea făcută de Henrvicle, acesta respinge noţiunea din fizică de "particulă elementară", considerată drept "fragment" nuclear, vrând să spună prin aceasta că aşa-numitele "particule elementare" sunt tot nişte atomi, infinit mai mici deoarece în realitate "starea subatomică" nu există, denumirea de "particulă elementară" fiind echivalentă tot cu o stare atomică pe care am putea-o denumi "starea infra-atomică". Am făcut această paranteză tocmai pentru a putea echivala infia-alueta cu o stare "infra-atomică").

După cum se poate remarca, ALUETA are o gamă infinită de dimensiuni, acestea reflectând diferite mărimi energetice: o macro-aluetă exprimă un stadiu înalt de energie în timp ce o micro-aluetă exprimă un nivel scăzut de energie etc.

Să încercăm acum o ierarhizare a acestor aluete în funcție de dimensiunile lor, respectiv în funcție de nivelul lor energetic: (schema nr.9)

I. Nivel superior: EXTRA
macro-aluete
SUPER macro-aluete
ULTRA macro-aluete
II. Nivel mediu: EXTRA
aluete
SUPER aluete
ULTRA aluete
III. Nivel inferior: EXTRA micro-aluete
SUPER macro-aluete
ULTRA macro-aluete

Uzând de aceste denumiri, ne vom putea exprima astfel.

— Extra macro-alueta are un câmp format din extra ultra miere aluete;

Super maao-alueta are un câmp format din super micro-aluete

__Ultra macro-alueta are un câmp format din ultra extra micro aluete.

Desigur, cititorul nostru este conştient ca şi noi. că avem de a face cu un limbaj convențional. Din necesnăți explicitare am apelat la prefixele ultra , 'super-', "extra' pentru a crea distanțele necesare ideii noastre prin care dorim sa exprimăm Meritele STADII ENERGETICE: pe care le poate lua alueta în evoluția ci ascendentă, în sensul ACUMULĂRII DE ENERGIE (vezi schema nr. 7).

Dacă ar fi să apelăm la o similitudine (stângace, desigur), aceasta ar fi claviatura quasunfiniiă a unei orgi cu mai multe registre în care clapetele sunetelor de înalta frecvență s-ar răni cu sunetele clapetelor de joasă frecvența. Desigur asemănarea aceasta este mai mult o metaforă, mai mult un "'mit" decât o realitate, dar ea exprimă "ceva" din ideea ierarhizării energiilor pe care dorini sa o conturăm.

Aşadar, ceea ce fizica denumeşte "particule elementare", sunt de fapt toi atomi, dar cu dimensiuni cu mult mai mia decât "atomul" In cauză.

Spunea Hcruvicle. "însăşi ceea ce voi numiți "electroni"[1] sunt de fapt tot nişte atomi, dar cu o masă mult mai mică decât atomul care emite". Hcruvicle a precizat apoi: "ALUETA nu are subdiviziuni, au există ceea ce voi numiți "particule elementare"! Totul, tot ceea ce constituie univers material pozitiv, întregul vid este alcătuit din aluete."

Referitor la concepția noastră despre atomi. Heruvicle a criticat modelul nucleului în jurul căruia ar gravita pe orbite diferite un număr exact de electroni. Este o copilărie să credem că electronii se lasă numărați ca boabele de orez! ELECTRONII nu gravitează in jurul nucleului, ci formează un câmp în jurul acestuia, câmp care exprimă necontenita absorbție şi emisie de aluete a nucleului, căci electronii sunt de fapt nişte infra-esențe adică nişte micro-aluete pe care nucleul "pozitivat" le absoarbe şi le emite asemenea unui plămân care inspiră şi expiră necontenit.

Heruvicle mai spune că: "Atomul vostru este un fel de macro-aluetă obosită, oboseala însemnând stagnarea, stagnarea exprimând nivelul inferior al ierarhiei alueteior. POZTT1VAREA

Astfel, tot ceea ce există în univers ca materie vizibilă, nu sunt altceva decât diferite forme de stagnare. Cu alte cuvinte, acestea sunt stări precare ale unor aluete degenerate în care domină mai mult sau mai puțin fenomenul absorbției, care se manifestă prin intensificarea forțelor de coeziune, sursa formării materiilor zis "solide"...

Materia vizibilă, precum şi diferitele forme ale materiilor din univers care sunt vizibile, sunt stadii de decădere ale alueteior din zona "MICRO", în timp ce "Viața" s-a născut din zona "MACRO" a aluetelor, adică din nivelul superior exprimat de noi în schema nr. *9* de la pagina anterioară.

în strădania noastră de a descifra geneza, vom porni de la nivelul superior al schemei nr 9 care cuprinde macro-aluete, ultra, super şi extra energii energice, caracteriuzate printr-un intens fenomen de emisie-absorbtie. Considerând că acest nivel superior alcătuieşte "o lume" caracterizată printr-o maximă intensitate de activitate energetică, tradusă prin amplitudini mari şi frecvențe înalte, în virtutea teoriei probabilităților au început la un moment dat să apară asocieri de macro-aluete pe aceeaşi treaptă, realizând DUETE. De pildă, două macro-aluete ultra-energetice au realizat un "duet" de macro-aluete ultra-energetice. Acest "duet" la rândul lui, s-a asociat cu un alt "duet" formând un "quartet', astfel încât la o progresie aritmetică numerică i-a corespuns o progresie geometrică energetică. Două "quartete'" au format un "octet" de aluete ultra-energetice, până la 24 macro-aluete ultra-energetice.

Acest stadiu de 24 de macro-aluete, ultra-energetice a însemnat conturarea în spațiu a unei "sfere" perfect echilibrată din punct de vedere geometric, respectiv energetic, amplitudinile şi frecvența

exprimând corespunzător înalta efervescenţă a fenomenului de emisie -absorbţie.

I-a urmat o perioadă de "linişte", de stabilitate energetică. Pe acest fond de "linişte", sfera alcătuită dintr-un sistem închis a creat condiţiile necesare formării, în chiar centrul sferei a unui ORGANICUL sensibil dar puternic, realizat prin incidenţa undelor emise de cele 24 de macro-aluete ce alcătuiau - ca să zicem aşa - "Crusta Sferei". Acest ORGANICUL interior, devenit sensibil la radiaţiile crustei, această sensibilitate s-a diversificat, cunoscând stările de extremă "simpatie" faţă de alte sfere asemănătoare şi "antipatie" faţă de alte sfere inferioare din punct de vedere energetic. Dar, după cum "simpatia" determină sfera să se apropie de alte sfere asemănătoare, tot astfel "antipatia" imprimă o mişcare de distanţare faţă de sferele cu nivel energetic inferior.

Să ne oprim. Folosim - este adevărat - un limbaj ştiinţific, dar totuşi el rămâne convenţional, schematic, simplificat Ţinând seama de acestea, traducem geneza acelui organicul interior drept evenimentul care a marcat realizarea primului stadiu genetic: STADIUL AFECTIV.

Deci, geneza noastră porneşte de la AFECT, de la stările primare ale acestui AFECT, având ca extremă de nivel superior "simpatia", la mijloc: "indiferenţa" - liniştea, iar ca extremă inferioară "antipatia". Aceste "stări afective" însă se traduceau prin frecvenţe diferite care aveau CULORI DIFERITE. Astfel, frecvenţa înaltă a "simpatiei" determină câmpul magnetic să aibă o coloraţie ALBASTRA; starea de mijloc, de "indiferenţă" avea o culoare GALBENĂ; în timp ce starea de "antipatie" determină o frecvenţă joasă, de culoare ROŞIE.

în altă ordine de idei, "simpatia" - albastră - genera un câmp magnetic cu frecvenţă de ATRACŢIE, iar câmpul magnetic al stării de "antipatie" - roşie - genera un câmp magnetic cu frecvenţa de RESPINGERE, Aceasta înseamnă că stadiul AFECTIV al sferei de 24 de macro-aluete extra-energetice era caracterizat printr-un câmp magnetic BIVALENT, adică era apt de atracţii sau de respingeri, ca rezultat al ORGANICULUI ce începea să "trăiască" în sine, în interior, prin stări de simpatie, indiferenţă sau antipatie.

Interpretând în continuare fenomenul, vom spune că apariţia ORGANICULUI în centrul sferei a marcat geneza unei noi esenţe (interioare) apărată, ascunsă de crusta (exterioară) a sferei; un organ interior SENSIBIL - şi o crustă exterioară aspră - rigidă. Crusta era cea

care primea informaţiile, transmiţându-le sensibilului organ interior, care prelua informaţia transmişi o prelucra şi apoi reacţiona spontan.

Trecând timpul, întrucât dominau stările de "antipatie" din cauza prea multor sfere inferioare energetice, organul interior uzând din ce în ce mai mult de câmpul magnetic ai funcţie de "respingere', a determinat crusta - însăşi sfera - să se deplaseze într-un spaţiu cu viteze din ce în ce mai mari în căutarea unei zone de sfere superioare din punct de vedere energetic, astfel încât în virtutea aceleiaşi legi a probabilităţii, sfera noastră a reuşit să ajungă într-o zonă cu o densitate mai marc de sfere cu nivel energetic superior

In această zonă sfera si-a micşorat viteza, a devenit din ce în ce mai puţin agitată în spaţiu, până când, întâlnind o altă sferă la aceiaşi nivel superior energei'", s-a oprit pentru ca apoi sa *se,* apropie din ce in ce mai mult şi, dezvoltând un câmp de atracţie din ce în ce mai marc. sa se "lipească" pur si simplu de vecina ei atât de mult încât să se realizeze o UNTATE DUALISTA.

Aceasta noua unitate era o noua forma, asemenea unui sferoid, alcatuit di doua sfere care, turtindu-se, in timp, au generat in finalo noua sfera, deci o unitate alcatuita din doua emisfere simetrice, Echidistante, strans unite, fiecare emisfera pastrandu-si individualitatea si, pentru că erau perfect identice, au format o singură: "FIINŢĂ"

FIINŢA nou creată era alcătuită din două cruste exterioare ce formau o unitate ce culegea informaţii din două direcţii diferite, transmiţându-le în interior celor două ORGANICULE AFECTIVE. care, la rândul lor, şi ele "simţeau la unison, trăiau adică simultan aceleaşi stan "afective".

în momentul în care sudura s-a realizat perfect, în clipa în care câmpurile magnetice au ajuns să se identifice în trăirea aceluiaşi sentiment de reciprocă "simpatie", organiculele afective au început să vibreze din cauza însumării amplitudinilor, astfel că prin această vibraţie comună organiculele afective au cunoscut o stare afectivă nouă: BUCURIA CONTOPIRII, determinându-le să emită din proprie iniţiativă o undă nouă transfigurata de o frecvenţă mai înaltă, care s-a manifestat printr-o nouă formă de exprimare a vibraţiei interioare, prin emisia pentru prima oară a unui: "SUNET'.

Sunetul acesta a marcat geneza limbajului interior muzical inaugurând gama de mai târziu a sunetelor printr-un prim sunet înalt expresie a bucuriei, rezultat al identificării izvorâtă din transfigurarea celei mai înalte vibraţii magnetice într-o espresie nouă, sonoră, ca o

încununare a contopirii într-o unitate a două esenţe identice, simetrice şi echivalente.

Acest prim sunet izvorât dintr-o vibraţie interioară nouă a organiculelor care au devenit acum organe emiţătoare de sunet sunetul însă nu a încetat; el a persistat, nuanţându-se, diversincându-se într-o gamă de sunete înalte care exprimau bucuria interioară a contopirii.

Crustele însă nu au rămaas insensibile; vibraţia noilor organe le-a determinat şi pe ele să intre în vibraţie. sunetele, continuând să fie emise diversificat de către organele interioare, crustele şi-au dublat funcţiunea existenţei lor, adică au devenit receptive la nuanţele sonore ale organelor interioare. începând să "asculte" propria lor muzică interioară.

Spaţiul în acest timp se popula cu noi sferoizi, rezultat al contopirii cu alte sfere, astfel că în zonele înalte ale sferelor macro-energetice unite, contopite a început să se facă linişte

Vitezele scăzând, sferele, rând pe rând s-au oprit realizând noi contopiri, contopirile generând noi organe interioare muzicale, organele interioare cântau "cântul contopirii", iar crustele se "specializau" ascultând acest pnm cântec.

Dar crustele, din ce în ce mai "incitate" de propria lor muzică interioară, au simţit necesitatea de a crea un nou organ al lor - adică al crustelor - prin care să-şi exprime, prin care sâ-şi descarce vibraţiile necontenite datorate muzicn ulterioare. Astfel, de comun acord, crustele au ales pe una din componentele lor care să se transforme într-un organ vibrator, asemenea unei corzi sensibile la vibraţii, care să emită sunete în exterior, această selecţie a crustelor s-a realizat - bineînţeles - într-un timp îndelungat, dar în cele din urmă, a apărut în mijlocul sferei pe linia mediană a celor două sfere un "orificiu" ca o pâlnie, dotat cu corzi vibratoare care, încet - încet, au început să emită în afară sunete noi, ceva mai aspre decât sunetele interioare. în acest caz aceste sunete emise de această primitivă gură deveneau încet capabile să redea cât mai fidel sunetele pe care le emiteau organele interioare. Astfel a apărut orificiul "bucal", cu funcţia de a emite sunete în lumea înconjurătoare. Dar, pentru că toate sferele din zona superioară a macro-sferelor ajunseseră să emită astfel de sunete, crustele au creat două onticii în dreptul semi-sferelor cu funcţia de a recepţiona sunetele celorlalte macro-sfere hiper-energetiec.

După formarea acestor două orificii cu funcţiune auditiva, s-a putut asculta în spaţiu primul cor celest al celor superiori cor alcătuit din "voci " care îşi exprimau bucuria regăsirii lor pe acelaşi nivel energetic. Cele

două orificii auditive (urechi primare) au evoluat dând posibilitatea reperării vecinilor care emiteau aceleaşi sunete, care "cântau" adică în acelaşi ton.

Spaţiul la acea vreme se ierarhizase el însuşi. La ZENIT erau macro-sferele hiper-energetice care cântau cu frecvenţe înalte, iar la NADIR erau macro-sferele care şi ele, la rândul lor, ajunseseră să cânte, dar la frecvenţe mai joase.

în felul acesta, spaţiul se ordonase în trei zone: una superioară a suntelor de înaltă frecvenţă, una medie a sunetelor cu frecvenţe medii şi una inferioară a suntelor cu frecvenţe joase. Din punct de vedere cromatic, macro-sferele superioare emiteau câmpuri magnetice violacee, iar micro-aluetele din zona interioară emiteau pe nuanţe roşiatice.

întreg acest spaţiu forma o unitate, o lume de sfere evoluate. Posibilitatea sferelor de a percepe sunetele confraţilor a determinat o încetinire a vitezei de deplasare a sferelor, acestea oprindu-se să "asculte" sunetele emise de celelalte sfere vecine până când s-a produs adevărata oprire, dominând nemişcarea, plutirea Satisfactia câmpurilor era atât de mare încât însuşi afectul interior se complăcea în a asculta sunetele recepţionate de cruste.

Crustele, la rândul lor, câpâtarâ funcţiunea de integrare a sunetelor şi, la un moment dat, stelele au simţit nevoia să se concentreze în spaţiu spre a forma unităţi compacte de sfere muzicale. Această tendinţă de apropiere între sfere a determinat formarea la nivelul crustelor, a unor aripioare care să ajute la apropierea dintre sfere. Astfel apărând aripioarele, crustele demonstrau ingeniozitate, devenind adevărate creiere generatoare de funcţiuni şi organe noi, conferndu-le funcţia de ORGAN EXECUTORIU, la propunerile ce veneau din interior, de la organul afectiv.

Creşterea capacităţii de selecţie a crustelor s-a manifestat apoi prin crearea unor organe sensibile la culori. Astfel, crusta a generat alte doua orificii cu funcţiunea de a culege vibraţiile colorate ale sferelor vecine, pentru ca selecţia confraţlor să fie cat mai judicioasă.

Odată cu apariţia acestor "ochi primitivi sferele, graţie aripioarelor, se puteau mişca în voie într-o lume de sfere asemănătoare, care începură să se alcătuiască in 'stolun zburătoare ce se roteau în cercuri concentrice.

Se deschisese prin aceasta marea eră a mişcării de rotaţie în care sferele nu mai conteneau să-şi dezvolte analizatorii: organele auditive şi vizuale care constituiau sursa de infbmiaţie pentru organul interior

afectiv, ce se dezvolta, la rândul lui, cu o repeziciune fantastică, fiecare analizor căpătând în interior organul său propriu de integrare şi răspuns. Era perioada când lumea sferelor evolua în muzica sunetelor şi a culorilor, lucrând, mişcându-se şi. în această mişcare, realizând amplificarea receptivităţii şi diversificarea răspunsurilor.

Sferele înnotau .. zburau - mai bine zis - în oceanul primordial al aluetelor stabile, care constituiau "hrana" sferelor. Exista încă de pe atunci o "respiraţie cutanată', dar organele interne afective simţeau nevoia de "aer", de aluete şi atunci orificiul ce emitea sunete s-a adâncit interiorul începând să soarbă şi să elimine aluete, care în mişcarea lor provocau o înviorare a câmpului magnetic. Astfel, au apărut în interiorul celor două emisfere, de fiecare parte, câte un organ minuscul, un fel de mic "plămân" care începea să traducă în viaţă necesitatea interiorului de a se "hrăni" cu aluete, aluete care în mişcarea lor provocau o înviorare magnetică substanţială.

Am ajuns la faza când sferele să poată reaiemente primi denumirea de FIINŢE MUZICALE care auzeau, vedeau şi respirau continuu si mai ales: cântau necontenit, cântul lor acoperind o gamă întreagă de sunete.

Astfel - trebuie să precizam - cele trei zone, superioară, medie *si* inferioară, care au alcătuit o lume certă, strict delimitată în spaţiu care cunoştea un '"sus" - ZENITUL - zona superioara şi un "jos" -NADIRUL - zona inferioară. La extremitatea zonei inferioare se producea însă un fenomen aparte: sferele mici de 8-14 şi 24 de aluete, încremenite la aceste stadii, se diversificau, formând un adevărat disc preţios multicolor, asemenea unui platou, asemenea unei farfurii uşor adâncite. în care obişnuiau să poposească mai ales micro-aluetele din zona inferioară.

Acest platou "preţios" reprezenta un refugiu al sferelor care, simţind nevoia de odihnă, se lăsau atrase în jos de către "preţiosul" platou acesta devenind în scurt timp zona de odihnă a tuturor PUNTELOR, inclusiv a celor din zona superioară.

"Platoul preţios" însă era şi el viu, însă mişcarea lui de rotaţie şi de înşurubare, formase în partea de jos a sa un fel de coada în spirală care, pe măsură ce cobora, cercurile spiralei deveneau din ce în ce mai mari până se pierdeau intr-o zonă de întuneric nedefinit.

Viaţa însă continua pe "preţiosul platou" căpătând o amploare din ce în ce mai marc. Fiinţele, coborând pe platou din ce în ce mai des -datorită forţei de atracţie pe care o dezvoltau aluetele preţioase ce

alcătuiau platoul - fiinţele, dintr-o necesitate de stabilitate pe platou, au generat două "picioruşe", pe care le foloseau ori de câte ori coborau ca să se odihnească din zbor. în acest timp, spirala se strângea din ce în ce mai mult datorită activităţii magnetice a macro-aluetelor ce o conţineau, ajungând, într-un timp destul de îndelungat să se alipească de "preţiosul platou", dându-i acestuia stabilitate şi consistenţă. Acest fapt a făcut ca forţa de atracţie a platoului să crească, determinând fiinţele să rămână pe platou şi în felul acesta cele două picioruşe au devenit din ce în ce mai solicitate, fapt care a generat dezvoltarea lor considerabilă.

Trebuie să ne oprim şi să precizăm că suntem deja în dezvoltare a lumii opalice. când toate fiinţele din cele trei zone[1] superioare, medie şi inferioară, s-au acomodat împreuna, formând o lume de fiinţe care tăiau pe un platou alcătuit din "materii negative" preţioase şi vii la nivelul lor, de "cristale aluetice", adică formaţiuni de aluete care s-au oprit la fazele 8-16-24 fără să se transforme în fiinţe. Aceste aluete s-au "cristalizat" printr-un fenomen de oozifivare relativă, alcătuind însă un material superior, activ ia nivelul SAU dar care nu trebuie confundat cu materia moartă pozitivă Vrem să subliniem prin aceasta că "discul în formă de farfurie" al "preţiosului platou" pe care trăiau fiinţele opalice era totuşi departe de a se pozitiva Nu s-a pozitivat ci s-a cristalizat, formând ceea ce noi am denumit în primul capitol MATERIILE SOFIANICE. Aceste materii sofianice prezintă şi acum caracteristica de a fi macro-aluete, active ca "materie negativă" superioară, ce alcătuieşte la ora actuală solul Cetăţii Opalului materii cu însuşiri cristaline superioare care emit în spaţiu lumini multicolore.

Să revenim acum la evoluţia Opalului şi să semnalăm un fenomen care merită să fie privit cu toată atenţia

Despre ce este vorba? Odată Fiinţele alcătuite într-o lume ce trăia pe un fel de planetă (preţiosul platou sofianic) care duceau o viaţă complexă în care ajunseseră să se înţeleagă perfect graţie unui limbaj muzical, "fenomenul genezei" continua în însăşi spaţiul delimitat strict şs concret de prima centură zentică sioneptică.

Adică şi în zona opalică formata cortinua procesul de ierarhizare a aluetelor în zone de "macro" şi "micro" aluete. Aceste "macro" şi "micro" aluete aveau particularitatea că se dezvoltau şi evoluau în marea sferă magnetică a fiinţelor opalice şi în marele câmp gravitaţional al "preţiosului" platou. Astfel, de la un timp au început să apară noi sfere de 24 aluete care în timp s-au asociat două câte două, formând noi imitaţi alcătuite din două semi-sferc, care tindeau către formarea acelui

organ interior afectiv, sfere cu o colorație bogată ce formau - putem spune - un al doilea ciclu evolutiv de ființe ce abia "se năşteau".

Deci, după o prelungă perioadă de formare a lumii opalice alcătuite din Ființe muzicale care auzeau, vedeau, emiteau sunete, zburau şi mergeau, respirau şi se înțelegeau printr-un limbaj muzical, în acest timp asistăm la desfăşurarea unui nou ciclu genetic care avea loc în atmosfera Opalului, ciclu care genera o noua lume, ce urma acelaşi fir evolutiv, identic cu cel descris de noi.

Lumea ființelor "de rang întâi" - să le spunem aşa - îşi continua evoluția prin dezvoltarea concomitentă a laturii gânditoare a crustelor, precum şi a laturii afective a acelui organ interior care cânta necontenit, determinând ființele evoluate să cânte în coruri din ce în ce mai complexe

în acest timp ființele ce se năşteau prin formarea celui de-al doilea ciclu, au ajuns şi ele. cu timpul, să cânte 'In înaltul cerului". Ele au format "o lume zburătoare" care şi-a dezvoltat mai mult aripile, preferând să zăbovească mai muit în înălțimi, ele devenind cu timpul asemenea celor dinaintea lor, dar pe o treaptă evolutivă inferioara ființelor din prunul ciclu, care deveneau din ce în ce mai mult ființe cugetătoare

Trebuie să subliniem un fapt Este momentul să aducem în prim plan o caracteristică a lumii opalice. faptul că ființele opalice erau fără sex: nu cunoşteau sexul viața nu cunoştea moartea, ființele activau continuu fără somn, fără naşteri, fără moarte, acestea nefiind cunoscute de Opal nici în ziua de astăzi.

Revenind la lumea opalică care, după cum am văzut, a făcut posibilă apariția unui nou ciclu evolutiv din care au rezultat ființe muzicale, zburătoare, trebuie să pomenim de formarea celui de-al treilea ciclu evolutiv, rezultat al asocierii unui alt tip de aluete. Acest nou tip de aluete făcea parte din chiar "aerul" pe care-1 respirau ființele cugetătoare, din însăşi sunetele muzicale emise de aceste ființe cugetătoare.

Ce s-a întâmplat?

Aluetele care rezultau din sunetele emise de ființele cugetătoare au început să realizeze asocierea de 2-4-8 până la 16 şi chiar 32 aluete.

Aceste formațiuni de "32" aluete s-au oprit, continuând să se dezvolte în ritm rapid, ajungând, în timp, să formeze primele soiun de plante care s-au diversificat în funcție de structura lor. Astfel, la limita inferioară de 16 aluete, au luat naştere o infinitate de specii de flori, la

limita de 24 aluete au hiat naştere tufanelc şi arbuştii, iar la limita de 32 aluete au luat naştere pomii fructiferi.

Este necesar să subliniem faptul că aceste vietăți - plante - s-au format dând naştere la "un fel de floră", căci nu avem pe pământ ceva mai aoropiat de acea formă de viată decât aşa-mimitele "flori". în Opal insă aşa numitele "flori" se numesc "INEOHNII' care sunt adevărate explozii de forme şi culori, de o gingăşie şi o colorație ce nici visul nu poate zămisli.

"INEOHN1ILE" din Opal au ajuns astăzi la o varietate de miresme de o tărie neîntâlnită- Ele nu au rădăcini, stau pur şi simplu grupuri, grupuri, în aer, formând adevărate grădini suspendate, care stau mai ales in jurul zonelor locuite de către ființele opalice, dar formează şi adevărate colonii, unele prinse chiar de solul opalic

Tot astfel putem vorbi şi despre arbuşti şi despre pomii fructiferi care, ai timpul, au devenit surse de "hrană" permanenta a ființelor din primul ciclu, al ființelor cugetătoare

Ființele cugetătoare rezultate din primul ciclu genetic al Opalului au format prima populație, care astăzi numără circa 1,7 milioane de spirite gigantice, despre care am vorbit deja in prunul capitol şi care are drept conducător pe colosul "Părinte al Luminilor", secondat de Rama Opalică, alcătuită din cele 33 de spirite gigantice.

Al doilea ciclu - după cum am văzut - a dat naştere unor ființe contemplative care zboară, cântând Numărul lor se ridică la câteva sute de milioane de spirite. Cel de-al treilea ciclu evolutiv a creat ființe extatice, care s-au dezvoltat pe solul opalic sofianic, devenind mari maeştri cântăreți la diferite instrumente muzicale, pe care le confecționau singuri.

Primul ciclu de "fiinte cugetatoare" evoluau ia nivelul platoului prețios şi se specializa în difente ştiințe şi arte. Acestea erau cele 1,7 milioane de spirite de bază opalice care împleteau meşteşugul cu arta, gândirea cu filosofia. Au devenit în timp spirite gigantice, complexe, plurivalente, apte în acelaşi timp de creație muzicală sau plastică.

Să vedem cum s-a născut si cum a evoluat Marele Guvernator, Părintele Luminilor.

"Părintele Luminilor" a fost la început prima sferă care pentru prima oară a emis unda sonoră, a iost apoi primul care "a dat tonul" in spațiu .. ceilalți reluând sunetul emis de EL A fost apoi primul care a reuşit să audă, primul care a văzut din cei mulți, primid care a zburat la cea mai mare înălțime. Ultimul care a cobotat pe «pretiosul platoul",

primul care a învăţat "să înţeleagă"" limbajul sunetelor, primul care s-a oprit şi a început să cugete, PRIMUL GÂNDITOR, primul care a cunoscut contemplaţia şi extazul primul care a emis idei atingând primul stadiul IDEOGONIE1 şi... primul a rămas şi astăzi între toţi, primul pentru vecie: "neajunsul"", "necuprinsul", PĂRINTE Al. LUMINILOR.

El a fost primul care şi-a ALES arcul Său de prieteni intimi, de apropiaţi colaboratori care au format RAMA OPALICĂ de mai târziu, apoi, după naşterea celor 4 sisteme planetare cu cele 4 lumi, şi-a ales alţi 52 de colaboratori care au format PERTUŢ1A DIVINĂ, menită să dirijeze destinele celor 4 universuri, celor 4 lumi din cele 4 sisteme planetare diferite."

Cam acestea a avut să ne comunice Heruvide în legătură cu geneza şi evoluţia Opalului. în rest, ne-a explicat doar apariţia sexelor din celelalte lumi, în celelalte universuri, unde au apărut mai târziu fiinţele cugetătoare

Cum şi când a fost provocată apariţia sexelor.

în geneză, toate lumile au urmat "in mare" aceleaşi trepte evolutive pe care le-a cunoscut şi Opalul cu deosebirea că fiinţele, când au ajuns la etapa formării organelor vizuale, au cunoscut toate, fără excepţie, STAGNAREA. în primul univers, de pildă, pe nume HAIUM, fiinţele când au ajuns să vadă, s-au complăcut în feeria culorilor şi a cânturilor, suferind un fel de micşorare a ritmului evolutiv, care a atras atenţia Opalului.

Trebuie să ne închipuim ce uluitoare vechime are Opalul, dacă putea să vadă de la mare distanţă evoluţia din universul Haium, care a însemnat prima lume apărută după Opal. Opalul era încă de pe atunci desăvârşit perfect înscris în ZENTA OPALICĂ, zentă care prin cămăşile ei SIFOKETUARICE (vezi "efluviile zentice" din capitolul despre Opal) putea să vadă la distanţe imense, graţie giganticelor EFLUVII ZENTICE emise de Opal.

Aşadar. Opalul a observat stagnarea fiinţelor vizual - auditive. Analizând situaţia. "Părintele Luminilor" a avut ideea de a rupe în două acele fiinţe (din sistemul Haium) - două părţi in care una să fie dominantă activă, gânditoare, văzătoare - masculinul - iar cealaltă parte să fie dominanta pasivă, afectivă, auditivă - femininul. în felul acesta era provocată mişcarea, deplasarea mai rapidă a discurilor masculine în căutarea discurilor feminine S-a provocat adică înfăptuirea unui "joc amoros" - atractiv în care discul exterior (masculinul) să caute să fie pe

placul discului interior (femininul.). Invenţia acestui joc sublim a dat rezultate. în lumea sistemului HAIUM au fost trimise razele TIT1AN1CE de coloraţie VIOLETĂ care au provocat fulgerător scindarea unei fiinţe asexuate, în două fiinţe "sexuate". Sexele bineînţeles, nu apăruseră ca organe separate şi distincte din pună de vedere "anatomic". Era o scindare a esenţei unice în două esenţe care, în câutarea echilibrului, doreau să se contopească, doreau să fie o singura esenţă şi acest dor, această căutare avea să fie emblema întregii evoluţii ulterioare, tot ceea ce a urmat fiind bazat pe căutarea "frumuseţii feminine" şi, respectiv, a "forţei masculine" două entităţi ce se doreau reciproc şi continuu spre a se complete reciproc. Femininul emitea sunete înalte, melodioase, de înaltă frecvenţa, masculinul emitea sunet.-, joase de mică frecvenţă. Femininul dorea să vadă faţa celui dorit, masculinul dorea să audă "glasul" celei iubite. Femininul avea să se ocupe cu florile şi muzica, masculinul avea să se ocupe cu formele şi cugetele lumii în care trăia. Femininul avea să aibe o dominanta iubitoare, afectivă, masculinul o dominantă gânditoare, raţională, caldul şi recele încrucişat, violetul şi albastrul armonizat cu verdele şi roşul

Dar să urmărim ce s-a petrecut în continuare.

în universul HATUM, în zona superioară s-a format şi acolo un "platou preţios" un fel *de* "Oraş de Aur", unde trăiau cei superiori. Acest platou preţios se continua în "jos", în spaţiu ca o spirală formată din cercuri pe care trăiau celelalte categorii de spirite ierarhizate pe trepte diferite de energie şi luminozitate. Dar, spre deosebire de Opal. unde cercurile spiralei s-au strans ca un arc, formând platoul unic opalic spirala din universul HATUM a rămas în continuare spirală din cauza spiritelor ce evoluau foarte greu foarte încet Din pricina evoluţiei foarte lente, spiritele au ajuns "sa cadă" pe planetele pozitive la nivelul cărora evoluaseră.

Trebuie să menţionam că fiecarui "platou preţios" situat în Zenit ii corespundea în Nadir un soare in jurul căruia se roteau planetele, fiecare planetă corespunzând, din pună de vedeie calitativ, substanţei spirituale negative a spiritelor în cauză

Să dăm exemplu sistemul nostru planetar. Oraşul de Aur corespunde din punct de vedere calitativ planetei Zefirius; Straturile VIII şi VII corespund din punct de vedere calitativ planetei Taitun; Staturile VI şi V planetei Tarnium, iar straturile IV, III, II şi I corespund zonei planetei noastre.

Ei bine, formarea prețiosului platou care a devenit orașul de Aur, (Zenitul) a determinat în zona opusă (în Nadir) formarea Soarelui, ca și a tuturor planetelor al căror material era din ce în ce mai nobil, pe măsură ce se apropiau de Orașul de Aur. Aceasta înseamnă că Soarele, care reprezintă Nadirul, este alcătuit din cele mai inferioare elemente, în timp ce, pe măsură ce ne îndepărtăm de Soare, materiile din care sunt alcătuite planetele sunt superioare, din ce în ce mai active, mai nobile. în acest sens, planeta Zefinus este cea mai nobilă planetă - nu numai din punct de vedere spiritual - ci și al materiilor pozitive din care este alcătuită planeta Dovada clară este că Zefirius (ca și celelalte două) nu se vede, radiațiile ei fiind dincolo de ultraviolet - deci invizibile de pe pământ.

Să revenim însă la evoluția specifică sistemelor planetare. Spuneam ca, din cauza stagnării spiritele din spirala negativă a universului HAIUM au început să cadă pe planetele cărora ie aparțineau din punct de vedere calitativ. "Căderile" pe planetele pozitive au început de jos în sus Astfel, in sistemul nostru planetar primele spirite ce au "căzut" au fost cele din straturile I-II venind pe planeta "Pământ". Precizăm ca sistemul nostru planetar este denumit de Opal LEHASTI și a urmat din punct de vedere al genezei "imediat" după Haium, la o distanță de timp de circa 4 milioane de ani.

Să urmărim, deci firul evoluția în sistemul nostru planetar.

1. Așadar mai întâi, ființele au trăit pe Spirală în straturile negative. într-o armonie perfectă, necunoscând sexele (Adam - să ne amintim - a fost mai întâi singur in rai).

2. A urmat apoi faza de stagnare, care a determinat Opalul să despartă în două ființele, provocând apariția sexelor din punct de vedere al ESENȚEI (apoi a fost "făcută" Eva din coasta lui Adam).

3. A urmat apoi lent evoluția până ce spiritele au început să stagneze, fapt care a determinat "căderea" lor din straturi pe pământ (păcatul comis de Adam și Eva care au fost izgoniți din "rai").

Pe pământ spiritele au avut de înfruntat duritatea materiei pozitive Ele au început să se pozitiveze treptat, formându-se odată cu acestea și organele sexuale care, evoluând și ele, au ajuns să asigure perpetuarea speciei, realizându-se, astfel într-un târziu, nașterea și moartea corpului pozitiv.

Spiritele insă, când au căzut pe planete nu au "căzut" singure. Ele au adus cu de flora și fauna și animalele și plantele ce constituiau cicluri aparte de evoluție apărute ulterior, așa cum am văzut si în lumea opalică. Dar, în timp ce ciclurile secunde și terțe zămisleau în Opal ființe zburătoare, ființe muzicale și ființe feeric colorate și adânc mirositoare,... zona pământului a creat cicluri de făpturi mâncăcioase, rapace și crude, care corespundeau culorilor spirituale ce le aveau spiritele umane.

Dacă în Opal "fauna și flora" erau axate pe sunete, forme, culori și miresme, pământul - datorită eterogenității spiritelor - a adus deopotrivă lupi, șacali și plante carnivore rapace, dar și căprioare, iepuri, porumbei, ciocârlii, plante aromate și flori.

Iată deci, că viața pe pământ în corp pozitiv este un rezultat al blestematei STAGNĂRI. Lenea și comoditatea au fost și vor rămâne pentru totdeauna sursa tuturor nenorocirilor și tragediilor. în Biblie se spune că Adam și Eva ar fi fost blestemați de Dumnezeu să muncească din greu, să se nască și să moară. Este un fel de a spune că Dumnezeu i-a blestemat! Realitatea este că oamenii singuri și-au atras blestemul prin lenea și comoditatea în care s-au complăcut Apariția sexelor este urmarea primei STAGNĂRI, "căderea" din straturi este rezultatul celei de-a doua STAGNĂRI, iar existența rătăcitorilor și a straturilor întunericului este rezultatul celei de-a treia stagnări: refuzul omului de a-și câștiga existența cinstit. Necinstea a născut minciună, minciuna a născocit hoția, iar hoția a născocit ridicarea balei și chiar a săbiei.

Trist corolar!!!,..

Pământul este scena celor mai contradictorii "stiluri" de viață: există vietăți cinstite, calde, harnice și frumos mirositoare, dar există și vietăți rapace, reci, leneșe, trufașe și chiar active... în rău, în minciună, în furt și-n crime. Cine va rezolva veșnicul conflict dintre aceste două lumi: Zenitală și Nadirică? Tot Opalul! Tot El va interveni, dar nu cu forța brutală pozitivă ca în Atlantida, ci cu apriga forță negativă a radiațiilor DURAN, TRITON și TIRIN, care vor mistui colorațiile spirituale întunecate și negre. Dar să lăsăm în seama opalului acestea și să revenim la ultimele date furnizate de Heruvicle.

Spunea Heruvicle, în ultimul său cuvânt că, așa după cum Opalul este polul zenital al universului negativ, respectiv, tot așa soarele exprimă Nadirul aflat în universul pozitiv.

De asemenea spunea Heruvicle că el a avut legături cu spiritele doar în sistemul LEHASTI, adică a avut mereu legături doar cu spirite din

sistemul nostru planetar, necunoscând celelalte sisteme planetare, dar ne-a spus că şi Opalul însuşi - care repreantă absolutul Zenit - însuşi Opalul are in Nadir un soare ce se numeşte O-NEHS şi care a generat cele 4 sisteme planetare: HAIUM (primul) LEHASTI (al doilea) precum şi sistemele: MENZOH şi FAHTIS. Toate aceste patru sisteme planetare îşi au soarele lor, planetele lor. Dar nu numai atât fiecare sistem planetar îşi are propriile straturi, propriile universuri spirituale negative, fiecare cu straturile lui, fiecare având un în vârf un Oraş de Aur, cu spirite care au ajuns androgine, adică sunt lispite de sex

Toate aceste patru sisteme planetare se rotesc lent în jurul soarelui Nadiric- O-NEHS.

Opalul şi cele patru spirale negative sunt aproape statice. Opalul însuşi are o lentă mişcare de rotaţie care se înşurubează lent în spaţiu. Asemenea şi celelalte spirale negative au o mişcare de rotaţie şi de înşurubare, dar "privite" la un loc cele patru spirale şi opalul aparent stau pe loc, în timp ce O-NEHS are o mişcare de revoluţie uriaşă, antrenând cu sine şi cele patru universuri: HAIUM, LEHASTI, MENZOH şi FAHTIS.

L-am întrebat pe Heruvicle dacă Opalul este conducătorul celorlalte patru spirale negative, ale celor patru sisteme planetare şi ne-a răspuns:

"NU CONDUCĂTORII CONDUC, CI LEGILE ORDONEAZĂ ŞI DESĂVÂRŞESC TOTUL, MARELE GUVERNATOR SUPREM -EL ÎNSUŞI ASCULTĂ DE LEGI, ESTE SUPUS LEGILOR ŞI ÎN ACELAŞI TTMP ESTE ÎNTR-O PERFECTĂ ARMONIE CU ELE, IDENTIFICÂNDU-SE CU ELE."

OPALU
L

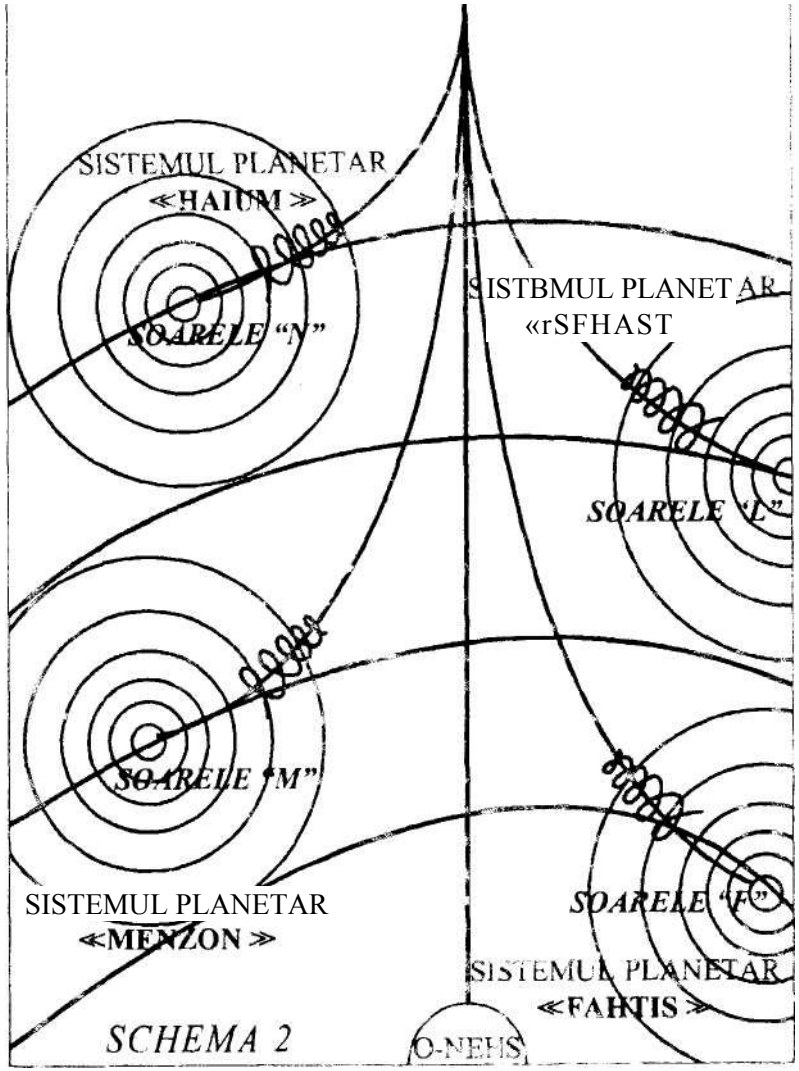

SCHEMA 2

CUVÂNT DE ÎNCHEIERE

I^n încheierea acestei lucrări, NOI, autorii dorim să facem o sinceră mărturisire. Mărturisirea noastră se referă la nivelul la care au fost prezentate toate cele ce această lucrare cuprinde.

Dacă "nivelul" îl considerăm mediocru, exprimările, limbajul nostru abia că este satisfăcător. Nu am reuşit să redăm decât, prea puţine din câte ni s-au spus Multe noi înşine nu le-am înţeles. Altele le-am înţeles doar parţial şi ne-am ferit să le prezentăm. Ne-am propus să descoperim 'TAINELE", dar acestea - în cea mai mare parte - tot ascunse au rămas.

Am încheiat această lucrare cu un profund sentiment de regret pentru neputinţa de a prezenta frumuseţea, sublimul din straturile superioare. Toate acestea mărturisite neputinţe sunt legate de modestul nostru nivel spiritual, cât şi de lipsa noastră de iniţiere în cele mai adânci taine legate de fenomenologia universului spiritual. La toate acestea s-a adăugat intenţia noastră de a ne păstra pe o anumită linie de "normalitatc", de a evita prezentările din domeniul "fantasticului", tocmai pentru a nu fi învinuiţi că acestea ar putea fi rodul fanteziei noastre. Am abordat o prezentare accesibilă, evitând pe cât posibil crearea de noţiuni noi. Sperăm ca pe viitor, alţii mai evoluaţi, mai dotaţi, mai bine pregătiţi decât noi, să poată desluşi cu mai multă claritate detaliile axului pe care noi am încercat să-1 conturăm.

Dacă totuşi încercăm un sentiment de mulţumire, acesta este că am reuşit să desluşim în mare ideile, legile, fenomenele fundamentale, cu caracter determinant

Rămâne altora sarcina şi rolul de a dezvolta ceea ce noi am început Cele ce noi am definit nu le putem considera DOGME. Oricine are dreptul să le contrazică şi chiar să le nege. în acest caz, desigur, este necesar să aducă altceva în loc. Suntem dispuşi să fim combătuţi. Argumentele logice şi raţionale vor avea menirea să ne ajute la reconsiderarea acelor afirmaţii care par insuficient fundamentate.

Sarcina aceasta rămâne valabilă şi deschisă şi altor cercetători care să confirme, să combată sau să infirme autenticitatea celor aflate de noi. Mediumitatea este o fereastră deschisă, care se lasă grai întredeschisă. Noi am reuşit să o întredeschidem. Cei ce vor deschide desăvârşit

această uşă. vor avea dreptul sâ depăşească cele ce noi am prezentat. Suntem convinşi că după noi vor veni alţii cu puteri sporite de pătrundere, care vor duce mai departe lucrul început de noi.

Suntem însă şi rămânem convinşi că temelia pusă de noi va rămâne valabilă dar. în acelaşi timp ceea ce alţii vor clădi va putea fi cu mult mai frumos decât ceea ce noi am realizat.

Vă mulţumim!

AUTORUL
(23.01.1982)

Cartea de față oferă cititorului -neavizat din punct de vedere spiritual - şansa aflării unor informații inedite, preluate pe cale mediumnică. Părintele George Văsîi - folosind mediumnitatea măicuței Veronica de la mănăstirea Vladimireşti aduce, : prin intermediul acestei cărți, informații deosebite. Acestea îl pot ajuta pe cel aflat în impas să depăşească încercările abordând căi spirtuale. Astfel, i se oferă cititorului posibilitatea de a înțelege binele şi răul şi de a alege ceea ce este important pentru el. Măicuța Veronica, de la Mănăstirea Vladimireşti, este una dintre căutătoarele Lui Dumnezeu cu întreaga ei ființă. Pentru ea nu există oboseala, iar piedicile şi încercările n-o sperie ştiind că la capătul drumului singurul care-o poate judeca este Creatorul.

Şansa întâlnirii cu divinul o au toți, dar nu o folosesc decât cei care şi-o doresc cu ardoare şi fac eforturi susținute în acest sens. ** •"

Cărțile, pe care Măicuța Veronica le-a primit prin revelație, şi părintele George Văsîi le-a prelucrat, vor lumina mințile şi sufletele celor. eare-L caută pe Dumnezeu. întregul text aduce noutăți din puct de vedere spiritual pe care mulți nu le pot accepta pentru că sunt prea dure. Toți cei credincioşi ştiu că drumul cunoaşterii nu este simplu şi nu este străbătut decât de către cei puternici.

ISBN 973-8105-05-6.